

DEFTER

25

HASAN AKAR

İÇİNDEKİLER

1. SÖZ.....	5
7. SÖZ.....	5
8. SÖZ.....	6
10. SÖZ.....	7
Doğuştan Otizm Değilse Sonradan Olmuşsa:	10
13. SÖZ.....	11
İTİKAD VE AKIL	12
14. SÖZ.....	14
15. SÖZ.....	15
16. SÖZ.....	15
17. SÖZ.....	16
18. SÖZ.....	17
19. SÖZ.....	18
20. SÖZ.....	19
21. SÖZ.....	21
22. SÖZ.....	23
23. SÖZ.....	33
24. SÖZ.....	34
Vehim	42
25. SÖZ.....	45
NOTLARIM.....	54
26. SÖZ.....	57
27. SÖZ.....	71
28. SÖZ.....	74
29. SÖZ.....	75
Acımasız İmtihan Olmaya Kadere Fetva Vermemek Lazım	76

Yazı-Şekil-Renk-Sembol	85
Hayatın Anlamını Aramak.....	86
Mehdi Gelecek	87
Mecul - İnsan - Ahmed - Muhammed (ASM) - Şecere-i Hilkat.....	87
Zehirlenmek.....	88
NUN HARFİ.....	95
Mana - Kelam - Düşünceler - Kavramlar - Simgeler	107
Korku	107
Mana - Kelam - Düşünceler - Lügatlar.....	110
Psikoloji	113
Herkese Lider Olanın	114
Tefekkür Anındaki İlmi Notlar-I	119
Tekvin Sıfatı	127
NETİCE	135
İNSANIN EN ZAYIF DAMARI.....	144
Dersden Alınan Notlar	145
Vücut Mertebeleri	148
Mutlu Olmak Bilmekle, Öğrenmekle Mümkün Olur.....	157
Bir Toplumu Yıkma İçin.....	158
Anlayışlar.....	158
Risale-i Nur İnsanlığa Neler Getirmiş 2	162
Mana - Kelamlar – Düşünceler – Lügatlar	166
Deizm	168
Tefekkür	174
ÖFKE.....	175
Nesh.....	176
Şeytanın Şeytanı Varmıydı?	177

Keyfiyetin Zeminleri:	179
Bilmeyi Biliyor muyum?	179
Kendini Kendinle Bilmenin Yolu;.....	180
Hızır (AS) – Musa (AS) ve Dimağ.....	185
Not Ettiklerim	187
Aklın Mertebeleri	193
İRÂDE – İHTİYAR	196
Risale-i Nura Niye Bu Kadar Ehemmiyet Veriyorlar?	197
Regaib Gecesi.....	198
Alem-i Gayb Dersten Alınan Notlar	200
Hüsn-ü Münezzeh ve Mücerred	201
Damar.....	201
Esbab Perdesi	203
Sekeratın Hakikatı	204
Taakkul – Akl – Akıl.....	205
Hususi Notlarım 1	218
Şeytan Akılları Nasıl Kandırıyor?.....	277
Akılla Alakalı Hususî Notlarım 2	280
Tasavvur - (Dimağın İkinci Meratibinden).....	281
İKİZİM VE GÖRÜNMEYEN AĞAÇ!.....	308
Rabita-i Mevt	313
Tasavvur (Bilgi) ile İlim Arasındaki Bir Kısım Farklar	315
Ruhun Yaşı Varmıdır? Annem Babamla Cennette Nasıl Olacağız?	317
EMR-İ TEKVİNİ - EVAMİR-İ TEKVİNİYE.....	319
EVAMİR-İ TEKVİNİYE - EMR-İ TEKVİNİ.....	328
Evamir-i Tekviniye ve Emr-i Tekviniyenin Hülâsaları	332
Şeytanın Bizzat Kendisiyle Görüşenler Var mı?	334

Bereket.....	339
İnsanı İyi Hissettiren Cümlelerden.....	346
Kelime-i Tevhidin Anahtar Olursa Onun Dişlileri (Bayezid-i Bistami'den).....	347
Fikirlerimiz, Düşüncelerimiz Niye Değişiktir, Değişiyor?	347
Korona Virüs ile Korku Hissini Aktif Edip Sende Deney Yapıyorlar - 3.....	348
Feraset – Basiret – Dirayet.....	349
Dersten Notlar	351
Dünya ve Ahiret.....	351
Ders Notları	352
Görünmeyen Ağaç	355
Psikoloji	356
Fikir - Düşünmek - Tefekkür Etmek	358
İslamiyet - İnkâr - Hristiyanlık	359
Düşünürken	360
YAZILI DEFTERE GÖRE İNDEKS.....	361

1. SÖZ

Sözler (9): **Vahidiyet:** “Kesret içinde vahidiyet tecellisi”.. Yani: Güneşe.

Ehadiyet: Her bir parlak şeyde güneşin görünmesi..

Vahdet: S=12 “mecmuundaki vahdet arkasında Zat-ı Ehadiyeti mülhaza”

Vahdet: Sistemin adı.

“Hatem-i Rahmaniyyet içinde bir sikke-i ehadiyeti gösteriyor.”

Sikke: Evvel

Hatem: Ahir

Hatem-i Rahmaniyyet: Meyve

Hatem-i Ehadiyyet: Meyvedeki çekirdek.

Vahdet: Ağacın zahirisi ve batınısı.

Ehadiyyet ise → Vahdet arkasında Ehadiyyet sikkesi bulunmak lazımdır. Buda kökteki çekirdek.

“Rahmet sikkesini ve Rahimiyyet hatemini koymuştur.”

Şems-i Ezeli → Güneşe

Ziya-yı rahmeti → Güneşin ziyasına

Güneşin ziyası; Güneşin aksini, cilvesini senin ayinen vasıtasıyla senin eline verir.

İmanı → Çekirdek

Küfrü → Tohuma

7. SÖZ

Birinci İlaç:

Sözler (30)

Sabır ile

→ Halıkına

→ tevekkül ve

→ iltica

Şükür ile

→ Rezzakından

→ sual ve

→ dua

ne kadar **nafi ve tiryak** gibi iki ilaç olduğunu.

Sözler (31) “Evet insan aldanır. Bende öyle bir deşasa aldandım.”

Sözler (32) “Ve o iki ilaç ise, biri, sabır ile tevekküldür.

Hâlîkının kudretine istinad, hikmetine itimattır.”

Aczi ve havfı, kendilerine şefaattçi yapmışlar.”

Diğer ilaç ise, → şükür ve } ile talep ve } Rezzak-ı Rahîmin rahmetine
→ kanaat } dua ve } itimattır.”

16.05.2017

8. SÖZ

Sözler (34) “Cevizden nara kadar, başında yemişler var.”

Ceviz → dimağa }
Nar ise → kalbe } bakar.

☞ “Çünkü güzel ahlâklı olduğundan güzel şeyleri düşünür, güzel hülyalar eder. Kendi kendine ünsiyet eder.”

☞ Hem, bakılmadığı için murdar şeyler de bulunuyor. Kardeşi dahi böyle birisine girmişti. Fakat, murdar şeylere dikkat edip meşgul olmuş, midesini bulandırmış. Hiç istirahat etmeden çıkıp gitmişti. Bu zat ise; “Her şeyin iyisine bak” kaidesiyle amel edip murdar şeylere hiç bakmadı. İyi şeylerden iyi istifade etti. Güzelce istirahat ederek çıkıp gidiyor.”

Sözler (36) “Çünkü, güzel ahlâkı, ona güzel fikir vermiş ve güzel fikir ise, ona her şeyin güzel cihetini gösteriyor.”

☪ “Hem o bedbaht, vahşet ve me'yûsiyet ve kimsesizlik içinde azap çekiyor. Ve şu bahtiyar ise ünsiyet ve ümit ve iştiyak içinde telezzüz ediyor.

☪ “Evvelkisinin nefs-i emmaresi, ona bir mânevi Cehennem ihzar etmiş. Ve ötekisinin hüsn-ü niyeti ve hüs-ü zannı ve hüsn-ü hasleti ve hüsn-ü fikri, onu büyük bir ihsan ve saadete ve parlak bir fazilete ve feyze mazhar etmiş.”

Sözler (38) “Ruh-u kâfir” “Kalb-i fâsıktır.”

Sözler (38) “Kudret-i Samedâniyenin → sikkesine ve
Rububiyet-i İlahiyyenin → hatemine ve
Saltanat-ı Uluhiyyetin → turrasına”

Sözler (39) “Her kim hayat-ı fâniyeyi esas maksat yapsa, zahiren bir cennet içinde olsa da manen Cehennemdedir ve her kim hayat-ı bâkiyeye ciddî müteveccih ise, Saadet-i Dâreyne mazhardır. Dünyası ne kadar fena ve sıkıntılı olsa da; Düntasını, Cennetin intizar salonu hükmünde gördüğü için hoş görür, tahammül eder, sabır içinde şükreder.”

10. SÖZ

Sözler (60) **Zaman** → bir ip
→ bir şerit.

Sözler (61) “O Zât, ubudiyet-i külliye cihetiyle kesret tabakatının dergah-ı ilâhiye elçisi olduğu gibi, Kurbiyet ve Risalet cihetiyle dergah-ı ilahinin kesret tabakatına memurdur.”

Sözler (62) “Uluhiyyet, → Risaletsiz olamaz.”

Sözler (63) "...Şe'n-i Rububiyet ve Saltanat-ı Ulûhiyet..."

Sözler (65) "Çünkü bir daha dönmek üzere zeval ise,

şefkati	→ musibete	} kalbettirmekle hakikat-ı rahmetin intifası lazım gelir."
muhabbeti	→ hırkate	
ni'meti	→ nikmete ve	
aklı	→ meş'um bir alete; ve	
lezzeti	→ eleme	

Sözler (67) "Şu küçücük insan, şu küçüklüğü nispetinde değil, belki

cinayetinin	→ büyüklüğü	} nisbetinde mükafat ve mücâzat görsün."
mahiyetinin	→ ehemniyeti ve	
vazifesinin	→ azameti	

Sözler (71) "Zaten Ubudiyet-i Ahmediyenin (a.s.m.) ruhu, → duadır."

18.05.2017

Musibetin kalkması iki şekilde oluyor. Biri: Onu kaldırıp başka bir şey koyuyor. Diğeri ise; Onun aslı nereden geldiğini bilip razı olmasıyla kalbi mutmain oluyor. Kalbi rahat olması.

Sözler (80) "Misalin şu yolcuya benzer ki: Güneşin ziyasından gözünü kapar. Kafası içindeki hayaline bakar. Vehmi, bir yıldız böceği gibi kafa fenerinin ışığıyla dehşetli yolunu tenvir etmek istiyor."

☞ Eğer hayatın içinde hayatından daha değerli bir şey yoksa, o hayat yaşanmamış demektir. Yaşanmamış hayat da, yaşanmamış, kullanılmamış demektir.

☞ Her bir kitap, her bir sohbet, her bir dizi, çocuğun anasını emer gibi ruhumuz emziriliyor demektir.

Sözler (86) “Ve özleri dünya toprağı altında, sümbülleri âlem-i misalde inkişaf ediyor.” ... “İnsan ise, onların şu cihetine bakan yüzlerine bakmakla insan olur. Fanide, bâkiye yol bulur.”

Sözler (87) “Âhireti inkâr etmek, dünya ve mâfihâyı inkâr etmek demektir.”

Bir şey bir yere doğru gittiğın görsen; şüphen kalır mı ki bir şey bir yere gidebiliyorsa orası yoktur denilebilir mi? Bir şey gidebiliyorsa gidilen yerde vardır. Olmayan yere bir şey gidemez. Var olan yere gidilir. O zaman: giden (hareket eden) kadar gidilen yer vardır. Yani mazi kadar istikbal, istikbal kadar mazi ... şimdiki zaman diyebilmen için hem geçmiş hem de geleceğın olması lazım. Yoksa şimdiki zaman diyemezsin.

Üç zaman birbirlerinin kesin delilleridir.

Sözler (87) “en mübarek,
nuranî ve
âlet-i tes'id

} bir hediye-i hikmet olan aklı;”

Sözler (88) “İnsanın kalb cüzdanındaki → letaif ve
akıl defterindeki → havas ve
istidadında ki → cihazat;

} tamamen ve müttefikan
Saadet-i Ebediyeye
müteveccih ve ona göre
verilmiş ve ona göre
teçhiz edilmiş
olduğunu...”

Sözler (88) “İnsanın → ebede uzanmış → emelleri ve
→ kâinatı ihata etmiş → efkârları ve
→ ebedi saadetlerinin envainına yayılmış → arzular

} gösteriyorki: Bu
insan ebed için
halk edilmiş ve
ebede gidecektir.”

☪ İnsan bu dünyada hem Cehennemine hem Cennetine koyan en mühim ve çok tehlikeli kuvası ise VEHMİDİR.

Vehim: İntihar ettiren.. Cehennemine dünyada atan.. Hayatı yaşanmaz, anlamsız kılan kuvvedir Vehim.. Bunun bu kadar tehlikeli olduğunu (18-05-2017) tarih itibariyle bilmiyordum. Biliyordum ama bu kadar bilmiyordum.

Şöyle yapar: Pozitifi esas alır, bu gözlükle olumsuzları olumlar, ordaki hikmetleri görür.

Veya negatifi esas alır, bununla pozitifi anlamaya çalışır. Biri Cennetini.. diğeri ise Cehennemini oluşturur.

Nasih Mensuhdan birinide anladım. Risalede padişahlık dönemi varsa bulunduğu memlekete Üstadın Abdülhamite nasihatlarını ölçü yapacaksın. Eğer Risale okuduğun memlekette çok partili hayat varsa Menderese hitaplarını ve gösterdiği ölçüleri alacaksın. Diğeri nesh edilmiş oluyor.

Mensuh: hükmü kaldırılmış.

Nasih: Öncekinin hükmünü ortadan kaldıran.

19-5-2017

Doğuştan Otizm Değilse Sonradan Olmuşsa:

Çocukların hayal dünyasını çizgi filimler çok genişlendiriyor. Fikirlerle, mantıklarla veya realitelerle orantılı gelişse idi fazla zararı olmazdı. Çocuk daha gerçekle hayalı, düşünce ve kurguları hakikatlerle mukayese ve muvazene edemediğinden seyrettiği filmin içine girip, o haletlere bürünüp yaşıyor. Artık oradan çıkmak istemiyor. Hayal dünyası gerçek dünyadan o kadar uzak ki birleştirmek çok çok zor. Seyrettiği çizgi film karakterine göre hastalık çeşitleniyor. Ya korkusuz, ya konuşmaz, ya hareket, uçmak gibi karakterlerin halet-i ruhiyelerine girer. Artık küçük dünyası o olur. Ondandır ki çocuklarınızı sanal hayal dünyalarından uzak tutun. Sonra telafisi çok çok zor olan manzara kaçınılmaz olur hafazanallah.. Bu asrın toplumları yok etmek için açılan en büyük silah haline geldi.

Sözler (101) "...bu arz, kesreti mahlukat cihetiyle ve mütemadiyen değişen yüzbinler çeşit çeşit → enva-ı zevil hayat ve

→ zevil ervahın

meskeni,
menşei,
fabrikası,
meşheri

olması haysiyetiyle bu kâinatın kalbi, merkezi, hülasası, neticesi, sebab-i hilkati olarak gayet büyük öyle ehemmiyeti var ki: Küçüklüğüyle beraber koca semavâta karşı denk tutulmuş."

Sözler (105) "Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyânın hemen hemen üçten birisi Haşır ve Ahireti teşkil ediyor ve Onu, bütün hakaikına temel taşı ve üssü-ül esas yapıyor ve her şeyi Onun üstüne bina ediyor."

☞ Maddeten olduğu gibi manen de öyledir. En çok yara alanlar siperini terk edenlerdir. Manen ise: Bulunduğun halin düşüncesinde kal. Mazi ve istikballere kayma. Anda dur. Vehim mazi ve müstakbellerde tuzağını kurmuş.!

"Hem en kıymetli bir ni'met olan akıl dahi, geçmiş zamanın hüznlerini ve gelecek zamanın korkularını düşünmek ile kalbi insanı mütemadiyen incitip, bir lezzete dokuz elemeleri karıştırdığından en musibetli bir bela olur."

Sözler (136) "Evet şakk-ı kamer, nasıl ki bir mu'cize-i risâletidir; nübüvvetini cin ve inse gösterdi. Öyle de; Mi'rac dahi, bir mu'cize-i ubudiyetidir. Habibiyetini, ervah ve melaikeye gösterdi..."

13. SÖZ

Sözler (145) "Hayvan ise, fikri olmadığı için hazır lezzetini, geçmişten gelen hüznler ve gelecekte gelen korkular, endişeler bozmuyor."

İTİKAD VE AKIL

20-5-2017

Sözler (145) “Bütün geçmiş zaman ve kainatlar, onun dalaleti noktasında madumdur, ölmüştür.

Akıl ve alakadarlığı ile ona → zulmetler,
→ karanlıklar } veriyor.

Gelecek zamanlar ise, → **itikadsızlığı cihetiyle** yine madumdur.

Ve ademle hâsıl olan ebedi firaklar, mütemadiyen onun fikir yoluyla hayatına zulmetler veriyorlar.”

Geçmişi akıl alakadarlığıyla → zulmetler,
→ karanlıklar } veriyor.

Gelecek zamanlar ise, itikatsızlığı cihetiyle yine → **mâdumdur**.

Ve ademle hasıl olan → **ebedî firaklar,**

mütemadiyen onun fikir yoluyla hayatına zulmetler veriyorlar.

Akıl varlığın içinde. Akıl maziye ve hali düşünebilir. Çünkü varlığın ilişki ve çelişkisini çözer, yorumlar ve ifade eder.

İtikad ise var olana itikad olur mu? – Olmaz. İman ve itikad gaybadır. İtikadın sahası gaybidir, gaybadır. Bunlar gayba çalışan sistemlerdir.

Gaybdan da → Korkular ve
→ Endişeler

Korku → dimağadır

Endişe →

“Gelecek zamanlar ise, itikadsızlığı cihetiyle yine mâdumdur. Ve

Ademle hâsıl olan → ebedî firaklar,

mütemadiyen onun fikir yoluyla
hayatına zülmetler veriyorlar.

ademden hâsıl olan → firaklar

firaklarda → fikre vuruyor, etkiliyor.

firaklar da fikir yoluyla → hayatına zulmetler veriyor.

“Eğer iman hayata hayat olsa;

o vakit → hem geçmiş,

→ hem gelecek

} zamanlar imanın nuruyla ışıklanır ve vücud bulur.
Zaman-ı hazır gibi ruh ve kalbine iman noktasında
ulvî ve manevî ezvakı ve envar-ı vücudiyeyi veriyor.”

İman → hem geçmişi

→ hem de geleceği

} ihata etmiş, hazır gibi halde yaşatıyor seni.
Yani: Maziyi halde. İstikbali halde hissettiriyor.

İtikad ise → hali ve

→ geleceği

} ihata etmiş. İlk önce dimağa ait olduğu için itikad,
ilk önce itikad edecek sonra ona iman edecek.

Kur'an ilk önce dimağa, itikada muhatap oluyor. Hazır zamana.

Yani **Kitab-ı mübine..**

Çok garib ama: itikad

→ Kitab-ı mübine

İman

→ İmam-ı Mübine

} bakıyor. (?????)

“İçinize bir korku düşer de heybet ve kuvvetiniz elden gider sabırlı olun. Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir” (*Hadis-i Şerif*)

Sözler (151) “Ben de sıkıntılı hastalığımdan ve hapsimden razı oldum.”

14. SÖZ

Sözler (164) “Kader kaleminin sahifesi olan Levh-i Mahfuz'un
yalnız bir cilve-i aksi olarak,
fihriste-i san'at-ı Rabbaniyye olup,
ehl-i gafletin lisanında
tabiat denilen bu kitabet-i fitriyyeyi,
bu nakş-ı sanatı, bu münfail mistar-ı hikmeti,”

Kader → Kalem

Levh-i mahfuz → Sahife

Tabiat → Kitabet-i fitriye.

Tabiat → Levh-i mahfuzun bir cilve-i aksidir.

Sözler (166) “Nuraniyet azametindedir ki,”

Azametinden → nuraniyetli yapar. Azameti olanlar nuraniyetli olurlar.

“nuraniyet sırrıyla”

☞ Aynı dert içinde dermanı buldum. Buna misal daha.

Şehid ölüyor. Zahirde öldü. Hakikat ta ebedi hayata döndü. Fani aynı anda beka oldu, sonsuz oldu.

Sözler (173) “...aynı gazap içinde bir rahmettir.”

15. SÖZ

Sözler (184) “bîtarafane muhakeme ise, taraf-ı muhalifi iltizamdır. Bîtarafane değildir.”

Sözler (185) “Onun için senin desisen ile şu zamanda, bîtarafane muhakeme sureti altında çokları imanını kaybediyorlar.”

Sözler (185) Peygamberimiz (a.s.m) “Ümmetine ef'aliyle → imam olsun,
etvarıyla → rehber olsun.”

Sözler (188) “Hem tebeî, sathî bir nazarla bakılsa, gayet muhal bir şey, mümkün görünebilir.

Sözler (188) “Hem ey şeytan! Batılı → hak ve
muhalî → mümkün } gösteren

1 → gaflet ve

2 → dalalet ve

3 → safsata ve

4 → inat ve

5 → mugalata ve

6 → mükabere ve

7 → iğfal ve

8 → görenek

gibi şeytanî desiselerle çok muhalâtı intaç inkâr ve küfrü, o bedbaht insan suretindeki hayvanlara yutturmuşsun!”

16. SÖZ

Sözler (193) “Akla vazih } olacak temsil yolunu ihtiyar.”
Kalbe nuranî }

Sözler (194) “Mesela: sen âyineler mahzenine girsen, bir Said binler Saidler olur. Fakat zihayat yalnız sensin, ötekiler ölüdürler. Hayat hassaları onlarda yoktur.”

Aynen bunun gibi: Zihayatın en camisi arştayız. Burada ise, arşa göre camdakiler gibi.

Sözler (195) “Güneşi kayıtsız nuru, maddesiz aksi } vasıtasıyla sana, senin göz bebeğinden daha yakın olduğu halde; sen mukayyed olduğun için ondan gayet uzaksın.”

Sözler (197) “**Emr-i tekvinisi,** → kudret ve → iradeyi } tazammun ettiğini”

17. SÖZ

Sözler (209) “...hazır güne baktım. Gördüm ki: Şu gün, güya bir tabuttur. Harekât-ı mezbuhanede olan cismimin cenazesini taşıyor.”

Şu gün → güya bir tabuttur.

“Baktım ki: Aşağıda ayak altında kemiklerimin toprağı ile mebde-i hilkatimin toprağı birbirine karışmış gördüm. Derman değil, derdime dert kattı.”

“iman o toprağı, rahmet kapısı ve cennet salonunun perdesi olduğunu gösterir.”

Sözler (210) “...ve belki iman bir vesikadır.”

“Cüz-i ihtiyarî denilen silah-ı insanî hem aciz, hem kısadır. Hem avarı noksandır. İcad edemez. Kesbten başka hiçbir şey elinden gelmez.”

“Cüz-i ihtiyarî denilen silah-i insanî → Kesbden başka hiçbir şey elinden gelmez.”

İman ile insan → maziye nüfuz ve → müstakbele hulul edebilir. } çünkü: Kalp ve ruhun daire-i hayatı geniştir.

Hulul: Girme. Dahil olma. İçine gizli girme. Zuhur etmek.

Nüfuz: İçine alan.

Sözler (217) “Evet, masnuatta hiçbir eser yok ki, çok manalı bir lâfz-ı mücessem olmasın, Sâni-i Zülcelâlinin çok esmasını okutturmasın. Madem şu masnuat, elfazdır, **kelimat-ı kudrettir; manalarını oku, kalbine koy....**”

Şu masnuat → elfazdır.

→ kelimat-ı kudrettir.

Sözler (230) “Fahrin ile tenkis ediyorsun,
gururun ile tahrip ediyorsun,
ve küfranıyla ibtal ediyorsun,
ve temellükle gasbediyorsun.”

“Senin vazifen fahir değil → şükürdür.

Sana layık olan şöhret değil, → tevâzudur, hacâlettir.

Senin hakkın medih değil → istiğfardır, nedamettir.

Senin kemâlin hodbinlik değil → hüdâbinliktedir.”

Sözler (231) “Kabilyetsizliğinden hayrı → şerre kalbettiğiniz halde,”

18. SÖZ

Sözler (230) “Hayrı kabul etmek, şerre merci olmak için yaratılmışsınız.”

“Yalnız bir te'siriniz var: O da, hayr-ı mutlaktan gelen hayrı, güzel bir sürette kabul etmemenizden şerre sebep olmanızdır.”

“Hem siz birer perde yaratılmışsınız. Ta güzelliği görülmeyen zâhiri çirkinlikler size istinad edilip, Zat-ı Mukaddese-i İlâhiyenin tenzihine vesile olasınız.”

Sözler (232) “Güya umum inkılablar ve külli tahavvüller } birer manevi yağmurdur.”
“Fakat insan, hem zahirperest } olduğundan zahire bakıp çirkinlikle hükmeder.”
hem hodgam }

“Hodgâmlık cihetiyle yalnız kendine bakan netice ile muhakeme ederek şer olduğuna hükmeder.”

“insan hodgâmlık ve } beraber, herşeyi kendine bakan yüzüyle
zahirperestliğiyle } muhakeme ettiğinden,”

19. SÖZ

Sözler (235) “Birisi: Şu kitab-ı kebirin } Hâtem-ül Enbiya Aleyhissalatü
âyat-ı kübrası olan } Vesselam'dır.”

🌀 **Hatem** → meyvedir.

Demek meyvelik, tümünü cem ediciliğe → **âyat-ı kübra** deniyor.

Sözler (237) “Bütün hayvanlardan daha bedbaht eden,

vasıta-i nakl-i hüzün ve } akli,”
elem ve }
gam olan }

Sözler (237) “ubudiyeti cihetiyle – Onu, → bir misal-i muhabbet
→ bir timsal-i rahmet
→ bir şeref-i insanîyet,
→ en nurani bir semere-i hilkat
göreceksin.

“Risaleti cihetiyle → bir burhan-ı Hak,
→ bir sirac-ı hakikat,
→ bir şems-i hidayet,
→ bir vesile-i saadet

Sözler (239) “Hidayetiyle → saadet-i ebediyenin → sebebi-i husulü ve
→ vesile-i vusulüdür.
duasıyla, niyaziyle → o saadetin → sebep-i vücudu ve
→ vesile-i icadıdır.

20. SÖZ

Sözler (254) “Zaman-ı mâzi, → tohumlarının mahzeni ve
zaman-ı müstakbel → şuunatının ayinesi olduğu gibi;

müstakbel dahi → mazinin tarlası ve
→ ahvâlinin âyinesidir.”

Sözler (262) “Fakat sizin pederiniz bir defa şeytana **aldandı, Cennet gibi bir makamdan** ruy-i zemine muvakkatten sukut etti.”

“Ta fûnun ve kemalatınızın menbaları ve hakikatları olan Esmâ-i Rabbaniyyeme çıkasınız ve

o Esmanın dürbünüyle, kalbinizle Rabbinize bakasınız.”

“kemâlat-ı ilmiyye ve
terakkiyat-ı fenniyye ve
havârik-ı sun'iyyeyi

“Talim-i esma” ünvanıyla ifade ve
tabir etmekle”

Yani: Talim-i esma

- ➔ kemâlat-ı ilmiyye
- ➔ terakkiyat-ı fenniyye
- ➔ havarik-i sun'iyye

“insanın camiyet-i istidadı
cihetiyle mazhar olduğu

Yani: Talim-i esma; insanın istidadına bunların yerleştirilmesi.

Sözler (263) “Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâmin mu'cize-i kübrası olan Kur'an-ı Hakîmin vücuh-u i'câzının en parlaklarından olan

hak ve hakikate dair

- ➔ beyanatındaki ➔ cezâlet,
- ➔ ifadesindeki ➔ belagat,
- ➔ maânisindeki ➔ câmiyyet,
- ➔ üslûblarındaki ➔ ulviyyet ve
➔ halaveti”

Sözler (264) “Ey insan! Şu kâinattan maksad-ı âlâ;

tezahür-ü Rubûbiyete karşı, → ubudiyet-i külliye-i insaniyedir ve

insanın gaye-i aksâsı, → o ubudiyete

→ ulum ve

→ kemalat

} ile yetişmektir.”

(25.05.2017)

Sözler (264)

“Ulûm ve
fünûnun } en parlağı olan

→ belagat ve

→ cezalet,

} bütün envâ'ıyla
âhircamanda en
mergub bir suret
alacaktır.”

Sözler (265) “Kur'anın vazife-i asliyesi:

→ Daire-i Rubûbiyyetin

→ kemalât ve

→ şununatını ve

→ Daire-i ubûdiyyetin

→ vezâif ve

→ ahvâlini

} talim etmektir.”

Sözler (266) “Din bir imtihandır. Teklif-i ilahî bir tecrübedir.”

21. SÖZ

Sözler (274) “Kalbin beş yarasına beş merhemi tazammun eder.”

Vesvese → kalbe bakıyor: Dimağ demiyor.

“Şeytan evvela → şüpheyi kalbe atar.”

“Zira mantıkça tahayyül → hüküm değildir.”

“Vesvesenin zararı → tevehhüm-ü zarardır. Yani onu zararlı tevehhüm etmekle, kalben mutazarrır olmaktadır.”

“Vesveseli adam; teması, telebbüsle → iltibas eder.”

“Fenni Beyan'da beyan olunduğu gibi, “Hariçte uzaklık sebebi olan zıddiyet ise, hayalde sebab-i kurbiyettir. Yani: iki zıddın suretlerinin cem'ine vasıta, bir münasebet-i hayalidir.

Sözler (278) “Hattâ bir dereceye varır ki, O adam amelin daha evlâsını ararken, harama düşer. Bazen bir sünnetin araması, bir vacibi terk ettiriyor.

Sözler (277) “Biçâre vesveseli adam, bazen tahayyülü, taakkul ile iltibas eder.”

“Hem bâzen tevehhüm ettiği bir şüpheyi, tasdik-i aklıye girmiş bir şüphe zanneder.”

“Tahayyül-ü küfür, → küfür olmadığı gibi;

Tevehhüm-ü küfür dahi, → küfür değildir.

Tasavvur-u dalalet → dalalet olmadığı gibi;

Tefekkür-ü dalalet dahi, → dalalet değildir.”

Sözler (278) “Çünkü: Hem tahayyül, } tasdik-i akliden ve } ayırdırlar,
hem tevehhüm, } iz'an-i kalbiden } başkadırlar.
hem tasavvur, }
hem tefekkür }

Bunlar “Onlar bir derece serbesttirler.

Cüz-i ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar.

Teklif-i dini altına çok giremiyorlar.

Tasdik ve iz'an, öyle değiller.

Bir mizana tabidirler.

Hem tahayyül,
hem tevehhüm,
tasavvur,
tefekür,

nasılki tasdik ve
iz' an

değiller. Öyle de: Şüphe ve tereddüt sayılmazlar.

Hem bitarafane muhakeme namıyla veya
insaf namına deyip,

şikk-ı muhalifi iltizam ede ede ta öyle bir
hale gelir ki, ihtiyarsız taraf-ı muhalifi
iltizam eder.

“Ona vâcib olan hakkın iltizamı kırılır. O da tehlikeye düşer. Hasrın veya şeytanın bir vekil-i fuzulîsi olacak bir halet, zihninde takarrür eder.”

Şu nevi vesvesenin en mühimi budur ki:

Vesveseli adam, → imkân-ı zâtî ile
→ imkân-ı zihniyi

birbiriyle iltibas eder.”

“Halbuki İlm-i Kelâm'ın kaidelerindendir ki:

İmkân-ı zâtî ise, → yakîn-i ilmiye münafî değil ve
→ zaruret-i zihniyeye zıddiyeti yoktur.”

22. SÖZ

Sözler (279) “Öyle bir alem ki, kemali intizamından

- bir memleket hükmünde,
- Belki bir şehir hükmünde,
- Belki bir saray hükmündedir.

Kemal-i hayretlerinden etraflarına baktılar. Gördüler ki: Bir cihette bakılsa azîm bir âlem görünüyor.

Bir cihette bakılsa, muntazam bir memleket...

Bir cihette bakılsa, mükemmel bir şehir...

Diğer bir cihette bakılsa, → gayet muhteşem bir âlemi içine almış bir saraydır.”

Çok garip bir yer!

Ezelden → hale bakarken. Yani ruhlar aleminden buraya geldik.

Oradan bu aleme bakarken:

Memleket → Şehir → Saray hükmünde görünüyor.

Ama buradan: Halden → istikbale doğru ki Ebede doğru bakarken bu aleme: “gayet muhteşem bir âlemi içine almış bir saraydır.”

âlemi içine almış saray!

Lem’alar (308) “Şu kâinat öyle bir saraydır ki:

o saray mütemadiyen tahrib ve tamir içinde çalkalanan bir şehir var..

Ve o şehirde her vakit harp ve hicret içinde kaynayan bir memleket var.

Ve o memlekette her zaman mevt ve hayat içinde yuvarlanan bir âlem var.”

Saray → Şehir → Memleket → âlem var.

Oradan bu aleme bakarken: Memleket → Şehir → Saray → Alem

Buradan ötelere bakabilirsen: Alem → Memleket → Şehir → Saray

Buna delilim:

Dünyada ilk önce: Cesedlerin inşası var.

Sonra cesedlerin ihyası var.

Sonra cesedlerin ruhlara gelmesi var.

Ahirette bunun tersi var:

Sözler (112) “Haşırde, Ruhların cesedlere gelmesi var.
Hem cesedlerin ihyası var.
Hem cesedlerin inşası var.”

Sözler (280) “...hem koca bir alemi bir memleket suretinde
bir şehir tarzında,
bir saray şeklinde } yapan ve”

Yani: Aynı hakikat başka başka suretlerde, başka başka alemler giydirilmiş.

H2O. Su. Buz gibi. Bir biri içinde, ama hakikat meratibleri farklı.

Odun. Nur. Nar. Duman. Kül vs gibi.

Hakikat meratiblerinden nasıl bakarsan sana öyle görünüyor. Kâh bir memleket..
Kâh bir saray vesair gibi..

Sözler (281) “mahiyet-i insaniye, şu kâinatın bir misal-i musağğarı olduğundan;”

Sözler (281) “Âdeta herbiri → birer turra
→ birer sikke gibi, } o gaybi zattan haber veriyor.”

turra ve
sikkeyi } gaybi diyor. Birisi evvel. Birisi batın. (turra)

Sözler (283) “Kalem-i Kudret, alemin kitab-ı kebirinde ne yazmış ise,
icmalini mahiyet-i insaniyede yazmıştır.

Kalem-i kader, dağ gibi bir ağaçta ne yazmış ise,
tırnak gibi meyvesinde dahi dercetmiştir.”

☪ Kalem-i Kudret → alemin kitab-ı kebirinde → mahiyet-i insaniye.
Kalem-i Kader → dağ gibi bir ağaçta → meyvesinde.

Sözler (286) “Vahdet ise, → bir vahidi gösterir.”

Yani: Sistem, sistem sahibini.. Sanat sanatkârı gösterdiği gibi.

“Madem şu memlekette, yani şu saray-ı muhteşemde
bir birlik alâmeti vardır;
bir vahdet sikkesi var.”

Sistemin birliğine → Vahdet

Vahdet: Sistemin birliği (sanat)

Vahid: Bu sistemin sahibi. (sanatkâr)

Sözler (288) “Şu asrın zulümatlı sahilinde,
mimsiz medeniyetin **giydirdiği libastan soyunup,**
zamanın denizine girip,

tarih ve } sefinesine binip, Asr-ı Saadet ceziresine ve Ceziret-ül Arab meydanına
siyer } çıkıp, Fahr-i Âlem'i (A.S.M.) iş başında ziyaret etmekle biliriz ki,

... ..

zeminin baştan başa yüzünü ve

zamanın geçmiş ve } iki yüzünü ışıklandırmış, → küfür ve } zulümatını
gelecek } → dalalet } dağıtmıştır.”

küfür → geçmiş

dalalet → gelecek

zaman → deniz

tarih ve
siyer } sefinesi

şu zaman → sahil

mimsiz medeniyet insana → libas giydiliyor.

Sözler (290) “daha güzel marifet tabakaları,
tanımak perdeleri,
muhabbet pencereleri” } açıldığı için”

Sözler (293) “herşey üstünde → sikke-i kudretini ve
→ hâtem-i rububiyetini”

Sözler (294) “şu sikkeye bak ki: "Bir şeyden herşey yapar, hem herşeyden birtek şey yapar.”

Sikke: Kökteki çekirdekti. Bir tek şeyden...

Sikke denince; bir şeyden çok şeye doğru düşüneceksin..

Sözler (295) “...hâtemleri vardır. O zihayat, meselâ şu insan, âdeta kâinatın bir misal-i musaggarı, şecere-i hilkatın bir semeresi...”

Hatem denince: Meyve hatırına gelecek.

Sözler (296) “Nasıl hayatta → sikkeleri, } görünüyor.”
zîhayatta → hâtemleri }

“ihya üstünde dahi öyle → turraları vardır.”

“Meselâ, Güneş seyyarelerden tut tâ katrelere kadar, tâ camın küçük parçalarına kadar ve kar'ın parlak zerreciklerine kadar

şu Güneş'in → misaliyesinden ve } bir turrası, Güneş'e mahsus bir
→ in'ikasından } eser-i nuranisi görünüyor.”

Turra denince; Güneşin → misaliyesi
→ in'ikası

Güneşin → cilve-i in'ikası ve } hatırına gelecek.
→ tecelli-i aksi }

““ihya" yani "hayat vermek" cihetinde, herbir zîhayat üstünde öyle bir turrası vardır ki;”

Hadsiz şeylerde görünen güneşçikler → cilve-i in'ikası ve
→ tecelli-i aksidirler.

O zaman:

“Zira herbiri birer mu'cize-i kudret olan zîhayatlar,
herbiri o Şems-i Ezelî'nin şuaları hükmünde olan esmasının

nokta-i mihrakiyesi suretindedir.

Eğer zîhayat üstünde görünen (ihya bana aittir)

o nakş-ı acib-i san'atı,
o nazm-ı garib-i hikmeti ve o
tecelli-i sırr-ı ehadiyeti,

Zât-ı Ehad-i Samed'e verilmediği vakit;”

Yani:

Zihayat nedir?

- "herbiri birer mu'cize-i kudret olan zîhayatlar,

herbiri (zihayatların herbiri-bana ait cümle) o Şems-i Ezeli'nin şuaları hükmünde olan esmasının **nokta-i mihrakiyesi** suretindedir."

nokta-i mihrakiye: Çok Esmâ-i İlahiyenin toplandığı nokta. Odak noktası..

Sözler (298) "Evet herbir zîhayatta; biri Ehadiyet sikkesi,

diğeri Samediyet turrası bulunuyor.

Zira bir zîhayat ekser kâinata cilveleri görünen esmayı birden kendi âyinesinde gösteriyor. Âdetâ bir nokta-i mihrakiye hükmünde, Hayy-ı Kayyum'un tecelli-i ism-i a'zamını gösteriyor."

Her bir zîhayat → Ehadiyet sikkesi

→ Samediyet turrası

→ nokta-i mihrakiye hükmünde, Hayy-ı Kayyum'un tecelli-i ism-i a'zamını gösteriyor.

Sözler (299) “Hem o zîhayat,

→ bu kâinatın bir misal-i musaggarı ve

→ şecere-i hilkatın bir meyvesi hükmünde olduğu için,

kâinat kadar ihtiyacatını birden kolaylıkla küçücük daire-i hayatına yetiştirmek, **Samediyet turrasını** gösteriyor.”

Samediyet → Turra tarafı.

Ehadiyet → Sikke tarafı.

Sözler (299) “...onun öyle bir Rabbi var ki; ona, herşeye bedel bir teveccühü var ve bütün eşyanın yerini tutar bir nazarı var. Bütün eşya, onun bir teveccühünün yerini tutamaz.”

[Birisi sormuştu bana:

- Çocuklarla büyükler arasında ciddi benzerlik nerede daha çok?

- Çocuklar her yerde ağlar.

- Büyükler ise gizli ağlar.]

Sözler (300) “Öyle de;

herbir nev'in üstünde çok

→ sikke-i ehadiyet,

herbir küll üstünde müteaddid

→ hâtem-i vâhidiyet,

tâ mecmu-u âlem üstünde mütenevvi

→ turra-i vahdet,

gayet parlak bir surette koymuştur.”

nevde → sikke-i ehadiyet
herbir küll üstünde müteaddid → hâtem-i vâhidiyet
mecmu-u âlem üstünde mütenevvi → turra-i vahdet

Sözler (303) “Evet, kasd ve şuur ve” iradeyi gösteren bir perde-i hikmet, lütuf ve tezyin ve tahsin ve ihsanı gösteren bir perde-i inayet”

“kendini sevdirmek ve tanıttirmek, in'am ve ikram etmek” lem'alarını gösteren bir hulle-i rahmet,”

Sözler (305) “Tecelli-i cemaliyeyi gösteren → hayat;

→ nasıl bir bürhan-ı ehadiyettir,

→ belki bir çeşit tecelli-i vahdettir.

Tecelli-i celali izhar eden memat dahi, → bir bürhan-ı vâhidiyettir.”

Hayat → tecelli-i vahdettir → Tecelli-i cemal

Memat → bürhan-ı vâhidiyettir → Tecelli-i celal

Sözler (310) “Binler elektrik kuvvetinde bir sirac-ı hakikat bularak, Arş-ı A'zamdanda uzatılıp gelen âyât-ı Kur'aniyeye yapış.

Burak-ı tevfiğe bin,

semavat-ı hakaikte uruc et,

arş-ı marifetullaha çık...”

23. SÖZ

Sözler (312) “Eğer nur-u iman, içine girse, üstündeki bütün manidar nakışlar, o ışıkla okunur. O mü'min, şuur ile okur ve o intisabla okutur.”

“Demek Sâniine **intisabdan** ibaret olan iman;”

“İman nasıllı bir nurdur, insanı ışıklandırıyor,.... ..”

iman “Zaman-ı mazi ve müstakbeli, zulümattan kurtarıyor.”

Sözler (313) “keşke bu cep fenerim olmasa idi, bu dehşetleri görmese idim,”

“O cep feneri ise, **hodbin ve bildiğine itimad eden ve vahy-i semavîyi dinlemeyen enaniyet-i insaniyedir.**”

Sözler (314) “imanın kuvvetine göre hâdisatın tazyikatından kurtulabilir.”

Sözler (315) “ehl-i dikkat nazarında,

za'fı gösteren

→ tekebbürün ile,

aczi gösteren

→ gururun ile,

riyayı ve zilleti gösteren

→ tasannuun ile

} kendini halka mudhike yaptın.”

Sözler (315) “Evet insaniyet, iman ile insaniyet olduğunu;”

Dua anında insanın

→ Vahşet ve

→ kimsesizlik

} dehşetini, huzuruyla ve cevabıyla
ünsiyete çevirir.

Sözler (318) “Demek dua, → **bir sırr-ı ubudiyettir.**”

Sözler (318) “bütün kâinattan dergâh-ı İlahiyeye giden, bir duadır.”

“bütün kâinatın dualarını,

kendi duan içine al.

Bir abd-i küllî ve

bir vekil-i umumî

gibi **أَيَّاكَ نَسْتَعِينُ** de. Kâinatın güzel bir takvimi ol.”

İnsanın takvim olması için

→ Kainatın dualarını kendi dualarına katması..

→ Bir abd-i küllî ve

→ bir vekil-i umumî gibi **أَيَّاكَ نَسْتَعِينُ** derse..

diyebilme nisbetinde ahsen-i takvim oluyor.

Sözler (322) “Ahlâkları sukut etmiş ki, kapıda bu sureti almışlardır.”

Sözler (325) “hakaikın bütün inceliklerine nüfuz eden insanın akli ve kemalâtın bütün enva'ına müştak insanın kalbi”

Sözler (327) “O şimendifer ise, zamandır.” Üstad onun içindeydi. “Herbir yıl bir vagondur.”

Sözler (328) “...muhabbet-i İlahiyenin ziyasını tazammun eden imanın nuruyla...”

(29.05.2017)

24. SÖZ

Sözler (332) “...sultanın kendi hükûmetinin dairelerinde → ayrı ayrı ünvanları ve raiyetinin tabakalarında → başka başka nam ve vasıfları ve saltanatının mertebelerinde → çeşit çeşit isim ve alâmetleri vardır.”

dairelerinde → ünvan
tabakalarda → nam ve sıfatları
mertebelerde → isim ve alametleri

“Rububiyetinin mertebelerinde ayrı ayrı, fakat birbirine bakar → şe'n ve namları ve uluhiyetinin dairelerinde başka başka, fakat birbiri içinde görünür → isim ve nişanları ve haşmet-nüma icraatında ayrı ayrı, fakat birbirine benzer → temessül ve cilveleri ve kudretinin tasarrufatında başka başka, fakat birbirini ihsas eder → ünvanları var. Ve sıfatlarının tecelliyatında başka başka, fakat birbirini gösterir → mukaddes zuhuratı var. Ve ef'alinin cilvelerinde çeşit çeşit, fakat birbirini ikmal eder → hikmetli tasarrufatı var. Ve rengârenk san'atında ve mütenevvi' masnuatında çeşit çeşit, fakat birbirini temaşa eder → haşmetli rububiyeti vardır.”

Rububiyetinin mertebelerinde → şe'n ve namları

Uluhiyetinin dairelerinde → isim ve nişanları

Haşmet-nüma icraatında → temessül ve cilveleri

Kudretinin tasarrufatında → ünvanları var.

Sıfatlarının tecelliyatında → mukaddes zuhuratı

Ef'alinin cilvelerinde → hikmetli tasarrufatı

Rengârenk san'atında ve mütenevvi' masnuatında → haşmetli rububiyeti

Sözler (336) → 1. Tabaka → Zühre → Nefsin
→ 2. Tabaka → Katre → Aklın
→ 3. Tabaka → Reşha → Kalbin

“Bu üç tabaka ehl-i hakikata misaldır.”

“Her tabakada dahi üç taife ver.”

“Temsildeki üç misal, her tabakadaki o üç taifeye, bakar.

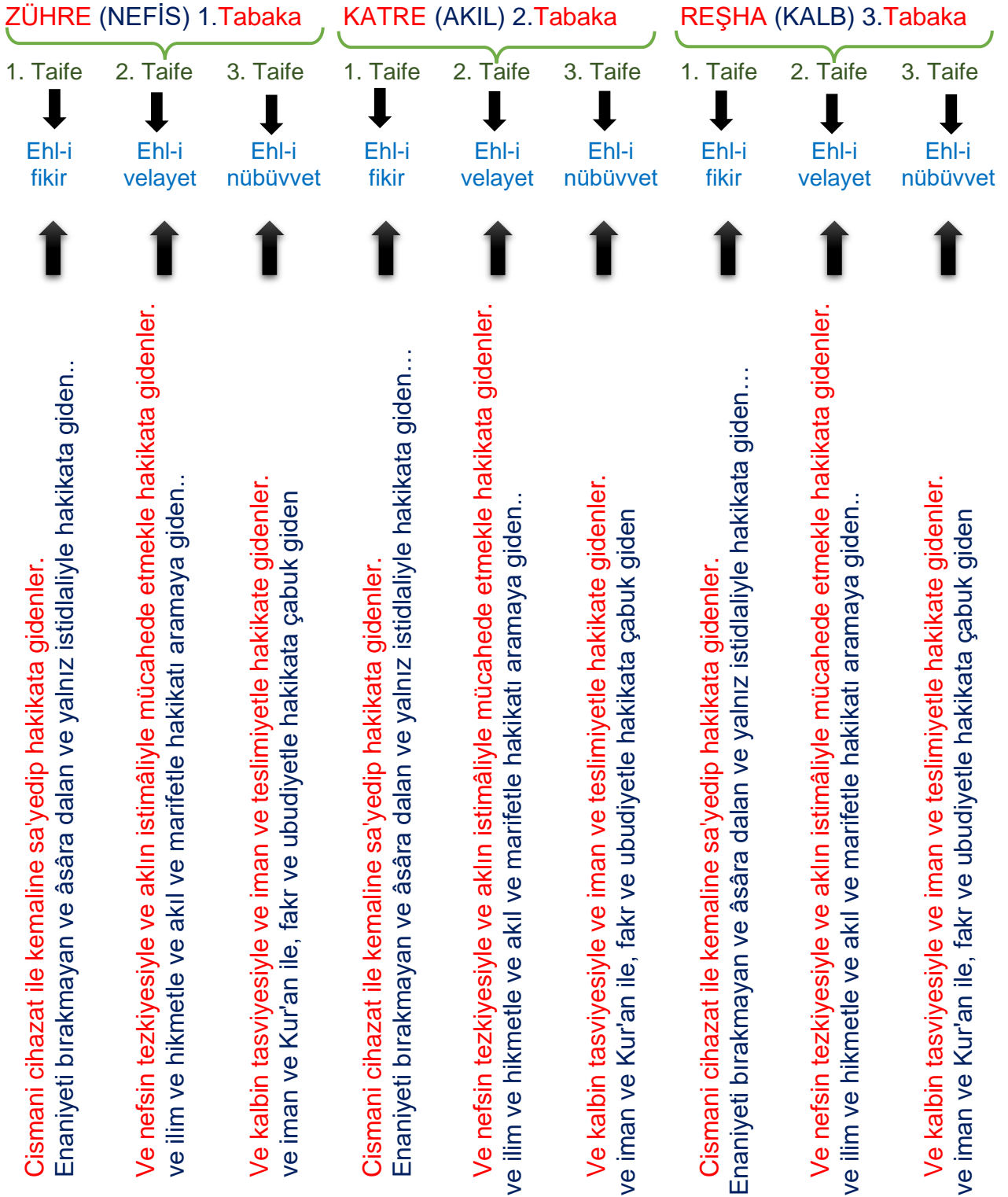
belki dokuz taifeye

} Yoksa üç tabakaya değil.”

1. taife: Ehl-i fikir. Cismani cihazat ile kemalne sa'yedip hakikata gidenleri...

2. taife: Ehl-i velayet. Ve nefsin tezkiyesiyle ve aklın istimâliyle mucahede etmekle hakikata gidenleri...

3. taife: Ehl-i nübüvvet. Ve kalbin tasviyesiyle ve iman ve teslimiyetle hakikate gidenleri.

Sözler (337) “Meselâ: Güneş'in kendi Hâlıkının izniyle ve emriyle üç çeşit

- ▶ tecellisi ve
 - ▶ in'ikası ve
 - ▶ ifazası
- var:

Birisi ▶ çiçeklere,

birisi ▶ Kamer'e ve seyyarelere,

birisi ▶ şişe ve su gibi parlaklara

verdiği ayrı ayrı in'ikaslarıdır.”

Tecellisi ▶ çiçeklere

İn'ikası ▶ Kamere ve seyyarelere

İfazası ▶ şişe ve su gibi parlaklara

Birincisi:

Çiçeklere

Küllî ve umumî bir tecelli ve in'ikasıdır ki, bütün çiçeklere birden ifazasıdır.

Has bir tecellidir ki, her bir nev'e göre bir hususî in'ikası vardır.

Cüz'î bir tecellidir ki, her bir çiçeğin şahsiyetine göre bir ifazasıdır.

Ya Rab!

İyi ki beni görüyorsun,

İyi ki duyuyorsun,

İyi ki beni anlıyorsun,

Böyle olduğunu iyi ki bana inandırmışsın.

İyi ki varsın. Müslümanları affet ne olur. Bana da yârdim ve affet.

Senden gurur duyuyorum.

Allah'ım, Allah olduğundan sende gurur duyuyorum.

İnan elimde değil; Seni çok seviyorum, seninle gururrrr....

Sen bende olmasaydın bunları kim yazdırırdı bana.

İkincisi: Sözler (337)

Güneşin Kamere ve Seyyarelere, Fâtır-ı Hâkımın izniyle verdiği nuru,

Kamer, o ziyanın gölgesi hükmünde olan nuru,

Güneşten küllî bir surette istifade eder.

Sonra hususi bir tarzda

denizlere ve

havaya ve

parlak toprağa ve

bir suret-i cüz'iyede

► denizin kabarcıklarına ve

► toprağın şeffaflarına ve

► havanın zerrelere

ifade ve ifazasıdır.

Güneşten ► küllî ve } feyiz ve
► geniş } nurundan sonra kamer, } ► o ziyanın gölgesi hükmünde
olan nuru,

Güneşten küllî bir surette istifade eder.

Sonra hususi bir tarzda ► denizlere

► havaya ve

► parlak toprağa ve

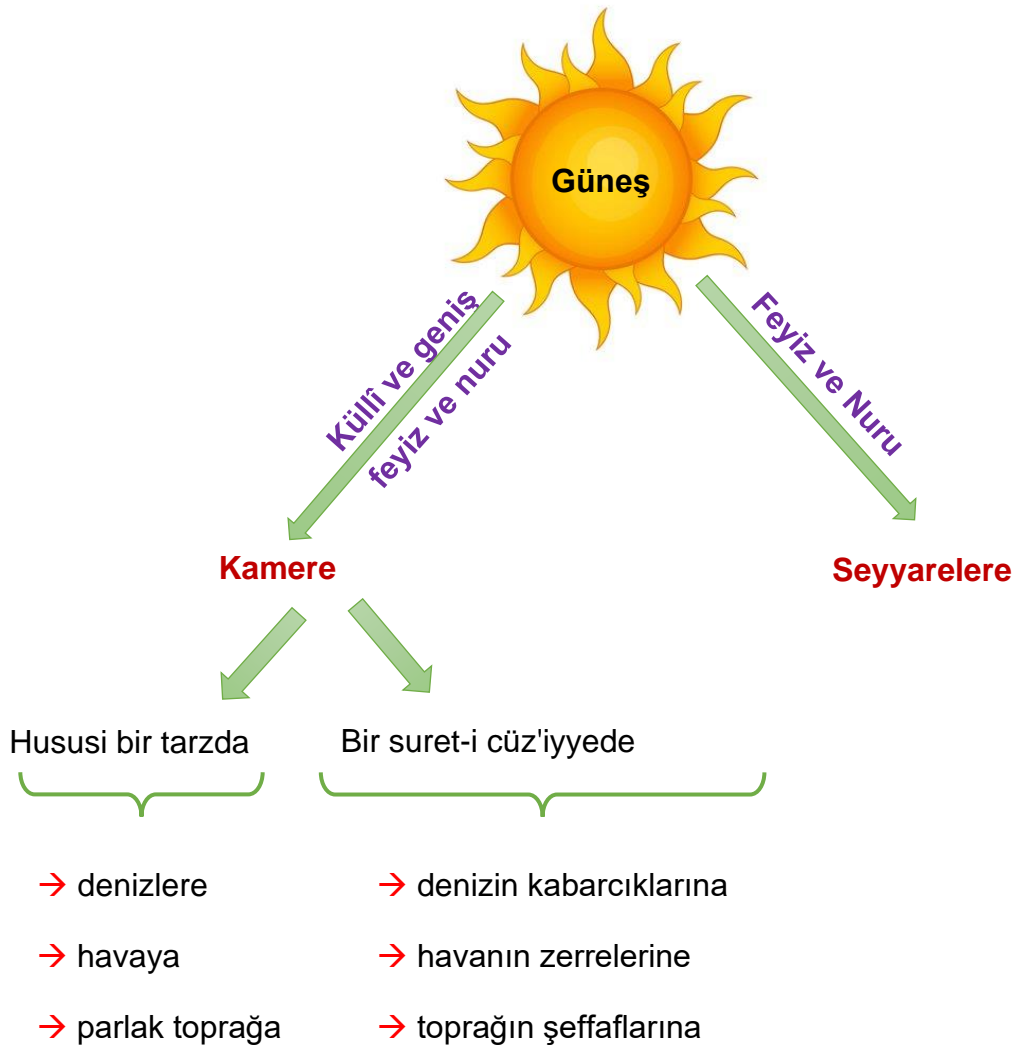
bir suret-i cüz'iyede ► denizin kabarcıklarına ve

► toprağın şeffaflarına ve

► havanın zerrelere

ifade ve ifazasıdır.

İlginç ve Garib: Sözler (337) "o ziyanın gölgesi hükmünde olan **nuru**,"

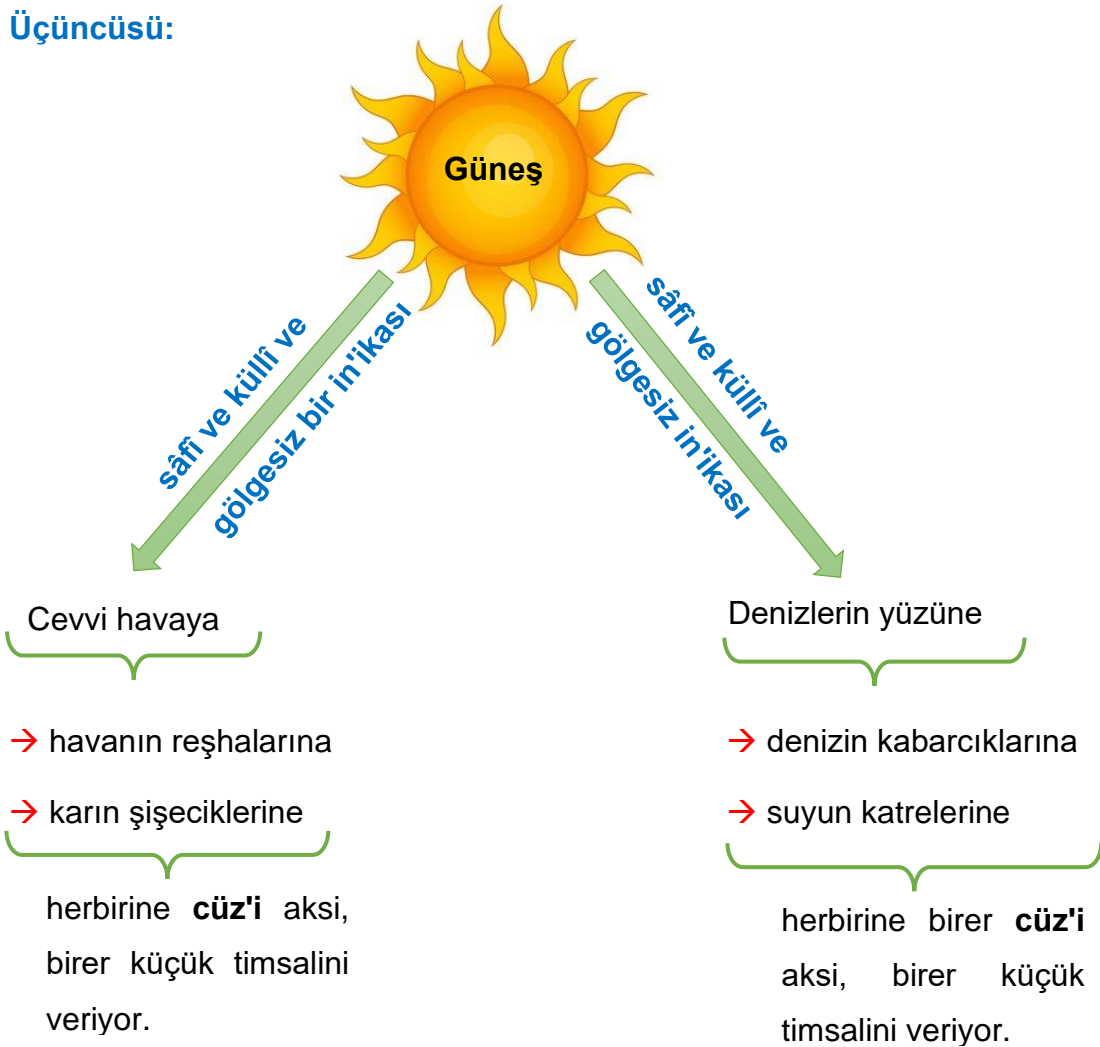

Hususi bir tarzda → denizlere
Suret-i cüz'iyede → denizin kabarcıklarına

Hususi bir tarzda → havaya
Suret-i cüz'iyede → havanın zerrelere

Hususi bir tarzda → parlak toprağa
Suret-i cüz'iyede → toprağın şeffaflarına

Üçüncüsü:

Sözler (337) “İşte Güneş'in herbir çiçeğe ve Kamer'e mukabil herbir katreye, herbir reşhaya mezkûr üç cihette ikişer tarîk ile teveccüh ve ifazası var:

Birinci tarîk: Bil-asâle doğrudan doğruya berzahsız, hicabsızdır. Şu yol, nübüvvetin tarîkını temsil eder.

İkinci yol: Berzahlar tavassut eder. Âyine ve mazharların kabiliyetleri, Şems'in cilvelerine birer renk takıyor. Şu yol ise, velayet mesleğini temsil eder.”

Yani mezkur (yukarıdaki şemalarda zikredilen) geçtiği gibi. Yani çiçeğe katreye ve reşhaya ki üç cihet. Bunlara da ikişer tarîk ile; yani safi gölgesiz direk. Diğeri direk değil, direk olandan alıyor. Misal: Kamer direk alırken, bir de Kamerden alan..

İşte direk Güneş'ten alana: Nübüvvetin tarîkını temsil eder.

Alandan alıyorsa bu da: Velayet mesleğini temsil eder.

Bunu Sözler (338) “İşte "Zehre", "Katre", "Reşha" herbirisi evvelki yolda diyebilirler ki: Ben umum âlem güneşinin bir âyinesiyim." Fakat ikinci yolda öyle diyemez. Belki "Ben kendi güneşimin âyinesiyim, veyahut nev'ime tecelli eden güneşin âyinesiyim" der. Çünkü Güneş'i öyle tanıyor. Bütün âleme bakar bir Güneş'i göremiyor... ..”

Sözler (338) “İşte, sen ey dünyayı unutmayan ve maddiyata tevaggul eden ve nefsi kesafet peyda eden arkadaş! Sen "Zehre" ol. Nasılki o "Zehre" çiçeği, ziya-yı Şems'ten inhilal etmiş bir renk alıyor.”

“Hem şu esbaba dalmış Eski Said gibi mektebli feylesof ise, Kamer'e âşık olan "Katre" olsun ki; Kamer, Güneş'ten aldığı ziya zillini ona verir ve onun gözbebeğine bir nur verir. O da o nur ile parlar. Fakat o "Katre" o nur ile yalnız Kamer'i görür. Güneş'i göremez, belki imanıyla görebilir.

Hem şu herşeyi doğrudan doğruya Cenab-ı Hak'tan bilir, esbabı bir perde telakki eder fakir adam, o da "Reşha" olsun.”

★ Zühre karakter olarak nasıl bir şahsiyet teşekkül ediyor. Ne demektir?

Sözler (339), paragraf 2 de anlatıyor. Nasıl bir insan modelidir.

★ Katre ne demektir nasıl bir karakterdir? Nasıl insan modelidir?

Sözler (339), paragraf 3 de.

★ Reşha ne demektir. Nasıl bir karakterdir ve nasıl insan modelidir.

Sözler (339), paragraf 2 de.

Sözler (349) “Veraset-i Ahmediye ile
ism-i a'zam zılline mazhar bir mü'min,
kendi kabiliyeti itibariyle
kemmiyetçe bir Nebinin feyzi kadar sevab alıyor denilse
hilaf-ı hakikat olamaz.”

(31.5.2017)

Vehim

Bu dünyadaki insanın Cehennemi.

Nasıl çalışır? - Yoku var eden, dimağa aittir. Tasavvurun içinde.. Olmayan birşeyin 3-4 ileri mertebesini hatırına, sonra hayalini yaptırarak. Olmamışı olmuş gibi seni içine koyarak fokur fokur seni kaynatır. Sinir sistemi alarm vermeye başlar. O zaman “Güzel gören güzel düşünür. Güzel düşünen hayatından lezzet alır” kaidesine bilfiil uyarak hemen Risale-i Nurun meded veren derslerine müracaat yaparak. Veya dostlarıyla müsbet ve sıcak muhabbet yaparak. Sana bu tip kardeşler müracaat edince anla ve asla yalnız bırakma.

Bilmana: Peygamberimiz (a.s.m) derki: Çok acımasız kuvadır vehim.

Bu anda vücudun ateş alır. Sakın korkma. Sana rağmen çalışır. Bu yangını; ya sesli risale okuyarak, ya sesli Kur'an okuyarak, ya dostlarınla sohbet ederek kısa zaman sonra hemen aşarsın.

Ben hayret ediyorum ki: İmansızlar, imanı zayıf olanlar bunu nasıl aşarlar, aşılıyorlar? Ben bunu bilmiyorum.!

Çünkü vehim hem geçmişe hem de geleceğe fikren geçmeyle çalışır. Onu şu ana ve Allah (c.c.) ile düşünmeye çekeceksin. Allah'sız (c.c.) olayları düşünmeyeceksin.

Sanki haşa Allahsız (c.c.) düşündürür. Olayları Allah (c.c.) ile düşüneceksin. Rahmeti ve Rahimiyet burcuna koyarak düşüneceksin.

Bu vehim; olumsuz haberle, negatif insanlarla beraber olmakla. Yalnız kalmaktan. Olayları haşa Allah'sız (c.c.) düşünmekle çalışır.

Vehmin yaşı ve sıfatı yoktur. Yani: Kim olursan ol. Seni mutlaka ziyaret eder. Zorlar seni. Kontrol edemediğin herşey seni kontrol ediyor demektir.

Herşeyin bir tesir vakti ve miktarı vardır. Sabret birazdan kendinin zıddını bırakıp gidecektir.

(09.05.2017)'de başıma gelen linç kampanyasında kimlerin parmakları var? Nurcu gurublardan da, içlerinden bazılarının da parmakları olabilir mi?

- Şöyle umumi bir kaide var. Benim ortadan kalkmam kimlerin işine gelmişse onların parmakları var demektir. Bunu görmek istiyorsan gizli ve aşikârane sevenlere bak. Haa onlardır. Ya bizzat kendisi veya mensup olduğu abisi ve gurubunun ciddi bizatihi katkısı var demektir.

(31.05.2017)

Sordu biri bana: Bildiğimiz farklılığın dışında insan ile hayvan arasında sence ne fark daha var.?

- Fark saymakla bitmez. Ama insanı Kamil yapan hata yaptığında hatasını anlayan, geri dönüp özür beyan edendir insan.

Sözler (351) "...beşik ve meskeni olan zemin; semaya nisbeten maddeten küçüklüğüyle ve hakaretiyle beraber manen ve san'aten bütün kâinatın kalbi, merkezi..."

Sözler (353) "...melekler, zikir ve tesbih ve hamd ve ibadet ve marifet ve muhabbetin envârıyla tegaddi edip telezzüz ediyorlar."

“Yani rûy-i zemin, umumî bir mezraadır. İçindeki bütün hayvanatın taifelerine Hâlık-ı Zülcelal'in emriyle, izniyle, hesabıyla, havl ve kuvvetiyle bir melek-i müekkel nezaret eder.”

“Rezzakîyet arşının hamelesinden olan Hazret-i Mikâil Aleyhisselâm..”

Sözler (354) “Melaikelerin şu hizmetleri, cüz'-i ihtiyarîleriyle bir nevi kesbidir.”

“Hayvanat dahi, iştiha sahibi bir nefis ve bir cüz'-i ihtiyarîleri olduğundan..”

Sözler (356) “Fakat nebatatın gidişatlarından hiss olunuyor ki, onların vezaif-i telkîh ve tevlidde ve meyvelerin terbiyesinde bir çeşit telezzüvatları var.”

Sözler (358) “İnsan, kâinatın en câmi' bir meyvesi olduğu için, kâinatı istila edecek bir muhabbet o meyvenin çekirdeği olan kalbine dercedilmiştir.”

“Havf, bir kamçıdır.”

Sözler (361) “İşte hiç ihtiyacı olmayan ve raiyetinin derece-i sadakat ve hürmetlerine alâmet olarak hediyelerini kabul eden o padişah,”

Sözler (364) “...vahdete müteveccih olsa, ubudiyetin mi'racıyla arş-ı kemalâta çıkabilir.”

Bu asırdaki insanların çoğu ehl-i tahkik olmadığı ve hakikatı aramadığı için onları hakikatlarla tanıştırmamanın umumi bir yolu onlarla bir muhabbet kurmak, arkadaşlık, kardeşlik bağlarını canlı tutmak manasına gelen; aramak, hal-i hatırlarını sormak, yani onunla muhabbet köprülerini canlı tutmakla mümkündür. Sana muhabbetinden davana da muhabbet edebilir. Muhabbet öyle bir bağıdır ki seni asla terk edemez.

25. SÖZ

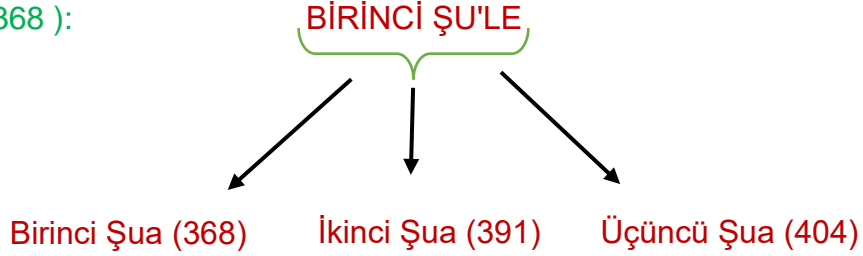
Sözler (367) “Kur'an, bütün âlemlerin Rabbi itibariyle Allah'ın kelâmıdır.
Hem bütün mevcudatın İlahı ünvanıyla Allah'ın fermanıdır.
Hem bütün ▶ Semavat ve
▶ Arzın } Hâlıkı namına bir hitabdır.”

Rabb ▶ Kelam

İlah ▶ ferman

Hâlık ▶ hitab

Sözler (368):

BİRİNCİ ŞUA: Derece-i i'cazda belâgat-ı Kur'aniyyedir.

O belâgat ise,

- 1 → nazmın cezaletinden ve
- 2 → hüsn-ü metanetinden ve
- 3 → üslûblarının bedaatinden,
- 4 → garib ve müstahsenliğinden ve
- 5 → beyanının beraatinden,
- 6 → faik ve safvetinden ve
- 7 → maânîsinin → kuvvet ve
→ hakkaniyetinden ve
- 8 → lafzının → fesahatinden,
→ selasetinden

tevellüd eden bir
belâgat-ı
hârikulâdedir ki,”

→ **"Birinci Nokta:** Kur'anın nazmında bir cezalet-i hârika var. O nazımdaki cezalet ve metaneti,"

→ **"İkinci Nokta:** Manasındaki belâgat-ı hârikadır."

Cezalet-i nazmiye: "Saatin saniye, dakika, saati sayan ve birbirinin nizamını tek mil eden ne ise, Kur'an-ı Hakîm'in herbir cümledeki, hey'atındaki nazım ve kelimelerindeki nizam ve cümlelerin birbirine karşı münasebatındaki intizamı öyle bir tarzda "İşarat-ül İ'caz"da âhirine kadar beyan edilmiştir."

* Sadaka nasıl mal ile olur. İlim ile dahi olur. Kavl ile, fiil ile, nasihat ile de oluyor.

Sözler (374) **"Üçüncü Nokta:** Üslûbundaki bedaat-i hârikadır."

"esalib-i Kur'aniyeye

- ▶ sure itibariyle,
- ▶ maksad itibariyle,
- ▶ âyât ve
- ▶ kelâm ve
- ▶ kelime itibariyle"

Sözler (378) **"Daha sair kelimat-ı Kur'aniyeyi bunlara kıyas edebilirsin. Âdeti basit, me'luf birer kelime iken, latif manaların definelerine birer anahtar vazifesini görüyor."**

Sözler (378) “Dördüncü Nokta: Lafzındaki fesahat-ı hârikasıdır.”

“Fesahatin kat’î vücuduna, usandırmaması delildir”

“Usandırmamasının sırr-ı hikmeti şudur ki:

- ▶ Kur'an, kulûbe kut ve gıda ve
 - ▶ ukûle kuvvet ve gınadır ve
 - ▶ ruha mâ ve ziya ve
 - ▶ nüfusa deva ve şifa olduğundan
- usandırmaz.”

Sözler (380) “Beşinci Nokta: Beyanındaki beraattir. Yani, tefevvuk ve metanet ve haşmettir.”

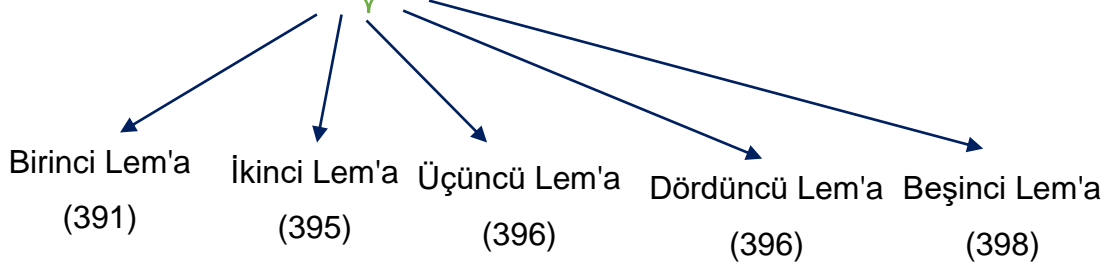
- “Nasılki
- ▶ nazmında cezalet,
 - ▶ lafzında fesahat,
 - ▶ manasında belâgat,
 - ▶ üslûbunda bedaat var.
 - ▶ Beyanında dahi faik bir beraat vardır.”

Sözler (390) “mütekellim üslûbunda muhatabın derecesine

sözüyle nüzul edip

öyle konuşan esalib-i Kur'aniye,”

Sözler (391) “İKİNCİ ŞUA: Kur'anın câmiyet-i hârikulâdesidir.”

(03.05.2017)

Sözler (391) “Birinci Lem'a: Lafzındaki câmiyettir.”

Sözler (393) “Fakat Güneşi yalnız bir lâmba değil, belki bahar ve yaz tezgahında dokunan mensucat-ı Rabbâniyenin bir mekiği, gece ve gündüz sahifelerinde yazılan mektubat-ı Samedaniyenin mürekkebi, bir nur hokkası suretinde tasavvur ederek”

Güneşe ▶ mensucat-ı Rabbâniyenin mekiği
▶ mektubat-ı Samedaniyenin ▶ mürekkebi,
▶ nur hokkası.

(hokka: içine mürekkebi konulan saydam kap)

Sözler (394) “hareket ▶ harareti, } zahiren tevlid eder gibi
hararet ▶ kuvveti } bir âdet-i İlahiye, bir
kuvvet ▶ cazibeyi } kanun-u Rabbanîdir.”

Sözler (394) “Ey ârif!..

Sen Rızâ-yı İlahîye nail olursun.”

ârif ▶ Rızâ-yı İlahîye mazhar.

Sözler (395) “O maneviye ise, ▶ ya siyak (geliş yönü)
▶ veya sibak-ı kelâmdan
▶ veya başka âyetten birer emare o manaya
işaret eder.”

Kur'andaki maneviyatın kaynağı. Bunlarda bulunuyor.

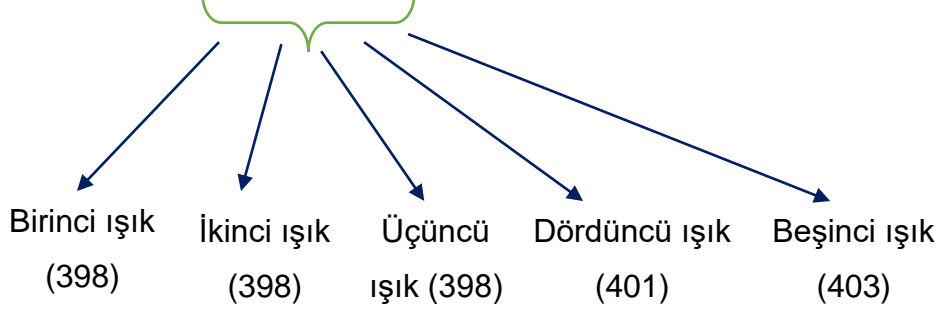
Nasılki enerji ▶ maddeye } donmuş halleridir.
Maneviye de ▶ kelama } Kelam elçilik yapar.

Sözler (395) “İkinci Lem'a: Manasındaki câmiyet-i hârikadır.”

Sözler (396) “Üçüncü Lem'a: İlmindeki câmiyet-i hârikadır.”

Sözler (396) “Dördüncü Lem'a: Mebahisindeki câmiyet-i hârikadır.”

Sözler (398) “Beşinci Lem'a: Kur'anın üslûb ve îcazındaki câmiyet-i hârikadır.”

“Birinci Işık: Üslûb-u Kur'anın o kadar acib bir cem'iyeti var ki, birtek sure, kâinatı içine alan bahr-i muhit-i Kur'anîyi içine alır. Birtek âyet, o surenin hazinesini içine alır. Âyetlerin çoğu, herbirisi birer küçük sure, surelerin çoğu, herbirisi birer küçük Kur'andır.”

Sözler (398) “İkinci Işık: Âyât-ı Kur'aniye, emir ve nehy, va'd ve vaîd, terhib ve terhib, zecr ve irşad, kısas ve emsal, ahkâm ve maarif-i İlahiye ve ulûm-u kevnîye ve kavanin ve şerait-i hayat-ı şahsiye ve hayat-ı içtimaiye ve hayat-ı kalbiye ve hayat-ı maneviye ve hayat-ı uhreviye gibi umum tabakat-ı kelâmiye ve maarif-i hakikiye ve hacat-ı beşeriye delalatıyla, işaretıyla câmi' olmakla beraber,”

Sözler (398) “Üçüncü Işık: Kur'anın i'cazkârane îcazıdır.”

Sözler (401) “Dördüncü Işık: İcaz-ı Kur'anî o derece câmi' ve hâriktir,”

Sözler (403) “Kur'anın basit kelimatlarının ve cüz'î mebahislerinin arkalarında pekçok lemaat-ı i'caziye vardır.”

Sözler (403) “Beşinci Işık:Kur'anın makasid ve mesail, maânî ve esalib ve letaif ve mehasin cihetiyle câmiyet-i hârikasıdır.”

“cehl-i mürekkebin menşei olan âdiyat perdelerini keskin beyanatıyla”

“dalaletin menbaı olan tabiat tagutunu, bürhanın elmas kılinciyla parçalamak”

“Kur'anın âyetlerine insaf ile dikkat edilse görünüyor ki: Sair kitablar gibi bir-iki maksadı takib eden tedricî bir fikrin silsilesine benzemiyor. Belki, defî ve ânî bir tavrı var ve ilka olunuyor bir gidişatı var ve beraber gelen herbir taifesi müstakil olarak uzak bir yerden ve gayet ciddî ve ehemmiyetli bir muhaberenin tek tek, kısa kısa bir surette geldiğinin nişanı var.”

Sözler (404) “Taklidi îma edecek hiçbir emare bulunmuyor.”

Sözler (404) “ÜÇÜNCÜ ŞUA: Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın ihbarat-ı gaybiyesi ve her asırda şebabiyetini muhafaza etmesi ve her tabaka insana muvafık gelmesiyle hasıl olan i'cazdır. Şu Şua'ın "Üç Cilve"si var.

Birinci Cilve:İhbarat-ı gaybiyesidir. Şu cilvenin "Üç Şavk"ı var.

Birinci Şavk:Maziye ait ihbarat-ı gaybiyesidir.”

Sözler (405): “Zira bir zâtın bir fende veya
bir san'atta mütehasıs olduğu; } hülâsalı bir sözle,
fezlekeli bir san'atçıkla,

o şahısların meharet ve melekelerini gösterdiği gibi, Kur'anda zikrolunan vukuatın hülâsaları ve ruhları gösteriyor ki, onları söyleyen, bütün vukuatı ihata etmiş, görüyor, (tabir caiz ise) bir meharet-i fevkalâde ile ihbar ediyor.”

Sözler (405) “İkinci Şavk: İstikbale ait ihbarat-ı gaybiyesidir.”

Sözler (406) “Üçüncü Şavk: Hakaik-i İlahiyeye ve hakaik-i kevnîyeye ve umûr-u uhrevîyeye dair ihbarat-ı gaybiyesidir.”

Sözler (407) “İkinci Cilve: Kur'anın şebabetidir.”

Sözler (408) “İnsanı kemalât-ı insaniyeye sevkedip insan etmektir.”

Sözler (412) “Üçüncü Cilve: Kur'an-ı Hakîm, her asırdaki tabakat-ı beşerin herbir tabakasına güya doğrudan doğruya o tabakaya hususî müteveccihdir, hitab ediyor.”

“en dakik ilim olan ▶ imana ve
en geniş ve nurani fen olan ▶ marifetullahı ve
en ehemmiyetli ve mütenevvi maarif olan ▶ ahkâm-ı İslâmiyeye

davet eden, ders veren Kur'an ise,”

Sözler (413) “İKİNCİ ŞU'LE: İkinci Şu'le'nin "Üç Nur"u var.

Birinci Nur: Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın heyet-i mecmuasında

▶ raik bir selaset,
▶ faik bir selâmet,
▶ metin bir tesanüd,
▶ muhkem bir tenasüb,
▶ cümleleri ve heyetleri mabeyninde kavî bir teavün; ve
▶ âyetler ve maksadları mabeyninde ulvî bir tecavüb

olduğunu”

“Evet kalbi → sekamsız,
aklı → müstakim,
vicdanı → marazsız,
zevki → selim

her adam
Kur'an'ın
beyanında

→ güzel bir selaset,
→ rânâ bir tenasüb,
→ hoş bir ahenk,
→ yekta bir fesahat

görür.”

Sözler (415) “İkinci Nuru: Kur'an-ı Hakîm'in âyetlerinin hâtimelerinde gösterdiği fezlekeler ve esma-i hüsna cihetindeki üslûb-u bediisinde olan meziyet-i i'caziyeye dairdir.”

- İkinci nuru
- ▶ Birinci Meziyet-i Cezalet (415)
 - ▶ Üçüncü Meziyet-i Cezalet (418)
 - ▶ Beşinci Meziyet-i Cezalet (420)
 - ▶ Sekizinci Meziyet-i Cezalet (424)

- İkinci Nuru
- ▶ İkinci Nükte-i Belâgat (416)
 - ▶ Dördüncü Nükte-i Belâgat (419)
 - ▶ Altıncı Nükte-i Belâgat (421)
 - ▶ Yedinci Sırr-ı Belâgat (422)
 - ▶ Dokuzuncu Nükte-i Belâgat (427)
 - ▶ Onuncu Nükte-i Belâgat (429)

Sözler (418) “Cenab-ı Hakk'ın, nev'-i beşerin hayat-ı içtimaiyesindeki tasarrufatını şöyle gösteriyor ki; → izzet ve

- zillet,
→ fakr ve
→ servet
- doğrudan doğruya Cenab-ı Hakk'ın meşietine ve iradesine bağlıdır.”

Sözler (419) “Güya o mahlukat-ı mezkûre, → elfazdır.

- Şu esma → onun manaları,
→ yahut o meyvelerin çekirdekleri,
→ yahut hülâsalarıdır.”

Elfaz → Kalam sıfatından ki → sıfat.

Mevcudat da → Kudret sıfatından.

İkisinden de esmalar görünüp tezahür ediyor.

Sözler (422) “Cenab-ı Hakk'ın insana karşı şu koca kâinatı nasıl bir saray hükmünde halkedip”

Sözler (423) “İmanın dûrbîniyle, Kur'anın nuruyla görünür.”

İmanın → dûrbîniyle

Kur'anın → nuruyla

Sözler (425) “İşte şu âyetler, haşrin kabulüne ► zihni müheyya etti,
► kalbi de hazır etti.”

Sözler (427) “Cenab-ı Hakk'a şekvasını umûr-u azîme suretinde

Rahîm ismiyle ehemmiyetle işitir ve

Hak ismiyle ciddiyetle bakar.”

Sözler (428) “Fakat bu abdde

bütün kâinata taalluk eden

bir emanet beraberdir.

Hem şu kâinatın rengini değiştirecek

bir nur beraberdir.

Hem saadet-i ebediyenin kapısını açacak

bir anahtar beraber olduğu için,”

Sözler (430) “İkinci Şu'lenin Üçüncü Nuru şudur ki: Kur'an, başka kelâmlarla kabil-i kıyas olamaz.”

Sözler (434) “ÜÇÜNCÜ ŞU'LE: Üç ziyası var.

BİRİNCİ ZİYA: Hikmet-i Kur'aniyenin karşısında meydan-ı muarazaya -i beşeriyenin, hikmet-i Kur'ana karşı ne derece sukut ettiğini ...”

NOTLARIM

(07.06.2017)

- Terbiyeniz terbiyesizliğe müsaade etmemesi lazım.
- **ÜZÜNTÜ, ŞEYTANIN EN SEVDİĞİ ŞEYDİR.**

İbn-i Kayyım şöyle buyurdu.

Üzüntü Kur'an-ı Kerimde sadece nehiy olarak gelmiştir. Allah-u Tealanın şu sözündeki gibi

“Gevşemeyin üzölmeyin”

“Korkmayın, üzölmeyin” (Fussilat:41)

veya olumsuz gelmiştir.

“Onlar için korku yoktur onlar üzölmezler de”

Bunun sırrı şudur:

Üzöntü; Şeytanın en sevdiği şeydir.

Ademoğlunun yolunu yarım bırakması ve devam ettiği şeyi durdurması için üzölmesini ister...

Nebi (a.s.m.) **üzöntüden Allah'a (c.c.) sığınmıştır.**

“Allahım üzöntü ve endişeden sana sığınırım.”

Bunun için İbn-i Kayyım şöyle der:

“Hüzün; Kalbi zayıflatır, azmi kırar, iradeye zarar verir. Şeytana mü'minin üzölmesinden daha sevimli bir şey yoktur..”

Bundan dolayı; “Sevinin, müjdeleyin, olumlu olun ve Allah'a hüsn-ü zan besleyin ve Allah katındakine güvenin ve O'na tevekkül edin, işte o zaman her durumda mutluluk ve rıza bulacaksınız.”

Ondandır ki: Sevincini üzöntü ile ifsad edip bozma.

Başarını gururla ifsad edip bozma.

Geçmişine bakıp bugününü harap etme.

Hayırlı işlerin küçüğü büyüğü olmaz, küçümseme.

İbnü's Sadi (r.a.) şöyle der: “Hayat kısadır onu Endişe, keder ve üzüntü ile kısaltmayın...”

Sözler (436) “İKİNCİ ZİYA:”

“kudret-i İlahiyenin bir saat-ı kübrası olan şu dünya”

Saat dünya

- 1 ► Saniyeleri sayan ► gece ve gündüz, iki başlı bir mil.
- 2 ► Dakikaları sayan ► Sene. Bir ibre.
- 3 ► Saatını sayan ► Asır. Bir iğne.
- 4 ► Bulutlar ► Saniyeyi sayan mil.
- 5 ► Nebat ve hayvanat tebeddülü ► Dakikaları sayan bir mil.
- 6 ► Zelzeleler. Dağların çıkma. Hasflar ► Saati sayan mil.
- 7 ► Ecramların hareketiyle, kuyruklu yıldızların zuhuriyle, küsufat ve husufatın vuku bulmasıyla yıldızların sukut etmeleri ► haftalık saatte günleri sayan mil.

“İşte dünya, dünya cihetiyle şu yedi rükün üzerinde bina edilmiştir.”

Sözler (438) “ÜÇÜNCÜ ZİYA: Kur'anın şakirdleri olan asfiya ve evliya; ve hükemanın münevver kısmı olan hükema-yı İşrakıyyunun hikmetleriyle Kur'anın hikmetine karşı derecesini gösterip,”

“Evet hakikat-ı mutlaka, mukayyed enzar ile ihata edilmez. Kur'an gibi bir nazar-ı küllî lâzım ki, ihata etsin.”

✦ Allahu alem: Hissiyatlar esmaların cilve, cemal, nakış, sanatlarının dışı vurup bizdeki hülasaları.

Hissiyatımızın içeriğini bilmiyoruz. “bir çekirdek gibi bir şecere-i hakaiki manen tazammun edebilir.”

Çekirdekte ağaç nasıl varsa, hissiyat-ı insaniyede de ötelere öyle var.

Haşa. Tabiri caiz ise:

Kur'an harfleri → hissiyat-ı insaniyeye
Kur'anın her bir ayeti ise → duygularımıza
Kur'anın her bir suresi de → insandaki kalb gibi. } misal.

Yani: “merkez-i kalb gibi hakikat-ı uzmanın bütün âzasına münasebetdar olabilir. Hem bir ilm-i muhite ve nihayetsiz bir iradeye istinad ettiği için, hurufuyla, heyetiyle, vaziyetiyle, mevkiyle hadsiz eşyaya bakabilir. İşte şu sırdandır ki; ülema-i ilm-i huruf, Kur'anın bir harfinden bir sahife kadar esrar bulduklarını iddia ederler ve davalarını o fennin ehline isbat ediyorlar.”

Her bir harf diğer harflere ...
Her bir ayet diğer ayetlere ...
Her bir sure diğer surelere ... } hem zarf, hem mazruftur.

Merkeze hangi harfi, ayeti ve sureyi koyarsan bu merkez olur. Çekirdek olur. Diğerleri onun dışı açılımı olan ağaç gibi olur.

* Balığın balık olarak nehirde yaratılıp yaşaması ► Onun kaderi
Hangi gölde nasıl duracağı ► Onun ihtiyarıdır.

Yani: Balık olarak yaratılması..
Nehirde mecbur yaşaması..
O nehirde dışarı çıkmaması } balığın kaderidir.

Fakat o nehrin neresinde, hangi gölünde bulunacağı..
Mağarada mı yoksa açık gölde olacağını..
Yemlenip yemlenmemesi ise.. } Onun (balığın)
Cüz-i ihtiyarisidir.

“kader, nefsi gururdan” Yani enfüsi alem.. Enfüsi alemi kontrol edip sisteme koyan.

“kader, nefsi gururdan... .. kurtarmak içindir ki, mesâil-i imâniyeye girmişler.”

Kader ne işime yarar? Sorusunun cevabı.

Kadere iman olmamış olsaydı; nefsi gururdan kurtaramazdın. Enfüsi bütünlüğünü kazanamazdın. Hepsi apayrı şeyler olan içsel dünyanı nasıl kontrol edecektin.

Yoksa: “Yoksa mütemerrid nüfus-u emmarenin işledikleri seyyiatının mes'uliyetinden kendilerini kurtarmak için kadere yapışmak ve onlara in'am olunan mehasinle iftihar etmek, gururlanmak, cüz'-i ihtiyariye istinad etmek; bütün bütün sırr-ı kadere ve hikmet-i cüz'-i ihtiyariyeye zıd bir harekete sebebiyet veren ilmî mes'eleler değildir.”

- Mesuliyetten kurtulmak için kadere ► yapışma
in'am olunan mehasinle ► iftihar etme
► gururlanma
► cüz'-i ihtiyarîye istinad etme

Sözler (464)

kader mes'elesi, ► teklif ve
► mes'uliyetten } kurtarmak için
değil,
belki } imana girmiş.”
kader mes'elesi, ► fahr ve
► gururdan } kurtarmak
içindir

Cüz'-i ihtiyarî ise ► seyyiata merci' olmak içindir ki, akideye dâhil olmuş.

Sözler (464) “Fakat seyyiatı isteyen, ► nefs-i insaniyedir (ya istidad ile, ya ihtiyar ile).”

Dikkat edersen insan seyyiatı iradeyle istemiyor. Çok ilginç.

icad-ı İlahide ► şer ve
► çirkinlik } yoktur.

şer ve }
Çirkinlik } abdin kesbine ve }
istidadına } aittir.

Demek, } kader ve } mebde ve } asıl ve } illet ve }
icad-ı ilahî } münteha, } fer', } neticeler } itibariyle

şerdeb ve }
kubuhtan ve } münezzehtir.
zulümden }

emr-i itibarî hükmünde olan ► kesbdeb başka insanın elinde birşey bulunmuyor.

Sözler (465) "kûfür ve }
isyan ve } tahriptir,
seyyie, } ademdir."

"kûfür ve } tahrip nev'inden
masiyet, } olduğu için, cüz'-i ihtiyarî bir emr-i itibarî ile
adem ve } onları tahrik edip müthiş netaice sebebiyet verebilir."

"Başına gelen musibetlerde kaderi görür, sabreder."

"Eğer kader ve } bahseden adam, }
cüz'-i ihtiyarîden } ehl-i gaflet ise; } o vakit

► kaderden ve }
► cüz'-i ihtiyarîden } bahse hakkı yoktur."

Ehl-i gaflet ► "Fiilini kendine ve esbaba verir. Mes'uliyeti ve kusuru kadere havale eder."

Sözler (466) “mahiyeti meçhul bir cüz'-i ihtiyarî vermiştir.”

“Bizzarure herkes kendisinde

bir ihtiyar hisseder.

O ihtiyarın vücudunu vicdanen bilir.”

“kader, ihtiyarı teyid eder.

Çünkü kader, ilm-i İlahînin bir nev'idir. İlm-i İlahî, ihtiyarımıza taalluk etmiş. Öyle ise, ihtiyarı teyid ediyor, ibtal etmiyor.”

“Kader, ilim nev'indedir. İlim, malûma tâbidir. Yani nasıl olacak, öyle taalluk ediyor.”

Yani: Kader böyle böyle olsun demiyor.

İnsan ihtiyariyle nasıl neyi yapacağını tercih ediyor. Bu tercih malûm oluyor. Kader de bunu bildi. İlim önce değil. Önce olan malûm. İlim, malûma tabi. Yani malûm ilimden önceki ilim ona tabi.. Birşey olacak ki tabi olsun.

“malûmun zâtı ve vücud-u haricîsi, iradeye bakar ve kudrete istinad eder.”

“Ezel; mazi ve hal ve istikbali birden tutar,
yüksekten bakar bir âyine-misaldir.”

“Kader, ilm-i ezelden olduğu için;

ilm-i ezeli, hadîsin tabiriyle

"Manzar-ı a'lâdan,
ezelden ebede kadar
herşey, olmuş ve olacak,

} birden tutar, ihata eder bir makam-ı a'lâdadır.
"Biz ve muhakematımız, onun haricinde olamaz ki,
mazi mesafesinde bir âyine tarzında olsun."

İlm-i Ezeli: Tarifini yapmış. ↑ O zaman: İlm-i Ezeli; fail değil.

Malûmun

- ▶ zâtı ve
- ▶ vücud-u haricîsi,

} iradeye bakar ve
kudrete istinad eder.

Malûmun ► Zâtı ► iradeye bakar

Malûmun ► vücud-u haricîsi ► kudrete istinad eder.

İlm-i Ezelî de bunu bilir. Kader de ilm-i ezeldendir.

(malûmun da vücud-u haricisi yok. Vücud-u hariciye irade ve kudret çıkarıyor.)

Bilmek: Yapmak emri olmadığı gibi, yap emri de değildir.

İrade vicdanın sıfatlarındandır.

O zaman malûmun yeri: Vicdandaki iradede..

İlm-i Ezelî ► Esmâ idi.

İlm-i muhit-i Ezelî ► Sıfattı.

Ezel, Ebed ► Esmalardır.

Ezelî ► Ezele ait. Ezelin içindeki ilimler.

Aynı zamanda **ezel; başı, başlangıcı olmayan**. Lugat manası.

Ezele ait olan ilim.

Kader de ► bunun içinde. Kaderin kaynağı; **ilm-i ezelî**. Kader buralı. Hani Hasan şuralı der gibi, kader de ilm-i ezelî'li.

Sözler (467) “Kader, → sebeble
→ müsebbebe } bir taalluku var.”

Müsebbeb: Netice, sebebe bağlı olan. Sebepden ortaya çıkan. Sebebe bağlı olarak meydana gelen.

Kader; sebeble müsebbebe bir bakıyor. Sebepsiz neticeye bakmıyor. Kader beraber bakıyor. O zaman kader yazmış. Ve sonra sebepleri ortaya çıkıyor değil. Bu cins kader var. O da insanı mesul etmeyecek yaratılmalarda. Misal: Ben kimin çocuğu olacağım. Ömrüm. Gözümün rengi gibi..

“Eğer onun tüfek atmamasını farzetsen, o vakit kaderin adem-i taallukunu farzediyorsun.”

Sebebsiz kader yok. Ben bildiğim bildik gibi kader yok. Kader; sebeble müsebbebe bir taalluku var.

Kader; Hem sebebe.. Hemde sebebe bağlı olan neticeye, sebebe bağlı olarak meydana gelen neticeye.. **Kader ikisine beraber bir bakar.**

Altıncısı: (467)

“Cüz'-i ihtiyârînin üss-ül esası olan meyelan,”

Cüz'-i ihtiyârînin aslı menba → **meyelandır.**

üss-ül esası= Esasın esası. Asıl temel. En önemli. Temel.

Matürîdîce → meyelan → **bir emr-i itibarîdir** → abde verilebilir.

Eş'arîce → meyelan → **mevcud nazarıyla bakmış.** Yani mahluk.

Eş'arî → meyelan → **tasarruf** → emr-i itibarîdir.

Ustada göre → meyelan } **emr-i nisbîdir.** Muhakkak bir vücud-u haricîsi yoktur.
→ tasarruf }

Emr-i nisbînin “Muhakkak bir vücud-u haricîsi yoktur.”

“**Emr-i itibarî ise,** illet-i tamme istemez ki;

illet-i tamme vücudu için → lüzum

→ zaruret

→ vücub

ortaya girip ihtiyarı ref' etsin.”

Demek → lüzum } bir araya gelince **illet-i tamme oluyor; tahakkuk ediyor.**
→ zaruret ve } O zaman illet-i tamme olduktan sonra ihtiyar
→ vücub } ortadan kalkar. İhtiyar para etmez.

İllet= Asıl sebeb. Temel sebeb.

Niçin: **Emr-i itibarî** illet-i tamme istemez diyor da, **Emr-i nisbiye** demiyor?

- **Emri nisbî:** İlet-i tamme ister. Yani: İnsanın dışındaki dünya realitedir ve illet-i tammelidir. Çünkü vücudu var ve mahluktur. Bu dünya var ki insan bunları kıyas ederek, nisbet ederek iç alemine taşıyor. İçeriye taşınanların kaynakları dış dünyada var. Ondandır ki **emr-i nisbiler illet-i tamme isterken**, Emr-i itibariler istemezler.

“emr-i itibarînin illeti, bir rüchaniyet derecesinde bir vaziyet alsa,”

Yani: İçsel alemdekilerin bir kısmı rüchaniyet olsa, imtiyazlaşsa, ayrışsa, öne çıkar. O bütünlükler içinden çok önem verdiği **“o emr-i itibarî sübut bulabilir.”**

İhtiyar → **Emr-i itibarîlerde.. İçsel alemdekilerin şekillenmesinde var. Emr-i nisbî olan dış dünyaya geçmez. Senin ihtiyarının dışında oluyor zaten.** Ama insan etkilenir. Dışardakiler içeriye etkiler ve insanda **meyelan** yani **tasarruflar** ortaya çıkar. İnsan etkilendiğine meyleder. Korktuğundan kaçır. **Ama insanda bulunan bu meyelanelar veya tasarrufların muhakkak bir vücud-u haricileri yoktur.** Ama bunların malzemeleri insanın dışında olduklarından emr-i nisbîdirler diyor Ustadım. **Niçin?** – Çünkü bende uyanan meyelanelar veya tasarrufların illetleri, sebepleri benim dışımda var. Etkileri, tesirleri bende var. **İşte bende etkileri, tesirlerine MEYELAN veya TASARRUF deniyor.** Bu da cüz'-i ihtiyariyi aktif ediyor. Çünkü cüz'-i ihtiyarının aslı, esası, kaynağı meyelanelardır. Meyelanelarımın malzemeleri de nisbi dünyalardır.

Emr-i itibarî ise; Tamamen iç dünyadır. İç dünyanın birbirlerine karşı etkilenişlerinden ortaya çıkanlardır. Birbirlerine karşı barışmalarından veya çatışmalarından ortaya çıkan hisler, haletler, kuvalardır. Ama bunlar hariç dünyada yoktur.

Meyelan ve tasarruf:

Yapmamaya göre yapma meyilli olması.

Vermemeye göre vermeye eğimli olması.

Red etmeye göre kabul etme arzusu olması.

gibi say sayamadığın kadar; bunlar nisbîdirler. Çünkü bir şeye karşı birşeyi karşısında koyuyorsun. Veya içine ekliyorsun, çıkarıyorsun. Bunların bütünlüğünde nisbiler.. Nisbiler de meyelanelar ve tasarruflardan doğarlar. Nisbiler ihtiyarı ref' etmiyor, bilakis ihtiyarı uyandırıyor. **Emr-i nisbiler cüz'-i ihtiyarımızın kaynağı. Buradan nemalanıp, kaynayıp çıkıyor** ihtiyar. Onun için Ustadım **emr-i nisbîdir** diyor. Ama vücud-u haricîleri de yoktur. Ama sebepleri var.

Ama emr-i itibaflerin böyleleri de yok. Tamamen içsel doğuşlar, sezışler, ilhamlar, tasavvurlar (alemden kopuk).. Yani sanki ötelerin tereşşuhatları veya tenevvürleri, parıltıları veya damlaları veya buharları..

Emr-i nisbimiz → Dış dünyaya bakıyor. Vücudu harici dünyasına nazar ediyor.

Emr-i itibariler ise → Ötelere bakıyor. vücudu hariciye bakmıyor. Ötelerin tereşşuhatları veya temesulleri..

İnsanda; → alemi gayb ile alemi şehadet arasında berzahlık vazifesini yapıyor kah burayı oraya kâh oraya buraya taşıyor..

Tabiri diğerle: **Emr-i nisbiler** → illet-i tammeli aleme

Emr-i itibariler → illeti tammesiz aleme

Bakar, nazar eder ve beslenir..

Emr-i nisbiler ilett-i tammeli aleme bakıyorlar demiştik. Eğer dış dünya içeriye fazla tesir ederse, etkilerse o zaman **“Belki o emr-i itibarinin illeti,** (kaynağı, sebebi, etkileyen dış dünyanın cazibesi insana) **bir rüçhaniyet derecesinde bir vaziyet alsa,** (bayağı etkiledi seni. Etkileyen mahluk. Ama sana yaptığı tesir senin meylin mahluk değil. Değil ama meylini ortaya çıkardı) **o emr-i itibari sübut bulabilir.** (Yani o meyelanlar da emr-i itibarileri de etkiler. İç alemde hareket olur. Bu haletler dış dünyada yok ama içsel alemde itibarilikler, kıyaslamalar, çözümler garip hisler ortaya çıkar. Çıkıncada sübut bulur. **Sübut** (kararlılık kazanır. Senin aleminde acabalıklar kalkar, kesinlikler, doğruların ortaya çıkar. Kararlılıkların öne çıkar artık. Evet böyle oldu ama daha vücud-u harici değiller bunlar. Bu kararlar ve fikirler ve meyiller ve tasarruflar. **Tam da o anda Kur’an onlara “şu şerdir, yapma”** deyince insan o kararından, fikrinden vazgeçebilir. Çünkü itibaridirler vücud-u hariciye çıkmamışlar daha. Senin aleminde daha fiil dünyana dökmedin..Tam bu arada **irade devreye girer.**

Hutbe-i Şamiye (76) “Bizde bir hırsız elini başkasının malına uzaktığı dakikada hadd-i şer’inin icrasını tahattur eder. Arş-ı ilahiden nazil olan emir hatırına gelir. İmanın hassası ile, kalbin kulağı ile, Kalam-ı Ezel’iden ve “hırsızın elinin idamına “ hükmeden

السَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا

Ayetini hissedip iştirî gibi iman ve itikadı heyecana ve hissiyat-ı ülviyesi harekete gelir. Ruhun etrafından, vicdanın derin yerlerinden, o siskat meyelanına hücum gibi bir halet-i ruhiye hasıl olur. Nefis ve hevesten gelen meyelan parçalanır, çekilir. Git gide o meyelan bütün bütün kesilir. Çünkü yalnız vehim ve fikir değil, belki manevi kuvveleri - akıl, kalb ve vicdan – birden o hisse, o hevese hücum eder. Hadd-ı şer'iyi tahattur ile ulvi zecr ve vicdana bir yasakçı o hissin karşısına çıkar, susturur.

Evet iman kalbde, kafada daimi bir manevi yasakçı bıraktığından fena meyelanlar histen, nefisten çıktıkça “**yasaktır**” der tardeder, kaçıır.”

Bunu nasıl yapabiliyor. Çünkü iç alemdekilerin illet-i tammeli değil. Eğer illet-i tammeye dönse ki; **Lüzum, zaruret ve vücub ortaya girse dönemez daha. İlet-i tammeye** dönmüşse **ihtiyar ref olur..**

Sözler (467): İnsanda “halık-ı ef'ali bulunsaydı ve
icada iktidarı olsaydı,
o vakit ihtiyari ref olurdu.”

“Çünkü ilm-i usul (Delillerden nasıl sonuç çıkarılacağını öğreten ilim) ve hikmette

مَا لَمْ يَجِبْ لَمْ يُوجَدْ

kaidesince mukarrerdir ki “Bir şey vacib olmazsa vücuda gelmez” Yani illet-i tamme bulunacak; sonra vücuda gelebilir. İlet-i tamme ise, malulu, bizzarure ve bilvücub iktiza ediyor. O vakit ihtiyar kalmaz.”

Eğer insan **halık-ı ef'ali bulunsaydı**: Yani düşündükleri, tasavvur ve vehim ettikleri hemen vücuda gelseydi o zaman ihtiyar kalmaz. Yani düşündüğün şey hemen oldu. Olmamak haline geri getiremezdin. Oysa insan çoğu zaman düşündüğünü, vehim ettiklerini hatta çok istediği halde vücuda gelmiyor. Çünkü insan sebebiyet verebilir yoksa halık-ı ef'ali sahibi değil. O “malumun zatı ve vücud-u haricisi, iradeye bakar ve kudrete istinad eder.”

Düşünceleri, fikirleri, tasavvurları ve vehimlerin ilet-i tammeli olmadığından mesul değil. Çünkü vücudu yok. Düşünebiliyormusun: İnsan düşündüğü, istediği her şey o anda olsun. Daha olmamış haline gelemes. Çünkü olmuş. **Ama şimdi ise; düşünüyoruz, tasavvur ediyoruz, vehmediyoruz ve arzu ediyoruz ama daha sonra ondan vazgeçebiliyoruz. Bu ne kadar BÜYÜK NİMET..!**

(10.06.2017)

Sözler (468): “İrade-i cüz’iyye-i insaniye ve
cüz-i ihtiyariyesi } çendan zaiftir, bir emr-i itibaridir,”

Sözler (468): “Dua ve
tevekkül } meyelan-ı hayra büyük bir kuvvet verdiği gibi,
istiğfar ve } dahi, meyelan-i şerri keser, tecavüzatını kırar.”
tevbe }

“Kadere iman, imanın erkanındandır. Yani: “Herşey, Cenab-ı Hakk’ın taktiriyledir”

Kadere iman imanın erkanından olduğunu niye bedihiyi ifade etti? -Çünkü inkâr edilecek de ondan! İnkâr edileceğin a.s.m. efendimiz taaa 1400 sene önce haber vermişler.

Kadere imanın “ne derece kuvvetli ve geniş olduğunu,”

Sözler (469): “şu kainat denilen, → kudretin Kur’an-ı kebirinin”

Sözler (469): “...şu hükm-ü Kur’aniyi → nizam ve
→ mizan ve
→ intizam ve
→ tasvir ve
→ tezyin ve
→ imtiyaz } gibi ayat-ı tekviniyesiyle
tasdik ediyor”

Kainat Kur’anının ayat-ı tekviniyesi → nizam
→ mizan
→ intizam
→ tasvir
→ tezyin
→ imtiyaz

Zira, herbir tohum ve çekirdekler “Kaf-Nun” → tezgahından çıkar birer latif sandukçadır ki,

kaderle tersim edilen bir fihristecik,

ona tevdi edilmiştir ki, Kudret, o kaderinin hendesesine göre zerratı istihdam edip, o tohumcuklar üstünde koca mu’cizat-ı kudreti bina ediyor.”

“kaderle tersim edilen bir fihristecik”

bedihi kader → irade ve evamir-i tekviniyenin unvanı olan → kitab-ı mübin

nazari kader → emir ve ilm-i ilahinin bir unvanı olan → imam-ı mübin

Bedihi kader: o çekirdeğin tazammun ettiği ağacın → maddi keyfiyet ve

→ vaziyetleri ve

→ heyetleridir ki

sonra göz ile görünecek.

Nazari kader ise, o çekirdekte, ondan halkolunacak ağacın müddet-i hayatındaki

→ geçireceği tavırlar

→ vaziyetler,

→ şekiller

→ hareketler

→ tesbihatlardır ki

Tarihçe-i hayat namıyla tabir edilen vakitbe vakit değişen tavırlar, vaziyetler, şekiller, fiiller, o ağacın dalları, yaprakları gibi intizamlı birer miktarı vardır.”

İntizam-ı maddi olan → bedihi kader ve

İntizam-i manevi ve hayati olan → nazari kaderin

Sözler (472): Vücut, } hayr-ı mahz; } olduğundan;
adem, } şerr-i mahz }

“Vücudun en parlak nuru olan hayat,

→ ahval-i muhtelifte içinde yuvarlanıp kuvvet buluyor

→ mütebayin vaziyetlere girip tasaffi ediyor ve

→ müteaddik keyfiyeti alıp, matlub semeratı veriyor ve

→ müteaddit tavırlara girip, Vahib-i Hayat'ın nüküş-ü esmasını güzelce gösterir”

“Madem hayat, Esmâ-i Hüsnanın nukuşunu gösterir”

“Sani-i Zülcelal } zihayata } → göz } gibi havas ve letaif ile murassa olarak
Fatır-ı Bimisal } } → kulak } giydirdiği vücut gömleğini Esmâ-i
Hüsnanın nakışlarını göstermek için
çok halat içinde çevirir.

(12.06.2017) (Enes'in Evi)

Sözler (473): “Hizmetini, } geçmiş ni'metlerin şükrü ve vazife-i fitrat ve farize-i
ubudiyetini; } hilkat ve netice-i sanat bil, ucub ve riyadan kurtul!”

Hizmetini → geçen ni'metlerin şükrü → ucubdan kurtul.

Ubudiyetini → vazife-i fitrat ve }
→ farize-i hilkat ve } riyadan kurtul.
→ netice-i sanat bil }

Şeytanın aldatma şekli → hizmetinle → şükürsüzlük yaptırarak ucuba atar

→ ubudiyetinle → kendini unutturur ve riyaya atar

Hizmetten → ucub olur.

Ubudiyetten ise → riya olur.

“Hakikat ilmini,
Hakikî hikmeti } istersen;

Cenab-ı Hakk'ın marifeni kazan. Çünkü;

hakaiki mevcudat, (mevcudatın hakikatları) İsm-i Hakk'ın

→ şuaatı ve

→ Esmasının tezaruhatı ve

→ Sıfatının tecelliyatıdır.”

(12.006.2017

Sözler (476): “acz dahi, ubudiyet tarikiyle → mahbubiyete kadar gider.

Fakr dahi, ... Rahman ismine isal eder.

Hem şefkat dahiRahim ismine isal eder

Hem tefekkür dahiHakim ismine isal eder.”

Acz → mahbubiyette (Allah cc katında sevilidir olmak, sevilmek)

Fakr → Rahman

Şefkat → Rahim

Tefekkür → Hakim

“Şu kısa tarığın evradı: → ittiba-i sünnettir,

→ feraiz-i işlemek,

→ kebairi terketmektir

→ ve bilhassa namazı tadil-i erkan ile kılmak,

→ namazın arkasındaki tesbihatı yapmaktır.”

Sözler (478): “Fahr yerine → şükür ve
temeddüh yerine → hamdetmektir”

“Kemalini → kemalsizlikte,
kudretini → aczde,
gınasını → fakrde

} bilmektir.”

Sözler (479): “ Kainatı Vahdet-ül vücud gibi,
huzur-u daimi kazanmak için
idama mahkum zannedip
“La mevcude illah hu” hükmetmeye veyahut
ehl-i vahdetüş şuhud gibi,
huzur-u dami için kainatı nisyan-ı mutlak hapsinde hapse mahkum tahayyül edip
“La meşhude illa hu”
demeye mecbur olmuyor.”

Vahdet-ül vücud → kâinatı idama mahkum ediyor.

Vahdet-üş şuhud ise → Kâinatı nisyan-ı mutlaka hapsediyor

İkisi de huzur-u daimi kazanmak için yapıyor, diyor.

Sözler (478): “Fakat enaniyeti → bırakıp;

bizzat nefis hiç olduğunu ve

Mucid-i Hakiki'nin bir ayine-i tecellisi bulunduğunu görüştüğü vakit,

bütün mevcudatı ve
nihayetsiz bir vücudu } kazanır.

Enaniyeti → bırakıp
nefsi → hiç olduğunu
Mucid-i Hakikinin → bir ayine-i tecellisi bulunduğunu

} gördüğü vakit

bütün mevcudatı ve
nihayetsiz bir vücudu } kazanır.

27. SÖZ

(12.06.2017)

Sözler (480): "Dinin zarurieti ki,
içtihad onlara giremez."

Zaruriyat: → Kat'i ve
→ muayyendirler
→ kut ve } hükmündedirler.
→ gıda }

Şu zamanda zaruriyatlar → terke uğruyorlar.
→ tezelzülde dirler.

Sözler (482): "Şu zamanın nazarı ise, maslahat ve hikmeti illet yerine ikame edip ona göre hükmediyor."

"Mesela: Seferde namaz kasredilir, iki rek'at kılınır.Şu ruhsat-ı şer'iyenin illeti seferdir, hikmeti ise meşakattir. Sefer bulunsa, meşakkat hiç olmasa da namaz kasredilir"

Sözler (483): "siyaset-i hazıra

→ o kadar çok yalan ve

→ hile ve

→ şeytaniyet içine girmiş ki

vesvese-i şeyatin
hükmüne geçmiş."

siyaset-i hazıra → vesves-i şeyatin..

Sözler (484): "hissiyat-ı ulviyyeyi taşıyan ve

mehasin-i ahlakiyeye perestiş eden ve

Şems-i Nübüvvetin ziya-ı sohbetiyle

nurlanan sahabeler!

Sözler (484): "Halbuki şu zamanda → kizb ve

→ sıdkın

ortasındaki mesafe o kadar
kısalmış ki, adeta omuz omuza
vermişler..."

Sıdktan → yalana (geçmek) pek kolay gidiliyor.

ortasındaki mesafe o kadar
kısalmış ki, adeta omuz omuza
vermişler..."

Hatta, siyaset propogandası vasıtasıyla yalancılık → doğruluğa tercih ediliyor

İşte, en çirkin şey,
en güzel şeylerle

beraber bir dükkanda,
bir fiyatla satılsa,

elbette pek ali olan ve hakikat
cevherine giden sıdk ve hak
pırlantası o dükkancının
marifetine ve sözüne itimad
edip körü körüne alınmaz."

Sözler (486): "Ama o efendi → namuslu olmak şartıyla,

→ adet-ı içtimaiyyesi itibariyle,

→ ahlak-ı umumiye namına,

→ ecnebi kadınlara temasa mübtela değil,

→ mülevveş şeylerle nezafet-i medeniyye namına

kendini o kadar bulaştırmaz.

→ Onun için Şeriat, mezheb-i Hanefi namiyle ona şiddet ve azimet göstermemiş,

→ ruhsat tarafına gösterip, hafifleştirmiştir.

"Elin dokunmuş ise, abdestin bozulmaz...."

Sözler (489): " Çünkü, sohbetle → insibağ ve
→ in'ikas } vardır. Malumdur ki;

→ in'ikas ve } o Nur-u A'zam-ı Nübüvvetle beraber en azim bir
→ tebaiyyetle, } mertebeye çıkarabilir."

Sözler (491): "nübüvvetin } Güneşin ayn-ı zatiyle, } misali yoktur.
velayete nisbeti, } ayinelerde görülen güneşin }

"Hatta velayet-i kübra olan → veraset-i Nübüvvet ve } sahabelerin velayetidir;
→ siddikiyet, }

Sözler (492):

"Tevekkülsüzlük içinde derd-i maişet, → ruha sersemlik ve } verdiğinden"
felsefe-i tabiiye ve maddiye → akla körlük }

"Çünkü, sahabelerin nefisleri → tezkiye ve } edildiğinden;
→ tathir }

nefsin mahiyetindeki cihazat-ı kesire ile, → ubudiyetin envainına
→ şükür ve hamdin aksamına daha
ziyade mazhardırlar."

Sözler (496): " dinsizliklerini, → sahabeye karşı müsavat davası altında, icra etmek istiyorlar."

Nahl:51 "...O halde yalnız benden korkun."

Zumer:16 "...Ey kullarım! Yalnızca benden korkun."

Sordu: Müslümanlar ne zaman ayağa kalkacak!

-Ne zaman en az komünistler kadar hakkını aramaya başladığında ve **"benden çıkıp "biz" dediklerinde.**

Komünistler bir hiç uğruna bu kadar fedakârlık yaparken, inanmış görünen, dava arkadaşını sevmiyor. Birisi ona vursa; "Allah bilir ne yapmıştı. Zaten haketmişti. Rahat durmaz, laf dinlemezdi" gibi ilaveler söyler.

28. SÖZ

(14.06.2017)

Sözler (497): "Evet, Cennet bütün lezaiz-i maneviyeye medar olduğu gibi, bütün lezaiz-i cismaniyeye de medardır"

Sözler (498): "Kusurlu,
noksaniyetli,
mütegayyir,
kararsız
elemli

} cismaniyetin"

"hem kesafetli olan → nefs-i insaniyye,
→ sırrı-ı camiyeyet itibariyle,
→ tezekki etmek şartıyla
→ bütün letaif-i insaniyyenin fevkine çıktığı gibi."

Sözler (501): " Halbuki, ebedi bir dar-ı saadetle,
nihayetsiz istidada malik,
nihayetsiz ihtiyaçlar lisaniyle,
nihayetsiz arzular eliyle,
nihayetsiz bir rahmetin kapısını çalan } bir insan;"

Sözler (502): "Cennet'te, erişimleri → ruh kuvvetinde ve
→ hiffetinde ve } olan ehl-i cennet
→ hayal süratinde

(15.06.2017)

Sözler (503): "Nasıl küfür, } → Cehennemi bir çekirdeğidir.
Öyle de; } → Cehennem, onun meyvesidir
Nasıl küfür; } → Cehennem'e duhulüne sebeptir, öyle de:
Cehennem } → vücuduna ve } sebeptir."
→ icadına dahi

29. SÖZ

Sözler (504): "Melaike ve ruhaniyatın vücudu, insan ve hayvanların vücudu kadar kat'idir."

Ruhaniyat ayrıdır, melaike ayrıdır.

"Semavat dahi, → nur-u vücudun } → nuru olan zihayat ve } mahluklarla
→ zihayatın ziyası olan } → zişuur ve } elbette
→ zevil-idrak } doludur."

Sözler (506): "Hayat, vücudun nurudur.

Şuur, hayatın ziyasıdır.

Hayat herşeyin } → başıdır ve
 } → esasıdır "

Acımasız İmtihan Olmaya Kadere Fetva Vermemek Lazım

Âli bir sarayın kapısında vazife yapan köpeğin hukukunu muhafaza ve mudafa etmek, o saray sahibi olan Sultanına aittir.

Kızdığımız, gıybet ettiğimiz bir müminde, Sultan-ı kainatın din-i mübinine hizmetçi olabilir. Bilerek veya bilmeyerek hakkımız olmadığı halde onu rencide edecek gıybetini, iftirasını yapmak hafazan Allah gadab-ı ilahinin celbine vesile olur ve en sevdiğimiz evlad-u iyalimizin elimizden alınıp acımasız imtihanına vesile olunabilirinden korkmak ve titremek lazım.

(16.06.2017)

Sözler (506): "Vücudun kemali, hayat iledir.

Belki vücudun hakiki vücudu, hayat iledir.

Hayat, vücudun nurudur.

Şuur, hayatın ziyasıdır

Hayati herşey'in → başıdır

→ esasıdır.

Hayat, herşey'i her bir zihayat olan şey'e mal eder

birşey'i bütün eşyaya malik hükmüne geçirir

Hayat ile bir şey-i zihayat diyebilir ki: "Şu bütün eşya malumdur. Dünya hanemdir. Kainat malikim tarafından verilmiş bir mülkündür."

Nasıl ki ziya ecsamın görölmesine sebeptir ve renklerin bir kavle göre - sebebi vücududur. Öyle de: hayat dahi mevcudatın keşşafıdır. Keyfiyatın tahakkukunu sebeptir.

Hem cüz'i bir cüz'ü külli ve külli hükmüne getirir. Ve külli şeyleri bir cüz'e sıkıştırmaya sebeptir. Ve hadsiz eşyayı, iştirak ve ittihad ettirip bir vahdet'e medar, bir ruha mazhar yapmak gibi, kemalat-ı vücudun umumuna sebeptir.

Hatta hayat, kesret tabakatında bir çeşit tecelli-i vahdettir, ve kesrette bir ehadiyetin ayinesidir.

Bak hayatsız bir cisim, büyük bir dağ dahi olsa yetimdir, gariptir, yalnızdır. Münasebeti yalnız oturduğu mekan ile ve ona karışan şeyler ile vardır. Başka kainatta ne varsa, o dağa nispeten ma'dumdur. Çünkü: Ne hayatı var ki, hayat ile alakadar olsun; ne şuuru var ki, taalluk etsin. Şimdi bak küçücük cisme, mesela bal arısına. Hayat ona girdiği anda bütün kainatla öyle münasebette te'sis ederki, bütün kainatla, hususan zeminin çiçekleriyle ve nebatatları ile öyle bir ticaret akteder ki, diyebilir: şu arz benim bahçemdir, ticarethanemdir"

"Hayat, tabaka-i insaniyye olan en yüksek mertebeye çıktıkça, öyle bir imbisat ve inkişaf ve tenevvür eder ki: hayatın ziyası olan şuur ile akıl ile bir insan kendi hanesindeki odalarda gezdiği gibi o zihayat kendi akli ile avalim-i ulviyyede ve ruhaniyyede ve cismaniyyede gezer."

Hayatın ziyası olan → şuur ile

→ akıl ile

Hayat tabaka-i insaniyyeye çıktıkça → öyle bir inbisat ve

→ inkişaf ve

→ tenevvür eder ki.

o zihayat kendi akli ile → avalim-i ulviyyede ve

→ ruhiyyede ve

→ cismaniyyede gezer.

“Yani, o zışuur ve zihayat } manen o alemlere misafir gittiği gib, o alemler dahi o zışuurun mir'at-ı ruhuna misafir olup, irtisam ve temessül ile geliyorlar.”

o alemler mir'at-ı ruhuna → irtisam ve
→ temessül ile } geliyorlar.

Anladığım: Tefekkür-ü akli ile; o alemlere geziliyor. O alemlerde irtisam ve temessül ediyorlar. Öteler buraya taşınıyor.

Tefekkürle → irtisam ve
→ temessülle } cevaplanıyor.

İrtisam: Resmedilmek. Resmi çıkmak. Resimli ve nişanlı olmak. Mesela. Güneşin aynada resmedilmesi.

Temessül: Benzeşme. Cisimlenmek. Bir şeyin bir yerde suret ve mahiyetinin aksetmesi. Temessül üç çeşittir.

1. Kesif maddi şeylerin. Aynı değil. Sureti var
2. Maddi nuraninin akisleridir. Ayn değil, fakat gayr da değil. Aslin hasiyetlerine maliktir. Güneşin aynadaki gibi.
3. Nurani ruhların aksidir. Şu akis, hem haydır, hem ayndır. Fakat ayinelerin kabiliyeti nisbetinde tezahür eder. Mesela: Hz. Cebrail'in a.s. Dihye suretinde

Demek tefekkürde bu şekilde temessüller oluyor

Demek insan tefekkürler → Aklını ve
→ şuurunu } kullanıyor.

Şuur ve tefekkür → Akılda cem-ül cemdirler

O alemlerin geldiği yer ise; **mir'at-ı ruhunda**

Hayat Zat-ı Zülcelalin → en parlak bir burhan-ı vahdeti ve
→ en büyük maden-i nimeti ve
→ en latif bir teelli-i merhameti ve
→ en hafi ve bilinmez bir nakş-ı nezih-i san'atıdır
→ Evet, hahi ve dakikdir"

Sözler (507): **Çekirdekte ukde-i hayatiyyenin** hakikatı, hakiki olarak beşerin akli ile keşfedilmemiş."

"Denilebilir ki, hayat olmazsa; vücud vücud değildir"

"Hayat, ruhun ziyasıdır"

"Şuur, hayatın nurudur"

"Şuur ziyasıyla ekser şeyleri yaldızlıyor."

İki şuur vardı. 1. şuur → nur → dimağa ait (Sözler:507) Mülkten
2. şuur → ziya → kalbe ait (Sözler:506) meleküt tarafı

"1- madde-i nurdan,
2- hatta zulmetten,
3- hatta esir maddesinden,
4- hatta manalardan,
5- hatta havadan,
6- hatta kelimelerden

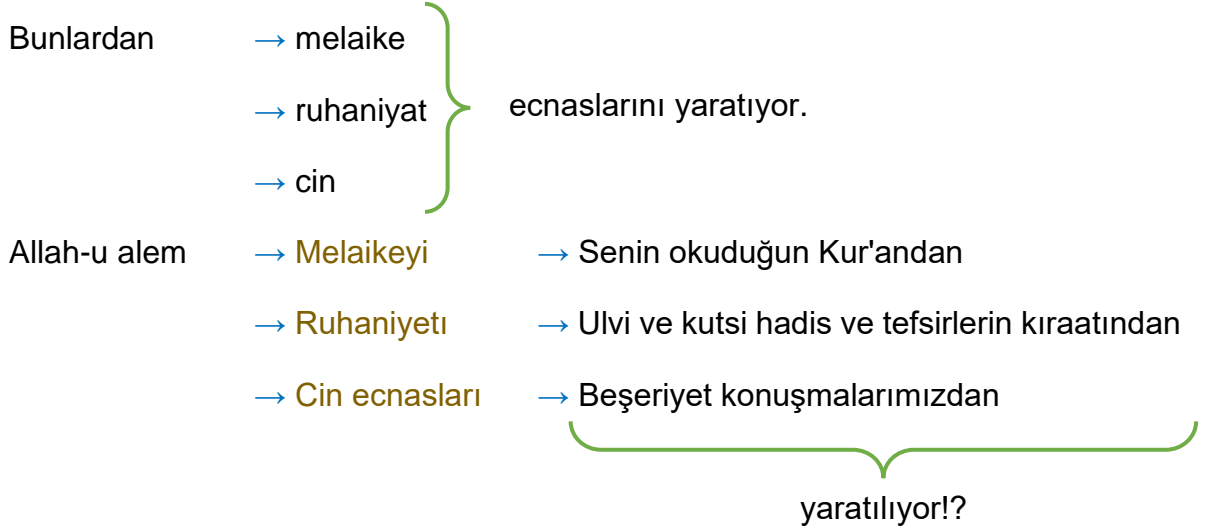
zihayat,
zişuuru

seyyalat-ı latife maddeleri

kesretle halkeder ki; hayvanatın pekçok muhtelif ecnasları gibi pekçok muhtelif ruhani mahlukları, o seyyalat-ı latife maddelerinden halkeder. Onların bir kısmı melaike, bir kısmı da ruhani ve cin ecnaslarındandır.

Senin konuşmalarından, okumalarından; kudsi ile melaike ki Kur'an ve onun manasını konuşursan yaratılıyor. Eğer haram birşeyi telafuz ediyorsan; ervah-i habiseleri ve habis cinler yaratılıyor.

Kelama; seyyalat-ı latife madde diyor.

Menfisinden ise → melaikenin zıddı olan şeytanın vücut maddeleri yaratılıyor.
→ Ervah-i habise yaratılıyor.
→ Kafir cinler yaratılıyor.

(17.06.2017)

Sözler (507): "Hem hayat, o kadar nezh ve temizdir ki; } iki vechi, yani mülk ve melekutiyet vechleri temizdir, paktır, şeffaftır."

Demek hayatın → mülk ve } vechleri vardır.
→ melekutiyet }

"Nar, nuru yakmaz."

Belki,

"Ateş, ışığa meded verir"

"gayet ehemmiyetle madde-i kesifeyi,

hayat vasıtasıyla

madde-i latifeye çevirir."

"şuur ziyasıyla ekse şeyleri yıldızlıyor."

"Bir şey niye görünmez:

Sözler (508): → "uzaklık sebebiyle veyahut

→ göz zayıflığıyla veya

→ o sarayın sekenelerinin gizlenmesi sebebiyle;"

Cevher olduklarından kışır olanlar göremezler.Sen aslın olan ruhunu, eneni görebiliyorsun?

Sözler (508): "1- Nardan,

2- nurdan,

3- Ateşten,

4- Işıktan,

5- Zulmetten,

6- Havadan,

7- Savttan,

8- Rayihadan,

9- kelimattan

10- Esirden ve

11- hatta elektrikten ve

12- sair seyyalata-ı latifeden

halk olunan o zihayat ve o zişuurlara, Şeriat-ı Gara-yı Muhammediye (Aleyhissalatü Vesselam), Kur'an-ı muciz-ül Beyan, "Melaike ve Cin ve Ruhaniyattır" der, tesmiye eder.

Melâik ise, ecsamın muhtelif cinsleri gibi, cinsleri muhtelifdir. Evet, elbette bir katre yağmura müekkel olan melek, Şemse müekkel meleğin cinsindne değildir.

Cin ve ruhaniyat dahi, onların da pekçok ecnas-ı muhtelifleri vardır."

Demek bu maddelerden; melek & Cin & Ruhaniyat yaratılıyor. TV radyo, internetler, bulunduğu yerin karanlığın çeşidinden, kokulardan..(parfümlerden de), yanan ateşin çeşitliliğinden,

Barla Lahikası (38): "Kimsenin dediğini şer ise duymamazlığa gelir ve kimse ile fena hasletleri kapmamak için ihtilat etmemekteyim."

(18.06.2017)

Sözler (509): "Belki madde, bir mana ile kaimdir. İşte o mana, hayattır, ruhdur."

Madde "Belki hadimdir, bir hakikatın tekemmülüne hizmet eder. O hakikat, hayattır. O hakikatın esası da ruhdur."

Madde "Belki mahkumdur, bir esasın hükmüne bakar, onun gösterdiği yollar ile hareket eder. İşte o esas; hayattır, ruhdur, şuurdur."

"Güya madde inceledikçe, bizim maddiyatımızdan uzaklaştıkça ruh alemine, hayat alemine, şuur alemine yaklaşıyor gibi hararet-i ruh, nur-u hayat daha şiddetli tecelli ediyor."

"Şu alem-i maddiyat ve şهادet ise } alem-i melekut ve ervah } üstünde serpilmiş tentenli bir perdedir."

Sözler (510): "...hayat, mevcudatın keşşafıdır, belki neticesidir, zübresidir."

"Şu hilkatli cari olan namuslar, kanunlar, kainatın hayatdar olmasına kafi geliyor. Çünkü o cereyan eden namuslar, şu hükmeden kanunlar; itibari emirlerdir, vehmi düsturlardır, ademi sayılır. Onları temsil edecek, onları gösterecek, onların dizginlerini ellerinde tutacak melaike denilen ibadullah olmazsa; o namuslara o kanunlara bir vücut taayyün edemez. Bir hüviyyet teşahhus edemez.

Bir hakikatı-ı hariciye olamaz. Halbuki; "Hayat, bir hakikatı-ı hariciyedir. Vehmi bir emir, hakikatı-ı hariciyeyi yüklenemez."

Namuslar ve
Kanunlar } Hakikatı hariciye değiller. İtibari emirlerdir.

Hayat → hakikatı-ı hariciyedir. Vücut-u haricisi olan mahluktur. İtibari emirlerden değildir.

Namuslar ve
Kanunlar } → itibari emirlerdir.
→ vehmi düsturlardır
→ Ademi sayılır.

Namuslar ve kanunlar → ademi sayılırlar. Vücutsuz vücut. Mekansız mekân.
Varlıksız varlık gibi (benim tabirimle)
→ Bir hüviyyet teşahhus edemez.

Ademin de → bir hüviyyet teşahhus edemez.
→ bir vücut taayyün edemez
→ Adem; itibari emirden daha arkada. Arkada olduğu için ademi sayılırlar.
→ Vehmi emirin de arka tarafı...

"Belki daha çok tabakat-ı vücud vardır ki, alem-i şehadet nisbeten münakkaş bir perdedir"

Sözler (511): "Melaike, ecram-ı nüraniyyedirler."

Sözler (511): "Melaike dahi, muazzam bir ummetir ki, onların amele kısmı "irade" sıfatından gelen

şariat-ı Tekviniyyenin → hamalesi,
→ mümessili ve
→ mütemessilleridirler."

İrade sıfatından gelen → Evamir-i Tekviniyye.

Allah (cc) beni çok iyi bildiğini bilmeme çok seviniyorum.

Hapishane bir odada yalnız kalmak değil. Düşüncelerle baş başa kalmaktır. Dış müdahale gerekir. Karabasan iç gayretli çok zor kurtulurken, hariçten küçük bir çocuğun dürtmesi, konuşması o girdaptan seni çıkardığı gibidir.

Sözler (511)'den sonraki kitab çalışmam 26.Defter'den devam ediyor.

🌀 Geleceğin aralayan geçmişimizdir. Aynı zamanda geleceğin altına ayandır geçmiş.

🌀 Dün doğru yaşasaydın bugün iyi olacaktın. Bugün iyi yaşarsan yarın iyi olacaksın.

🌀 Düşünmekten korkuyor sorumluluk getir diye.

🌀 Yaşlanmaktan korkuyor gençliğini iyi kullanmadığı için.

🌀 Dünyaya birşey bırakmadığı için unutulmaktan korkuyor.

🌀 Ve ölmekten korkuyor doğru yaşamadığı için...

🌀 Esnek insanlar kırılmazlar.

🌀 Çoğu zaman hakperestlik iddiasıyla intikam almanın peşindeler, leşin peşinde koşan çakallar gibi..

Hariçle meşgul olmakla → Psikolojik bozukluğuna

Kendine boğuşursan → Vücut bozukluğuna ki intiharla meşgul olur

🌀 **Bu asrın insanı:** Kendisi kendisini kabullenmediği için kendinden ve herkesten ve herşeyden şikayetçi olmuş. Bu da çok çeşitli hastalıkların çıkmasına vesile ve sebep olmuş.

Yazı-Şekil-Renk-Sembol

(04.04.2018) (Küçükçekmece)

🌀 Yazı bilginin iletilmesi ve depolanmasına da gelir. Kelimeler zamana ve mekâna karşı dayanması iletilmesini sağlar. Yazısıyla keşfediyoruz ama yazısı da keşfedilmiş! Yazının daha ilerisi şekillerdir. Bundan da ilerisi renklerdir.

🌀 İnsan düşündüklerini yazıya, şekle ve renge dönüştürebilen yegâne mahluktur.

🌀 Manaların şekle, şekillerin manaya dönüştürülen bir dünyada yaşıyoruz.

🌀 İnsanoğlu birşeyin özünü DNA'sını çıkartıp başka bir DNA ya birleştirmek, entegre edebilmek bambaşka birşeylerin ortaya çıkmasını da becerdi!

🌀 Sesin, kelamın şekli yok ama yazısıyla, sanatla ve şekil ve renklerle görünür hale getirilmiş. Soyutun somuta.. Somutun soyuta dönüşümünü sağlar.

🌀 **İmge:** Metinlerde kullanılan kelime ve kavramların tasavvurda oluşturduğu tasvirlerdir. İmgeler hayaller ve çağrışıma bağlı olarak ortaya çıktığı için kişiden kişiye değişir. **Simge:** anlamı önceden kararlaştırılmış belirli bir işaret. Misal: Parmaktaki yüzük evlilik anlamına gelmesi gibi. Simgenin bu anlamına **sembol** denir.

Hayatın Anlamını Aramak

(04.04.2018) (Küçükçekmece)

Birçok insanın inkarına sebep arzuladıkları hayatı Tanrı(!) niye bize vermiyor. Vermiyormuş yetmiyor hastalıklarla cezalandırıyor zannetmelerinden. Hastalıklara, musibetlere anlamlandıramadıklarından küfre itilenlerden biri de NİÇE'dir.

Niçe: hayatın övülmesi gereken değil katlanılması gerekendir demiş.

Demiş: "Mutlu, gönül rahatlığı istiyorsan → inan.

Ama gerçeğin talebesi olmak istiyorsan → araştır" demiş ve içsel alemi ifade etmiş.

Bu dünyada tatminin mümkün olmadığına inanmaktadır.

Mutluluğu hedeflememek gerekir. Çünkü o sende. Aramaya kalkarsan ondan uzaklaşsın. Çünkü o sende ve uyandır. Fikirleri duymak aynaya bakmak gibidir.

Allah'sız cc (haşa) kendinle uğraşamazsın.

Bir kısım feylosofların anladıkları ve bildikleri Hristiyanlığa düşmanlar. Anladıkları din Hristiyanlık! İslamiyeti bilmiyorlar ki düşman olsunlar.

Acı çekmek birşeyi aşmanın görüntüsüdür. Hayata diğer yönüyle inşaa etmek. Acı aynı zamanda bulunduğundan çıkmaktır.

Sıkıntın bir sebebi de ben ben olmaktan çıkıp, başka birşey olmak isteğiyle orantılıdır.

Ahirete inanmayanlar için 6 ay sonrayı arzulamak mantığı olur mu? Yani: Bugünle yarın arasında nisbi farklılıktan öteye birşey yoktur.

Bir şey her şey olduğunu bilmenin yanısıra ne olmadığını bilmek.

Sıkıntının bir sebebi bir amacın olmaması. Veya aracın amaç olması.

Acı fırsatları barındırır.

Hristiyanlıkta insan doğasına nefret var.

Seni devamlı onaylananın ve devamlı tenkid edenlere beraber olma.

Sıradışı birşeyi arıyorsun ama sıradan yaşıyorsun!

Kendine dürüst ol, kendinle çatışma.

Gölgeni yaşama, aslını yaşa.

Kötülüğün en çok sevdiği şey; kuralsız yaşamak ve hayatında boşlukların var olması..

Zıddı zıddından çıkması ise; başlangıçta zevk iken sonu acıya dönüşmesi. Bunun terside; başlangıcı acı ve hastalık gibi iken sonu tatlı ve zevkli olması..

Milliyetçi olanlar ümmetçi olamazlar. Ümmetçi olamayanlar istikameti bulamazlar ve hayatları ifrat ve tefritle bocalayıp dururlar.

Mehdi Gelecek

(10.01.2019) (Küçükçekmece)

Nasıl ki Hıristiyanlar ve Yahudiler kendi peygamberlerinden başka Peygamber-i i'zamı kabul etmedikleri gibi, bazı nur talebesi olacak zatlar güya Üstad hazretlerine sadakat yapıyorlarmış gibi Üstad tan sonra gelecek Mehdi'yi kabul etmiyorlar. Sözüm ona sadakat yapıyorlar üstada.. Meczublukları öyle ayyuka çıktı ki haşa Üstad mezardan çıkırsa ve gelecek dese yine kabul etmem diyen muvazenesiz sadık-ül ahmaklar var. Üstad gelecek diyor. Bu da: "Bu şahs-ı manevidir" diyor. Sanki ustad şahs-ı manevi diyemezdi de çekindi de diyememiş(!) Hani Güya Kur'ana sadakat adına dünyanın yuvarlak(elips) oluşunu kabul etmeyen.. Musa'ya ihanet sadakatsizlik olur zannıyla İsa as kabul etmeyen yahudilere benziyorlar!

Sarahatla ve mükerrer söylemesine mukabil hala tevil eden himayet yolunda sadık-ı ahmak olur. Birileri tefrit birileri de ifrat ediyor. İnkâr edenler → Ehl-i tefrit. Gelmeyecek Mehdi denen birşey yok diyen.. Ehl-i ifrat olanlarda → Ustad'dır. Herşey Risale-i nur dur başka birşey yoktur diyenlerdir. Gelecek diyor Ustad!!! Siz bunu-sarahatı-nasıl te'vil ediyorsunuz. Sarahat tevil edilirse tevil edilmeyecek ne kalır?

Mecul - İnsan - Ahmed - Muhammed (ASM) - Şecere-i Hilkat

Neye üfüren → (Haşa) Cenab-ı Hak cc.

Nefesi → Mec'ul (Muhammed asm)

Ney → Şecer-i hilkat

Çıkan ahenkli ses ise → Ahmed asm.

Zehirlenmek

(17.12.2020) (Tepecik)

Sözler (381), Mektubat (276): " (Zemden, gıybetten, kötülenmekten) **Cemaaten** hayatını alan

Hayat-ı içtimaiye ve } ne olmuş ki, böyle hayatınız **zehirleyen** bir ameli kabul eder?"
Medeniyetiniz } (gıybet,tenkid)

Sözler (410): "Halbuki açık-saçıklık, samimi → hürmet ve } izale edip ailevi
→ muhabbeti } hayatı **zehirlemiştir**."

Sözler (462) - Şualar (349) - Şualar (354):

"Küfür ise, hususan küfr-ü mutlak olsa; hem o insanı, hem hususi dünyasını ölümle i'dam edip manevi Cehennem zulmetlerine atar. Hayatının lezzetlerini acı **zehirlere** çevirir."

Şualar (643):"Mesela= Şefkat acz yüzünden elemli bir musibet olur. Muhabbet, firak yüzünden belalı bir firakat (yanma) olur. Lezzet zeval yüzünden **zehirli** bir şerbet olur"

Şualar (713): "Medeniyet-i hazırta. Onlara yaramamış; hem de onlara vurmuş mudhiş kayd-ı esaret. Belki nev-i beşere tiryak iken **zehir** olmuş."

Sözler (744): "Demek → heves } sefahatten memzuc olan şaşaa-i medeni, bu
→ heva } dalaletten gelen şu mudhiş sıkıntıya bir yalancı
→ eğlence } merhem, uyutucu **zehir-baz**" (zehir yapan,
zehire çeviren, imandan ayıran)

Sözler (760): "Şöhret, ayn-ı riya'dır ve kalbi öldüren **zehirli** bir baldır. İnsanı abd ve köle yapar."

Mektubat (41): "...bir valideyi, veledinin malından mahrum etmek, ve hayat-ı içtimaiye-i beşeriyenin gayet parlak ve nafi bir tiryakına bir **zehir** katmak olduğunu..."

Mektubat (45): "Mezkur mesail gibi dakik mesail-i imaniyeyi, mizasız mücadde süratinde cemaat içinde bahsetmek caiz değildir. Mizansız mücadele olduğundan, tiryak iken **zehir** olur."

Mektubat (262): "Mü'minlerde nifak ve şikak, kin ve adavete sebebiyet veren tarafgirlik ve inad ve hased; hakikatça ve hikmetçe ve insaniyet-i kübra olan İslamiyetçe ve hayat-ı içtimaiyece ve hayat-ı maneviyece çirkin ve merduddur, muzır ve zulümdür ve hayat-ı beşeriye için **zehirdir**."

Mektubat (405): Oruçsuzluk ... "adeta manevi hayatını da **zehirler**."

Mektubat (423): "Türkçülük perdesi altındaki firen-meşrebane harketiniz

.. Altıncı taife olan gençleri dahi, hayat-ı dünyeviyesini **zehirlettirecek** ve hayat-ı uhreviyesini mahvedecek.."

Mektubat (438), Lem'alar (122): "Çünkü vicdanı tefessüh eder, hayat-ı içtimaiyeye bir **zehir** hükmüne geçer"

Mektubat (450): "Ubudiyetin sırrı olan niyazdan, mahviyetten naza ve davaya atlar, mizasız hareket eder. Masiva-yı İlahiyeye teveccühü hemgamında, man-yı harfiden mana-ı ismiye geçmesiyle, tiryak iken **zehir** olur."

Mektubat (475): "Bir derdin dermanı, başka bir derde **zehir** olur. Bir derman, haddinden geçerse, dert getirir."

Lem'alar (82): "Nasıl ki süt ve yoğurt bozulsa, yine yenilebilir .Yağ bozulsa, yenilmez bazan **zehir** gibi olur.... Lem'alar (122): Belki en alası olan insan eğer bozulsa, " ... insan kendisi zehir gibi olur.

Lem'alar (229): Yorumlanamayan, izah edilemeyen mazi ve müstakbel hayat-ı maneviyesine **zehir** olur.

Lem'alar (265): Üstadımızı **zehirlediler**. Hafız Ali abi onun yerine vefat etti.

Lem'alar (265): "...benim **zehirli** hastalığımdan dolayı beni de hastaneye resmi emirle mecbur etmek endişesi bizi sıkarken, bir inayeti-i ilahiye imdada geldi". Dualarla **zehir** bertaraf olmuş!

Lem'alar (466): "...şan u şeref perdesi altında hubb-u cah zehiriyle **zehirlenip**..."

Lem'alar (448): "yıldandan daha **zehirli** akrebin bulunduğu memlekete düşen." Rusya esaretinden süfyaniyete düşmüş!

Şualar (101): "Ve insandan her gün 30bin adama isabet eden ölümü, mevt ve eceli bir terhis manasından çıkarıp idam-ı ebedi suretine çevirmiş. Kapısı kapanmayan kabir, daima idamını o münkire ihtar etmekle, lezzetli hayatını elim elemelerle **zehirliyor**. İşte, iman ne kadar büyük bir nimet ve hayatın hayatı olduğunu anla!..."

Şualar (196): İnsi şeytanlar cemiyet hayatının içine **zehir** atmışlar. Zahirde helvalar, baklavalara, medeni gibi gösteriyor?

Şualar (204): Gençliğini su-i istimal etmek hem hayat-ı dünyeviyesini hem de hayat-ı uhreviyesini **zehirliyor**!

Şualar (243): "Ehl-i dalaletin ufunetli (insandaki fena madenleri uyandırmakla) ve **zehirli evhamlarını izale eder.**" Ne? Kur'an hakikatleriyle, doğru bilgilerle

Şualar (254): Ölüm vaktinde ... "**Hayatın lezzetini acı zehirlere çevirir**" ölümü öldüremezsen!!!

Şualar (267): "**Siyasi diplomatların radyo diliyle herkesin kafalarına sihirbaz ve zehirli üflemeleleriyle ve mukadderat-ı beşerin düğme ve ukdelerine gizli planlarını telkin etmeleriyle** "...

Şualar (285): "**Acaba katl, zina, sirket, kumar, şarab gibi hayat-ı içtimaiyeyi zehirlendiren pek çok büyük günahları işleyenleri onlardan menetmek için**

Devamı 28. Defterin 371. Sahifesinde

27. Defterin HAYAL çalışmasının devamı: 27. Defter - 378'de

Kastamonu Lâhikası (165) - Sözler (740):

"Hakiki bütün elem dalalette,
bütün lezzet imandadır.

Hayal libasını giymiş muazzam bir hakikat."

Hakikatler bazan da hayal libasını giyer. **Hayalda hakikatlara libastır. O cinsten libas!**

Devamında:

" Gel vehmini ele al,
hayal üstüne de bin,
şimdi seninle gideriz zulümat-ı ademe."

Tahayyül → hayal

Tasavvur → vehim

Dimağın ikinci tabakası. Vehmini ele alınca ister istemez hayalini de kullanır.

Kastamonu Lâhikası (170): "Ey yoldaş! Şimdi şu alem-i misaliden çıkarız,
hayali vehimden ineriz,
akıl meydanında dururuz,
mizana çekeriz,"

Kastamonu Lâhikası (256):

"...seyahat-ı kalbiye-i **hayaliyeye** dair iki "

Kalbi seyahat için hayale bindirmiş. Kalbini hayale bindirmiş. Kalbin kendi zatı seyahat ayrı..

Emirdağ Lâhikası (69):

"..ruh ve } o noktadan → öyle bir inbisat ve }
hayal ve } → inkişaf } etti ki,"
kalb }

(16.11.2015) (Küçükçekmece)

Demek ruh ve kalb gibi hayalinde → inkişafı }
→ inbisatı } var. Sabit bir şey değil. Ki Üstad
başka bir yerde şöyle diyor.

Lemalar (247): "Benim **hayalim** kuvvetli olduğu için beni o zamanda hayli gezdirdi."

Kuvvetli ve zayıfı var hayalin. Demek hayal kontrol edilebilir ve inkişaf ve inbisat ettirilebilir. Sabit değil.

Yine bu manayı teyid deden şu:

Emirdağ Lâhikası 1 (88): "ve **hayal** geniş bir ehl-i kalb ve fikir böyle dese, hakkı yok mu ki:"

Hayali geniş olan varsa dar olan da var!

Bunların tersi de var ki

Emirdağ Lâhikası 1 (90):

"Onlar da ehemmiyetsizliklerini bildikleri vakit inkisar-ı hayale uğrarlar, "

Fakat mesleğimizde ve hizmetimizde bazı arızalar ile -inkisar-ı hayal cihetiyle,

→ **şükür yerine,** → me'yusiyetle şekva etmeğe sebep olur; belki de hizmetten vazgeçer."

Hayalin inkişafı ve imbisatı olduğu gibi inkisar-ı hayal (çöküntü, kırıklığı) olabiliyor. Bazan o kadar sıkıntı vesairlerden dolayı hayal devre dışı olabiliyor.

Hayal çökünütüsünün belirtileri:

→ "hizmette futura düşerler."

→ "şükür yerine, me'yusiyetle şekva etmeye sebep olur."

Emirdağ Lâhikası 1 (93):

"Barla siddıkları, beni çok defa **hayalen**

→ eski zamana ve

→ o memlekete

} celbediyorlar.

Dışardan hayalini yönlendirirken aynı zamanda celbedebilir. Bakarsın durup dururken birisi hayaline gelir seni kendisiyle meşkul ettiriyor. Hatta seni celbedip gayelerine gezdirip sevk ediyorlar. Devamında: "**Barla ve dağlarında gezdiyorlar.**"

Emirdağ Lâhikası 1 (94):

"Risale-i Nur'un ekser hakikatları namaz tesbihatında inkişaf etmesiyle → hayalim fazla tevessü' ederek,"

Demek hayal tevessü (alemler muvacehesinde genişleme) olabiliyor.

Hayal → inkişaf
→ imbisat ve
→ tevessü' } edebiliyor.

tevessü': içeriye doğru genişlemek, yayılmak

imbisat: Dışarıya doğru genişlemek, yayılmaz

Emirdağ Lâhikası 1 (192): "bir seyahat-ı maneviye-i hayali yaptık."

Maddi seyahat yapıldığı gibi manevi de hayalen seyahat yapılıyor.

Fikri seyahat da var.

Emirdağ Lâhikası 1 (253): "lafzında yalnız maddi cihette bir seyahat-ı hayaliye-i fikriyede hava sahifesinin mütalaasıyla"

Sikke-i Tasdîk-i Gaybi (176): " amin demek hükmünde olan,

tayy-ı mekan ederek,

gıyaben omuz omuza,

diz dize bulunmak

hayaliyle ve

niyetiyle ve

tasavvuruyla

kendimiz fevkalade
bahtiyar biliyoruz."

insanı fevkalade bahtiyar yapan:

→ hayali

→ niyeti ve

→ tasavvurunu

doğru kullanmakla...

(17.11.2018) (Küçükçekmece)

Sikke-i Tasdîk-i Gaybi (239): "Akıl ile beraber

vehim ve

hayal,

hatta nefis ve

heva

teslime mecbur olduğu gibi,"

Şuur hayatlı ve ne yapıp yapmayacaklarını bilmezse teslim olurlar mı? Nefse oruçla ceza vermiş. Sen sensin ben benim dediği gibi. Hayalde ne yapacağını neyi onaylayacağını biliyor.

Sikke-i Tasdîk-i Gaybi (260): "Madem **hayalen** bu perde açıldı."

Allah-u alem hayalin → Yüksekliği

→ Genişliği

→ Derinliği

→ Ve de bir biri üstüne bindirilmiş alemlerin yumağı.. Perde geliyor, perdesi kalkıyor, bu gösteriyor ki hayal bir biri üstüne bindirilmiş!

Bütün varlığın timsal-i suretleri, misaller hepsi hayale bindirilmiş. Perdenin iki yönü var. Biri: Sinema perdesi gibi ortaya çıktığı.. Diğeri örtme gibi. Hayal hem örtüyor hem de ortaya çıkıyor.

NUN HARFİ

Sikke-i Tasdîk-i Gaybi (261): "Kalb ve **hayal**, o Nun-u Na'büdü'den çıktıktan sonra, akıl karşılıklarına çıktı, dedi: Ben de hissemi isterim."

Kalb ile hayal nun'a girdiler. Bu konuda akıldan ileri.

Nuna girmek ne demek?

Allah-u alem:

1. → "Elbette bütün → mazi ve
→ müstakbel,
→ zaman-ı hazır } hükmüne geçti;

bütün nev-i beşer bir mecliste, safları mühtelif bir cemaat şeklinde olarak; o hitab, o suretle onlara ediliyor."

2. → "...o vakit herbir ayat-ı Kur'aniye;
→ gayet haşmetli ve
→ vüs'atli } bir makamdan,

3. → "...gayet kesretli ve
→ muhtelif ve
→ ehemmiyetli } muhatabından,

4. → "...nihayetsiz → azamet ve
→ celal sahibi } mütekkelim-i Ezeli'den ve

5. → Makam-ı mabbubiyet-i uzma sahibi Tercüman-ı Alişandan aldığı

- bir kuvvet
→ ulviyet,
→ cezalet ve
→ belagat } içinde;

- parlak,
→ hem pek parlak } bir nur-u i'caz-ı içinde gördüm."

Kalb ve hayal buraya girdiler. "**Nun**" una girmek Allah-u alem buna şahid olmaktır.

Sözler (469): "Zira herbir → tohum ve
→ çekirdekler, } "Kâf-Nun" tezgâhından çıkan
birer latif sandukçadır ki,"

Kâf-Nun" tezgâhından: → tohum ve
→ çekirdekler } imal ediliyor.

Tohum: "tohumcuklar üstünde koca mu'cizat-ı kudretı bina ediyor."

Ağacın kökündekine diyor.

Çekirdek: "Demek bütün ağacın başına gelecek bütün vakıatı ile çekirdeğinde yazılı hükmündedir."

Bu da ağacın sonundaki meyvede olana diyor.

Mektubat (393): "Birden, namazdaki cemaatin fazileti ve sırrı, o nun'dan inkişaf etti."

Mektubat (394): "Na'büdü" nun'u, şu üç cemaate işaret ediyor."

Mektubat (395): "...belki Nun-u Na'büdü gibi bazı harfleri dahi mühim hakikatların nurlu anahtarlarıdır."

Lemalar (254): "O sandukçaların icadı, "Kün" emrinde bulunan

Kâf-Nun fabrikasından → o kadar → çabuk ve
→ kolay ve } olur ki;"
→ çoklukla }

(24.11.2018) (Küçükçekmece)

Şualar (608): ""Na-büdü" "Nun'undaki seyahat-ı hayaliye ve"

Şualar (613): "Birden o "nun" kapısıyla bir seyahat-ı hayaliye meydanı açıldı."

Mesnevî-i Nuriye (72): ""nun"un ifade ettiği cem' ve cemaat, fikri ve kalbi ayık olan musallînin nazarında sath-ı arzı bir mescid şekline getirir."

İşârât-ül İcaz (21): "nun fâili gibi, o üç cemaatten herbirine raci'dir."

كاف نون Allah'ın cc Kün emriyle her işin olması. (Kün= كون) "ol" emri olan bu kelime "Kaf" ve "nun" harfleri ile yazıldığından böyle denilmiş.

Münazarat (14): "İşte size söylediğim sözler **hayalin** elinde kalsın, mihenge vurur."

Hayalde de hafıza var ki hariçten gelenleri ve alemlerden-dahilden gelenleri de hıfz ediyor. Hafıza vazifesini de yapıyor. Kulaktan, burundan, gözden, dokunmadan, emri nisbi ve itibarilerden gelen herşeyi hıfzedebiliyor. Aynı zamanda hafızaya direk atıyor. Hafıza ayrı hayalin hıfzı ayrı!

Münazarat (35): "Hatta **hayal** gözünü kapasa,"

Hayal batının gözüdür. Zahirin gözü ise bedensel olandır.

Münazarat (44):

"Hayal perdesi üstünde size bir timsal manzarasını göstererek mazarratını anlatacağım."

Karşıya tesir etmek istiyorsan anlattığını karşıya hayalini aktif ederek tahayyül ettir.

Münazarat (50): "**Hayal** dahi bir simatografır."

→ Sinemadır

→ Herşeyin her mertebesinin ve herşeyin heryerde olduğu... Herşeyin zıdlarıyla beraber dar oldukları yer hayal.

Muhâkemat (9): "evham ve **hayalatın** bulutlarıyla sarılıp tesettür eyledi."

Var olup kapatan bulut gibi hayal . Bulut var olanı nasıl örtüğü gibi.

Muhâkemat (21): " **Senin hayalinde** hapsedecektir."

Bazı insanların hayallerinde hapsolurlar bunlar hayalun mezhebi gibi. Hem hapishane hem de seni başka yere çıkaran..

Muhâkemat (25): "**Bir dane hakikat bir harman hayalata** müreccahtır."

Muhâkemat (37): "**Hakaik-i islamiyetin güneşi, evham ve hayalat** bulutlarından kurtulmuş,"

Hem hayal
hem de evham } buluta benzer.

Muhâkemat (38): "...toprağa benzeyen → evham ve
→ hayalatı } hakaik-i islamiyenin omuzu
üzerinde hafifleştirmiştir."

evham ve
hayal } aynı zamanda toprağa benzerler.

Zahirde örtüyor, gizliyor gibi ama başka bir şeyde ortaya çıkıyor. Çoğaltılıyor. Manaların, meyillerin içini ortaya çıkarıyor. Tıpkı çekirdeğin içini açığa çıkaran toprak gibi..

Muhâkemat (49): "Hakikatı tanımayan **hayalata** sapar."

Muhâkemat (50): "...dağ tepesinde bir kartopu gibi yuvarlanmakla ta **hayalin** yüksek zirvesinden lisana kadar tekerlense,"

Hayalde libas biçilir manalar ve lisandan dışarıya atılır. Libas hayalde biçiliyor.

Muhâkemat (51): "Öyle dostların terbiyesi için, onların avamperestane ifratkarane olan **hayalatlarına**, o kılıncı bir derece ilıştireceğim."

Hayalinde ifratı var. Zahirperest avamın ifrat hayatları.. Mesela: Dünyanın yuvarlak olduğundan şüphe ediyor.

Muhâkemat (60): "Göreceksin nasıl **hayalat**, zahirperestleri havalandırmış."

Zahirperest hayalin ifrat modunu geçiyor."

Muhâkemat (88): "Suretperestlik ve üslüpererestlik ve teşbihperestlik ve hayalperestlik ve kafiyeperestlik } şimdi fikrimle, ileride **ifrat ile** tam bir hastalık ve manayı kendine feda edecek derecede bir maraz olacaktır."

Hayalinde hapsolmek hastalıktır.

hayalin ifratı → **hastalık**..

(20.11.2018) (Küçükçekmece)

Muhâkemat (89): "...mağlata-i vehmiye üstüne mebni olan kuvve-i hayalden neş'et eden sihr-i beyanıyla sehhar gibi cemadatı hayatlandırır, birbiriyle söyletir. İçlerine ya adaveti veya muhabbeti atar. Hem de manaları tecessüm ettirir, hayat verir, içinde hararet-i gariziyeyi derceder."

mağlata-i vehmiye: Vehmin, insanı yanıltmak yanı sıra doğru göstermesi.

Mebni: yapılmış, kurulmuş.

sihr-i beyanî: Beyanın büyü gibi tesiri. (Hadis-i şerife telmih var.)

sehhar: (sihirden) Büyü gibi bir kuvvetle çeken. Büyü yapan. Çok aldatıcı.

Olmayarı varmış gibi vehmettirmek ve

Manaların, düşüncelerin, fikirlerin kuvve-i hayaliyede öyle libas giydiriliyor ki beyanın kendi **sihr-i beyanî**..

Yani olamayı varmış gibi kuvve-i hayalde libaslanarak karşıyı büyüleyip etkilemesi.

Sihir bu ikisinin yani kuvve-i hayaliye ve kuvve-i vehmiyenin cemi olan serbest bölgede yapılıyor.

Olmamışı varmış gibi fikirleri ve bunu daha ileriyle götüren kuvve-i hayaliye acaib libas giydirerek karşıyı sihirliyor. Öyle bir hale geliyor ki; cemadatı (cansız) hayatlandırır..

Birbiriyle konuşturur.. öyle bir hale getirir ki içlerine ya adaveti veya muhabbeti atar. Öyle bir hale getirir ki sani tecessüm (olmayı göz önüne getirir, varmış gibi gösterir).. hayat verir, içinde hararet-i gariziyeyi (normal vücut harareti gibi) derceder.

Kısacası: Sihir beyanla yapılıyor.

Beyanın parlaklığını, manaya uygun libası kuvve-i hayaliye giydirir. Olmayan varmış gibi manaları da kuvve-i vehime üretiyor. Bu ikisinin ceminden **sihir olarak** karşıyı etkiliyor!!!

Menfi ve musbet sihir bölgesidir serbest bölgedir.

Kelamla sihir yapılıyordu.

(22.11.2018) (Küçükçekmece)

Sözler (378): “Şu kelâmın öyle bir halâveti ve taraveti } var ki,

kelâm-ı beşere benzemez. Olsa olsa etbaimızı kandırmak için sihir demeliyiz. İşte Kur'an Hakîm'in en muannid düşmanları bile **fesahatinden** hayran oluyorlar.”

Fesahat: Sözün, lafz, mana ve âhenk itibariyle kusursuz kelim sahibinin muradını her cihetle ifade edebilmesi sanatı.. Diğer tabirle, lafızların söylenişinin tatlı manasının da söylenirken hemen dimağı ve vicdandaki zihni etkilemesi..

(Fesahatın daha çok manası var, ben kısa kesiyorum.)

Sihir, sebebi gizli olmakla beraber hakikatını tahayyüle aktarılan..

Sözler (744): “bu da meşgale ister, bu da eğlence ister. } Hevesat-ı sihirbaz.”

Mektubat (110)'dan anlaşılıyor ki serbest bölgenin tümünü sarmalayabiliyor. Bu da **sıkıntı veriyor**. Sıkıntı Serbest bölgenin galib manada tesir altında kalması. Sıkıntı bundan geliyor. Yoksa (A.S.M.) Efendimizin haşa taakkulüne ve tasdikine kadar çıkamazdı.

Bu manayla bir delil:

Mektubat (208): “Bize **sihir** gösterdi.”

Bu da tahayyüle bakıyor. “Gösterdi” tabirinden. Kişinin tahayyülü bloke edilirse karşı tarafın istediklerini onda görünür. Görende doğru zanneder.

İptali:

Mektubat (463): “Asâ-yı Musa gibi, dalaletin ve şirkin } sihirlerini iptal eden..”

Asâ-yı Musa → Tefekkür veriyor.
→ Batıl ve şirkî düşünceleri iptal ediyor.

Tefekkürle → tahayyülünü

Burhan, hüccet ve delillerle de → tasavvurunu..

Blokedan kurtarıyor ve asıllarına seni bağlıyor.

Tahayyül de; manaların, düşüncelerin libaslandığı şekillere dönüştürüldüğü ve şekillerin de (hariçten gelen şekillerin de manalara dönüştürülüp canlı, şuurlu ve ruhlu olmasına vesile olunan sistem.

Tahayyülde; manaların şekle.. }
şeklin manalara } dönüştürüldüğü sistem.

Dışarıdan veya içeriden gelenlerin hakikatlerince dönüştürmeye çalışıyor. Şirki olursa adem karşısına çıkınca korku ortaya çıkıyor!

Mektubat (464): “Asâ-yı Musa gibi dalaletlerin bütün manevî sihirlerini iptal edebilen bir mahiyette bulunan...”

Burada da tasavvur devreye giriyor. Bunu da; delil, hüccet ve burhanlarla iptal ediyor.

Şualar (267): “...siyasî diplomatların radyo diliyle herkesin kafalarına
sihirbaz ve } üflemeleriyle ve } mukadderat-ı beşerin } → düğme ve
zehirli } } } → ukdelerine
gizli plânlarını telkin
etmeleriyle”

Bunlar hepsi serbest bölgenin tahayyülüne ve tasavvuruna yapıyorlar. Tv, rd ve internet ve her türlü basının sihirler tahayyül ve tasavvuruna hitab edip bloke etmeye çalışıyorlar. Taakkul ve tasdik ve iz'anla alakasını kesmeye çalışıyorlar. Kesince sihirler kişi..

Sözler (587): ““Yetim-i Ebu Talib'in sihri semaya da tesir etti" dediler.”

Kanuniyet aynı. Kişiden çıkan ve karşıyı etkileyi blok ederek aynı senin gördüklerini görmeye ve senin dediklerini savunup söyleme başlamasına vesile olan bu taraftan o tarafa; tahayyül ve tasavvurundan çıkanlarla karşı tarafın tahayyül ve tasavvurunu etkileyip seninkine (Team Viewer bilgisayar programı gibi uzakda da olsan kendi bilgisayarıyla karşının şifresini çözerek girip o bilgisayarda icraatlar yapmaya benzer) bloke ederek aynı yaparak..

Manaların şekillenmeyip tek yapmasına:

Muhâkemat (89): “Kelâmın hayatlanması ve neşv ü neması; manaların tecessümüyle ve cemadata nefh-i ruh etmekle bir mükâleme ve mübahaseyi içlerine atmaktır.”

Bu nasıl oluyor.

“Şöyle: **Deveran** (birbirine dönüşmek) ile tabir olunan

→ vücüdda ve
→ ademde

iki şeyin mukarenetiyle bir ötekisine illet ve mehaz ve menşe zannolanması olan itikad-ı örfî üzerine müesses olan mağlata-i vehmiye üstüne mebni olan kuvve- i hayalden neş'et eden sihr-i beyanıyla sehhar gibi cemadati hayatlandırır, bir-biriyle söyler. İçlerine ya adaveti veya muhabbeti atar. Hem de manaları tecessüm ettirir, hayat verir, içinde hararet-i gariziyeyi derceder.

Kuvve-i hayaliyeyi ve kuvve-i tasavvuriyeyi eylemsel olarak nasıl çalışıyor iyi bir misal oldu 100 sahifeden buraya kadar.

Muhâkemat (90): “Bu şiiri güzel gösteren içindeki hayalin **hakikate** bir derece müşabehetidir.”

İnsan gördüğünden, anladığında hoşuna gitmesinin sebebi; (şehvani mevzu hariç) hakikatına yakın olmasıdır.

Muhâkemat (90): “Kelâmın elsine-i fahiresi veyahut
cemali ve
sureti,
Yani kalıb-ı kelâm ile dir. Şöyle ki: Ya dikkat-i nazar veya
tevaggul veya
mübaşeret veya
san'atın **telakkuhuyla**”

üslûb ile dir.”

hayalde tevellüd eden
temayülatın hususiyatından
teşekkül eden suretlerden...

İnsanın hayalinde suretler teşekkül etmesi için:

→ dikkat-i nazar veya

→ tevaggul veya

→ mübaşeret (o şeyin yakınında olmak veya temas etmek)

→ san'atın telakkuhuyla (kendini yönetmeyle)

Bunların bütünlüğünden

hayalde tevellüd eden temayülatın hususiyatından teşekkül eden suretlerden..

Bu 4 maddeden hayalde temayülat ve hususiyatından hayalde suretler teşekkül eder. Manaların suret giydikleri yerdir hayal..

Muhâkemat (92): “Evet çok böyle kelimeler vardır. Hayalin sinematoğrafisi denilse caizdir.”

Lafız pencere gibi seni ötelere baktırır. O kelamı düşünce hayal hemen o meydana çalışıyor. Hayalin sineması gibi kelam. Hayal kelam ile aktif olup ortaya döküyor.

Muhâkemat (156): “Kendi hayalinde muhakeme etmek için bir meclis-i âliyyeyi teşkil et.”

Muhâkemat (157): “Sonra da müfettişlik sıfatıyla nefsini tecrid et. Hayalat-ı muhitiye ve evham-ı zamaniyenin elbiselerini çıkart, çıplak ol.”

Hayalat-ı muhitiye → mekana
Evham-ı zamaniyenin → zamana } nisbet ediyor.

Hutbe-i Şamiye (25): “Hattâ insaniyetin bir → kuvâsı ve
→ hâdimi } olan kuvve-i hayaliyeye denilse:”

Hayale → kuvva ve
→ hadim } diyor.

Hutbe-i Şamiye (117): “Gaye-i hayal olmazsa...”

Hayalden gaflet edilmemeli, basite alınmamalı.

Sünühat Tuluat İşarat (84) - Münazarat (34):

“Hattâ hayal gözünü kapasa,
vehim dahi burnunu tutsa } mağaralarından kaçsalar...”

Nurun İlk Kapısı (155): “Hariçte uzaklık sebebi olan zıddiyet, hayalde sebep-i kurbiyettir.”

Nurun İlk Kapısı (156): “Zira sen teessür gösterdikçe ve ehemmiyet verdikçe o tahattur, bir melekeye döner; bir maraz-ı hayalî olur.”

Hayalin de marazı oluyor. O da devamlı aynı rahatsız eden şeyle meşgul olunmakla..

(24.11.2018) (Küçükçekmece)

Nur Çeşmesi (30): “...mahiyet-i insaniyenin bir hizmetkârı olan kuvve-i hayaliyeyi bu dünya lezzetleri tatmin etmiyor.”

Mana - Kelam - Düşünceler - Kavramlar - Simgeler

(19.11.2020) (Tepecik)

Açık; Duyulara açık

Seçik ise; Zihne seçik

Rüya sembollerle konuşuyor.

Korku

Dimağın bütünlüğünü bozduğu gibi, korku his olduğundan vicdanla aklın bağıni keser ve seni köleleştirir. Aslı korku nimet ki vasatı ifratı ise Allah'ın haricinden herşeyden korkar, tefriti ise insanların imanını kurtarmaya çalışanın imanını kurtulduğu gibi, korkutanlarda korku içinde yaşarlar.

Korku zemindir ümidin. Fikirler, hisler, duygular ve latifeler bir-birlerine hem ilişkilidirler hem de çelişkilidirler hem birbirine zemin olup ortaya çıkar. Düşünki korku hissi yok insan nasıl olurdu? Korkunun kendisinden korkmak lazım. Korku işe yarar ama sen korkak olma. Korku geleceğe aittir. Geleceğe emin bakanın korkusu lezzetli olur tıpkı annesinde korkup yine annesine sığınan çocuk gibi. Korku geleceğe baktığı için şimdiki zamanını doğru yorumlamana vesile olur. Korkuyu aşınca cesurluk gelir. Korkuyu mantık ve ilim çoğu zaman halt edemez ama inanç ve iman halt eder. Korku

hayatını korumak için verilmiş zehire çevirmek için değil. Korku hayatımızın sona ereceği vehminden ortaya çıktığı için iman-ı bil ahiret en iyi ilacıdır. Korku ahiretimizi inşa eder. Korku; belirsizliğin belirlenmeye meyletmesi anında kendini gösterir. Korku geleceği yorumlamana ve anlamlandırmana vesile olur, malzeme olur. Hiç korkmamak yanlış olduğu gibi herşeyden de korkmak yanlıştır. Vasatı Allah cc korkusudur. Bu da korktuklarından emin eder seni. Korku; aslında içsel alemimizdeki dağınıklıkları bütünlemeye sebep olur. Ahiret dünyadan daha iyi olduğuna inandığı halde yine oraya gitmekten korkuyorsan sen aslında gelecekte değil yaptıklarından korkuyorsun. Herkesi herşeyi hayatının içine alma. Muhatap olmadığın için sana ahmak diyor. Gerçeklerden ne kaç ne de göz yum, onlarla yüzleş! Korku seni mantıksal silsilelerle uyandırır. Korku sana anlam katar. Seni sana gösterir. Ümit korkusuzluk değil, yolun bir bariyerini korku diğer bariyerini de ümitle çevrelenmiş.

(10.12.2020) (Tepecik)

Hiç düşündün mü? Niye daha çok insanlar gece olunca korkuları canlanır, aktifleşir? Gece karanlık belirsizliği korkuda belirsizliği ortaya çıkaran olduklarından ama gözükmeyen şeytan ve kâfir cinlerin musallat olduklarından. Ama hakikat güneşi çıkınca hepsi bertaraf olur.

Korku sorumluluğunu hatırlatır. Sorumluluktan kaçmak demektir korku.

Korku elektriğin (-) kutbuna ümit ise (+) kutbuna benzer. Oradan hakikat elektriği akar ve nihayetsiz cihazlar çalıştırır!

Kahkaha ile gülmek korkunun ayak sesidir ve örtmek için çabalamaktır.

Korkudan korkmamak değil onun sana verilmesindeki, fitratına konulmasındaki hikmeti öğren yoksa onla savaşıp yok edemezsin.

Korku hissi vicdanda olduğu için akılla onu yenemez ve yok edemezsin. Akılla ona mecra veririsin. Korkularından emin olmanın çaresi sana onu verenin rızası ve emri dairesinde hareket ve hayrat kazanmaktır.

Baksana deliler, çocuklar ve hayvanlar düşünmeden mahrum olduklarından korkmazlar. Bunları taklit etmek için içki içerler ki akıldan istifa edelim. Akıl çalışırsa insana sorumluluk yükler. O zaman sorumluluktan kaçmanın ayak sesidir korku.

Korkunun en tepesi olan iman kazanma ve kaybetme davasına şuur nisbetinde eteklerden sayılan diğer korkular seni köleleştiremez ancak doğru yaşamana hem

kamçı hemde yol azığını verirler. Hani büyükler demişler ya; körden değil nankörden, yüzszüden değil iki yüzlüden, tipi bozuktan değil sütü bozuktan, elbisesi değil ruhu bozuktan kork!

Sana hayatı veren Hayy-ı Kayyuma göre hayatına bakarsan korkunun arkasına geçersin, o seni değil sen onu yönetirsin!

Korktuklarına bir baksana korkmaya değer mi:

Korku aşı gibidir. Diğer ham ve yabani hislerini aşıyor ki ifrat ve tefrit modlarından vasat moduna koyarak aslı hedefine ve kıblesine koyar.

Mesala: herşeyden korkmak → ifrat ki şeytandan.

Hiçbirşeyden korkmamak → **ahmak olan nefs-i emmareden.**

Korkulması gerekenden korkulacak miktar ve şekli kadar korkmak ise

→ **vasatıdırki Sünnet-i Saniyeden ve fitrat-ı asliyedendir.**

Serbest bölgeye şeytanların, olumsuzların attığı bir enerjidirkorku. İçerisinde hassas olduğunu koyarak aklın içsel melekelerini bozar fırsat verirsin. Korku vesvese değil vesvesenin vehme inkılabıdır. Bunu yok etmeye, kaldırmaya çalışırsan o sana daha şiddetlenir. Çaresi; kendini tanımak ve referans, ölçü aldığın kütaba göre kendini kendine tanımlamak. Misal: Ben Risale-i Nur'a göre **Sözler (275)**: “**Hem şeytanın işini kendi kalbine mal eder. Onun sözünü, ondan zanneder. Zarar anlar, zarara düşer. Zaten şeytanın da istediği odur.**” **Lemalar (82)**: “**İblisin en mühim bir desisesi: Kendini kendine tâbi olanlara inkâr ettirmektir.**” İşin temeli bu. Yani kendimizi sırf kendimiz zannederiz. Oysa biz 18 bin alemin cem-ül cemi ve zıdların bütünlüğü, Celali ve Cemalî esmaların kavşağı, bütün ruhanilerin serbestçe kendilerini ifade edebildikleri ve karşı karşıya geldikleri serbest bölge sahibiyiz. Tüm bunlardan habersiz olmanın kaçınılmaz menfi sonucudur korku. Akıl hâ realiteden, hariçten doğru bilgilerden oluşsun hâ serbest bölge sanal, suni oluşturmuş olsun akıl onu ayırd edemez. Bunu ilim denilen tasdik sistemimiz yapar. Şeyatin kurallı yaşanmaktan, ölçüleri olmaktan rahatsız olur. Korktuğun şeye sor; En kötüsü ne olabilir? Buna inan ki hayat belirsiz, kontrolsüz kendi başına bırakılmış olup da bizi de oyuncak kullanan değildir. Doğruları müteaddid yaparak öğrenirken, bize mal olurken, olumsuz şeylerin bir defa olmasıyla hem kalıcı hem de çeşitlilikleriyle genelleniyor hiç dikkat ettin mi? Misal birşeyden korkmuşsan artık herşeye genelleniyor korku. Ademi olduğu için, vücudu olmadığı içindir. Ademe

vücut rengini veren bize göre serbest bölge tıbbı göre limbik sistemin genişlenmesi, büyümesiyle alakalı. Oysa korkunun yönü gelecek olduğundan geleceğin şimdiden daha iyi olacağını, şu anın günahlarına kefaretle ve halet-i ruhiyelerin ortaya çıkıp Allah'a cc ayine olduklarına şuurlu nisbetinde korku ve sıkıntılara hayretle bakarak savaşmak değil. Günahlara kefaretle olmasından memnuna oluruz! Kendini güvensiz, sahipsiz, kontrolsüz hissettirendir korku. Ortaya çıkan korku aslında teslim, tevekkülsüz, itimad ve kanaatsizliğin bende aktifliğinin işaretidir.

Hastalık Celali (hastalık) Cemali (günahların dökülmesi) ceminden kemali (kamil insanı) ortaya çıkarma vesilesidir.

Havf → Melekut.

Korku → Mülkte.

Mana - Kelam - Düşünceler - Lügatlar

☪ **Sembol** meyvenin resmi onu tutmak deneyimlemek ani onu yiyerek tatmak işte bu tatmanın adıdır **ENFÜSİLİK** zahiri ilimler resimlemek veya nüfus cüzdanları gibidir nüfus cüzdanı sahibinin hissiyatlarını ve latifelerini göstermez. Zahirdekiler toplumdaki topluma kültürden kültüre değişirler **Terimler** zahir'deki boyalar veya toplumların giydiği libaslardır elbiselerdir Veya disiplinlerdir ama **Kavramlar** ise terimlerin akli gibidirler her şey terimlerle özelleşir kavramlarla genelleşir.

☪ Sebebi gayesinde gayesi sebebinde olan vücudun Birliği olur bütünlüğe kavuşur.

☪ Hangi akıl seni kullandığında ne kadar eminsin! Çünkü sana hâkim olan akılla her şeyi yapıyorsun o zaman hangi akıl sana Olman lazım. Birbirine karşıt olan akıllar ve düşünceler şer gibi gözükürken birbirlerini güçlendirirler eleştiri ile eksikliğini tamamlarlar insan bunda Terakki ede ede kendi aklını eleştirebilmeye kadar devam eder

☪ Cenabı hak'taki hak bütün mertebelerde var olmak.

☪ **Mantık** var olan bilginin işlenmesinin aracıdır.

☪ Her şeye kendi fitratının diliyle konuşmalı soru sormalı. bunların başında fitrata doğaya onun lisanıyla soru sor.

🌀 **Farkındalık** düşüncelerini aynı cins düşünceye cinsi ile olmaz. Başka ve üst akılla aklına ve aklının baktıklarına bakmakla olur. Fark olmayınca ayrımlar olmaz o zaman her şey teke iner ve görüldüğü gibi olur.

🌀 İnsan farkındalığını bazen olmayanı varlığa katarak bazen de var olanı çıkararak yapar. Böylelikle devamlı kişi kendi ölçülerle sorgular. Devamlı sorgulama içindeler.

🌀 Mizan dengelerin kâinatta organik birliktir kâinat dengede...

🌀 Nizam dengelerle bütüne gelen kâinatın içeriklerinin birbirlerine karşı manaları ve etkileyerek ortaya çıkan manaları dahi.

🌀 Nehre bakar durgun olan veya saplantı içinde olan serbest bölgesi hareketlendirmek.

🌀 Hariç şeylerle kendini tanımak ve kendine hayret etmek! bunu çocuklarda çok görünür sendekileri uyandırmasından hayret ediyor.

🌀 **Tefsir:** olaylara bağlı olarak önermelerin anlamını bulmak.

🌀 **Enfüs:** dışarıda zahirde olan fen ilimleri ve manevi ilimlerin tek hakikatları yaşamak içeride şahit olmak.

🌀 **Arif olmak;** alim olmaktan farklı alim olmak nesnelere bilmek. Arif olmak kendini bilmek. Düşünmenin üzerine düşünerek soyutlanarak olası sonu. Soyutlamaya ve vesil olma yolunda yürüme.

🌀 **Doğa;** doğurmak demek.

🌀 Bilmiyorum demek; onu ortadan kaldırmaktır. Kendimi bilmiyorum demek yok olmak ölmek demek! Ancak kendinin arkasına geçersin. Varlık dilini bilmekle mevcudiyetinin sınırları kadardır. Ne kadar miraca doğru dillerini bilme nispetinde var olursun.

🌀 **İlham;** manasının ruhunu Allah Celle celalühü verir kişi bunu alır kendi imbiclerinden geçirerek kendine göre ifadedir

🌀 Aklım Bir gözü de geometri şekil sembol ve suretlerden de oluşur.

🌀 Konuşmam içinden bir kelime sözcük öne çıkarıp tenkit ve eleştiri yapmamalı.

🌀 İnsan yoğunlaşmış enerjidir. Devamlı titreşerek enerji yayar tasavvurları tahayyülleri de enerjidir.

☪ Bunlarla hem kendi dünyasını hem harici dünyaları etkiler titreşen deprem gibi etkiler yapar. Ölünce çürüme denilen enerjiye dönüşür bedeni. Sanki kainat musiki dairesi. **Sözler (744) "güya bütün kainat ulvi bir musikidir iman nuru işitir ezkar ve tesbihleri..."**

☪ Zira Hikmet reddeder tesadüf vücudunu nizam ise tard eder ittifakı evham-ı söz."

☪ **Sâz:** yapmak masterından Emir köküdür. Eden yapan uyduran düzen manalarına gelir ve birleşik kelimeler yapılır. mesela ev-ham- sâz. Evham veren

☪ Allah Celle celalühü takip etmiş olduğu gayesine uygun kâinatın sistemlenmesidir nizam. Bu onay gayenin işlemesi için her şey ama her şey birbirlerine karşı geçişler yapar birbirlerini etkiler. Bu sistemin içinde 300 vücudun tezahürü var. Biri vacibu vücudun bütünlüğüne NİZAM ... İnsandaki bunun karşılığı ise HALET. Hislerin fikirlerin ve duyguların bütünlüğü halet... Sanki bu halet musiki orkestra yani farklı aletlerin farklı seslerinden ama aynı noktayla bir mâni bütünlüğü oluşturmaya benzer. O manayı farklı ayrı ayrı aletlerin bir tek şeyi söylemelerine müzik. Bu müzik bazen en içeriye bazen seni en dışarıya taşır. Bazen bir şeylerin uyanmasına, bazen de bir şeylerin kaybolmasına vesile olur. Zira hikmet olursa tesadüf olmaz.

☪ Bütünlükte olursa evham olmaz. Evham sanki musiki dairesindeki dezarmonidir, gürültühane gibi. Hepsi (aletler) ayrı ayrı notaları, manaları terennüm ediyor. Evet hepsi bir şey çalıyor fakat bütünsellik yok. Aynı şeyi çalmıyorlar. Tasavvur (musiki dairesi gibi) ahenk olmadı mı evham haletleri (şarkı sözleri) çıkar. Her bir düşüncede müzik sesi gibi enerji olduğunu. Bazen lisan-ı halini dinlersin, bazen lisan-ı kalını dinlersin. Sanki tasavvurumuz gitar aleti. Her bir farklı sistemi ki bilgileri, zanları, malumatları, vehimleri ve şüpheleri gitarın telleri gibi. Aynı notayı çalsalar doyumuna doyulmaz. Farklı notaları çalanlar dezarmoni, gürültühaneye döner. Kâinatın her bir efradı bir nota çalıyor. Kâinat kocaman musiki dairesi. Bütünsel parça manayı (kâinatın manasını) çözmek. Bu dairede her şeyi çalabilirsin. İnsanda her şey olabilen şu an bir şeydir. Nasıl ki kuantum fiziği; «Her şey her şeyle iletişim halindedir» der. Yani: Her şey her şeyle, bir şey her şeyle iletişim, münasebat halindedir ve birbirleriyle çok ciddi alakadardır. Birbirlerinden koparamazsın, uzaklaştıramazsın. Uzak-yakın, büyük-küçük, güzel- çirkin vs' ler hep fizik âlemine münhasır sıfatlardır. Kuantum fiziğinde fizik altında böyle bir şey yok. Bu aynı zamanda benim aldığım **termodinamiğin birinci yasası** diye okutmuşlardı. Şu anda gördüğün her şey donmuş enerji yumakları. Enerji

her şeye dönüşebilen, her şey olabilen ama kendisi hiçbir şeydir. Evren (kâinat) her şey her şeyle beraber olduğu gibi. İnsanın içsel âlemi de, her şeyi, her şey ile münasebettardır. Buna intizam deniyor. O zaman: Düşüncelerine dikkat et, fikirlerine dönüşür. Fikirlerine mukayyet ol, duygularına dönüşür. Duygularına sahip ol, hislerine. Hislerin, latifelerine ve latifelerinin bütünlüğü de, ihtiyarına dönüşür. İhtiyarında, itikadına dönüşür. İtikadına dikkat et imanına dönüşür. Bu süreçlerin bütünlüğü de, **kaderine dönüşür.**

Madem etkilenen ve etkileyen enerji yumağıdır insan bedeni; o zaman düşüncelerine ve bulunduğu ortam ve ortamın içeriklerine karşı çok dikkatli olman gerekir.

Şu an neyi düşünüyorsan (insanı veya eşyayı) onun enerji paketi sende aktif olmuş. Bir insanı düşünüyorsan; onun sendeki karşılığı olan tahayyülü ve tasavvur enerjileri sende aktif icraat yapıyor!

Hatta iman ile; haşa haşa haşa Allah (cc) sende taayyün ve teşahhus etmiş halidir iman. Sen neyi nasıl düşünür ve hayal ediyorsan, sende aktif olması demek sen ona dönüşüyorsun. Yani ya O'nun tesirindesin ki buna tefekkür (ulvî şeyler için). Ya da sen onu tesir altına almışsın. Hayal ve düşünerek sen bir şeysin ama her şeysin. Bunun alametleri çok çeşitlidir. Ya rüyasına, ya hayaline, ya düşüncesine, ya haletine girersin tesir edersin. Kâinat titreşim enerjisidir, kendisi değil. Neyin titreşimidir? Nasıl ki biz eşyanın dalgalarına muhatabız, asla kendisini göremeyiz. Biz; sıfatlarına, yaymış oldukları dalga boylarına muhatabız, kendilerine değil.

☞ İnsanın içsel aleminde sarsıldığı zaman yine içeridekilere başvurur. İçeridekileri uyandırmak için de bazen dış etkenlerden yardım alır. Çekirdeğin ağaç olması için özü kendinden inşâ için hariçden alır.

☞ **Esir:** Herşeyin ilk hali. İlk cevher. 5 duyusuyla ihata edemediği ve fiziksel bir mekan ihata etmeyen.. Deniz gibidir.

Psikoloji

- ☞ Başkaları ne der diye maske kullana kullana öz benliğimizi zamanla unutursun.
- ☞ Şunları uygulamaya çalış. **1.** Kendinle çatışma. Nefsinin değil fitratını takip et. **2.** Ailenle bağına kuvvetlendirmek için sakın bahaneler sana zarar vermesin. Çünkü mutlu

olmayı yıkan hiçbir şey iyi değildir. 3. Cemaat ve arkadaşlarında irtibatını çoğalt. 4. Maneviyatın için takvanı artır.

☞ Çabuk sana rahatlık getiren şey sana tiryakilik yapar buna ihtimam etme.

☞ İmam-ı şafinin r.a bilmana sözü 'değerli şeylere meşgul olmazsan, değersiz şeyleri sizi meşgul eder'

☞ **Sabır**; hadise karşısında dimağını ve kalbinin süreçlerini yönetebilmektir. Süreci yönetebilmektir.

"Bunu bilen her cebir: Havf-ı mevt, Hırs-ı hayat zillettir. **Asar-ı Bediyye**

Herkese Lider Olanın

(04.02.2019) (Küçükçekmece)

☞ Senin için lider olan bir başkası için zalim olabilir. Misal: Vatanı kurtaran senin için liderdir. Fakat o vatanı işgal etmek isteyenler için o kahraman değil zalimdir, düşmandır. O zaman insanlığın ve fitratın ve de haritaların, cinsiyet, cibiliyet, milliyetlerin kayıtlayamadığı özelliği ve insanlara faydalılığıyla lider ancak Peygamberler, alimler, ve bilim ve sanat üstadları olabilir.

☞ Liderin sahaları farklı olabilir. Misal: Fizikte, siyasette, sanatta, felsefede ve bilimde veya akıl, kalb, ruh ve eylemde olabilir. Lider odur ki herkesi alakadar edende lider olsun. Misal: Felsefe, sanat, fizir uzah herkesi alakadar mecburen etmiyor. Akıl, kalb, ruh ve eylem (cesed) yönetimi bir sanat olduğundan gelendir(geneldir) ve herkesin ortak değeri, merakı ve çözümü ve yönetimi herkesi alakadar ediyor. Bu noktada dinler ve temsilcileri ortak önderdirler. Uygulama şöyle: Hristiyanlarca en makbul lider İsa as. Yahudilere göre en makbul yani kendini (aklını, kalbini, ruhuna ve eylemine hakim olup) yöneten ve öğretici Musa as.. Müslümanlara göre de Muhammed asm dır. O zaman beşerin ortak lideri Peygamberlerdir!!!

☞ Fizikte Nikola Tesla

Tıpta ... kim ve kimlerse

Psikolojide kim ve kimlerse

Ama insanların ortak ihtiyacı bunların ötesi. Misal: Ben ilk okul 4 sınıfa kadar elektrik ve aletlerine ihtiyacım yoktu. Elektriğin vücudunu bilmiyordum, görmemiştim. Ama

ebedi hayatı, ölmemeyi, ölüm korkusundan kurtulmayı herkes gibi bende istiyordum. Çünkü doğuştan vardı.

☞ Kendisi gibi düşünmeyenlere zarar vermemesi ve yaşama hakkı, ifade hakkı tanınması..

☞ Kendine dönük değil insanlığa dönük üretici ve tüketici olmalı. Yani hayatında fikirleri, hisleri, duyguları insanlığın mutluluğu ve saadeti için üretmeli.. Ve bunu da YAŞAYARAK tüketip örnek olmalı.

☞ İnsanlık adına sorumluluk olmalı ve taşın altına elini koymalı. Ve bu sıfatlara sahip olanlarla beraber olmalı. Ve egoist olup ben merkezli yaşamamalı.

☞ Fiili ve sözlü hayatında yalan olmamalı. Dürüst olmalı.

☞ İnsanlık adına çalışanların onun hakkında isbatlı yalancı ve ahlâk noktasında kusur bulamamalı..

☞ Güvenilir olması... Aklı ve zekâsı çok üstün olmalı. Tiryakiliklerine gömülmemeli. Geçmiş temiz ve geleceği genel olmalı.

☞ Farkındalığının yüksek olması. Anlayışı, feraseti ve insanlığının çapı çok büyük olmalı. Hatta hayvanları ve camit cisimlere de lanet okumamalı.

☞ Doğuştan arızalı, noksan olmamalı. Fitratına kimse müdahale etmiş olmamalı.

☞ Zanlarıyla, vesveseleriyle ben merkezli düşünmemeli ve karar vermemeli.

☞ İnisiyatif, sorumluluk olmalı. Dikkat latifesi sağlam olmalı.

☞ Kararlarında şüphe, zan uyandırmadan; galiba, herhalde, muhtemelen, tahmin ediyorum gibi kelimeleri kullanmamalı.

☞ İntikamcı, hasetçi, kinci, alıngan, kibirli, zevklere düşkün ve esir olmamalı ve af yolunu esas almalı.

☞ Kendisi için değil insanlık için, milleti için yaşamalı.

☞ Ahmak olup her söze kulak vermemeli, dış dünyadan etkilenmemeli.

☞ İkna kabiliyeti, fiziksel hali üstün olmalı.

☞ Zengin düşünüp konuşmalı. Yani konuşmalarından çok satır aralığı ve mana çeşitliliği olmalı.

- ☞ Kendisi tok insanlar aç olmalarına razı olmamalı.
- ☞ Karşıtlarına ve düşmanlarına bile aşağılamamalı. Gerekirse onlarla konuşmalı. Ta düşmanlıkları fiile dokununcaya kadar.
- ☞ Eleştiriye ve tenkite açık olmalı
- ☞ Tabiat ve doğaüstü alametleri, mucizeleri olmalı.
- ☞ Maziyle istikbale bakarak halde geleceğe yol açandır.
- ☞ Tembellik hastalığı olmamalı. İşini başkalarına kıyas ederek yapmamalı. Yani onlar yapmıyor ben niye yapayım gibi.
- ☞ Bedensel itici olmamalı, mutedil olmalı canlı olurlar.
- ☞ İddia ettiğine en çok kendisi sarılmalı ve uygulamalı.
- ☞ Zulme, yanlışa, köleliğin her çeşidine karşı olmalı.
- ☞ Cahillerle, işin ehli olmayanlarla tartışmaz.
- ☞ Umut yayarlar. Ye'is dünyalarında yoktur.
- ☞ Zamanı iyi yönetirler.
- ☞ Gücünü metafizik, ruhlar ötesi yerlerden alırlar. Yüzleri ve ücret alma anlayışları hep orası olmalı.
- ☞ Gücünün kendisinde olduğunu, uyandırabilendir.
- ☞ Kendinin devamlı eğitir ve yeni bir şeylerin gelmesine zemin hazırlar ve geleni kendinde tutmayıp dostlarıyla paylaşır.
- ☞ Maddi ve manevi otoritesi olmalı.
- ☞ Hazmetmediğini vermemeli. Yani kuş gibi olmayıp koyun gibi hazmettiğini vermeli.
- ☞ Fıtratın beklentilerine cevap olmalı ve insanların seviyelerine göre konuşmalı, vermeli.
- ☞ Davalarına, iddialarına navigasyon gibi canlı bağlı olurlar.

☞ Tutarlı olmalı. Yani bir öyle bir böyle olmamalı. Bakışları canlı ve yeni bir ufuğu arar gibi olmalı. Keşkelerle meşgul olmamalı. Ve dost olmalı, arkada taş olmamalı. Ve yaşarken de bizden bibi olmalı ve imtiyaz istememeli ve imtiyazlaşmamalı.

☞ Korku, vehim ve vesveselerin bloke etmemeli.

☞ Cesurdur, cimri değildir. Ahlaki normların üstündedir.

☞ Dimağ bütünlüğü ile kalp ve ruh ve fiil bütünlüğüne sahiptirler.

☞ Fedakarlığın zirvesindedirler.

☞ Mütevazi olmalı, iddia ettiklerini kendisi yaşar başta.

☞ Zamanı ve mekânı ve içindekileri iyi yönetir ve aynı zamanda çabuk ulaşabilir olmalı.

☞ Konuşmalarında karamsar olmamalı ve belirsizlik konuşmaları olmamalı.

☞ Gayesinde ve hedefinden ödün vermemeli.

☞ Hayal ve tasavvurların hangi cins iseler o alemlerin anlamını, yükünü ve ip adresini taşıyor ve sanal yol açıyor. Sana köprüdür. Öyle bir köprü ki sabit durağan değil akan köprü. Hem alıyor hem de köprü oluyor.

İhdinessiratalmustakim. **أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ** SRT kök harfleri...

☞ İstikametli belirleyen harfler. Dimağ-kalp- ruh.. Veya kalp- ruh- fiil.. bütünlükleri.

☞ Bu manada Rab → irtibat. Düzene getirilmiş. Kopmamış hedefine erişecek.

☞ Türkçede → hece.. en küçük anlamı taşıyor.

Latin dillerinde ise → kelime bu vazifeyi yapıyor. Sözcük yapıyor.

Arapçada ise → harf yapıyor.

☞ Eğer istikamet aslına ise sırat başka..

☞ Eğer istikamet benlik, menfaat ise sırat daha başka oluyor.

☞ Sureti enfüsi olursa s.r.t siret olur. Bu harfler zahir iken yani suret iken surete dönüşür.

☞ Eğer istikametli adetullaha ise o zaman bu harfler suret olur.

☪ Mealler ise en geneli ise yol, ilişki diye çevirmişler ihdinas.... Ayetini. Demek mealler en genel resim, haritadır. Eğer ihdinasdaki hedef aslına, ruhuna ise bu ayet batını olur ve izahı da o cinsten olur. Yok ihdinasdan maksat adetullah yani nefs-ül emirdeki istikamet olursa ayet zahir olur ve anlamı ve izahı da zahir olur.

☪ Hedefinde, gayende ne ise yani nereye yönelirsen ayet bazen evvel, bazen zahir, bazen batın ve bazen de ahir olur. Arapçada mümkün. Türkçe de en küçük anlamı taşıyana hece.... Latin dillerinde ise sözcükler, kelimeler yaparken, Arapçada harfler yapıyor. Harfler aynı zamanda; toprak, su, hava, nur tabiatlarına cami. Harf manaya göre kullanılır. Misal; cehennem anlatan manayı ateş ve toprak harfler kök harfleri kullanır. Cenneti ve ihsanı anlatan manayı da toprak ve nur tabiatlı kök harfler kullanılır!!!

☪ Bu anlam çokluğunu ve anlam bütünlüğünü ancak arapça dilinde olur. Ama dikkat etki bugünkü sokak Arapçaları değil Kur'an dili Arapçasında var ki o da 'kelam-ı mudari'dir.

☪ Her şeyin aslı, hakikatleri esmalardandır. Suretleri ve işlevleriyle alem-i şehadettedirler.

☪ Düşünmeler melekut alemlerindekini titreştiriyor.

☪ Kalpteki hisler ise gayb alemlerindekini depreştiriyor.

☪ Ruhtaki haletler ise özler, cevherler alemlerini aktif ederler...

☪ Ondandır ki kudret kalemi atom altı kuvvetler alemini aktif eder. Onun ayinesi olan dimağdaki kuvvelerdir. Bunlar aktif olunca metafizik aleminde beraber olurlar. Ondandır ki hayal ve tasavvurlar anında metafizik alemindekilere köprü olur ve sen onlara dönüşürsün veya o olursun.

☪ Nasıl ki suretin suretlerle... yani resim, seslerle, kokularla ve alakalı.. hayal ve tasavvur ve tefekkürlerin de melekut alemleriyle hiç bağı kopmadan beraberler. Hayal, tasavvur ve tefekkür burada olup buralı olmayan aletlerdir, sistemlerdir. Nasıl kokuyla, şekille, sesle dokunma ile etkilendiğin, seni değiştirdiği gibi dimağdaki bu kuvvelerde senin ötelere etkileştirmesi aynen bunlar gibidirler. Senin şuurun olsun olmasın sen bunlarla oralara dönüşüyorsun. Senin kötü olmana onlar sebep ve köprü oldukları gibi iyi olmana da hem sebep hem de köprü olurlar. Hangi yolla gitmişsen aynı yolla geri

gelebilirsin. Sen düşünceyle, hayallerle kötü olduğun gibi, aynı yolla da iyi olabilirsin yolunu anlatmış olurlar.

Tefekkür Anındaki İlmî Notlar-I

(24.12.2018) (Küçükçekmece)

- Einsteindan önce zaman: Boşluktaki bir cisim yer değiştirmesindeki hız yol bağlantısıydı.
- Einsteina göre; siz bir cisim var zannediyorsunuz. Aslında cisim yok. Peki ne var? – “Momentum var” dedi. – “Momentum ne demek?” Hareketin yüksek ve düşük hızlara göre kütlelerin enerjistik olarak enerjinin yoğunlaşmasıyla veya latifleşmesiyle geçmesindeki varlıktır cisimler dedi.
- Kainatın aynasıyla kendini bilmek!
- Cevher olanlar, öz olanları sıfatlar göremezler, bilemezler. Sen bunları asıllarıyla görürsün. Göz basar, kulak semî' sıfatın.. Ruhu ruhla.. Aklı akılla.. Eşyanın suretini gözle.. vs görür, bilir ve farkedersin.
- Farkı konuşunca cemi gösteriyorsun. Cemi konuşurken de farkı gösteriyorsun.
- Mülke melekle malik olursun ki bu da melektir.
- Neyi düşünüyorsan ona bürünürsün. Her bir düşünme bir taayyüdüdür.

Düşüncenin kendisini düşünürsen o ilim olur. Bu yönteme tefekkür denir. Düşüncenin kendisini düşünmek ilim.

Düşünceni düşünürsen ki bu yönteme tefekkür olur.

- Bir şeyi anlayıp fikredip hissetmem için onun sürecine girmem lazım. Yoksa onu nasıl hissedersin ki? O sureci yaşarsan: “haaa demek böyle imiş” deyim. Yoksa bilirim olamam.

Bilim; nesnelere karşısında yöntemli bilgidir. O olursanız bu sefer bilemezsiniz. Misal: Elmayı araştır bilirsin ama elma olmadıkça hissedemezsin. Eğer elma olmuşsan bu sefer de elma olduğun için bilemezsin, çünkü elmanın dışında değil elmasınız artık!

- Ben ikna olmadığım için çok tekrar ediyorum. Yani fikri, ilmi ve hissi ve latife

mertebelerimin uyanması adına çok tekrar ediyorum!

- Tabiatta, doğadaki seslerin bütünlüğüne, ahengine bakar mısınız. Allah aşkına.!

Senfoni Orkestra gurubunun ahengi gözlüğü ile “kâinat ulvi bir musikidir, iman nuru işitir ezkâr ve tesbihleri.” Aktif olan sesleri ve duran olan benim duymadığım sesleri düşün. Taşın tahtaya, demire veya taşta sürtmesinden ortaya çıkan farklı farklı seslerin cisimlere benzemeyen varlar ama yoklar. Hiçlikten çıktı ses. Yoktu. Birbirine vurdum o ses i iki cisme benzemeyen ortaya çıktı! Ses çıktığı yere benzemiyor. Biz daha incesi olduğudan hafızamızla bu ses taş sesi diyoruz. İlk defa duymuş olsaydık hiç ihtimal vermezdik ki katı cisimden var olup yok olan ses çıktı. Ses adeta eşyaların kimlikleri!

Düşüncelerinden, hissiyatlarından, meyillerinden vs sistemlerden farklı farklı haletlerin ifadesi olan seslerini düşün. Ağlarken mutlu iken. Mutlu iken ağlarken. Mutsuz iken ağlarken.. hiddetli iken, öfkeli iken.. İmanlı iken, imansız iken çıkan ses tonlarına bakmazmısın.. Hatta hastamısın sesin bana garib geldi gibi gündelik hayat malzemelerimiz. Kadın, çocuk, olgun, alim ve cahilin seslerini düşün. Hatta buluş çağı öncesi sonrası sesleri düşün. Düşünde düşün.

(25.12.2018) (Küçükçekmece)

☞ Mesnevi-i Nuriyeyi okursan bulman gerekeni bulursun. Kimi bulman gerektiğini

bulursun. Kimi bulacağını öğrenirsin. ‘O’nu bulamazsan var olamazsın! Kimi bulmazsan, bulamazsan var olamazsın! Sevgiye ait kitablari okursan bilirsin fakat sevemezsen, sevilmezsen var olamazsın! Nasıl ki iman hakkında cildler dolusu kitab yazılmış ve okumuşsun eğer o zevki yaşamamışsan var olamamışsın.. O’nu bulmuşsun ama var olamamışsın!

İlim (bu manada) nesneyi bilmek irfan ise ilim ile kendini bilmek! İlmine irfan bulamayan da hakkı bulamaz.

☞ İnsanı para pulla değiştiriyoruz. Meta ile.. Verdiğine bak olduğuna bak! Oysa ilmi verip irfanını... imanı verip Rabbini almak.. Kendini ne ile kendine, var olmaya değiştireceksin!?

İnsanı insanla da değiştirmeyeceksin! Nerde kaldı cennetle.. Mülk var olmayı bırak! Ünsiyet-i hak olmak! Yoksa insansızlaştık. Yoksa bizi temsilen putlarımızı diktik! Arabanızın markası.. Hangi semtte oturuyorsun. Nereden giyiniyor, yiyib içiyorsun! gibi.. İnsanlar birbirlerini – insanlıklarını – sormuyor. Kullandıklarını soruyor. Onunla

ona anlam ve libas veya kimlik giydirecek! İnsan olan insanı sorar!!! Meta tarafımı soranlar karşısında -haşa- kendimi karun ve firavun zannettim. Bir araya gelince ne konuşuyorsun! Kardeş insan nerde? İnsan sureti ile kaş değil, insan manaya değil.

(26.12.2018) (Küçükçekmece)

☞ Surette sen ben aynı şey.. (insanlar sureten aynı)

☞ İçerde herşey herşey: Ama dışarıda birşey..

☞ Bedenden doğan bedendir. Ruhdan doğan ruhdur.

☞ İlim anlayışını.. Anlayışını görmeni.. Anlayan görür yoksa bakar.

Senin; seni bilmek necatındır senin.

Zahirde dünyada oturursun. Vahyi ile beslenir tâ ki orayı burada, burayı oraya taşımak için.. Buradasın orayı yaşarsın..

Neyi nasıl bileceğiz? – Peki neyi?

☞ Her bilme varoluştur. Her anlayışın, zanların sana perde olmasına fırsat verme. Farklı yorumlara açılmanın yolu, önüne konan yöntemleri sorgulamaktır. Düşünce üzerine düşünmek. Anlayış anlamak, körü körüne kabullenmemek!

Düşüncelerinden düşüncelerle kurtulamazsın. Ya! – Vahyisiz olmaz, olamaz.. Çünkü vahyi akli yapan ve planlayandır.

Disiplin çeşitleri düşüncelerdir. Düşünceler diiblinlerdir.

☞ Kavramlar adrestir objeleri, olgulara götürür. Kavramlar kastettiği şeyleri değil. Misal: Arş-ı azam kavramı adrestir ona işaret eder ama bu yazı o değil. Oranın yolu fikir.. Düşünceler o yoldaki vasıtalar. Tefekkür sahi nazarıyla bakmaktır.

☞ **Mekan:** Uzak yakın. Az çok kavramları ortaya koyarak Vahidiyetin ehadiyet olarak gözükmesine vesiledir.

☞ Mekândan münezze olursa her mekânda olur.

Ezel: Adeta İmam-ı mübin. } gibi.
Ebed: Kitab-ı mübin

Yani şöyle denilebilir. Şuunat-ı Zatiyenin beşi merkezden. Memnuniyet ve iftihar mahlukattan Rabb-ül alemine doğru dönüşür.

Merkezden muhita → 5 tane. Ezel olsa.

Muhitten merkeze doğru, geri dönüşüm ise → memnuniyet ve iftihar da tabir-i caiz ise ebed.

(27.12.2018) Küçükçekmece)

☞ Bazı öğretilerin mevzuları olumsuzlamak üzerine kurulmuş. Yani eleştiri olarak yürüyorlar!

☞ Düşünce; düşünmeyi düşünerek.. düşünülen şeyi demiyorum.

☞ **Kendini** kendinle kur ki zata ayna olasın. Seni oluşturan nesnelere kendini tanıdıkça ortadan kaldırmaya ANLAMAK diyoruz. Ortadan kaldırmak değil. Bunlardan sıyrıla sıyrıla öze, cevhere geçmeli. Öyle bir halet-i ruhiyeye gelirsin ki kendini birşeyle bilemez hale gelirsin. Kendini herhangi birşey gibi bilmiyoruz.

☞ Bazı öğretiler la ilahe.. Bazılar ise illallah.. Bazılar ise ikisinin cemidir.

☞ Beşeriyetimizle bedenimizin içindeyiz. Şuurumuzla beden içimizde.

☞ İnsan kendini olumsuzlaştırarak yani hiçlikliyerek varlığın bir parçası veya uzantısı olmadığı şuuruna varacak. Varlığın arkasına ancak böyle varır. Peki tüm bunlardan bağımsız mıdır? – Hayır. Bütün yapılandırmalarda süzülerek aslına dönme sürecini yaşaması istenmiş. Bu yapılanmalardan biri de Cennet ve Cehennemdir. Bunlardan da sıyrıla sıyrıla aslına, özüne, cevherine yani mec'ulüne enesiyle olmaktır.

☞ Biz müzakere ve kamplar yaparak mutfağımızda pişiriliyoruz. Nasıl ki mutfakta ayrı ayrı renk, tat ve sıfatlara haiz olan nesnelere çeşitli süzgeçlerden geçirerek, pişirerek, tadını ve renklerini ve sıfatlarını kaldırarak bambaşka renkte, tatta ve sıfattaki yemek yapıyoruz!

☞ Kendini yönetebilmek sanattır. Kendini soyutlama ve olumsuzlama vardır sanatta.. Her iki yöntemle de 'ene'yi taşır aslına. Bunlar acz ve fakr olarak da anlaşılır.

☞ Sanatkârsız sanata → zanaat denir. Failiyle olursa → sanat. Neyi olumsuzlamışsan onun özüne yükselmişsin. Değerini kendine katmak olur.

☞ Nefes mekiği ömür kumaşını dokur. Kaza ve kader makası o kumaşı biçer. Mezatta (musallada) nasıl bilirsiniz ile ortaya yani açık artırmada ortaya çıkar. Hakikata olan bağlılığını insanlığa olan hizmeti...

☞ Kendini ne ile inşâ ve ihya etmişse o ona göre odur.

☞ Karakterin ne ise odur. Şöhretin ise başkaları ne sanıyorsa, zannediorsa o dur.

☞ Merak edin ve bakın; kimseden hoşnut ve memnun olmayanlara bakın? Bunlar kimsenin memnun ve beğenmediği insanlar olduğunu göreceksin!

Herkesi tenkid ettiği için herkes de onu tenkid ediyor. Veya herkes onu tenkid ettikleri için o da herkesi tenkid eder. İnsanlar beğenmediği, aşağılandığı insanın tenkidçilerini beğendiği olur mu?

Hayatta anlam arayan arayan, anlamsızlaşanlardır.

☞ Bir insanın şahsiyeti ahlâkı üzerinde yükselir. Karakter ise ahlâkın çekirdeğidir.

☞ “Ha Hu” Tasavvufta. Biz de bu “mahiyet-ı Zatiye” demektir.

☞ Fizikte 12 sabiteler vardır.

Ha Hut: Olumsuzlayarak varılır ki “la ilahe” ile olur. Terklerle terkedemediğin öz.. Olumlamak “illallah”dır.

Olumsuzlamak; benim elbisem, vücudum, aklım ve ruhum diyen. Artık benim bana ait kalmamış hali.

Çeşitliliği birliğe getirene MUTLAK diyorum. ITLAK ise göreliliği, çeşitliliği yoktur. Farklılıkları birliğe getiren ilkeye mutlak denir. Mutlak deyince çeşitliliklerin bütünlüğü olduğundan çeşitlilikler hatıra gelmeli.

Itlak mutlak değil. Itlakta çeşitlilik, görelilik hiç yok! Buna eskiler “Ehad”, “Ha Hut” demişler.

Tüm ışık yutulursa → Kara
Tüm ışık ortaya çıkarsa → Beyaz } diyoruz.

“La hut” ise ya şuunat-ı Zatiyeye ya da Sıfatlara diyorlar eskiler. Veya Vacib-ül vücüd tarafı.

Bütün renklerin birbiri içinde yutulup yok olduğundakine karanlık diyorlar.

☞ Bir insan niye taassubla şiddetli tuttuğunu tutar? Aman elimden çıkmasın diye mi? Peki böyle değilse onun gibi olmayana niye tenkid ve şiddetli eleştiri yapar? Tuttuğu şey ruhunu nasıl yapılandırır mı?

☪ Karanlığın varlığından sonra beyazlık, nurlar var diyoruz. Biz ışıkla bakınca hâ karanlık diyoruz. Bu noktadan nur gölgedir. Karanlık asıldır. Işık, renkler, hepsi dışarda olan, dışarıya yansıyanlardır. Siyah kendinde toplayan, yutan.. karanlık adeta adem...

(28.12.2018) (Küçükçekmece)

☪ İlk önce “tasavvufta”→ Ha hut. Lahut. 1, 2. taayyün. Ve Ceberut. Melecut. (melekler alemi. Meleklerimiz. Kuvvelerimiz)

☪ Rab: Düzenleyici. İlah: Hükmedici

☪ Varlığı, nesnesi olmayan düşünce hurafedir.

☪ Allah; Rahman ve Rahimin birliği (bir nokta-i nazarla) Adeta Rahman → Mülk tarafı. Rahim → Melecut tarafı.

☪ Farklı esmaların bütünlüğü → Allah..

☪ Bazı ünsanlar tasavvurunu taakkul zannediyor. Oysa taakkulun ilk kapısı tefekkür. Tefekkür aktifliği nisbetini taakkuluna girmiş demektir.

☪ Serbest bölgenin terklerini: İstiğfar ve tövbe..

☪ Müsbeti ise; Dua ve tevekkülü ver.

☪ Varolmanın esbab alemindeki olmazsa olmazı olan merak.

☪ Ya açık ya da gizli düşündüklerinin çoğunu yaşıyorsun!

☪ Dalgalı suya taş atarsan su dalgalanmaz. Durgun su dalgalanır. Düşünce – serbest bölgen- hareketi ise herhangi bir şey pek onu etkilemiyor. Durgun ise dalga olur, etkiler seni..

☪ Nirvana: Boşluktur.

☪ Rabb-ül aleminin icraatına razı olana Rıza makamı verilir.

☪ İkinci Said, Birinci Said'den doğmuş. Yunus as nasıl ki ikinci kez balığın karnından doğmuş. Yunus (AS) dışında ademoğullarından kimse ikinci kez doğmadı.

Sözler (346,347)

☪ Doğunca ne oldu: Kendilerini, niyetlerini ve hareketlerindeki amacı saflaştırmaya vermişlerdir. Böylece sadece Allah'ın niyet etmelerini ve amaç edinmelerini emrettiği

şeyleri amaç ve niyet edinirler. İşte bu Allah ehlinin yapabileceği şeyin zirvesidir. Allah adamları içinde bu guruplar azdır. Çünkü o son derece dar bir makamdır ve sürekli huzura muhtaçtır. Bu makamda bulunanların en büyüğü Hz. Ebu Bekir r.a.'dır. Bu makama yakın olanlara **Lem'alar (334)** (amelinizde rıza-yı ilahî olmalı...) Kısım insanların amelleri büyük kısmı bâtındadır. Bu gurup içinde seyahat edenlerin meskenleri vadiler ve mağaralar, şehirlerdeki meskenleri ise, Allah'ın kullarından başkalarının yaptığı binalardır.

☞ Hayatı boyunca Çınar ve katran ağaçlarını menzil edinen kirada oturan Üstad hazretleri, yattığı döşeği dahi satın almamış, kiralama yoluna gitmiştir.

☞ Onlar (nefisleri hesabına) taş üstüne taş koymazlar. Nitekim Hz. Peygamber (a.s.m.) da, Rabbine kavuşuncaya kadar kendisi için ev yapmamıştır. Bunun binlerce nedeninden biri de onların dünyayı büyük bir nehir üzerine kurulmuş bir köprü saymalarıdır. **(Sözler (749) "Şöyleki: Bir.....)**

☞ Onlara hâkim olan şey **hüzün hâlidir**. Çünkü kalpten hüznün gittiğinde kalb harab olur. Ârif, tatlı bal yerken muhakkik, acı yemiş yer. Muhakkik, Allah'ın kendisine sorumlu tuttuğu şükür ile ilgilendiği için, bu dünyada olduğu süreçte hiçbir nimetten zevk alamaz.

☞ **Tarihçe-i Hayat (629)**: **"Seksen küsur senelik bütün hayatımda dünya zevki namına birşey bilmiyorum."**

(02.02.2019) (Güney köyü)

☞ İslamda ilk Mekke dönemi yani imanı ortaya koyma ve daha sonra ki Medine dönemi, bu dönemde cemiyet hayatının esaslarını ortaya koyma dönemi. Risale-i Nur neşir dönemi de aynen böyle olmuştur.

☞ Bu manada İbrahim as vasıtasıyla iman hakikatlerinin.. Hz. Musa as ile şer'i hükümlerinin..

☞ Hz. İsa as ile de tasavvufî hikmetlerin ders verilmesi çizgisinde takib etmek de mümkündür. Ayrıca Kur'an-ı Kerimdeki, hazreti Lokman'ın oğluna öğüt verişindeki sıralama hatırlanacak olursa; irşad sürecinde, itikaddan amele, amelden ahlâka doğru devam eden seyr açıkça görülüyor. Tebliğ ve irşad hareketlerinin bütününde bu olgunlaşma süreci gözlemlenmektedir.

☞ Sarı renk inkarın rengidir.

Kırmızı; haram yemeğin ve haramı helal saymanın rengidir.

Siyah; fıskın en den'isi sefahatın rengidir. Rezil ilişki.

Bu manada Salih (ASM)'ın kavmi helak olmadan önce ilk gün yüzleri sarardı. Sonraki ikinci gün kırmızı. Helak olacakları üçüncü gün ise siyahlaştı ve helak oldular.

Nasıl ki gülünce yüz kızarması.. Haram yemekle olur.

Korkmada → Sararıp beyazlaşması.

“Vücutun yevme izin musfirah” yani “O gün yüzleri parıldar.” (80:38)

☞ Hizmet ehlinin hizmetlerine bakan münafıkların nifakı artar.

☞ (Güleç yüz bugünün hizmet ehlinin ortak simasıdır. Tıpkı parlaklık gibi.)
Gülenlerin saidlerden çıkacağıının söylenmesi de önemlidir. Bu şahs-ı manevinin içinde bir şahs-ı manevi olacağını belirtir.

(09.02.2019) (Küçükçekmece)

☞ Bir şeyi anlamak kendini ortadan kaldırır.

☞ İnsanların bu dünyada zorlukları aşmasının en büyük kuvveti ve motive gücü; Gelecek gün olan ahiret için... Hapishanede benim tahammül gücüm işte gelecek gün olan ahiret için kalabildim. Eğer insanın gelecek günü yoksa çalışamaz. Bir misal daha; adam 30 sene çalışıyor niye balkonda bir çay içerim rahatla diye. 30 sene bir gün çay içmek için.. İnsanlar kendilerini nasıl aldatıyorlar. Veya ben kendimi nasıl aldatıyorum!

☞ Ya gelecek günü yoksa, gelecek bir gün kalmış olur!!!

☞ Felsefe insanlara devamlı eleştirel bakmaya alıştıyor. Bu bir zaman gelir ki kendini de önüne koyup eleştirmeye başlayınca öz güven çöküntüsü aktif olmaya başlar. Kendi kendine güveni sarsılır.

☞ Zihinsel, düşünsel felsefe ile insan mutlu ve huzurlu olamaz. Bunlar yetmez olduğuna sen de şahidsin.

☞ Dimağ → fikir ve hikmet. Kalb → sevgi, muhabet, aşk ve şefkat üretmeli. Sen ruhunla bunları ceme getirmelisin ki kamil insan yolunda yürüyebilesin.

☞ **Namazda kıyam;** süreklenen mahluk olmadığını, süreleyen olduğunu da gösteriyorum. Çünkü buna kıyam deniyor. Çünkü herşey seninle kaim! Sürü

psikolojisinden seni çıkarıyor. (Risale-i Nur'da kıyam; ayakta olan mahlukları temsil ediyoruz der!!!)

☞ Böylelikle kâinatın merkezi olursun. Herşey seninle anlam kazansın!

☞ Öyle bir hale geliyor ki en sonunda kade-i ahirde oturuyorsun. Orada öyle münacaat oluyor ki (6. Şua) içinde sen olmuyorsun. İçinde hiç kimsenin olmadığı hiçlik, fakr.. Tam burada huzur-u etemm..Kade-i ahir bu manada; esmaların, sıfatlarından sıyrılıp bunların asılları olan özneyi, aslı yani Zatı koy.

☞ Anlamını tamam gösterebilmişse → zanat.

☞ Anlamı suretinde daha cami ve ömrü uzun olan ve herkesçe zahirde görülüb anlaşılmayana da → sanat.

☞ Allah'ın cc bu kâinata sanatlarıyla donatmış!

☞ **Vefa ve dürüstlük**; pahalı bir hediyedir ve köprüdür. Bunları asla ucuz ve basit insanlardan bekleme!

☞ **Bazı insanlar var ki** ne zanatı ne sanatı ne kitabı vs leri yoktur fakat isimleri öyle etkin ve tesirlidirki asırlar geçer tesirini gösyerir. Bazıları da var ki tüm bunları yani sanatları, zanatları ve kitabları olduğu halde etkili ve etkin ve de te'sirli değiller. Misal: Hızır'ın as kitabı yok ve eseri de ortada yok.. ama ne kadar etkili!!!

☞ **Usta tefekkürüne bir bakar mısın!**

☞ Hava alemi, toprak tabakasını bir sahife olarak görüyor. Şimdi tabirle uzayı sahife olarak kullanıyor. Bazan yıldızları zerre, basamak olarak kullanıyor. Kendisi nerede durmuş da nereye ne ile nasıl bakıyor! Bu Üstad Bediüzzamanla alakası az var. Yani insanlık adına insanın ne kadar kemal bulabileceğinin fiil numunesi. Ben de olabilirim imkanını bende uyandırıyor! Bende bu yazı yazdığım sahifeyi kullanıyorum! Kullandığı sahife evren, kâinat. Kullanan dimağı ne??

☞ **Süreç:** Bir öncekisini içeren bir sonrakine yol açan sure giden ama gelişme..

Tekvin Sıfatı

(24.11.2018) (Küçük Çekmece)

Yaratma. Var etme. Meydana getirme. Ademden vücuda getirmesi. İcad etme. Alem-i tekvin. Devamlı değişen. Vücut ve hudus alemi.

Eş'ariler Kudret sıfatının bir sıfatı olup Kudret sıfatının içinde derler. Maturidiler ise mustakıl Zatî sıfattır derler.

Kudret sıfatı vardan var etme. Yani ilimden vücud-u hariciyeye çıkarmak. Tekvin ise ademden vücudau çıkarmak.

Kün-feyy kün ► Tekvin sıfatından. **كن** ol tekvin. Ol dedi o da oldu. O derken yok ki ona ol desin? – İşte olmayan olan ademe dedi. **Mektubat (59)**: “**Hem adem-i mutlak zâten yoktur, çünkü bir ilm-i muhit var. Hem daire-i ilm-i İlahînin harici yok ki, birşey ona atılsın. Daire-i ilim içinde bulunan adem ise, adem-i haricîdir ve vücud-u ilmîye perde olmuş bir ünvandır.**” (Bakara:117 “ol dedi oldu” Tekvinin delili.)

Kudretle Tekvine mülkte ve melekutte misalleri.

Terk-i dünya derler. Oysa sahabeler ekmişler, üretmişler.

→ Yani zahirde çalışmak → Kudret
batında; terk-i siret } batında Tekvin
terk-i can }

→ Nübuvvet → Tekvin

Risalet → Kudret

Mülk → Kudret. Üstündeki inşa ve ihya.

Melekut → Tekvin. Zemin.

→ Evamir-i tekviniye → Tekvin.

Ayat-ı tekviniye → Kudret.

→ “...eşyanın evamir-i tekviniyesine kemal-i imtisali ve mümkinatın vücud ve ademinin müsavatından ibaret olan imkânındaki müvazenesi sırrıyla...”

Kudret yaratıyor. Kudretin yarattığı şeyin bağı tekvinde.

Evamir-i tekviniye ile bağı daima, kesiklik devam ediyor. Kudret yaratıyor ve bırakıyor.

Allahü alem **kayyum** Tekvine bakıyor.

→ Kudret ise; âyât-ı tekviniyeye bakıyor.

Tekvin ise evamir-i tekviniyeye bakıyor.

Evamir-i tekviniyenin içerisi

- ▶ ihtiyaç
- ▶ iştihak
- ▶ incizab
- ▶ meyil

} bunlar var.

Âyât-ı tekviniyenin içerisinde ise

- ▶ atom
- ▶ enerji
- ▶ esir
- ▶ madde-i hayat
- ▶ ayn-ı hayat

} bunlar var.

→ Âyât-ı kübra ▶ Tekvin ki Arş-ı azama }
Ayat-el kürsi ▶ Kudret ki Kürs } alemlerine bakar.

→ Manevi değerlere bakıyor ▶ Tekvin.

Maddi bağlara bakıyor ▶ Kudret.

Yani vicdanın yaratılması ▶ Kudret.

Vicdanîyatın hissedilib massedilmesi ise ▶ Tekvin.

- Maddi hayat-ı Muhammediye (a.s.m.) ► Kudret
Manevi hayat-ı Muhammediye (a.s.m.) ► Tekvin

→ Mucizeler, kerametler, inâyât-ı hassa, imdâdât-ı hususiye,
ih sanat-ı mahsus a ► Tekvine

Esbablı esmalar, adat-ı ilahiyeler, sünnetullahlar ise ► Kudrete bakar.

Sözler (197) “Emr-i tekvinîsi, ► kudret ve
► iradeyi } tazammun ettiğini ve

bütün eşya, evamirine gayet müsahhar ve münkad olduklarını ve mübaşeretsiz, mualecesiz halkettiği için icadındaki sühulet-i mutlakayı ifade için, sırf bir emirle işler yaptığını, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan ile ferman ediyor.”

Sözler (249): *bilmana*. Taşın, köklerin evamir-i tekvinîyeleri birbirlerini tanıyorlar ve itaat ediyorlar. Bunların itaatlerinden sonra kökleri taşları şak edib geçmesini ise Kudret yapıyor.

- Haşa misal için. Güneşi ► Allaha (c.c)
Fotonlar ► Tekvine
Renkler ► Kudret
veya
Uydu ► Allaha
Sinyal ► Tekvine

Navigasyonda gözükmesine ise ► Kudrete

- Feyiz, kemalat ► Tekvine
sevab, pozitif enerji ► Kudrete

→ çekirdek, tohumlar ▶ Tekvine
ağaç ise ▶ Kudrete

Dolayısıyla

→ İmam-ı mübin ▶ Tekvine
Kitab-ı mübin ▶ Kudrete

Kitab-ı mübin ▶ irade ve } tazammun ediyor.
▶ kudreti }

İmam-ı mübin ise ▶ ilim } tazammun ediyor ki emir tekvine.
▶ emir }

→ Kader ▶ Tekvine
Kaza ise ▶ Kudrete

→ Su yumuşaktır. Demir serttir. Donma olunca demiri patlatır.

“Parçala” emr-i tekvinisini veren ▶ Tekvin
demiri parçalayan ▶ Kudret.

→ “Şeriat-ı ilahî ikidir. Hem iki sıfattan gelmiş, iki insan muhatab, hem de mükellef olmuş. Sıfat-ı iradeden gelmiş şer-i tekvini.. ▶ Kudrete.

Sıfat-ı kelamdan gelen şeriat ise, âlem-i asgar olan insanın ef'alini.. ▶ Tekvine

Birincisinin karşılığının çoğu dünyada olur.

İkincisinin karşılığının çoğu ahirette olur.”

Mektubat (311) : “beşer gibi âdet-i İlahiyeye ve evamir-i tekviniyesine } münkad ve mutî' } olmuş.”

âdet-i ilahiye ► Kudrete ► münkad (inkiyad, itaat eden)
evamir-i tekviniye ise ► Tekvine ► mutî' (isyan etmeyen)

→ Allahu alem Fâtır-ı Hakîm ► Tekvine bakıyor.

Fâtır ► nümünesiz, misalsiz, patentsiz, örneksiz, maddesiz, zamansız, muacelesiz ve ilk ve en son şekilde yaratan demektir ki Tekvine bakıyor.

→ İnsanın vücud-u haricisi ► Kudrete

İnsanın konsantre ile bilkuvve saklı olan kuvveler ise ► Tekvine.

→ کن kün emri. Esbabsız yaratılmaya ► Tekvin.

Esbablı yaratılmaya ► Kudret.

Ağacın kökünden ► Kök de çekirdekten ► Çekirdek de evamir-i tekviniyeyi temessülden ► Evamir-i tekviniye de Kün emrinden ► Kün emri de Vâhid-i Vâcib'den..

Mesnevi-i Nuriye (145)

İşârât-ül l'caz (174) “emir, iki kısımdır:

Birisi, teşriîdir ki, sıla-i rahm ile tabir edilen akraba ve mü'minler arasında şer'an emredilen muvasala hattıdır.

Diğeri, emr-i tekvinîdir ki, fitrî kanunlar ile âdetullahın tazammun ettiği emirlerdir.

Meselâ ilmin i'tası, manen ameli emrediyor;

zekânın i'tası, ilmi emrediyor;

istidadın bulunması, zekâyı;

aklın verilmesi, marifetullahı;

kudretin verilmesi, çalışmayı;

cesaretin verilmesi, cihadı

manen ve tekvinen emrediyor.

İşte o fâsıklar, bu gibi şeylerin arasında şer'an ve tekvinen tesis edilen muvasala hattını kesiyorlar. Meselâ akılları marifetullaha, zekâları ilme kûs olduğu gibi; akrabalara ve mü'minlere dahi dargın olup, gidip gelmiyorlar.”

“ manen ve
tekvinen } emrediyor.”

Bunlar Tekvin zemininde oluyor. Yani: Kudretin bile “kudretin verilmesi, çalışmayı manen ve tekvinen emrediyor.”

Kudret ve Tekvin zemininde cereyan ediyor.

Sıla-i Rahm'in en üst seviyesi; mevcudatın Rabb-ül alemininden alakayı kesiyorlar. Sıla: Bağ.. Rahîm: Besmeledeki Rahim. Yani: Rahimin onayladığı bağlar. İşte bu manevi bağ ve manevi zemin ise Tekvin..

Nasılki navigasyonla canlı bağ var ama herkes gözüyle görmüyor yalnız navigasyonu görüyor. O gözükmeyen bağın adı TEKVİN. Nefs-ül emirdeki realite ise KUDRET..

Mesala bağlar şunlar: ilim ve amel bağı..

Zekayla ilmin bağı..

istidadın zekayla bağı..

akıl ile marifetullah bağı..

kudret ile çalışma arasındaki manevi bağ..

cesaretle cihad arasındaki bağ..

tüm bu bağların adı ve zemini TEKVİN..

→ iman bağı ▶ Tekvin
İslam bağı ▶ Kudret

→ Maddesiz ibda' ▶ Tekvin
Bir kısmı dahi maddeden inşa ▶ Kudret

→ Dünya dar-ül kudrettir. ▶ Kudret.
Ukba dar-ül hikmettir. ▶ Tekvin.

→ Alem-i şهادete kafa gözüyle ▶ Kudretle.
Levh-i misaliyi (uykuda iken) oraları latifeyle görmeyi ▶ Tekvin.

→ Dünada inşa var ▶ Kudrete
Ukbada ibda var ▶ Tekvine

→ Alem-i şهادette mülke ▶ Kudretle.
Eşyanın melekutuna ▶ Tekvin.

→ Sıcak, nur, sevabları ▶ Kudret.
Soğuk, karanlık, günahları ▶ Tekvin.
(Ademî vücudsuz vücudlar)

(29.11.2018)(Küçük Çekmece)

☞ Acizliğin nisbetinde Kudrete
Fakirliğin nisbetinde Gani-yi mutlaka
Hiçliğin nisbetinde Zat-ı ilahiyeye } ayine oluyoruz.

Kendine vücut rengini verme der yoksa ademe düşersin.

Hiçliğimi “hiçliğimi görüp,”

“Vücudunaitimad edersen, ademe düşersin.”

Sözler (321) “Fâtır-ı Hakîm, insanın mahiyet-i maneviyesinde

nihayetsiz azîm bir ► acz ve } dercetmiştir.
hadsiz cesîm bir ► fakr }

Tâ ki, kudreti nihayetsiz bir Kadîr-i Rahîm ve } bir zâtın hadsiz tecelliyatına
gınası nihayetsiz bir Ganiyy-i Kerim } câmi' geniş bir âyine olsun.”

NETİCE

Acizliği ile ► Kudrete }
Fakirliği ile ► Ganiye } ayinedarlık ediyor.
Hiçliğini bilmekle ► Tekvine }

Hiçliği (ademi). Ademinde vücut. Vücudunda adem vardır. Adem tekvinde.

✧ Ef'ali ilahiyenin menşei ► Tekvindir.

✧ Allahu alem:

Sıfat-ı subutiye ► İlim, İrade, Kudret, Hayati Semi', Basar, Kelam.

Sırf irade vicdanda. Vicdanî sıfattır. Diğerleri dümağın sıfatları.

Kudret ► dimağdaki cüz-i ihtiyara.

Tekvin ise ► kalbe ki iradeye bakıyor.

(30.11.2018)

Çünkü kudret kişi fiilinden önce ve sonra yoktur. Fiilerindedir. Kudret demek fiilin kendisidir.

Netice: Kudret ► Cüz-i ihtiyarla var.

Tekvin ise ► İradeyle var.

Mektubat (477) “Evamir-i şer'iyeye karşı itaat ve isyan olduğu gibi, evamir-i tekviniyeye karşı da itaat ve isyan vardır. Birincisinde mükâfat ve mücazatın ekseri âhirette; ikincisinde, ağılebi dünyada olur.

- Meselâ: ▶ Sabrın mükâfatı ▶ zaferdir,
▶ ataletin mücazâtı ▶ sefalettir,
▶ sa'yin sevabı ▶ servettir,
▶ sebatın mükâfatı ▶ galebedir.”

Evamir-i tekviniye; ▶ sabır, zafer
▶ atalet, sefalet
▶ sa'y, servet
▶ sebat, galebe } haletlerin cemine evamir-i tekviniye deniyor.

Evamir-i tekviniye ▶ meyil
▶ ihtiyaç
▶ iştiyak
▶ incizab } bunların cemine deniyor. Yani Tekvinin sıfatın emirleri. Eşyanın batın tarafı, yazılımı..

Tekvin sıfatının 4 emirleri.. Bunların bütünlüğü tekvin sıfatından.

Sözler (91) “Elbette Kadîr-i Mutlak'ın zâtî ve nihayetsiz ve gayet kemalde } olan kudretinin nuranî tecelliyatı ve melekûtiyet-i eşyanın şeffafiyeti ve hikmet ve kaderin intizamâtı ve eşyanın evamir-i tekviniyesine kemal-i imtisali

ve mümkinatın vücud ve ademinin müsavatından ibaret olan imkânındaki müvazenesi

sırıyla;

az çok, büyük küçük ona müsavi olduğu gibi, bütün insanları birtek insan gibi bir sayha ile haşre getirebilir.”

Anlaşılan o ki; eşyanın vücud-u haricisi → Kudrete
Eşyanın melekutiyeti ise → Tekvine } bakıyor.

Sözler (110): “Elbette âlem-i gayb,
yani mazi müstakbel,
yani geçmiş ve gelecek } mahlukatın

hayat-ı maneviyeleri hükmünde olan ¹→ intizam ve

²→ nizam ve

³→ malûmiyet ve

⁴→ meşhudiyet ve

⁵→ taayyün ve

⁶→ evamir-i tekviniyeyi

intisale müheyya bir vaziyette bulunmalarını, sırr-ı hayat iktiza ediyor.”

Hayat-ı maneviyenin 6 sıfatlarından biri de evamir-i tekviniyedir.

Dolayısıyla tekvin sıfatı; eşyanın maneviyatı. Kudret sıfatı maddî hayat tarafı.

Eşyanın hayat-ı maneviyeleri ise yukarıda geçen 6 emirlerin cem-ül ceminden çıkar.

Hayat-ı maddiye ise; → Ayn-ı hayat
→ Madde-i hayat
→ Esir
→ Enerji
→ Madde (atom)

hayat-ı maneviye ise; → intizam
→ nizam
→ malûmiyet
→ meşhudiyet
→ taayyün
→ evamir-i tekviniye.

Emir → Tekvinden

Nuranî tecelliyatı → Kudretten.

Sözler (131): “O Furkan'dır ki;

şu kâinatın → sahifelerinde ve
zamanların → yapraklarında } kalem-i kudretle yazılan
âyât-ı tekviniyeyi
cin ve inse ders verir.”

Sözler (185): “Nasılki Peygamberimiz, mu'cizatından ve hasaisinden

başka, → ef'al ve
→ ahval ve
→ etvarında } beşeriyette kalıp,

beşer gibi âdet-i İlahiyeye ve evamir-i tekviniyesine } münkad ve muti' olmuş.

O da → soğuk çeker,
→ elem çeker ve hâkeza... Herbir → ahval ve
→ etvarında

hârikulâde bir vaziyet verilmemiş.”

soğuk çekmek → âdat-ı ilahiye

elem çekmek → evamir-i tekviniye

âyat-ı tekviniye → Kudret vücud-u haricileri olan gayb ve melekut alemleri..

evamir-i tekviniye → Tekvine ait emirler. Fıtrat yalan söylemez. Bir çekirdekteki meyelan-ı nümuv der, “Ben sümbülleneceğim, meyve vereceğim”, doğru söyler. Yumurtada meyelan-ı hayat var. Der: “Piliç olacağım”, Biiznillah olur, doğru söyler. Bir avuç su, meyelan-ı incimad ile der: “Fazla yer tutacağım”, metin demir onu yalan çıkaramaz, sözünün doğruluğu demiri parçalar. [Şu meyelanlar, iradeden gelen evamir-i tekviniyenin tecellileridir.](#)” Kanunlar.

irade → evamir-i tekviniye → meyelanlar.

Sözler (469): “şu kâinat denilen, kudretin Kur'an-ı kebirinin âyâtı dahi şu hükm-ü Kur'anîyi,

▶ nizam ve

▶ mizan ve

▶ intizam ve

▶ tasvir ve

▶ tezyin ve

▶ imtiyaz

gibi âyât-ı tekviniyesiyle tasdik ediyor.”

Bunlara âyât-ı tekviniye diyor.

Sözler (469): “Evet bir çekirdekte, hem bedihî olarak,

→ irade ve

→ evamir-i tekviniyenin

ünvanı olan

"Kitab-ı Mübin"den

→ haber veren ve

→ işaret eden,

hem nazarî olarak

→ emir ve

→ ilm-i İlahînin

bir ünvanı olan "İmam-ı Mübin"den

→ haber veren ve

→ remzeden

iki kader tecellisi var:

Bedihî kader ise, o çekirdeğin tazammun ettiği ağacın,

→ maddî keyfiyat ve

→ vaziyetleri ve

→ heyetleridir ki,

sonra göz ile görünecek.

Nazarî ise, o çekirdekte, ondan halkolunacak ağacın

müddet-i hayatındaki → geçireceği tavırlar,

→ vaziyetler,

→ şekiller,

→ hareketler,

→ tesbihatlardır ki,

tarihçe-i hayat namıyla tabir edilen vakit-bevakit değişen tavırlar, vaziyetler, şekiller, fiiller; o ağacın dalları, yaprakları gibi intizamlı birer kaderî mikdarı vardır.”

irade ve
evamir-i tekviniye } Kitab-ı mübin
(Bedihi kader)

emir ve
ilm-i ilahînin } İmam-ı mübin
(Nazari kader)

Başka yerlerde: İrade, kudretin ünvanı olan Kitab-ı mübin diyor. Yani bazan kudret bazan da evamir-i tekviniye kullanıyor. Bazan da iradeden gelen evamir-i tekviniye diyor.

irade
evamir-i tekviniye } Kitab-ı mübin
(Bedihi kader) } ► maddi keyfiyetler
► vaziyetler
► heyetleri

Sözler (470):
► meyveler,
► nutfeler,
► tohumlar,
► çekirdekler,
► suretler,
► şekiller; } bilbedahe "Kitab-ı Mübin" denilen
irade ve evamir-i tekviniyenin defterini"

irade ve
evamir-i tekviniyenin } defteri olan Kitab-ı Mübin.

Mektubat (36): "Meselâ: Bir çekirdek bütün ağacın teşkilâtını tanzim edecek olan

► programları ve } ve o fihriste ve programları tayin eden o evamir-i tekviniyenin
► fihristeleri } küçücük bir mücessemi hükmünde denilebilir."

Ağacın programları ve fihristelerini } tayin eden **evamir-i tekviniyedir.**

Mektubat (478): "sıfat-ı iradeden gelen ve şariat-ı fitriye denilen } **evamir-i tekviniyesinin"**

sıfat-ı iradeden gelen ► **şariat-ı fitriye denilen** ► evamir-i tekviniye

şariat-ı fitriye denilen evamir-i tekviniyenin

► hamalesi ve
► mümessili ve
► mütemessilleri } melaikelerdir.

evamir-i tekviniye demek, tekvinin evamiri..

☞ **Tekvin** ► Adem ► Evamir-i tekviniye (meyil, ihtiyaç, iştıyak, incizab)

Mec'ulde ► Âyat-ı tekviniye (kudretin vücud-u haricileri olan gayb ve melekut alemleri) Ayn-ı hayat ► Madde-i hayat ► Esir ► Enerji ► Atom

Tekvin; ademden ilme çıkarır. İlimden vücud-u hariciyeye ise kudret çıkarıyor.

Nefs-ül emirdeki âyât-ı tekviniyeleri alemimizde vücud ve ademe dönüştüren tasavvurumuzdur. O zaman tahayyül ve tasavvurumuz sıfat-ı zatiyede olan tekvinî sıfatın ilk mazharı tasavvurumuz ve tahayyülümüzdür.

Tekvinin ilk mertebesine eskiler (tasavvufçular) taayyün-ü evvel derlerdi insanda..

Tahayyül → Zeval. Fırak (visal). Lika.

Tasavvur → Adem / Vücud. → **Tekvinle** → vücudu adem
→ ademi vücud } yapar.

Zihin → Ebede

Akıl → Ezele bakar.

Tasdikte vücud-u ilimlere vicdanda da vücud-u haricilere dönüşüyor. Kur'an ezeli ebede rabt ediyor.

Emr-i tekvini: Yaradılışa ait kanun nizam. Tekvine ait işler, hadiseler, maddeler, fitrî kanunlar ve adetullahın tazammun ettiği emirler. Mesala. İlimin verilmesi manen ameli emrediyor. Zekanın it'ası ilmi ermediyor. İstidadın bulunması zekayı, aklın verilmesi marifetullahı, kudretin verilmesi çalışmayı, cesaretin verilmesi cihadı **manen ve tekvinen emrediyor.**

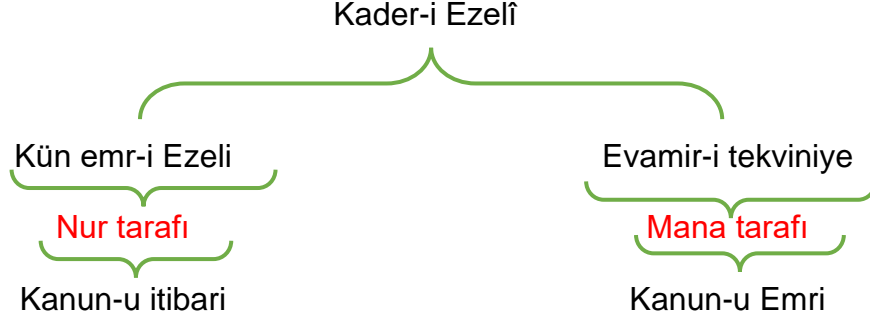
Meyelanlar → Evamir-i tekviniyeden → iradeden geliyor. Meyelanlar mahluktur. Meyelanlar Arş'tadır hayat makamındadırlar. Benim meyelanlarım, ihtiyaç, iştiyak ve imtisallerin asıllarına doğru yönelmesi benim **emr-i tekvinilerim oluyor.** Yani bilkuvveler bilfiile doğru hareket etmesinin ifadesidir kanunlar. Benim herşeyim bilkuvve karşılığı **evamir-i tekviniyede mevcut.**

Evamir-i tekviniye illet-i tammeli değil. Meyelanlar mahluk. Kâinat kün emr-i ezelisinin vücud-u harici giymiş hali. Kün emr-i ezeli kanunlar ve namuslar şeklinde..

Levh-i Mahfuz

- İrade, Kudret (Evamir-i tekviniye) → Kainatta Kitab-ı Mübin olarak
İlim, Emir (Emr-i ilahi) → Kainatta İmam-ı Mübin olarak

İNSANIN EN ZAYIF DAMARI

1- “hubb-u câh denilen hırs-ı şöhret ve hodfüruşluk ve şan ü şeref denilen riyakârane halklara görünmek ve nazar-ı âmmede mevki sahibi olmağa, ehl-i dünyanın her ferdinde cüz’î-küllî arzu vardır.” (Mektubat: 458 Y)

2- “Hakikaten insanda en tehlikeli damar, enaniyettir ve en zaîf damarı da odur. Onu okşamakla, çok fena şeyleri yaptırabilirler. Ey kardeşlerim! Dikkat ediniz; sizi enaniyette vurmasınlar, onunla sizi avlamasınlar.” (Mektubat: 473 Y)

3- “En zaîf damar ve dehşetli mani’, hastalık damarıdır. Hastalığa ehemmiyet verdikçe, hiss-i nefis-i cisim galebe eder; zarurettir, mecburiyet var der, ruh ve kalbi susturur; doktoru müstebid (istibdad yapan, baskıcı, despot) bir hâkim gibi yapar ve tavsiyelerine ve gösterdiği ilâçlara itaate mecbur ediyor. Bu ise fedakârane, ihlasla hizmete zarar verir.” (Emirdağ Lâhikası-I: 244 Y)

4- “Nasılki korku ve tama’ (doymamazlık, açgözlülük, hırsla isteme) ve şan ü şeref cihetinde çalışıyorlar. Çünkü insanın en zaîf damarı olan korku cihetinde bir halt edemediler, i’damlarına beş para vermediğimizi anladılar.

Sonra insanın bir zaîf damarı, derd-i maişet ve tama’ cihetinde çok soruşturdular.” (Emirdağ Lâhikası-I: 245 Y)

5- “Sonra en zaîf bir damar-ı insanî olan şan ü şeref ve rütbe noktasında bana çok elîm bir tarzda o zaîf damarımı tutmak için emredilmiş ihanetler, tahkirlerle, damara

dokunduracak işkencelerle dahi hiç bir şeye muvaffak olamadılar.” (Emirdağ Lâhikası- I: 245 Y)

Zayıf damar:

1- “meşrebler veya hissiyatları muhalefetinden- zayıf damarları bulup şakirdler içindeki tesanüdü sarsmak istediklerini hissettim ve anladım. Sakın! Çok dikkat ediniz, içinize bir mübâyenet düşmesin. İnsan hatadan hâlî olamaz, fakat tövbe kapısı açıktır.” (Kastamonu Lâhikası: 220 Y)

2- “Bir zayıf damarlarından veya safiyetlerinden istifade ederiz fikriyle aldatmak yolunu tuttular.” (Tarihçe-i Hayat:690)

3- “Vehme maruz, fütura düşen bazı dostlarıma kuvve-i maneviyeyi teyid edecek yedi emarenin delaletiyle, sırf hizmet-i Kur'ana ait bir ikram-ı Rabbanîyi ve bir himayet-i İlahiyeyi beyan etmeye mecburum ki, o zaîf damarlı bir kısım dostlarımı kurtarayım.” (Mektubat: 370 Y)

4- “tahayyül-ü küfrîyi tasdik-i küfürle iltibas ettiriyor. Tasavvur-u dalaleti, dalaletin tasdiki suretinde gösteriyor.” (Lem'alar: 87 Y)

5- “içlerine ihtilaf atmaktan ve zaîf damarları tutmaktan ve aşulamaktan ve hissiyat-ı nefsanîyeyi ve ağraz-ı şahsiyeyi tahrik etmekten ve insanın mahiyetinde muzır madenler hükmünde bulunan fena istidadları işlettirmekten ve şan ü şeref namıyla riyakârane nefsin firavuniyetini okşamaktan ve vicdansızca tahribatlarından herkes korkmasından geliyor.” (Lem'alar: 101 Y)

Dersden Alınan Notlar

(28.11.2018) (Yedikule)

* Acizliğin, fakirliğin kadar zenginsin. Bunu da Tekvin yapıyor. Kudret vücudu nefs-ül emre çıkardığı için acz ve fakrın Kudretle olmuyor. Çünkü Vücudsuz vücud olduklarından Tekvini gösteriyor. Zatı Sıfat olduğu için Tekvin Zata ayna oluyor acz ve fakr ile.

Acz ve fakrın içinde birşey yok.

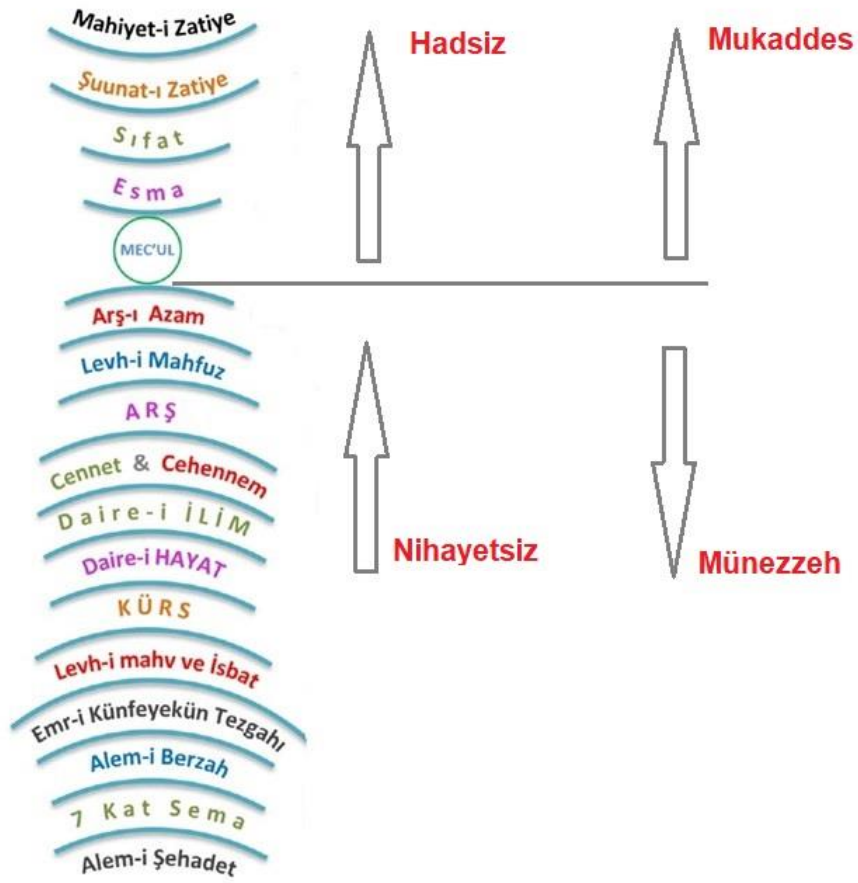
* Annede şefkat
çocukda muhabbet } var → su içmede. Aynı fiilde.

- * Esbablı tecelli ▶ nihayetsiz
 - Esbabsız tecelli ▶ hadsiz
- } tecelli.

* **Münezzeh** ▶ Varlık içerisinde Zatına bakarken gördüğümüz eksiklik, nakıslıktan Zatını tenzih etmemizi istiyorki bu da gayrın nazardır. Bu bakışa münezzezh deniliyor.

Mukaddes ise; kendinden kendine, Şuunattan Esmâ, Esmadan Şuunat yine kendisi bakarken tabirinde aciz olduğum mukaddesi var. Vacib alemlerinde denilir.

Hadsiz nihayetsizi kapsıyor.

☯ Mahlukta gösterdiğine ▶ münezzezh.

Mahluka (kendisine) gösterdiğine ise ▶ mukaddes.

☯ Ben diyebildiğine ▶ mukaddes.

Ben diyemediğine ▶ münezzezh.

→ üstüne ▶ sır

🌀 Kainat ▶ ikisini ayırıyor

↳ altına ▶ tılsım

🌀 İrade ile rızası farklıdır.

🌀 Kudret birşeyi işlemek veya terketmesidir.

Tercih bir müreccihe muhtaçtır.

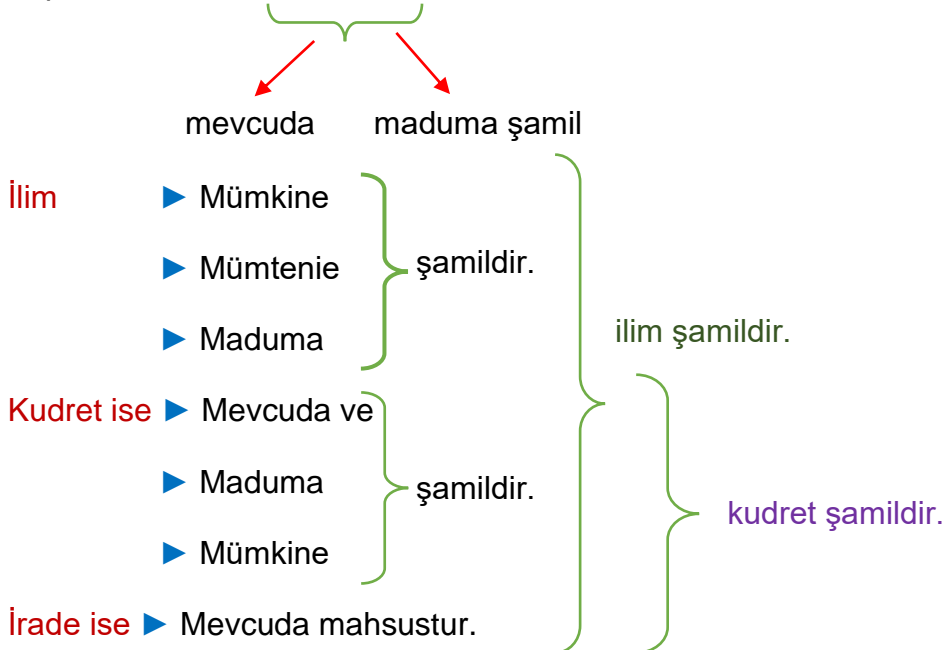
Allah'ın ilmi kudretinden eamdır. >>> Kudret..

Çünkü ilim mümkün ve mümkün şamildir. Kudret mümkün şamildir, fakat mümkün şamil değildir.

Kudret de >>> iradeden eamdır. Zira Kudret de mevcud ve maduma şamildir. İrade ise mevcud mahsustur.

Ma'dum: Yok olan. Mevcud olmayan. **Mümteni'** ise; imkansız, muhal. Mümkün olmayan.

Toparlarsam: İlim > Kudret > İrade

İlim > Kudret > İrade

İlimde: şu anda olmayan meratib-i vücudlar, yok olan imkânda olmayan madumlar ve mevcut mümkinat var. Adem de var.

Vücut Mertebeleri

(01.12.2018) (Küçükçekmece)

Tasavvufculara göre:

- 1- **Lahut:** Zat'tan ibaret olan bu mertebeye "Hu" diye işaret ederler.
- 2- **Ceberut.**
- 3- **Ervah ve misal alemlerinin mecmuundan ibaret olan melekût'tur.**
- 4- **Alem-i şehadet ve insan mertebesinden oluşan "nasût".**

Ervah ve misal alemlerinin mecmuundan ibaret olan **melekuttur.**

La taayyün mertebesi olan ahadiyyet Allah'ın zâtını zâtıyla bilme mertebesidir. Burada diğer şeylerin bilgisine yer yoktur.

Ta'ayyün-i evvel **vahdet**, Allah'ın zatını sıfatlarını ve bütün varlıkları ayırım söz konusu olmaksızın küll halinde bilme mertebesi iken, ta'ayyün-i sâni mertebesi olan **vahidiyet** ise vahdet mertebesinde küllî olarak bilinen şeylerin ayrıntılı olarak bilinmesi mertebesidir.

➤ Mevcudat-ı ilmiye tabir edilen ayan-ı sabite..

☪ Bir Cenab-ı Hakkın bizzatihi kendi nazar-ı dakikanesiyle mevcudata bakıyor. İkincisi ise; müştak seyirci ve mütehayyir istihsan edicilerin müşahadesiyle müşahade etmekten hasil olan vücut. Daha önce vurgulanmayan çok garib vücut boyutu.

Bediuzzaman hazretlerinin varlık görüşü ve tecelli nazariyesi itibariyle Şuunatın ön plana çıkan.. Şuunat merkezli varlık anlayışı önde.. Şuunat kainat ve içindeki mevcudatın vücuda gelişiyile doğrudan merkeze konmuş..

Zira bir mahiyet ve hakikat olarak hakikat-ı Muhammediye (a.s.m.) "Allah" isminin mazharıdır. İşte Uluhiyet mertebesinin ismi olan "Allah" isminin camiiyeti ve İsm-i

A'zam olması itibariyle hakikat-ı Muhammediyenin (a.s.m.) diğer bütün hakikatlere camiiyeti olarak takaddümü ve onlara kaynaklık etmesi söz konusudur. Nitekim Bediuzzamana göre de insan nev'inde Uluhiyetin tecellilerine en câmi' ayna Hz.Muhammed'in (a.s.m.) manevî şahsiyeti olan hakikatıdır. Zira o herhangi bir isme değil, ism-i a'zam ve ism-i cami' olan Allah ismine ve dolayısıyla da bütün esmaya mazhardır. Bu nedenle de onun bütün rububiyet daireleriyle alakadar olması söz konusudur.

✳ Mevcudat-ı ilmiye veya tasavvuf literatüründeki ismiyle a'yân-ı sâbiteye gelince bunlar mümkinatın Allah'ın ezelfî ve değışmez ilmindeki suretleri ve hakikatları, varlıkların Hak Teâlâ katındaki ölçüleri ve modelleridir. Şuunat-ı Zatiye ilim mertebesine gelince a'yan-ı sâbite olur. Yani Vücut-u Mutlak'ın Şuunat-ı Zatiyeden bir şe'n ile bürünüp kendine görünmesine a'yan-ı sabite denilmiştir.

A'yan bir itibarla ilahî isimlerin hakikatlarının sûretleri iken, diğer bir itibarla haricî olan a'yanın hakikatleridir. Şuunatta hakâyık-ı mevcudattan bir hakikat hâsıl olurki ona a'yan-ı sabite derler. Ve mevcudât-ı hariciden bir mevcud peyda olur. Dolayısıyla a'yan-ı sabite de iki itibardan söz edilebilir. A'yan bir itibarla ilahî isimlerin hakikatlarının suretleri iken, diğer bir itibarla haricî olan a'yân hakikatleridir.

İbn-i Arabiye göre eşyanın üç safhası vardır. İlk safha eşyanın birbirinden ayırt edilmeksizin ve aralarında bir farklılaşma bulunmaksızın Allah'ın ilminde küllî bir varlık olarak bulunmalarıdır ki buna ilk ta'ayyün denilir. İkinci aşamada eşya birbirinden ayrılır vaziyette Allah'ın ilminde vardır. Yani a'yan-ı sabite halindedir ki buna da ikinci ta'ayyün denmiştir. Üçüncü safhada ise eşya dış âlemde ortaya çıkmıştır ve buna da âyân-ı hariciye veya hârici ta'ayyün adı verilir.

Alem-i şehadetin kaynağı ► Mahiyet.

Alem-i şehadetteki san'at-ı ilahiyeler ise, yani zeminde olanlar ise ► hakikatlar denilir.

Hariçte var olan her suretin ayn-ı sâbitenin aynısı, varlığın ise onun üzerindeki elbise gibi olduğunu ifade eden İbn-i Arabi "ayn" kelimesiyle hakikatı, zatı ve mahiyeti kasederken "sübût" ile de mesela insan mahiyetinin ve üçgenin zihindeki varlığı gibi zihnî veya aklî varlığı kaseder. Bu zihni varlık insan bireylerinin veya üçgen tikellerinin dıştaki varlığı gibi zaman ve mekânda var olma halinin zıddıdır. İbn-i Arabi hârici

varlıktan yoksun a'yan-ı sabiteyi genellikle “madumat” veya “umur-u ademiye” olarak niteler. Onun kast ettiği bunların zaman ve mekan içinde bir varlıklarının olmadığıdır.

(6.12.2018)(Hızlı trende Polatlı yolu)

* Sani'in ilminde planları ve programları ve manevi miktarları bulunan eşyaya “Emr-i Kün Feyekün” ile **adem-i zahiriden** vücut-u hariciye çıkarır.

Bediuzzamanın mümkünler için ilahi ilimde sabit olduğu kabul edilen aylara (a'yan-ı sabite) tekâbül etmektedir.

Hakikatlar ilahî isimlerin cilvelerinden ibarettir.

Mahiyet-i Zatiye ► Şuunat-ı Zatiye ► Sıfat ► Esmâ ► Ef'al ► âsâr..

Eşyanın mahiyet ve hakikatları değişmez sabit kalmakla beraber sırf itibarî taayünlerinin değişmesi söz konusu..

Mahiyet ► model. Bu model üstünde isimlerin cilve, cemal, nakış, sanatı olarak gözüktür..

Yokluktan değil manevi bir vücuttan zahiri vücuda..

Yaradılıştaki ilk önce ilim: temyiz, teşhis ve ta'yîn..

Sonra irade ile; tercih, tahsis..

Ve kudret de; te'sir, isbât ve icadla mevcudat-ı ilmiyeyi vücut-u hariciyeye çıkarır gösterir.

Tekvin ► Hak'ka bakar halka bakmaz derler eskiler..

A'yan-ı sabitelerde hak'tır halk değildir derler. Zira Halk kün kelimesinin altına dahil olan şeyden ibarettir.

A'yan-ı sabite ilahi isimlerin ilmî sùretlerinden ibaret olduklarından harici vücutları yoktur. Oysa yaratma (ca'l) müessirin tesirinden ibarettir.

Mec'uldeki şecere-i hilkat tarafı ► Şuunat-ı Zatiyeye

Mec'uldeki ene tarafı ki Zata bakıyor ► Mahiyet-i Zatiyeye bakıyor.

Yani Mec'ulun nur tarafı ► Şuunat-ı Zatiyeye ayna..

Mec'ulun mana tarafı ► Mahiyet-i Zatiyeye ayna..

Bu mana tarafı ki Mahiyet-i Zatiyedir onun bizdeki hali ► ENE..

Bediüzzaman a'yan-ı sabiteyi “imkanî vücudlar” şeklinde de tabir eder.

Mevcudat-ı ilmiye: maddi vücudu olmayan sadece ilmî bir varlığa sahip olanlar. Bu anlamdaki nitelemeyi de “madumat-ı hâriciye” kullanır Bediüzzaman..

Mutlak adem yoktur, ilim dairesinde yer alan ademin de “adem-i harici” yani izafî bir adem olduğu belirtir. Kudret-i ezeliye bu ilmî vücudları onlara perde olan bu yokluktan, yani zâhirî ve hâricî ademden çıkarmak sûretiyle onlara hârici bir vücut verir, böylece onlar da ilim dairesinden çıkıp kudret dairesine girerler. Yani fâni ve zail olan varlıkların da kudret dairesinden çıkıp ilim dairesine girdiğini yani harici vücûdu bırakıp tekrardan ilmî ve manevî bir büründüğünü ve şehadet alemini terk edip gayb alemine çekildiğini tesbit eder.

Böyle eşyâ mutlak bir ademden gelmediği gibi mutlak bir zeval ve ademe de gitmemektedir. Yaratılanların ilahi ilmindeki varlıklarını “ruhlu bir sübût-u ilmî” şeklinde ifade ettiği de görülür. Bu ruhlu ve ilmî subutların olan ilmî vücudların, bütün canlıların hayatları boyunca geçirecekleri tavır, hareket, şekil ve ameller gibi hususiyetlerin (mukadderat-ı hayatiye) kendilerinden alındığı canlı kader levhaları olduğu şeklinde bir değerlendirme yapar. Zira birşeyin ilahî ilimdeki çeşitli tavırlar ile türlü türlü bür çok vücudları, ona ait olan ilmî bir vücut silsilesini meydana getirir. Ona göre ilmî vücut da haricî vücut gibi umumî hayatın manevî bir cilvesine naildir. Bir çeşit manevî hayata sahiptir. İşte her bir şeyin mukadderat-ı hayâtiyesi onun bu canlı olan ilmî vücut silsilesinden alınmaktadır. Nitekim mevcudat-ı ilmiyenin (a'yan-ı sabite) ilm-i ezeliideki hallerinde hayat sahibi oldukları..

İlahi ilmin bir çeşiti olan kader herşeye özel manevî / kalıp hükmünde bir miktar belirler. O kaderî / ilmî miktar, o şeyin vücuduna bir plan, bir model hükmündedir. Kudret icad ettiği zaman kolaylıkla o kaderî miktar, o plan ve model üstünde icad etmektedir. Yani kudret kaderin mühendisliği çerçevesinde iş görmektedir. Kudret kaynak (masdar) iken kader bu anlamda bir mistâr vazifesi görmektedir. Yani kudret varlıkların sudûr ettiği ortaya çıktığı kaynaktır; kader ise varlıkların çıkacağı ölçü, şekil ve miktar olmaktadır. Herşey kaderin çizimi, planı, programı çerçevesinde kudretten sudûr etmektedir. Yaratılanların sûretleri ve biçimleri kader dairesinde hazırlanmakta, düzenlenip tanzim edilmekte, bu sûret ve biçimlere uygun vücudları ise kudretin tezgahında verilmektedir. Dolayısıyla herbir canlının hayatı boyunca geçireceği hal ve tavırlar, vaziyetler, şekiller, bütün ayrıntılarıyla o kaderin kalemiyle yazılmış, çizilmiş olup onların Allah'ın ezeli ilminde birer kaderî miktarları ve ilmî kalıpları bulunmaktadır.

Herşeyin Hakk'ın ilmindeki bulunuşu veya herbir şeyin Hak tarafından bilinişini imkanî, ilmî, manevî veya gaybî de olsa bir çeşit mevcudiyet yani varlık olarak değerlendirmesi önemlidir.

Birşeydeki vücut o şeye dair ilmî,

Eşyadaki varlık nûru da ondaki ilim nûrunu kesin olarak gerektiren bir durumdur. Bediuzzamanın vücut ve ilim arasındaki ilişkiye dair bu ifadeleri hemen aklımıza a'yân-ı sâbite teorisi müvacehesinde süfilerin yaratmayı "bilmek" diye nitelemelerini getirir.

Mevcûdat-ı ilmiyeye (a'yan-ı sabite) demiş!

➤ Ervah ve misal alemlerinin mecmuundan ibaret olan melekut..

➤ Ferd-i vahidin ilm-i ezelisinin ayinesinde bulunan mahiyet-i eşya ve suver-i mevcudata gayet suhuletle, kudret onlara vücut-u harici giydirir ve âlem-i mana'dan âlem-i zuhura getirir, gözlere gösterir."

➤ Herşeye o şeyin mahiyetinin kabiliyet ve istidadına göre vücut verilip sûret giydirilmektedir.

➤ Sani-i Zülcelal herbir varlığın mâhiyetine çeşitli vücut mertebeleri bahşetmekte, bu vücut mertebelerinde ve ma'na, şehadet, berzah, misâl, ervah gibi muhtelif alemlerinde onları bir seyir ve sefere tabi tutar ustad..

Alem-i ervahda terkiib yoktur, basit cevher olarak bulunurlar.

➤ Kab-ı kavseyne kadar mülk ve melekut alemlerinin cem'ine mümkinat daireleri..

İmam Rabbaniye göre: İmkan ve vücub daireleri diye ikiye ayırır. Ve alem-i emr (ruhlar alemi) der.

Vücub dairesini ise; isim ► sıfat ► fiiller alemi. Yani taayyün-i evvel ► taayün-i sâñî ► lâ taayyün (zat) olmak üzere üç kategoriden oluşur.

(12.12.2018) (Küçükçekmece)

➤ Misal alemi suretiyle şehadet âlemine ve ma'nasıyla da gayb âlemine benzemektedir.

➤ Ağacın yaratılmasından maksad meyvedir. Rahimde kendisine ruh üflenmezden önce beden yaratılmıştır. İşte alem o beden, insan da o bedene üflenen

ruh mesabesinde. O, alemin ruhudur insan.. (şecere-i hilkatın) Büyük alemde bulunan herşeyin mücmel ve tafsili olarak bir benzeri insanda vardır.

➤ Vücut mertebelerini görmek istersen insanın hangi alemlerden neler montalandığını oku..

➤ Vahdet-ül vücud düşüncesine göre: ilk taayyün / vahdet “Uluhiyet mertebesi” iken, ikinci taayyün / vahidiyet mertebesi “hazret-i Rububiyettir.” Çünkü Rububiyet mertebesi isimlerin mazharlarını kabiliyetlerine uygun olarak dış dünyadaki yetkinlikleri ile buluşturmak açısından bu mertebeye rububiyet mertebesi olarak isimlendirilmiştir.

➤ Nitekim Cîlî'ye göre rububiyet, mevcudatı talep eden esma ve sıfatı muktazî olan mertebenin ismidir. Zira bu isim ve sıfattan herbirisi taalluk edecek mevcûd talep eder. Meselâ Alim “ma'lum”, Kadîr “makdur”u, Murîd “murad”ı iktiza eder. Nitekim Ustada göre Uluhiyet – risalet – âhiret – kâinat arasında hakikatda telâzum söz konusudur. Yani bunlardan birisinin vücûd ve sübûtu, ötekisinin de vücud ve sübûtunu istilzam etmektedir.

➤ Yine Vahdet-ül vücudçulara göre hakikat-ı Muhammediye (a.s.m.) Allah isminin mazharıdır. İşte Uluhiyet mertebesinin ismi olan “Allah” isminin camiiyeti ve ism-i a'zam olması itibariyle hakikat-ı Muhammediyenin diğer bütün hakikatlere camiiyeti onlara takaddümü ve onlara kaynaklık etmesi söz konusudur. Zira herhangi bir isme değil, ism-i a'zama ve ism-i cami' olan Allah ismine ve dolayısıyla da bütün esmaya mazhardır.

➤ Mevcudat-ı ilmiye veya tasarruf literatüründeki ismiyle a'yan-ı sabiteye gelince bunlar mümkinâtın Allah'ın (c.c.) ezeli ve değişmez ismindeki sûretleri ve hakikatları, varlıkların Hak teala katındaki ölçüleri ve modelleridir. (Onlara göre a'yan-ı sabite Risalelerde Daire-i ilime denk geliyor!) Şuunat-ı zatiye ilim mertebesine gelince a'yan-ı sabite olur. Yani Vücut-u mutlakın Şuunat-ı zatiyeden bir şe'n ile bürünüp kendine görünmesine a'yan-ı sabite denilmiştir.

Tasavvufçulara göre eşyanın üç safhası vardır. İlk safhası eşyanın birbirinden ayırt edilmeksizin ve aralarında bir farklılaşma bulunmaksızın Allah'ın (c.c.) ilmindeki küllî bir varlık olarak bulunmalarıdır ki buna ilk taayyün denilir. (Allahu alem bizde bu Levh-i mahfuza denk geliyor.) İkinci aşamada eşya birbirinden ayrılır vaziyette Allah'ın ilminde vardır. Yani a'yan-ı sabite halindedir ki buna da ikinci taayyün denilmiştir. (Allahu alem risalelerde bu Daire-i ilme denk geliyor.)

Üçüncü safhada ise eşya dış alemde ortaya çıkmıştır ve buna da a'yan-ı hariciye veya haricî ta'ayyün adı verilir. (Bu da risalelerde Levh-i mahv isbat ve emr-i künfeyekün tezgahı ve alem-i şehadete karşılık geliyor.)

* Faaliyet hakikatı içinde Rububiyet..

Rububiyet hakikatı içinde Uluhiyet gözüktür.

* Tahakkuk: Fiili isimlerin ortaya çıkmasıdır. Halık, İtikan gibi.

Rububiyet isimlerin ortaya çıktığı..

* Mahiyetlerin subut-i ilimleri ve ruhları vardır. 'Ol' deniliyorsa o ruhludurki ona ol denilebiliyor.

* Rububiyetlerin cem haline Uluhiyet diyorlar.

* Kainatın en büyük hakikatı, Hakikat-ı Muhammediyedir (a.s.m.).

İnsanda ise Sünnet-i seniye ittibadır.

* Allah anlaşılmaz deyib hayatın dışına atmamak lâzım.

* İbn-i Arabiye İslamiyetin bir mucizesi olduğunu söylerken aynı zamanda hakikat noktasında eleştiriyor. İşte biz de böyle olmamız lazım.

* Aslında İbn-i Arabinin ortaya koyduğu ekol ayrı.. Bir de eleştirme sadedinde de ayrı bir ekol da çıkmasına vesile oluyor. Eleştirenler ise doğru, naslara dayalı malzemeleri ortaya koymalı. Malzemeli ekol çıkmış oluyor.

(14.12.2018)(Küçükçekmece)

◇ Zat → Şuunat → Sıfat → Esmâ → Ef'al → A'sar → Kelâm derler. Bunlar tecelli. İlahi tecellinin nihayi insan-ı kamil oluyor.

◇ Bir şey zatı olursa (Allah (c.c.) gibi) illeti yoktur derler. Niye tecelli etti? – illeti yoktur. Çünkü Allah zattır illeti olmaz. Yani harici bir sebep veremezsiniz. İktiza-i Zattır.

◇ Tecelliyi İbn-i Arabi ikiye ayırıyor. A) Feyz-i akdes. B) Feyz-i mukaddes.

Feyz-i akdes= Kün emrine kadar olan süreçtir. Kün emrinden sonra Feyz-i mukaddes başlıyor. Tecelli ondadır diyor.

Sebebli tecelli Vahidiyet olduğunu.. Sebebsiz tecelli ise Ehadiyet. Ferdiyet ise ikisini barındırıyor.

❖ Risale-i Nurun lisanı; geçmişin mirasıdır.

❖ Sıfat-ı subutiyedeki ilim vacib-ül vücud alemi olduğu için halk ve خلق

hâlk aynıdırlar. Burada halk yoktur. Yaratılmış yoktur. Henüz isimler yok, gayriyet yoktur. Kudret ayırmamış daha.

❖ İbn-i Arabicilere göre Kün alem-i emirdir.

Evamir-i tekviniye eşyanın bir nevi ruhlarıdır.

Bizde ise Kün denmiş, esire dönmesi mertebesi Levh-i mahv isbatta. Ama ilimden mahluk olarak kün'ün mertebesi ise keyfiyetsiz, mahluksuz hali ise Mec'ul ve tâ Arş-ı azama doğru in..

Vacib-ül vücudda: Şuunat → Sıfata → Esmâ → Mec'ula zuhuratları TEKVİNLE oluyor. Tekvin sıfattan sonraki süreçte. Şuunattan sıfata zuhuratı şimdilik BİLMİYORUM!

❖ A'yan-ı sabitelere kudret taalluk etmediği için mahluk değil der İbn-i Arabi. Oysa bizde kudret taalluk etmiş mahlukturlar. Fakat meratibi daha farklı!

❖ Bir mananın yüksekliği avama hitab etmediğini göstermez. Zira Kur'an bırakmaz. Ehassı havasa mahsus derken bilme noktasında değil mazhar olma, onu eyleme dönüştürme.. Yani hali, hissî ve şuhudu oluşundan..

❖ Vahdet-ul vücudcular mevcudu, varlığı red etmiyorlar. Vacib-ül vücuda nisbet ederek vücudları yoktur derler.

Nisbet etmelerini gözden kaçıрма!

❖ **Mümteni:** olması mümkün olmayan. Cenab-ı Hakkın zatında muhal olan şeriki olması zatında muhaldir, imkansız olandır. Buna mümteni denir. Mutlak adem mümtenidir, yoktur.

❖ Melekleri → Nurdan.. Şeytanları → Ateşten.. İnsanları ise → Toprakdan..

❖ Yokluğu düşünebilmen için, düşünen bir aklın olmaması lazım. Onun için yoku düşünemezsin. Bununla meşgul olmak **abesle iştigaldır.**

❖ Mutlak yokluk olsaydı sen olmazdın. “Olsaydı” kelimesini de kullanamazdın. Önü arkası olmayan.. Mutlak yokluğun olabilmesi için hiçbir varlık haşa hatta ilm-i ezelisinde olmaması lazım.

İmaj: Somut varlıklarda.. Armut deyince kendisi hatırimıza gelir yoksa 4 harfli yazılışı hatırimıza gelmez.

İmge ise: Soyut varlıklarda zihne düşen gölgedir.

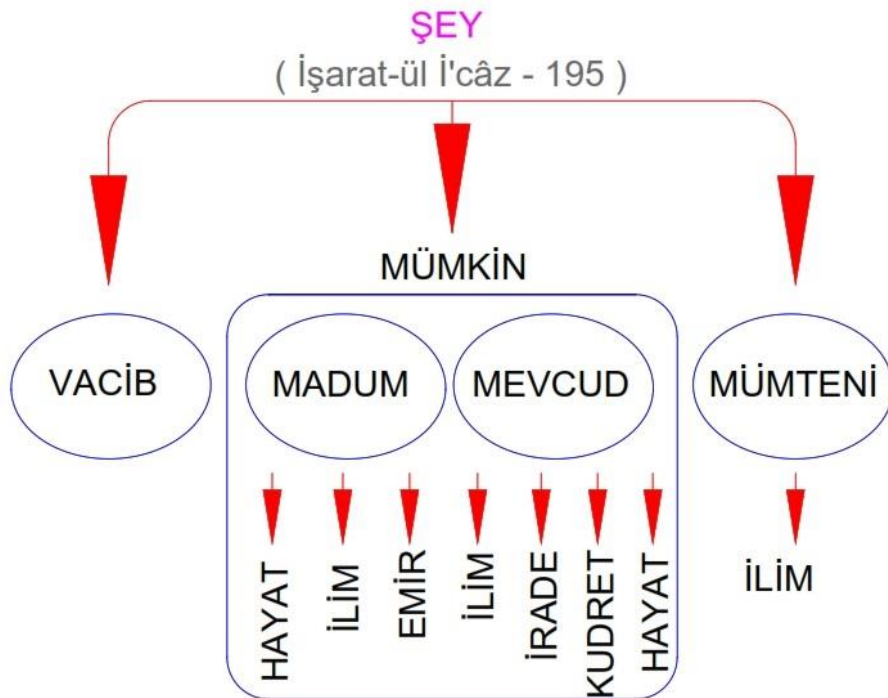
❖ Vahdet-ül vücud fikri vahdet-ul şuhuddan sonradır. İlk vahdet-ul şuhud çıkmıştı.

❖ Vücud ve adem iki menzili gibi olan zatın vücudu bunlardan da öteye..

İnsan yok varlık. Kendi yaradılışına şahid olabilen tek varlık. Hayatıyla → Vücuduna. Mevtiyle → Bekasına ayna olabilen..

❖ Bilmediğini bilmekle terakki var insanda..

❖ **Madumat-ı hariciye:** İlmi vücudları var. Vücud-u haricileri yok. Mazi ve müstakbel vücudlar. Kudret dairesinden çıkmış maziler ve mevcuda çıkmamış gelecek ilmi vücudlar.

meyvedeki çekirdeğe → Ahir ismi

kökteki çekirdeğe → Evvel ismi

kökteki çekirdek → Ezel olursa.

Meyvedeki çekirdeğe → Ebed olur.

Arada ağaç → hal olur.

Meyvedeki çekirdeğe yüklemeyi kökteki çekirdek yaptı. Dolayısıyla ne ayndır ne de gayrdır. Fark şurada: birisi ağacın başında. Diğeri ise ağacın sonucundan, meyvesinden başladı. Aradaki andaki ağacı kaldırırsan aralarından aynı olur. Ayıran ağaçtır, andır.

Mutlu Olmak Bilmekle, Öğrenmekle Mümkün Olur

İnsan bu dünyaya taallumle tekamül etmeye geldiği için herşey öğrenilmeye, ilim yapmaya bağlı. Bunların bazıları genetik, bazıları örf, an'ane, kültür ve şairledirler.

İnsanda şu an üstünde bulunan halet-i ruhiyelerin ekserisi genetik ve aileden, büyüdüğü ortamdandır yüklenmiş. Bunun dışında; kendini tanıma, kendine değer verme, dini motivasyon, affedici olma, hasedden, kinden, nefretten, bağınazlıktan, tul-u emellerden, ben merkezli yaşamaktan, hodgam, hodendiş, bedbin, hodbinlikten; yaşama, hayata anlam yüklemekle hayatını hayatından daha değerli amaca bağlamaktan, iyilik yapmak, şükretmek için farketmekle, mana-yı harfi bakmak, insanlardan çok yüksek beklentilere girmemek, herşeyin geçici olduğuna inanmaktan, güvenilir ortamın ve arkadaşların varlığından, her şeye değeri kadar kıymet vermekten, elindekilerin ehem ve mühimlerine göre sıralarsan zamana hakim olmaktan, uğruna en değerli hayatını harcayabileceğin gayen ve davan olmasından, hırsını kontrol etmekten, şöhetten, ne ezil ne de ezmekten, verilen aletleri ve cihazları yerinde kullanmamakla bugüne kadar gelmen mucize olduğunu..

Kişi kendini tek yekta zannettiği için içindekilerinde kendisi olduğunu, kendinden olduğunu inanırsa içindekileri öldürmek için intihar etmeye kalkar. Intihar etmeye

kalkanların hepsi kurtulmak için çarpınır dururlar. O zaman farkeder ki içimdeki ben değilim. Kendi vücuduna sahiblenme ki şöyle, böyle olursa diye endişen olmasın..

Bir Toplumu Yıkmak İçin

Bir medeniyeti yıkmak için ilk önce 1- Aile.. 2- Eğitim.. 3- Örnek olanı değersizleştirmek..

Aileyi yıkmak için anneye farklı bir rol biç. Öyle ki ev hanımı olmaktan utansın.

Eğitimi yıkmak için; öğretmenleri toplumda itibarsızlaştır. Öyle ki öğrencileri bile ona hakaret edebilsin.

Örnek olanları gözden düşürmek için; alimleri ve fikir adamlarını değersizleştir. Onlara şüphe ile bakılmasını sağla... ta ki, kimse onları dinlemesin.

Anlayışlar

(01.05.2019) (Kırıkhan - Schweinfurt – Güneyköyü)

- 🌀 Farkındalık insana sorumluluk getirir.
- 🌀 İlim hak edene gelir.
- 🌀 Boyutlar arası zaman farklı.
- 🌀 Hücreleri birbirlerine konuşkan insanı anlamları imkansız gibi.
- 🌀 Belki de şiddet-i zuhurundan inkârlarına sebep oluyor.
- 🌀 Yarın ne olur olmaz deyip vesvese ve vehim edenler adeta yarın kilom nasıl olur deyip şu andaki halini bırakıp ihtimalî gömlek almaya benzerler.
- 🌀 Elden çıkandan vahlanma.
- 🌀 Uzayda, evrende herşey kendi yerini kaplar ve yalnız kendisidir başka şey değildir. Herşey kendi yerini kaplar. Birşey sırf kendi iken başka noktadan karşıtını da belirler. O değildir misal. Beyaz olan beyaz iken aynı zaman siyah, gri, kırmızı vs'ler de değildir. O zaman birşey hem kendidir hem kendi değildir. Misal hareket. Hiçbirşey kendinden özdeş değildir. Herşeyin kendini aşan özdeşliği var. Birşey birşey iken aynı zamanda karşıtıyla vardır.

☞ Hiçbirşey başladığı gibi kalmaz. Kendini sürdürür, geliştirir ve kendi bütünlüğüne yönelir. Celal ve Cemal karşıtlığıyla kemali yaşayan insan..

☞ Hegel sorun insanın düşüncesindedir der. Marx ise hayır der. Akıl hayatın yansımalarıyla çalıştığı için akli düzeltsen de hayatı düzeltemezsen sorun çözülmez der. Sorun hayatı çözmeli. Zira sorunun kaynağı hayattır der Karl Marx.

☞ Bu asırda sorun; bilmeyi bilme sorunu var.

☞ Düşünürken varlığın hem mülkü hem de melekutiyetiyle düşünmek..

(29.08.2019) Güney köyü

Aristo demişki; "birşey birşeydir başka birşey olamaz." Diğer hakikatlardan yalıtılmış. Yani A A dır B olamaz. İlişki ve çelişkileri yok! Peki hayata böyle bakarsan hayatı böyle okursun. Baktığın gibi de okursun.

Diyaletik ise karşılıklı bağıntılılık.. Doğalizmde bu yok. Şimdiki ilmin ve bilimin vardığı şu ki; eşyalar ve hadiseleri insanın niyeti ve düşüncesiyle de değiştiğini .. Biz buna liyakat, ihsan-ı ilahi ve inayet-i hassa veya hususiye diye tanımlıyoruz. Hadiselere ve eşyalara göre düşünmüyoruz sırf aynı zamanda düşündüklerimizle karşılaşıyoruz! Hani derler ya ektiğini biçersin! Adeta şهادet alemleri düşüncelerimize zemin ve malzeme deposu..

Bazan düşündüğümüz gibi, nazarla veya mu'cize veya kerametlerle hem hadiseleri, hem olaylar hemde malzemeleri değiştirebiliriz. İnsanın kainata halife olmasının sırrı da burada yatıyor.

Ne istiyorsan ilk önce düşünce yapısını ve malzemelerini sorgulayacaksın, sonra onunla istediğini isteyeceksin. Yoksa yoksa yok. Her kavram karşıtlarıyla yüklüdür. Ondandırki farklı anlayışlar çıkabiliyor aynı kavramdan. Eşyalar cami-ül ezdaddir.

Birşeyi belirlemek aynı zamanda çok şeyi olumsuzlamaktır. Yani bu kalemdir dendiğinde, bu bardak, saat vs'ler değildir diyorsun. İlk önce olumsuzlamayı zihnimiz (tasavvurumuz) yapar sonra olumlularız.

☞ Bizden doğan bizden öndedir. Peygamberimiz asm efendimiz en sondur ama en camidir!

☞ Göreceli, nisbi olması da nereye göredir. Nisbidir ama bir sabite olması lazım.

☞ Hiçbirşeyi ortadan kaldıramazsın ama dönüştürürsün. Ortadan kaldırmaya çalışma.

☞ La dalat olursa illa hidayet ordadır. Dalaleti kaldırırsan ortada olan hidayettir.

☞ Ormanların krallarından olan ayıyı çingene ihtiyaç ve ihtiras halkasıyla bağladığı için oynatabiliyor. Bizi de nefsimizin arzu ve istek halkasıyla bağlamış oynatıyorlar. İhtiyaç ve ihtiraslarının arkasına geçme nisbetinde çingenelerin elinde oynamaktan kurtulursun. Gurbette olanı kurbete yani yakınlığına çağırır. Arzu ve isteklerinin macunu olan bedeninden gurbete çık! Arzu ve isteklerini ve birbirlerini ilah edinmeyin.

☞ Değerlerden farklı ne getirdin sorulsa asm efendime – Ben güzel ahlâkı tamamlamaya geldim dermiş. Cemal ve Celalin birliği olan Kemale.. Hilkat ile fitratın cem-ül cem edilmesiyle..

Güneş enerjisi → Celaldır.

Çiçeğe dönüştürülmesine → Cemaldır.

Bunu farkedip kendini yapılandırabilen insan ise → Kemaldır.

Yani karşıtların birliğidir Kemal..

☞ Teşbih ve tenzihin birliğine de → Tevhid deniyor.

☞ Bedenine tecavüz ettirmedeğin gibi, aklına, kalbine ve ruhuna da tecavüz ettirme. Yani fitratına zıd döllettirme..

Aklını → dalalette

Kalbini → küfür ile

Ruhunu da → şirk

} inkâr veledine hamile kalma! Buna muvaffak olursan tek başına ümmet olursun!

☞ İnsan insanla belirler. Kurbağa yavrusunu baka baka büyütür.

☞ Mevcud; Allah'ın cc haşa ne içinde ne dışında ne de yanında. Varlık ki mevcud zuhuratlırlar ki cilve α cemal α nakış ve sanat olarak görünürler.

☞ İnsanda düşünce doğada ise kuvvet..

☞ **Şeair:** Amansız seni cennete götüren. Muhakeme ve Muvazene malzeme deposu.

☞ İçimize sinmeyen dünya hayatımıza sinmiş...

☪ Bu kâinatı **muhabbet** sevgi üzerine yarattım ilkesi bizim bildiğimiz ben seni sevdim sen beni sevdiğin gibi değil! Mesela çekim yasası varlıkta muhabbet olarak tezahür etmiş. Sendekine benziyor mu?

☪ İnsanda sabiteler var ki aslını istidadlarını oluşturuyor, bu kabiliyetleri şekillendiriyor, diğer şeyler bu nisbet edilerek nizama, sisteme geliyor, giriyor. İnsanın aslı; varlık niteliklerinden aşkın yani arkası. Hâ şu bu gösterilemez.

☪ “Yok” demek ayrıdır **“yoklukluk”** ayrıdır. Karadelik yok.. Var ama yok. Yokluk varlıktır kara delik.

☪ **Akıl ikal olduğundan** herşeyi birbirine bağlayarak anlam peşinde olurlar. **Zekiler** ise zekavetlerini kılıç olarak kullanırlar ki diğer insanları madara etmek, dalga geçmek için açık ararlar. Başka bir şekilde zekaları zevk alamaz. **Zihin** ise bütünlüktür, bütüne getirmek ister.

☪ Varlığı ölçersiniz buna nicelik... Renk ise ölçülemez buna da nitelik deniyor. Aynı yerdeler ama aynı cinsten değil!

☪ Bazı şeyleri düşünemeyiz ama onlarla düşünürüz. Misal zamanın kendisini düşünemiyoruz ama zamanla düşünüyoruz.

☪ İnsan projedir. Kainat onun vücut-u haricisidir. Binanın maddesel tarafının dışında bir de projesi var. Binadan projeyi alırsanız binanın demirleri bir tarafa çimentosu, çakılı vs'leri bir tarafa yığılmış ayrı ayrı olarak görürsün. Proje onları bir araya getirerek anlamlı yaptı. İnsan da kâinata böyle projedir!

☪ Bilim gerçeği arar. Felsefe hakikatı arar. Sanat da güzelliği arar. Bunlar dinle barışıksalar. Yoksa bunların tersini arar yürür.

☪ س sinin şin olması için üç nokta lazım. ش şin.. Bunlar subuti sıfatlardan ilim-irade-kudreti tazammun ederek.. **Birinci nokta:** Tevhid-i ef'al. İkinci nokta: Tevhid-i sıfat. Üçüncü nokta: Tevhid-i Zat.

Sin → Sinene..

Sâd → Kalbine..

☪ İnsan beşeriyetinden sıyrılarak insan olma nisbetinde kendi varlığından tad alır. Beşeriyetten insan olmaya farkındalıkla olur. Farkındalığın kadar insanlık makamına çıkarır. Bunun ileri meratibi **imandır**. Lezzet birşeyden lezzet almak değil. Vasıtalar,

sebepleri çıkar sebebsiz **lezzet**. Eşyadan (Armuttan) lezzet almak değil buna zevk denir. Lezzet; sebebsiz zevki buna 32. Söz'de **Sözler (619)** da “**Halbuki hakiki lezzet ve muhabbet ve kemal ve fazilet odurki; gayrın tasavvuruna bina edilmesin, zâtında bulunsun ve bizzât bir hakikat-ı mukerrere olsun. Lezzet-i vücud ve lezzet-i hayat.....**”

☞ Yalanım yok. Çünkü başka maksadım yok!

☞ **Teslim:** Yani itaat etmek değildir. İman yani kalben tasdik ve bilfiil inandığı gibi harekettir.

☞ **Marifet:** Yani cüz'i inanmak değil, yakîn-i imanı demek olan şهادettir.

☞ **Taklid:** Yani benzetmek değil, doğru olduğunu meydana çıkarmaktır.

☞ **İltizam:** Yani lazım kılmak, taraftar olmak değil, hak olduğunu akla kabul ettirmektir.

☞ **Tasavvuf:** yani kalbi dünyadan fani şeylerinden ayırıp Allah sevgisiyle bağlamak değil hakikatleri delilleri ile bilmek ve bildirmek, imanı taklidden kurtarıp tahkike yetiştirmektir.

Risale-i Nur İnsanlığa Neler Getirmiş 2

(07.12.2019) (Küçükçekmece)

☞ Din tacirlerinin, dinî yobazların rüyalarla dini yorumlayanların, insanları dinle, cehennemle tehdit edip kendi halet-i ruhiyelerini din olarak gösterenlerin dinlerinden nasıl kurtulacaktık?

☞ Bağnaz, geçimsiz körü körüne taassub acizliğine düşenlerin kara ve fesad kalblerinin uzantıları olan ellerini hacet-ül esved mukaddesesi gibi öpmeyecek miydik! Bidatlara din, edille-i şer'iyeye muhalefet etmeyi hakikat, sahte, yalan dolanlarına bir hikmeti vardır, kendilerine masum ve mahfuz dedirtenlerin şerrinden nasıl kurtulacaktık!

☞ Hakikatlı sözün gücünü, öz güven bir haletin genç saidlerin ortaya çıkmasını ve oteriter tutuculuktan, ilmi istibdadlardan ve alem-i gayb ve melekutu içine alan derin, geniş ve ulvi dünyadan çıkarıp kişileri hususi dünyalarına hapsedenlerin tahakkumlarından kurtarmış...

☞ Barla lahikasıyla göstermiş ki; yüksek dimağın, engin kalbin ve derin bir ruhun inşa ve ihyasındaki malzeme ve zeminlerini sebeblerin te'sir-i hakikisi olmadığını gösterib te'sir-i hakiki yalnız ve yalnız Cenab-ı Allah cc olduğunu fiilen göstermiş.

☞ Dış dünyamızı Kastamonu Lahikasıyla, doğru ve yanlışlarımızı, iç dünyamızı, Emirdağ lahikasıyla hislerimizi, Barla Lahikasıyla da ruhumuzu, gayret-i diniyemizi ve cihad ruhumuzu da Tarihçe-i Hayat ile, içsel şevk ve sevkimizi de Sikke-i Tasdik-i Gaybî eserleriyle bizi ihya ve imar etmiş.

☞ Cemiyetin te'sirinden çıkarıp, maymun fitratlı olan asrın taklidçilik ruhunu kırarak herkese has kimliğini kazandırmış. Ve ilim dilencilikinden kurtarıp kendi öz değerlerinin sandukçalarını talebelerine ve takipçilerine açma bahtiyarlığını bizlere kazandırmış. Ne şarkın ulumundan ne de garbın fûnunundan dilencisi olmama bahtiyarlığına ulaştırmış..

☞ Küfrün ve onların temsilcisi olan dinden kopuk batının iç dünyalarını gösterip müslüman dik durmayı öğreterek müslümanların kimliğini ve kişiliklerini pekiştirmiştir.

☞ 20 sözdeki izahlarıyla; bütün peygamberlerin mu'cizeleri ve haletlerini asrımıza taşıyarak benzerlerini gerek insanın içsel ruh dünyalarını gerek maddi terakkinin nihayet hududlarını göstererek insanın sırtına dest-i teşvik ederek ona ulvî ve alî hedefler göstermiştir. Bu sıfatıyla asrın müceddidliğini isbatlamış.. Bir alimin öğretisini takib ettirmekten halas ederek direk Muhatab-ı İlahî ve Muhatab-ı Kur'anî yapma bahtiyarlığını göstermiş.

☞ İnsan kendini anlama ve anlamlandırma açısından batınındakilerin alem-i şهادetteki karşılıklarını gösterip, hem kavramları hem insanı bütünleştirip insanın şecere-i hilkatın çekirdeği, meyvesi olduğunu göstermiş..

☞ Beşerin ve felsefenin ürettiklerini yok saymayı hikmete dönüştürme kimyasına haiz olan ve takipçilerine de en çirkin şeyde bile güzellikleri bulup çıkartabilecek iksirini sunan.. Ve olayların zahirlerinin arkasındaki hikmeti ve eli gösterebilen..

☞ İnsanlığın içine girdiği çıkmazlarını, açmazlarını çözümleyerek çözümler üretilip Allah canibinden ve Kudretin azameti altından bakmayı öğretme bahtiyarlığını kazandırmış..

☞ Sebeb sonuç ilişki ve çelişkilerini iktiran bakışını kazandırarak sebeblerin malzeme ve zemin olduklarını isbat ederek tevhid-i hakikiye ulaştırmış. Risale-i Nur'un

bu isbatiyeceliğinden diğer müslümanlarda yol, yöntem gösterip ve aynı zamanda malzemeleri ellerine vererek kendilerine öz güven gelmiştir.

☞ Talabelerini taassub hapisanesinden çıkarıp; her makamdan bakabilen, hiçbir makama mahkum olmadan, insanların farklılıklarının esmaların farklılıklarından geldiğini öğretip farklılıklar insanlığın zenginliği olduğunu gösterip içsel huzuru kazandırmış.

☞ Takibçilerine iradeleriyle içsel alemini, ihtiyaçlarıyla dış alemlerini tanzim ettirip haddini ve hududunu ifade ederek kendini kendisiyle kayıtlama hürriyetini kazandırmış. Sorumluluklarını alma hürriyetini öğretmiş, sorumluluk almamanın kölelik olduğunu isbatlamış. Küçük, dar, soğuk ve yalnız olan hususi dünyasından çıkarıp semalarda tayeran ettirmiş..

☞ Kur'anın derin, geniş ve yüksek manalarını kelamıyla çocuklara ve profesörlere aynı derse muhatab edebilmiş ve hepsini aynı dersten hisselerini verebilmiş..

☞ Resmi kurum ve kuruluşlara ihtiyaç duyurmadan gönüller üzerine üniversiteler inşa etmiş.

☞ İnsanları Allah ile korkutma yolunu seçmemiş, sevdirmeye ve ümitlendirme yolunu seçmiş ve ümitlendirme tarzını benimsetmiş.

☞ Kainatın donuk olmadığını halkıncedid anlayışıyla insanlığın ufkunu kuantum fiziğinin de arkasına taşımış.

☞ Marifetullah iklimine fenleri basamak yapmış ve müslümanların karşısına yeni bir kavram dili ile karşılıklarına çıkmış.

☞ Birbirimizi sevmeyi, dinlemeyi, rahatça insaflı eleştiri yapma terbiyesini öğretmiş.

☞ Cesurca duruşu ve şefkatle muameleyi.. kendini yönetmeyi ve vahyi ile dimağını inşa kalbini ihya etmiştir.

☞ Dimağın, vicdanın, kalbin ve ruhun uyumuna, bütünlüğüne vesile olarak hayatımıza sunnet-i seniye çizgisinde ihlas, sadakat, hizmet, içtinab-ı kebairden kurtulma hedeflerini gaye yaptırarak rızay-ı ilahiyeyi esas maksat yaptırmış.

☞ İnsanın fitratını gösterip varlıktan koparmadan ve boğmadan insanı anlamlandırarak varlığını arkasına taşıyıp muhatab-ı İlahî olmayı dünyada bile mümkün olduğunu ve fitratın şehadetiyle ahireti isbat edip gösteren, ihtiyarî ve iradeli kaderi

isbat edib acz, fakr, noksan, kusuru deruhte etmeyi, şefkat ve tefekkürü meşreb haline getirip ahireti dünyada hissen ve latife olarak yaşatmaya muvaffak olmuş..

☞ Mülk boyutundaki sorunlara yer yer melekutî boyutlardan çareler üretme kabiliyetimizi inkişaf ettirebilmiş.

☞ Kur'an eksenli mana-yı harfini kazandırmış, kör düğüme donmuş olan madde anlayışından çekib çıkarıp kâinatı kitab gibi okuma melekelerimizi geliştirip manalarla dönüşüp değiştirmeye muvaffak olmuş.

☞ İnsanın et ve kemikten ibaret olmadığını insanlığın serüveninden bahsedip insanı kainatın arkasına taşıyarak mülk ve melekut alemlerinin, insanlığın çekirdeğin yaratıldığı öğreterek Cenneti ve dünyayı gaye yaptırmayıp “ben olan bene” hedef göstermiş, “ondaki ben ile bendeki O'yla” baktırarak sırr-ı insanını ortaya koymuş..

☞ Kişiler arasındaki keskinlikleri rötüşleyip, fanileri yüceltilmesine mani olmuş, kişileri hakikatın kaynağı ve merci olmaktan kurtarmış, ölümün kabusunu, üstündeki karanlık örtüyü kaldırarak ölümü sevdirmiş ve bir terhis teskeresine dönüştürmüştü..

(19.12.2019) (Kırıkhan)

☞ İnsanlığın imansızlık girdabından, şirkin, küfrün ve dalaletin çukurundan çıkarmak adına seferberlik ilan etmiş ve bu uğurda vakf-ı hayat sünnet-i Peygamberiyi asr-ı saadetten asrımıza taşımış.. bağnaz, geçimsiz, kendisiyle ve başkasıyla kavgalı olmaktan uzak tutmayı başarmış.. Çare sunmayan tenkidi tahrib olduğunu göstermiş.. Talebelerine öyle özgüven vermiş ki herkesle iletişim kurmaktan menetmemiş. Çünkü öyle donanımlı yetiştirmiş ve cihad ruhunu canlı ve aksiyon tutmayı inkişaf ettirmiş.

☞ İnsanlara önyargılı değil, gel sana anlatayım hislerinden uzak tutmuş.. Din ilimleriyle fen ilimlerinin din düşmanlarının aldatmalarıyla birbirinden uzak tutulmaya çalışıldığı hengamda din ve fen ilimlerini barıştırmak için kâinat kitabını tabiatçıların elinden almış dolayısıyla taassubu ve inkarı ortadan kaldırmış.

☞ Esmaların çeşitliliğinden mazharlarında çeşitli olabileceğini, farklılıkların eşyanın aslında değil sıfatlarından olduğunu gösterip ihtilafları ta'dil etmiş.

☞ İnsanlığın buhran geçirdiği bu asrın psikolojik sorunlarına çözümler göstermiş.

☪ Kelamların kişilerin kalblerini, vicdanlarını ve dimağını taşıdığını ve kelamlarda menfi veya müsbet sihre sahib olduğunu, müsbet hareketi ve ihtilâf ortamlardan ve bilhassa siyasî ortamlardan uzak tutmuş.

☪ (6:10) “Fakat onlardan alay edenleri, alay ettikleri şey kuşatıverdi.”

☪ Eğer kuşatmamış olsaydı bu duruma düşmezlerdi.

☪ Esmaların bütünsel tecelli ettiğinde birbirleri içinde sınırlanırlar.

☪ Gerekçelerini bilen arif-i billah olurki irfanına ermiştir. Risaleleri okuyanlarda uyandırılmış.

Mana - Kelamlar – Düşünceler – Lügatlar

(24.08.2020) (Türkîş Blokları)

Adem: yaşanmayan yaşananlar.

☪ Öğrenmeyi öğren.. Düşünmeyi düşünmek.

☪ **irade;** sırf var olanlarla sınırlanamaz, itibarilere de nüfûz etmesi lâzım. Bunu da sıfattan olan ilim sıfatı imkanları sunar.

Yalan söyleyen bir insan doğruyu biliyordur demektir. Doğruyu bilmiyorsa yalan söyleyemez. Doğruyu bilmiyorsa hata yapmış, yanılmış, kusur etmiş, becerememiş denilir. Yalancılar (doğru bildikleri için) **şizofreni** aynı anda iki karakteri beraber yaşıyor. Bipolar aynı anda değil bazan o karakter bazan da başka karakteri yaşarlar. Ama aynı anda ikisi bir arada olmaz. Şizofreni aynı anda çift karakterli. Genetiksel olursa şizofreni. Kendisi bilerek yalan, sahte karakterleri yaparsa **şizoid** olur. Bu şizoid bilerek bu hale giriftar olur. Kendimizi, aslımızı, doğrularımızı inkar ederek oluruz şizoid! Bunların çaresi samimi, ihlaslı olmakla mümkündür. Olduğun gibi ol! İçinle dışın zıd olmasın kısmen şizoid olursun hâ!!! Ondandır ki samimilerle oturursan ondan ihlaslı dalgalar, samimi dalgalar gelir sana. **Akıllılar** yalan, riya yapamazlar ahlâkları nisbetinde. Bunlar zekidirler! Kendilerini ilah edinenleri de **zekiler** yapar!

En merkezde Şuunat-ı Zatiyedekiler; (1- şefkat, 2- muhabbet, 3- sevk, 4- şevk, 5-lezzet, 6-memnuniyet, 7-iftihar) akıl, zeka vs'ler bunların asistanları, yardımcıları olabilirler. En merkezde şefkat, muhabbet var. Cenab-ı Hakkın cc varlığı, zuhurata, mahlukatına karşı **şefkat ve muhabbeti** var.

☞ Dokunmayı, gözü, kulağı, ağzı ve burnu kapatarak zihnine, aklına ve düşüncelerine hakim olmak içindir. Yani düşüncelerin, zanların ve vehimlerin hariçten beslenemeyince tasavvurun seninle baş başa kalır ki seninle düşüncelerin baş edemez! Eğer düşüncelerine gözünün, kulağının, dokuman ve konuşman yollarını açarsan sen artık tasavvuruna hakim olamazsın! Artık dış basınçlar kalkınca içsel deneyimlerin, şahid oldukların galebe çalar vehimlerine.. Dış dünyaya kendini kapatırsan kendi öz varlıkların ortaya çıkmaya başlarlar ki bunu din dışında da deneyimleniyor ki **nirvana** buna örnektir. **Nirvana**; dış dünyadan tamamen tecerrüd olup içsel sezilerine şahid olmak..

☞ **Ölüm korkusu**; Yok olma korkusunun akıldaki, tasavvurdaki halidir. **Ölüm korkusu**, beka halet-i ruhumuzun dimağdaki tepkisidir. (28 defter: 346)

☞ Hariç olmadan hakikatı hakikattan olma yöntemine **Üveysi** denir.

☞ Her elinden tutan, her olumsuzlayan şey özgürlüğüne düşman olan, sabıkalılardır. **Özgürlük**; aslına yakın olmak, sen sen olmak, aslına varma çabasıdır. İnsanların anladığı gibi ilkesiz, yönemsiz ve disiplinsiz yaşamak değil, buna kölelik denir, nefsin köleliğine özgürlük denmiş! Sen kendinden özgür olmadıkça hür olamazsın! Niye çoğu insan kendi nefsinin köleliğini tercih ediyor? – Çünkü sorumluluğu yoktur. Onun adına birileri zaten yapıyor.

☞ Zaidler → Zühd ve takva

Abidler → İbadetler, hizmetler

Arifler → Tefekkürler, akletmeler, düşünmeler

Zarifler → Zerafet, centilmenlik, insanlara nezaketle davranmak, gönül almalar

Aşıklar ise → Tüm bunların ötesinde yanmalar.

☞ Şahidliği olmayan, tanıklığı olmayanlar dedikodu yaparlar, kavga ve munakaşa yaparlar, zannederler. Şahidliği, tanıklığı olmayan zanlar! Duydukların, okudukların çok yüksek. Keban baraj elektriğini trafosuz evine bağlamak gibi, yüksek fikirleri içsel aleminde şahid olmadan, manaya dönüşmeden (yani buharın suya, yağmura dönüşmesine mana deniyor, hakikatların sende uyandırdıklarına mana denir) söyleyenler tehlikeli olurlar, çünkü yargılama ve sorgulamaları Keban baraj elektriğine göre yorumlarlar. O zamanda vurucu, kırıcı ve garib garib egoları oluverir. Bazanda

bunu din adına yaparlar! Bunlarında oluşturduğu kurum ne isim verilirse verilsin kurumsal hal alırsa tahakkümler başlar.

Bilmeyi bilmek nedir? – Soyutlamak! Soyutlamayı yapamayan bilir ama bilmeyi bilmez. Bilmekle, bilmenin sistemine varmak. O zaman bilgi üretmeye başlarsın. Daha sonra bilgiyi kullanabilmek. Bilgiyi kullanabilmekte apayrı bir bilgidir veya ilimdir. Bilgilerini kullanamazsa gerçeklerden kopan insana psikolojik sorun denir. Nefsin terbiyesiyle alakası hiç yok.

Kendisini kendisiyle tanırsa → **ilim.**
Kendisini hariç ile tanırsa, bilirse → **bilgi.**
Kendi kendini denetleyebiliyorsa → **ilim sahibi denir!**

(28.08.2020) (Tepecik)

Buna benzemesede başka yönden benzeyen şu:

Hariçle denetlenip kontrol edilirsən → köle olursun.
Eğer kendini kendinle kontrol edip denetleyebilirsen → hür olusun.. gibi..

Deizm

Deizm: Allah'a inan fakat onun adına hüküm verme makamında gören kilise ve türevlerinin kurumlarını reddeder.

Deizm neyi reddeder?

1- Tanrı tarafından ilan edilmiş veyahutta yazıldığı iddia edilen kitaplara sahip olan dinlerin reddi. Bunlar Tevrat ve İncile bakıp Kur'anı da o cinsten zannetmişler.

2- İncilin Tanrı sözü olduğunu reddeder.

3- Mücizeleri ve kerametleri reddederler.

4- Dini bilinmez öğelerin reddi.

5- İncildeki yaratılış hikayesinin ve insanların doğuştan günahkâr olduklarını reddeder.

6- Hıristiyanlığın reddi.

Deizm neyi kabul eder?

1- Tanrı vardır ve kainatı yaratmıştır.

- 2- Tanrı insanların mantıksal davranışlarını ister.
- 3- İnsanların ruhları ölümden sonra hala vardır, bu doğrultuda ölümden yaşamda vardır.
- 4- Yaşam sonrasında, Tanrı iyi davranışlarımızı ödüllendirecek, kötü davranışlarımızı cezalandıracaktır.

Deizmin dayandığı temel nedir?

Akıla ve doğaya, evrene bakınca bir düzen görürüz ve bu düzen bizi bir tanrı ya da tasarımcı inancına götürür.

Akla dayanırlar vahyi inkâr ederler.

Not: Deizim 17.-18. yüzyılda Avrupada hristiyanlık adına topluma zulmeden kilise ve papaz hegemonyasına karşı çıkmış ama bizim kültürde art niyetler İslam'ın karşısına koymuşlar.

☞ **Vahiy**; sana yol açar ve seni oraya taşır. İnsana **Zeka** hakim olunca insanı dünyevileştirir. **Akil** hâkim olunca insan berzahlaşır. [Şualar \(121 \)](#)

☞ Sen yapman gerekeni başkasından bekleme. Kim ne yaparsa yapsın, sen yalnız kabul et kendini ve yap!

☞ **Kavramların** içini doldurmadan öğrenmek, zamanla öğrenmeyi nefret eder. Oysa öğrenmek olmak olduğundan bilkuvvellikten bilfiile çıkma süreci olduğu halde lezzet olmaması kavramın içi dolmadığını gösteriyor. Merakın da yoksa kavramın içini pek doldurmayız!

☞ **Aklın** konusu → vücuddur.

Zekanın konusu → mevcuddur.

(29.08.2020) (Küçükçekmece)

☞ Birşeyi **tercüme** ederken veya anlatırken O'nu ne kadar tanıdığıyla orantılıdır. Nasıl ki şiir tercüme edilemez. Ancak şiirden şiiri üretirsin! O zaman ürettiğin şiire o asıl şiirdir diyemezsin, ondandır, ondan haber veriyor dersin ama o dur diyemezsin.

☞ **Aklın** mevzusu vücud. Yani gözükmeyen.

Zekanın mevzusu mevcud. Yani görünen varlık.

Vahyi ile akıl Vacib-ül vücudu bize çevirir..

Vahyi ile boyanmış akıl bu sefer mevcud'daki vücudu bize çevirir.

Vücud'dan → mevcuda
Mevcud'dan → vücuda } çeviri yapar akıl..

Vücud olanları yaşadıkça artar, ünsiyet olur ülfet kalkar.. **Mevcud** olanlar ise bunun tam tersidir. Misal; cinsellikler, duygularla alınan zevkler hep ülfeti netice verir.. Ondandırki devamlı tekrarını isterler. Vücuddakiler tekrar değil kaldığı yerden devam eder. Lezzet aldıkça O'na Ora'ya doğarsın!

🌀 **Ahret nerededir?** sorulunca panteistler ve Yunan filozoflarının ekserisi: "insandadır" demişler. Oysa ahiretin; 1- sureti 2- kanuniyeti 3- hakikatı 4- mahiyeti var. Onlar insandakileri görmüşler ve ileri gidemedikleri için insanda deyip karar kılmışlar.

🌀 **Anne, babadan doğanlar** → beşerdir.

🌀 **Kendisinden doğanlar** → insandır.

🌀 **Bilgiler** → öğretir. Zekanızı

İlimciler → uyandırır sende – Aklınızı

🌀 Bazan ne olduğunu bilmek için ne olmadığını bilmekle olur.

Bilmek yoldur, yordamdır, adrestir. Yürürsen **ilim** olur.

🌀 **Enfüsî;** mevcudla değil, duygularıyla alış veriş değil bizatihi şahid olunur. Sebeb sonucu olmayan..

☞ İnsan bazan kendisiyle çelişkiye düşmesi sanki; hareket var hareket eden yok. Bir de bakarsın hareket eden var hareket yok! İşte bu durumda kendisi kendisiyle çalışır ve anlam yükleyemez. Birşey ki misal foton hem dalga olur hem tanecik olur. Birşey ham kendisi hem de kendisine ters olabilir. Yani aynı anda hem vücut hem de adem var olduğu gibi. Birşey düğümlendiğinde anla ki tarzını, yöntemini ve bakış açını değiştirmen gerektirdiğinin vakti gelmiş demektir. Yani bir şekil deney yapıyorsun → dalga.. Başka bir deney yapıyorsun bu sefer → parçacık.. Mevcud da böyle olursa vücut sahibi olan insanda nihayetsizdir.

28. Defter - Sh279

☞ Müziğin her bir aleti → ehadiyet. Farklı aletlerin bütünselliği ise → vahidiyet.

Bunların hiçbiri insan değil, insanın sıfatları veya eylemleri.. Bu sıfatların sahibine ise Ehad deniyor. Onun için kulhuvallahu ehad denmiş. Güneş misaliyle; her bir damla sudaki güneşe → ehadiyet. Deniz yüzündeki damlaların toplamındaki toplam güneşe ise → vahidiyet. Peki Güneşe ne diyelim. Bu eylemdeki, sıfatlardakilerin arkasındaki Zat, sahibine → Ehad. Allah u alem bu daha çok → soyut kamramlarda kullanılır.

Zıdlar var. Zıdların bütünlüğünün arkasındaki sahip Zata ise → Tevhid.

Ehad ile	→ Ehadiyet eşleşmiş.	} Ehad → Ehadiyet
?	→ Vahidiyetle eşleşmiş.	
Zatı sıfat olan	→ Vahdaniyet..	

Sıfat-ı Zatiyeden

bunlar da soyutlar için kullanılır.

Başka noktadan:

Nurani soyut şeylerde: Her bir damladaki güneş (güneşin hasiyetine sahib)

Her bir damladaki güneş	→ cüz'î	} bunlar da soyutlar için kullanılır.
Damlaların toplamına	→ küllî	

O zaman	} Ehadiyet ve Vahidiyet	Zat da değil, fil de eylemdeki nuraniyet...
		Soyutlarda, nuranilerde kullanılır.

Vahdet ve
Tevhid } Allah u alem somut kavramlar için.

Vahdet; Sistemdeki zıdların birliği. **Tevhid** de; Bu sistemin sahibi.

(31.08.2020) (Türkış Blokları)

Ahiretin → Sureti → Alem-i şehadet tenteneli perdedir.
→ Kanuniyeti → İnsanda Celal ve Cemal tecellisi
→ Hakikatı → Esmaların perdesiz tecelli ettiği ahiret
→ Mahiyeti →

☞ Risale-i Nur'u bana yaptığı tesirin dışında, diğer eserlerin insanlara katışına da bakarak kendime baktım. Hakikaten Risaleler çok garib!!! Ne zaman insan kendisine kendisini konu mevzu edinirse kendine seyahatı başlamış demektir. Bileni bilmek düşüneni düşünmek..

☞ Konferans; bilgilendirmek. Tamamda bu bilgileri ne yapacak? Sohbet ise yaşadıklarının arasında akıtıyorsa karşıyı bilgilendirmenin ötesinde insanı inşâ eder, ihyâ eder. Sohbette tesir ederek dönüştürmeyi barındırır.

☞ İnsan kendini bilme hakkı olduğunu, kendine kendini mevzu yapmasının en nihai meratibe cami insandır.

☞ **Ârif olmak;** kendinde hakkı bilmek. Kalbine marifet nuru inmiş! Allahtan cc başka istemez, istemenin ötesinde öyle halet-i rihyesi vardır. Ârif; Allah'a cc ait sırlara sahib!
Lügat manası: bilen, tanıyan, anlayan, vakıf, haberi olan, irfan sahibi, anlayış ve kavrayış mükemmel kimse.

Allah cc kendisini seyrettirdiği kimse! Müşahade ve temaşadan hasıl olan bilgiye marifet, bu bilgiye sahib olan şahsa ârif denilir. Alimin ilmi, ârifin irfanı vardır, marifet sahibidir. Kendi varlığında fani, Hak ile bakidir. Cennet ve Cehennemle değil. Zatiyla meşgul olur. Kafa bilgilerine sahib olana → **alim**. Kalbî bilgilere sahib olana → **ârif** denir. Güneşin karşısına geçen kendisinin ne kadar karanlıkta olduğunu ve güneşe ne

kadar muhtaç olduğunu fark etme nisbetinde ârif olur. Eğer güneşi bilmeseydi kendini aydın zannedirdi! Kainatın anlam aynasına gelmiş demektir.

☪ Her bir ilim kendi kavramlarıyla bilinir ve merdivenini kullanır. **Kavramlar** merdiven, dürbün, kuyudan çıkarıcı gibidirler.

(04.09.2020) (Türkîş Blokları)

☪ **Bilim;** var olanı bilir. İlim bunun zemininden daha öteye var olmayanların üstlerini açmaktır, keşfetmektir, şahid olmaktır ve onların buraya, burayı oralara taşıyan berzahtır **ilim**.

☪ **İnsan yok varlıktır.** Alem-i şهادet mevcut var olan mevcuddur. İnsan ise mevcuddan bir üst versiyonu olan aynı zamanda vücut sahibidir yani aynasıdır. 18 bin alemden insan.. İnsandan da ben doğmuşum.. Benden de ben doğacağım tıpkı tırtıldan kelebeğe doğumuna kadar!

☪ İnsan akli kadar dini var. Yani din akla muhatab olmuş! Bilmana “akli olmayanın dini yoktur” **Hadis-i Şerif**..

☪ Görünmeyenleri görünür kılanın aracıdır **semboller!** Sembol hem gizler hem de açar. Nefsinin emrinde (nefs-i emmare) olan insana kapatır. İnsan Allah'ın BÎZATİHİ varlığıdır bîsifatihî değildir.

☪ Hür olmak sorumluluk almaktır. Sorumlu demektir.

☪ **Davamız; terk-i davadır.** Nefis, endişelerin, çıkarların devreye girmemesi adına dava etmeden nefsin adına davaya hizmet et! Bilgileri dimağında fazla depolama, ona nasıl ulaşacağına bak. Bilgiyi nasıl kullanacağımızı öğrenmek lazım. Şiiri silip silip yazarsın, doğuşlar ise doğar sende ifade edilir sonra söyle bir daha dense diyemez. Çünkü ilhamdır gelir görünür kaybolur. Sende bir şekilde zabtettin ettin..

☪ Süslü püslü laf etme. Öz söyle az söyle.

☪ Kendini terbiye etmezsen hadisat seni acımasız terbiye edecektir. Bunu bu asrın insanı acı acı yaşıyor. Tahammülü, affetmeyi, herşeye rağmen mücadele kavga etmeden kabullenmeyi yapamadığı için azab çekiyor!

☪ Elmayı vs yemeği yiyerek aklımızı doyuramayız. Bilgi, ilim ve tefekkürle akıl doyarken insan kendi irfanına yani kendi hakikatına ait bilgiler, ilimler dimağını, aklını doyurur. Arifler olgular ve olaylar bilgisinin arkasında.. Yani mevcudat ve içerisinde

devamlı değişen olayların bilgileri insana bilgi ve ilim verir. Arif olmak bundanda ileri. Risale-i Nurlar sana bilgi, ilmi veriyor sen bunları yaşıyarak halet-i ruhiyelerin ortaya çıkacak.

☪ İnsanda ruhun yaşayabilmesi için kuvve-i akliye, kuvve-i gadabiye ve kuvve-i şeheviyelerin vasatı senin kalkanın vücud bulman için mevcut. Bunların ifratı karşıyı, tefriti ise seni ortadan kaldırır.

Tefekkür

☪ **Tefekkür;** ettiğin (tefekkür ettiğin) şey cinsindedir. Nereyi neyi tefekkür ediyorsan tefekkür ona dönüşür, o anda ona dönüşürsün. Tefekkür ettiğin yere ve şeye dönüşmektir. O olmaktır veya Ondan olmaktır.

Maddenin mevcudun içinde neler var ile bazı insanlar meşgul olurlarken sen insanın içinde neler var.

Cenab-ı Hak: Ünsiyet-i Hak.. Bu insan olma mayasıdır. Olmazsa insana dönüşemezsin!

Tefekkür; kendinden kendini doğurmaktaki berzaktır. Mevcudun arkasına geçib Vücüda mazhar ve ayna olmaktır. Beşeriyetini; fikretmek, hissetmek, massetmek ve zevketmekle beşeriyetini mayalayib insan olmaktır. Ünsiyet-i Hak olmaktır. Dönüşmektir, orada var olmaktır. Ruhumuzu günahlardan temizlemekle Zat-ı Zülcelale cc ayna ve mir'at olmaktır. Düşünceni düşüncene, aklını aklına ve kendini kendine mevzu etmektir. Kendini hariçte seyretmektir. Mevcudun arkasına taşınmaktır. Muhatab-ı ilahiyeye mazhar olmaktır. Rizay-ı ilahiyenin alameti ve delili olmaktır. Rabbinin kendisine ruhen yaklaşmana musade etmektir. Onaylanmaktır. Kendine seyahat edebilmektir. Farkındalığın fiilen bilmektir. İnsanî berzah olmaktır. Enfüsi alemine girmeye vesikadır. Allah'ı cc bilmeden tanımaya geçme vesilesidir.

Tefekkür ehli isen huzurlusun. Huzur ehli Rabbinin icraatından memnun olandır. Huzur memnuniyet halindir. Herşeyi kaybetsen bile Rabbinin merkezine koyduğun için yine huzurlusun. Eğer bunun tersi ise herşeye sahip olsan bile yine mutsuzsun. Allah cc huzuru yalnız mü'minlere verir. Huzur da Allh'ın cc sevgisinin göstergesidir. O zaman kendinden bile memnun olursun. Tersisi olsa tüm dünya senin olsa yine memnun olamazsın, huzurlu olamazsın! Allah senden memnunsa sende de memnuniyet ve riza tezahür eder. Ve şu halinle memnun ve Rabbine meşkûr olursun. Allah üzerine sekinet

indirir. Düşünki çok serveti var ama iç huzuru yok ve ye'is a vahşet ve kimsesizliğin çaresizlikleri varsa... Hastalıktan, musibetten korkan onu celbeder. Müsibeti beklemek müsibetten beterdir! Ekseriya kalb krizi kriz korkusundan olur. Fakirlikten korkarsan fakir olursun.

(24.09.2020) (Türkîş Blokları)

ÖFKE

☞ Bazan **öfkemizden** insanlar çekinmişlerse daha sonra öfkeyi tahakkum aracına dönüştürürüz. Nefis; baksana öfkenden herkes çekiniyor der ve bizde onu aracı olarak kullanmaya başlarız. Ama derki bazıları; hayır ben bunları düşünmeden zaten öfkeliyim. – Peki senden daha güçlülerin öfkesine denk geldiğinde de yine öfkeni tutamıyor musun yoksa öfkeni yutkunuyor musun? Eğer yine öfkeni tutamıyorsan sen öfkelisin. Eğer tutuyorsan sen çocukların ağlamayı silah olarak kullandıkları gibi sen de öfkeni kullanıyorsun! Biliyor musun: öfkeli insanlar ilim meclisinde olabilirler ama arifler meclisinde olamazlar. Arif olan; görünüşte farklılıkların hakikatte bir olduklarını yaşayan haletlere sahip. Nasıl ki madde yoğunlaşmış enerjidir. Melekûtleri bir ama zuhuratları elma, taş, güneş vs'ler. Zahirde farklılıklar batında yok. Arifler de dünya ve ahirete böyle bakıyorlar.

Öfkenin bir sebebi de taassub ehli oluşundandır. Öfke kişiyi hem sınırlar, hemde savunma sistemini güçlendirir, zenginleştirir. Arifler ise öfkeliyi öfkesinde seyreder ve Celali esmayı öğrenmeyi becerir arif kişi! Arifler seni çekerler, seni yapılandırır. Alimler seni bilgilendirir, öğretirler inşâ ve ihyâ etmezler, edemezler. Arifler bizi kendilerine güneşin gezegenleri çektiği gibi bizi çekerler. Arifler öfkemizi de unuttururlar. Öfkenin çaresi; kendini unutmak, kendini ortadan kaldırmakla olur. Kendine vücut rengini vermeyende ortaya çıkamıyor. İnsan tefekkür ehli oldu mu, enfüsi olabildi mi o zaman **öfkесinin** kıblesi kâfire olur. Öfke aslen seni maddi ve manevi korur.

☞ Mevcudla vücuda bakıştır **yüce, alî..** Nefsin yedi mertebesini aşmaktır Yüce..

☞ **Güneş** her zaman bütündür. **Ay** ise 14 de bütündür. 27 gün hep kendini tamamlama sürecinde, toplam 28 gündür. 14 de tevhide olur.

☞ Güneş yansıtır, ay alır. Kur'an 28 harfle yazılmıştır. İlk 14 harfler ile son 14 harfler çok farklı hakikatlara sahibler.

İnsanın akli da hem Rahman hem de Rahimin tecellisi. Rahman mülke Rahim melekuta. **Rahman** → tılsım. **Rahim** → Sır sahibidir ki Rahim de dönüştürdüğü gibi: Bir hücreyi insana dönüştürdüğü (insana) gibi.

(26.09.2020) (Tepecik)

Nesh

Nesh: İzale.. Nakletme. Tebdil etme, değiştirme anlamları var. Sonra gelen ayetle öncekisinin hükmünü kaldırmak. Önceden Beyt-ül maktis (Aksa kible iken) kabeye dön. (Bakara: 142) 16 ay ibadetinde Aksaya dönüyordu. Misli gelmiş... Enfal: 65 (185 shf) de 1 kişi 20 kişiye iken sonra 1 kişi 2 ye indirdi. Yani Mekkedeki sahabelerin imanı bir kişi iken yirmi kâfire bedel. Medinede ise bir kişi iki kişiye bel olarak iniyor. İlk önce içerik itibariyle yani mutlak hüküm takyid ediliyorsa, yani ayet ayeti tahsis ediyorsa, anlamını, hükmünü sınırlıyorsa gibi sebeplere çok geniş yelpaze olunca 500 ayeti kapsamış. Ama bizim anladığımız manada 5 tane nasih ayeti var! Dehlevi hazretleri bizim anladığımız 5 tanedir der..

Bakara: 240 ayeti 234 ayetle nesh ediliyor. Birde Nahl: 101.

Şimdi kemal bulmuş. Çünkü dininizi tamamladım demiş.

(26.09.2020) (Tepecik)

☞ Bülbülün sesi; duyduğu tüm sesleri dile getiriyor. Eğer bülbülün sesini yavaşlatırsanız o sesleri duyarsınız.

☞ Aklın, dimağın temizliği → Tefekkürle ve itikadla olur

Vicdanın temizliği → Müşahede ile olur.

Kalbin temizliği → İmanla olur.

Ruhun temizliği → Mi'racı ile olur.

Enenin temizliği → Kendine vücut rengini vermemekle, kusuru deruhte etmekle olur.

☞ Birşey bozulup aslından uzaklaşmaya başlamasın artık onu durdurmak olamayacaktır.

🌀 **Arif insan;** kendi hakikatlerini mevcudda görüp bilmek ve vücudda inşâ ve ihyâ olmaktadır. Arif olanların ruhları karşı karşıya geldiklerinde hem onaylanmak hem de tasdik olunmak isterler.

🌀 **İnsanlığın ortak özelliği; insan hep arar,** ama neyi aradığını bilmediği için nerede ne zaman nasıl arayacağını da bilmiyor. Dinler insana Allah'ı cc arıyorsun der! – Felsefe de başka birşey söyler ki söylerler de söylerler!!!

🌀 **Akıl;** akl-ı maaş, akl-ı maad sonucunu düşünen akıl ve bulmak adına soru sorarak arayan akıl. Üçüncüsü akl-ı selim, hakka teslim olan.. dördüncüsü akl-ı nurani; Cenab-ı Hakkın cc vahyi ile inşa ettiği akıl. Beşincisi de akl-ı ruhanî. Altıncısı akl-ı sultani; kâinata hükmeden Ceberut akıl, küllî akıl. Yedincisi; akl-ı küll, akl-ı evvel hakikat-ı Muhammediye denilir ki aklımızın aşan..

Not= Tasavvufun bir geleneğinden alınmıştır bu akıl sıralaması.

İrfanın	→ Sureti	→ Arif
	→ Kanuniyeti	→ Zihin
	→ Hakikatı	→ Hak ismine
	→ Mahiyeti	→ Vücut

Şeytanın Şeytanı Varmıydı?

Şeytanın Kur'andaki süfli sıfatları:

- 1- Ben merkezli düşündü.
 - 2- Hased etti.
 - 3- Kibirlendi.
- } Bunların sonucunda Ye'se düştü.

Yaradılıştta insan gözü olunca görür, kulağı eğitimsiz dahi olsa işitir. Din olmazsa da düşünür, sever ve nefret eder. Gözüyle gördüğü gibi zekasıyla da düşünmeye başladı. Aklı, kafası çalışınca ilk önce ben merkezli düşündü, din hâkim olmayınca insana bu kaçınılmazlar olur. Ben merkezli yani ben ateşten Âdem topraktan diyerek kendini yüceltti, ben merkezli kapitalist zihniyeti tevellüd etti. Ben merkezli düşününce ikinci tuzağı hased etti. Hased eden kibirlenir, kibirlenmenin de sonucunda ye'se düştü. Tüm

bu süreçlerin sonunda Ye'is olur. Dolayısıyla şeytanın şeytanı bu dört sıfatların sureçleridir. Bu sıfatların ifratları bizde şeytanlık, tefriti nefis-i emmarelik, vasatı ise sünnet-i seniyelelik. Allah'a cc karşı → İblis, bize karşı → şeytan. Ana boşluğu → hannas. E.B.L kökünden geliyor. Ümidi kesen demek. Rubai mücerret olarak iblis, if'al babından mastar, iblis mufaale babından ikinci mastar.

Şeytanın şeytanı	insanda bunları aktif etti	çareleri de
Ben merkezli düşünce	→ Su-i Zan	→ Tevekkül
Hased etti	→ Ucub	→ Teslim
Hased edince kibirlendi	→ Gurur	→ İtimad
Tüm bunların sonucunda da Ye'se düştü.	→ Ye'is	→ Kanaat

Şeytan ben merkezli düşündüğü için su-i zan etti. Oysa Allah'a cc Tevekkül edebilseydi yani Allah canibinden kudretin azameti altında bakabilseydi su-i zan etmezdi ve ben merkezli düşünmeden çıkardı. Ben merkezli düşünse hased eder, ister istemez ben ve o oldu. Hased edende de kaçınılmaz kibir ve gurur aktif olur. Tüm bu üçünün sonucunda da YE'İSE düştü ve insanı da düşürmeye çalışıyor.

Kur'anda bulabildiğim şeytanî sıfatları:

- 1-** Ben merkezli düşündüğü için ben ateşten o topraktan diyerek fasid kıyas yaptı.
- 2-** Ben merkezli düşündüğü için kendini beğendi ve enaniyet yaptı ve kendine vücüd rengini verdi.
- 3-** Enaniyet ve kendini beğendiği için hased etti.
- 4-** Hased ettiği için kibirlendi.
- 5-** Hep bunların sonucunda da kaçınılmaz ye'is haline düştü.
- 6-** Demek ye'isin alt veri tabanları bunları bilkuvve iktiza ediyor. Kusuru kendine deruhte etmeyi beceremedi ve beni sen azdırdın dedi. Ve suçu başkasına haşa haşa haşa Allah'a attı, affetti. Bu sıfatlarından amele muvaffak olamadığı için de ye'ise düştü.

Keyfiyetin Zeminleri:

- 1- Asıl mesele olan imana hizmet.
- 2- Sayıyı değil kaliteyi esas almak.
- 3- Faniye değil baki olana talep eder, esas yapar.
- 4- Risale-i Nur'a kanaat eder.
- 5- Fani şahıslara değil hakikata bağlanır.
- 6- Hizmette hüsn-ü zan, fevkalade sadakat ve sebat ve müfritane irtibat ve ihlası bilir..
- 7- Allah'ın cc düşmanlarını düşman edinmek.

(02.0.2020) (Tepecik)

- ☞ Arifin irfan sofrası, zihinde ona açıldığı kadardır.
- ☞ Muma beden, fitile akıl, alınan yağa hakikat, ortaya çıkana ziya demiş...

☞ Bilene	→ âlim	} denir.
Bilinene	→ malum	
Bilmeye	→ ilim	
Bilinen bütünlüğe	→ alem	

Bilmeyi Biliyor muyum?

Bu soruyu kendine sormaya başlayınca kendini kendine, bilgiyi ilmine konu ve mevzû etmiş olursun.

- ☞ Bileni bilmek! Yoksa bilineni biliyorsun!

Bazan bilinenler bizi kuyudan çıkarırken bazan da tuzak oluyor, kuyuya itiyor bizi. Bundan kurtulmanın yolu pergelin nereye basıyor, nereyi referans alıyor?

Kendini Kendinle Bilmenin Yolu;

Kendini kendinle bilmenin yolu; kendini soyutlayarak, giydirilenleri üstün çıkararak.. Şüphelenmek kendisi bir soyutlama yoludur ve aynı zamanda düşüncedir. Şüpheni kaldırına kadar soyutlaman devam eder. Kendine ekleye ekleye bilmek soyutlama gibi değil. Belki de ekleye ekleye bilmenin gayesi soyutlama, soyunma, sıyrılma, üstündekileri kaldırmak içindi.

Zihni bilmeleri bizi dönüştürmek içindi. Bilmeler düşünceden akla, akıldan tasdik denilen ilme, ilimden iz'ana ve vicdandaki zihne.. Zihinde sen ona dönüşüyorsun. İlim gibi dönüşme değil!

Kendini sorguladığı zaman, soruları kendine yöneldiğinde zihin boşanmaya, arınmaya başlar insan. Bunların başında “ben kimim” sorusudur? Kendine kendisini konu ve mevzu etmiş! arınma tamda buradan başlar. Olma ile bilme tasdikte oluyor. Kendini böylelikle boşaltma nisbetinde irfan sahibi oluyorsun. Boşaltma nisbetinde zanlarından arınıyor! İçi dolu olma nisbetinde zeka oyunların olur. Zekan o malzemeleri, hakikatsiz malzemeleri kullanır. Arınmaya; Peygamberimiz asm'ın ümmi olması, hastaların serbest bölgelerinin işgal olması delildir. 3-10-2020 Akşam namazında anladım ki içini boşaltmak; varlar yok olmuyor. Ben kimim gibi sorulara bulduğun cevaplar sende var olup fakat sınırlanan istidadlarına ufuk çapını genişletir. Arkaya doğru, nihayetsize doğru koridor, mekan, zaman yani kabiliyetler açılır. Açılan yeni yerlerde eskiler yok, hatta eski depodakilerin elleri hatta hayalleri ulaşamayacak kadar onların arkasına geçmiş olacaksın! İçini boşaltmak; varlığın (kendi içsel aleminin) arkasına yeni kabiliyet koridorları, mekanları açmaktır. Bunun çarpıcı misallerinden, ruhunu Azrail as'a teslim etmek, yani ölmek, terhis olmak. Nereye? – Suretinden, kanuniyetinden hakikatın olan AHİRETİNE. Başka örnek misal; kahve kokusu, bir adım da ilerisi lezzeti, daha ilerisi bununla Rabbine karşı şükran minnettarlık gibi hisler kahve suyundan çok daha ileri mekanlar.. Nasıl ki düşündüklerimiz, fikrettiklerimiz, hissettiklerimiz şu andaki bizden daha ileriye bizi taşıyor. İçeriye alınca içeride yeni mekanlar kazanıyoruz, kazanılan o boyutlara biz de taşınıyoruz. İçeriye boşaltmak demek; böyle yeni mekanlar yani kabiliyetler açmak, gide gide hakikatına doğru boyut, koridorlar açılıyor, arkalara taşınıncaya nasıllı evdekileri uyuyunca aleminden çıktığı gibi çıkar. Kapının önündeki paspas, kapı tokmağı eve

girince ilginden çıktığı gibi... Hem nasıl ki bir hatıra seni çok zaman ve mekanın arkasına atıp oradan fikredip, hissedip, massedip, zevkkettiğin veya elem ve azab aldığın gibi..

❖ “Kendini bilen Hakkı bilir”in bir manası; kendini her esmanın her mertebesiyle bilmenin cemi olan **Hak ismine mazhar olmaktır**. Ne kadar Cenab-ı Hak cc taki Hak ismine mazhariyet nisbetinde kendini bilme derecesidir.

❖ Tek **vücut** sahibi Allah'tır cc. Bizler, mahluklar ise vücudun tezahürleri olan **MEVCUDUZ**.

❖ Başkasıyla kendini ifade **'onur'** olmaz. Kendi kaynağına dayanıp, kendini kendinde inşâ etmenle onurlu olursun. Varlıklarla kendini ifade etmeler köleliklerdir! Güneşe dönersen kör olursun. Sırtını dönersen kendini bile değil gölgeni görürsün. İnsan HAK ismine nasıl mazhar olma yolunda olur?

- Elcevab: Olayları ve mevcudatı hakikatlarına, esmalarına göre düşünürse hakka mazhar olur. Var oluş yasalarına, isimlerine nisbet ederek düşünmekten ortaya çıkar hakka mazhariyet! Misal: Seviyorum demek onu aklen değil hissediyorum, hissen biliyorum demektir. Sevmek bilmektir. Hangi bilmek?

(06.10.2020) (Türkîş blokları)

Tasavvurla → düşünüyorum, biliyorum.

Tahayyülen → seyrediyorum, ona mekan açıyorum.

Taakkulla → tefekkürle bilmek.

Tasdikle → ilimle bilmek.

İz'anla → hissen bilmek.

İşte **sevmek hissen bilmektir**. Bu da kuvvetli bilme mertebesidir. **Marifetullah**; kendini hakikatlerle bilmek. Yani her esmanın her mertebesiyle.. ne kadar mazhar olmuşsan. Ruhunda bilmek, ilmen bilmenin ötesinde tahakkuk eder. **Marifetullah da**; insanın kendine ait varlığı olmadığını bilmesidir. Yani “la ilahe”yi bilirse illallah ile kendini ihya ve inşâ eder. İllallahda farkındalığı olur. Bunun da alameti mutedil olur insan, adil olur insan! İnsan kendine ya düşmandır ya da dosttur. Ortası yoktur. Dost

olduğunun alameti de vahşet ve yalnızlık ve kimsesizlik olmadığı için insanlarla ve mevcudatla ilişkileri de dostluk mihvali üzerine cereyan eder. Gönül yapar, yıkmaz. İnsanlara kral olmaya gitme. Gönül sultanı olmaya git. Kendini kendine hatırlatan hakikatlarla meşgul ol.

❖ **Hz. İbrahim as o tek başına bir ümmetti.** Muvahhid olmak. Hür olmak, yani o ki nefsin, eşyanın ve arzularından kurtulmuş, kendi bilgilerinin esaretinden kurtulmuş ve Allah'a tam teslim olmayla Allah'ın dostluğunu kazanmış olması.. Elden laf alıp satmayan, söylemi kendinden olan ve riyakarlıktan fiilen uzak olan ve özüyle sözüyle fiiliyatıyla aynı olan.. Hakikatları fiilen dile getirebilen.

❖ **Şeriat** fitratını bilmek. **Tarikat** ise bildiği ile amel etmektir. **Marifet** ise **Zihninde** irfan, mekan sahibi olmak. Hakikat ruhunda letafetinde varıp eşheduella ilahe illallah diyebilmektir. Yürüyen kendisi, yürüyeceği yer yine kendisinde, yürüyen de yürürünen de kendisi.

❖ Seni gördüklerinde insanlar ne hatırlıyorlar? Hiç merak ettin mi? **Ölüm korkusu;** olacak olan tarafımızın tesirinde kalmışız da ondan. Ölmeyecek, terhis olacak tarafımıza geçememişin hissidir!!! Yani yolda bağırsalar araba çalınıyor, tutun bu hırsız gibi sözlerden arabası olan ve hırsız olan korkar. Peki ölüm korkusu ne işine yarıyor? Çok cevabından biri ise; **ölüm korkusu ümit ağacının gübresidir.** Kötülükte öyledir yani iyilik ağacının gübresi de kötülüktür. Nilüfer çiçeği bataklıkta biter.

(07.10.2020) (Tepecik)

🌀 **İbn-i arabi bilmana derki;** (vücüd, mevcud) varlığımı ettim mescid. Ruhumu iman, fiil ve amellerimi cemaat eyledim. Huzur-u mahşerde böyle kabul et Ya Rab!

🌀 Ruhunda letafeti, latifeliğe gelmiş insan demlenmiştir. **Cuma özgür olanlara farzdır,** nefsinin kölesi olmuşsa namaza gelemez demektir.

🌀 **Dünyayı baki zannettiği için kötülük ve günahları işler.** Bu bilmesi kâh fikren kâh hissendir.

🌀 İdrakının kapasitesini genişletmeli.

🌀 **İbrahim as,** fikirlerini, hislerini, duygularını ve latifelerini kıblesine koyarak her biri müstakil bir şahsiyet kazandığından bunların toplamı bir ümmet ve ümmetten daha kalabalık olduklarından o tek başına bir ümmettir. Muvahhide getirebildiği için her bir insan tek başına 18 bin alemin cem-ül cemidir.

🌀 **Ölüm korkusu** faniliği kaldırıp bakiliği canlı tuttuğu için bekanın gübresidir denmiş, yani bekayı besliyor ölüm korkusu. Bunu anlayabilmen için; düşün ki ölüm korkusu yok olsa insanlarda ne olurdu insanlık!

🌀 **Hakikatlar** kimsenin patentinde değildir, herkes kullanabilir.

🌀 **Zahmetli şeylerde zaman çabuk geçmez.**

🌀 Hürmet= Değer verdiklerine fiili değer verme göstergesi. Vicdanî bir gözdür.

🌀 Kendini ne kadar aşarsan o kadar kendini bilir. **İnsan insan olmaya talib olursa** sonra neyi nerede arayacağını bilir. Nereye, kime talep olacağını bilirsin!

🌀 **Derviş** farsçadır, türkçesi kapıdaki eşik. Yani halk talibi olan.

🌀 **İnsan aşı olmazsa bağnaz olur.** Bağnaz da şiddet ehli olur. Cahil olan bağnaz olur.

🌀 Biz birilerine (soru sormamışlarsa) birşey anlatıyorsak aklımızla aklına, hissimizle hissine, vicdanımızla ise ... vs hitab ediyoruz demektir.

🌀 **Üzüntü, korku ve sıkıntı var** ve insanda öne çıkmışsa..

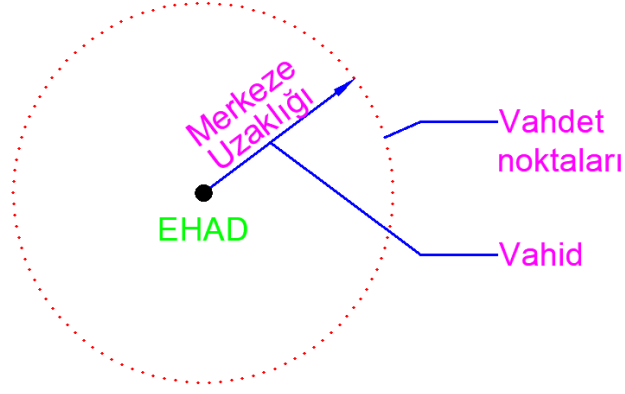
Üzüntü geçmişten, korku gelecekten. Üzüntü referans, ölçü alınırsa gelecekten korkar.

Dini olmayan insanın geçmişi ve geleceği yoktur. Andadır. Ve anlar zaman yapmıştır derler. Oysa insan geçmişin bütünsellik, tecrübe, kazanım ve kayıplarıyla geleceğe bakarak anda var olma sürecini yaşar.

(12.10.2020) (Tepecik)

Geçmişi olmayanın geleceği de olmaz. O zamanda insan varlığının sıkıntısını duyar! Bu varlığının sıkıntısını dinler geçmiş ve gelecekle tedavi eder. Geçmişte üzüntü haramlardan hüznün ise ayrılıklardan gelir. Günahlarından tevbe edince huzur olur tıpkı gübrenin pisliğinde iken gübrenin enerjiye dönüşmesi gibi.

🌀 **Bir dostum şöyle demişti bana.** Bir daire çiz. Ama çizgi değil noktalardan oluşsun.

Bu çemberi küre olarak düşün!!!

- Merkezi noktaya **Ehad**
- Dış çemberin her bir noktasına **Vahdet**
- Bunları bağlayan çizgiye **Vahid**

🌀 **Kainat; insana göre varlıktır.** İnsan için yaratıldığından. **İnsan ise kendi kendine göre varlıktır.**

🌀 **Musa as 40 yıl** Ben-i İsrail kavmini mısırdan Kenan diyarına getirmeden önce 40 yıl çölde dolaştırmış. Taki Kenan diyarına GEÇMİŞİYLE BAĞI OLMAYAN YENİ NESİLE KENANA BAŞLAMAK.

🌀 **İnsan kendi meşrebinin** hakikat meratiblerinden bir meratib olduğuna inanırsa diğerlerine de hakk-ı hayat vermiş olur. Tersisi olursa kendisinin dışında hepsi yanlış veya ciddi eksiklik içinde zanneder.

Yaşam bir sanattır, bu sanatın düşünce ile bedenini, ben ile ötekinin, hadiselerle olayların kendi içsel sezışleriyle, fikir, his, duygu ve latifeleriyle hamurlanarak eylemde **yaşama sanatıdır hayat. Bunlar diri olduklarından diriltirler.**

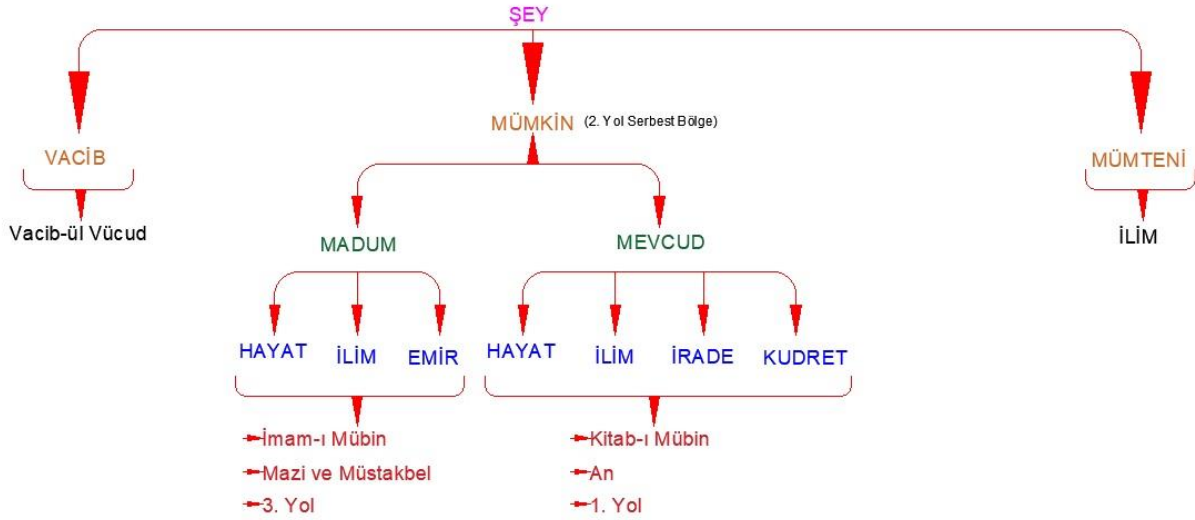
🌀 **Simge;** görünmezi, bilinmezi görünür ve bilinir kılmak içindir.

🌀 **İlim-i ledun** verilene kesbi olmamış, imtiyaz kılınmış kişi. Ama bunu halketmek değil Rizay- i ilahiyeye mazhar olmuş imtiyazlanmış.

Aşı insanın aşabileceği zehirdir. Tâ insanın panzehirlerini aktif etsin, istidadlarını kabiliyetine geçirsin. Fazla dozu verersen öldürür. Aynen bunun gibi günahların vücudu;

tevbe, nedamet ve istiğfar sistemini aktif etmek, nefsin meratiblerini aktif etmek. Mevcuddan sıyrılıb vücud kazanmaktır.

(14.10.2020) (Tepecik)

🌀 **İrşad etmek**; yol gösteriyor, işaretler veriyor, işaretleri birbirleriyle ilişkilendiriyor ama keşf ve içsel iz sürmeleri bize bırakıyor. Kişinin talebine bağlıdır. Taleb edilene verilen cevap da denir. Derdi olana verilen devalardır.

Hızır (AS) – Musa (AS) ve Dimağ

(16.10.2020) (Tepecik)

🌀 İnsan anasından doğduktan sonra hep der; daha dünyaya gelseydim şöyle şöyle yapardım, seçerdim der. Bu belirli birikim sonucunda, bilgi kemalini bulunca der ekseriya. Bu ihtiyacı **mağaraya** çekilerek mağaradan tekrar doğma fırsatını bulabilir. Kehf suresi buna iyi bir misal. Ve Zülkarneyn ve Musa as ile Hızırın buluşması bunlarda buna misal. Musa as'a Hızır as'ın Zatı mağara olmuş, yeniden oradan da doğmuş. Kehf suresindeki 7 uyurlar dimağın 7 mertebelerine tevafuk ediyor yaptıkları işleri. Her biri (7 uyurların) bir iş yapardı uyumadan önce. Ona dikkat ettim dimağın her bir mertebesinin işlevine tevafuk ediyor. Kişi karanlık mağaraya girer ki nurlanalım.

Karanlık mağarada, karanlık kafada ve kendi bilgilerine müracaat etmeden, hatta zanlarından sıyrılarak ilm-i leduna doğumu, ötelere insandaki taayyün ve teşahhusu

gerçekleşiyor. İçsel alemine şahidliğin kadar nurlusun, olamadığın kadar karanlıklısın. Adeta bu süreci birinci şuurla yapar ve mağarada ikinci şuura mazhar olur!!! İlm-i ledun sahibi → Hızır as Hz Musaya; “Sen hafsalanın alamadığına sabredemezsin”, dedi. Nerede buluştular: İki denizin buluştuğu yer. Tam bu yerde kullardan bir kul karşılmasına çıkıyor ki o da Hz Hızır idi. İki denizin buluştuğu yer ise; Dimağ ve Levh-i Mahfuz. Dimağ; derin okyanuslar gibi dibi zifiri karanlık olandır. Kafanın (dimağın) içinde zerre miktar dünyevi güneş yoktur. O ötelerin güneşiyle aydınlanır, şekillenir ve vücut bulur. Musa as ile yaverinin beraberliğinde balık vardı çantalarında, o da Hz İsa veya Yunus as'a işaret. Hikmet dersleri vardır hayatlarında. Balık canlanmış ve sepetten dışarı sıçramış; sende İsa, Yunus'un hikmetleri ölüydü canlanıp iki denizin bitiştği yerde denize katıldı. Balık yurduna geri dönmüş, senin sepetinde hapisti. Aslında o balık yemek içindi; oysa Hızırın ortaya çıkacağı yerin belirtisine dönüştürülmüştür. Hızır; insanın dostu, yol göstereni meşveret edildiğinde seni yapılandırır, teselli vereni, zor günlerinde kurtarıcın.. vs. vs sıfatlarda çıkar her bir insanda.

Bunlardan bihaber olduğumuz için hemen en ufak olumsuzluklarda doktora gidiyoruz ve gün geçtikçe psikolojik hastalar sayısı çoğalıyor. Bu içsel alemlerden habersiz oluşundan yönetimin başka birilerin ellerine geçmelerinden kaynaklanıyor. Dimağ öyle bir kavşak ki, sonsuz yanı olan vahyi ile sonlu yanı olan dimağındaki aklının buluşmasıdır! Ne ilginçtir ki sonsuzluk bizi muhatab almış! Çok şükür. Modernizm bunu nazara alamadığı için bugün bu kadar psikolojinin çok çeşitlerini hastalık olarak yaşıyor. Dinler bunları buluşturuyor ve semavilikle sonsuzlukla sonlu olan insanı yapılandırarak varlığın mevcudun, psikolojik vakaların arkasına taşıyor.

İki denizin birleştiği. Balığı kaybedeceği yer. Kaya var orada. Yanına Yuşa as alır. Musa as sepetlerinde balık var. Kayanın dibinde uyurlar. Balık canlanır sepetten çıkar ve bir kovuğa girer. Geriye döndüklerinde elbiseleriyle uyuyan adama rast gelirler. Örtü Zat Hızır as dır. O Zat; “Sendeki ilim bende, bende de sende yok der” ve hem sabredemezsin der. Hızırın ilmi kudretli, yüreği güneş gibi parlayan Zat ... Bir rivayete göre iki denizin birleştiği yerde balık tuttu. Musa as uyurken uyurken balık sepetten atıldı. Yala bilmediği ilmi öğrenmek için çıktı.

Musa as'la olanın ümmetinin seçkinlerinden biri, bazıları buna Yuşa as derler. Balık sepetten atlayıp denize atlayacak yerde bulacaksın denmiş.

Tevhid: **Lügatta:** Bir kılmak, kılınmak, kılmak, birleştirmek, birleştirilmeştir.
Istılahda: Tahayyül ve Tasavvur edemeyip kendi Zatını Tenzih ve Tecrid ederek.. bu haleti var insanda

Mevcud: Hayır ve kemalin mebdê ve adem ve naksın menşeîdir.

Ehadiyet → Damladaki güneş → soyut → cüz'î

Vahidiyet → Damlaların toplamından → soyut → küllî

soyut kavramlar

konuşulurken kullanılır.

cüz'î & küllî

Vahdet → Zıdların bütünlüğü → Sistem

Tevhid → Bu sistemin sahibi

Sanatlarda kullanılır.

cüz & küll

EHAD

Not Ettiklerim

(20.10.2020) (Tepecik)

☞ Dünü olmadan yarını konuşulmaz. Yukarılarda rüzgar sert eser. Kadim her zaman eskir ama eski, eskir.. Onun için Kur'an Kur'an-ı kadim derler. Kelam-ı kibar, kibar-i kelam olduğu içindir. Kelam taşıyıcıdır, bazan Vahiye bazanda kadim kültürü, bazan da seni. Kokuyu bil damıtıyorlar misal gül kokusunu damıttıkları gibi.. bazı şeyler elinde mendil bozu şeylerinde elinde koku olmuş. Empati zorlanarak olur, hemhal olmak hem fikri hem de hissidir, hem empati yerine insaf da kullanırdı. İnsaf; nısıftan, yarım karşıda olsun. Özel insan olduklarının alameti; Allah cc onlara özelini vermiş! Hikmet ilmi Allah'ın cc özel vergisidir. Bazıları denizin yüzündeki çoğu, bazıları

balıkları, bazıları ise inciye toplar. Aşıkların sözlerini alıp satana aşık denmez, sen yaşamadıkça, içini görmeden dış duvarı vasfedilir sarayın... aynen buna benzer içinde kendisi olmayan kelamın. Merkebe binmek meziyet değil, merkebi sen sürersin saraya, merkebe bırakırsan ahıra götürür seni. Birşeyin şifa derecesi zehirindedir.

Eskide topraktan su içerlerdi, şimdi cam bardaklardan ilaçlı su içiyorlar! Neyi seviyorsun neyi sevmiyorsun aslında onunla içini dışarıya koyuyorsun, suret ise bahane olmuş, ayna olmuş! Bazan düşünüyorum: ben ki Risale-i Nur'larla namaza başlamış ve itikadını düzeltmişim, Allah'ı cc ve ahireti özlüyorsam Bediüzzaman Hz'lerinin Allah ve Ahiret bakışı ve aşkını düşünemiyorum. Hem ben haramlara ve helallere bu kadar hassassam acaba o büyükler ne kadar hassas. Ben sevabı nasıl yapacaklarından pek bahsetmem, nasıl haramlardan kaçarlardı ondan bahsedirim. Helalı ve tefekkürü yapınca nasıl ulvi aleme mazhar olacaklarından daha çok haramlar olunca dimağındaki vehim ve kalbindeki vesvese nasıl çıkıyor ondan bahsediyorum. Mazmum. Zımında, içinde birşeyleri saklayandır. Hakikat mecazın elbisesini giyecek, yoksa elbise giymemiş üryan güzele benzer, o zamanda huzurdan kovulur. Niçin yaşadığını bilmiyorsa yaşadığını anlamsız kılar, ve yaşanmaz hale getirir. "Dün bugünün sebebidir." (Hz Mevlana) **Usul:** Aslen mukaddemedir. Yani söyleme biçimi, yapma biçimi.. Usul asıldan da önemlidir. İbret olmayanlar ibret olurlar. Sokma akılla 10 adım zor yürürsün. Vehim olmazsa fehim olmaz, düşünme zenginliği olmazdı! Peygamberler dili → Arabça. Evliya dili → Farsça. Devlet dili → Osmanlıca. Hırs öyle bir şey ki Yusufu bile kuyuya attırmış! Hz İsa as göğe yukarı çıktı, çekildi Muhammed asm toprağa girdi ama İsa as Muhammed asm'ın ümmeti olmak istedi!

(21-10-2020) (Tepecik)

Kendin gibi konuş Hasan! Başkalarından da alabilirsin ama kendinde harman yap ve içine nef-i ruhun olsun.

İnsan soyut düşünür, kavramsal düşünme ve sembolük düşünce sahibidir. İnsan anlam ararken NİÇİN sorusunu soruyor. İnsan geçmişin ve geleceğin farkında. Çocuk somut düşünürken olgunlaştıkça soyut düşünmeye başlar. Kendini sorgulayabilecek kadar geniş irade ve ufuk sahibi. **İradesi** nisbetinde insan kendini sorgular, kendini eleştirir, kendini hakır görür. İhtiyar galib ise asla kendini sorgulamaz, kendini ne eleştirir ne de eleştireni sever. **İradeli** insan kusurlarını gösterenden memnun olur! Bu da **Marifetullahı** olduğunu gösterir. Kusurlarını görme nisbetinde **MARİFETULLAHI** vardır demektir. Kusuru deruhte etme nisbetinde Allah'ı cc **sever**. Ruhunu öne

çıkarmak adına bedenini ve beşeriyetini devre dışı yapma nisbetinde ruhundakilere şahid olur. Ayine-i ruhunda da Rabbinin teayyünü ve teşahhusuna mazhar olarak **latife-i Rabbaniyesi** işlevselliği görünür.

☞ İnsanın tamam hakikatlarının ortaya çıkıp taayyün etme zemini değil dünya.

Babu toprağı Cennettir. Sevgin ve nefretinin manasına cevab → Niçin dir. Niçin nefret ve sevdin sorusudur. Derdi dünya olanın dünya kadar derdi olur. Sevildiğini bil.

Materyalizm ilk önce madde var sonra maddeden soyut kavramlar çıktı derdi. Kuantum fiziğinde ilk önce mana, bilgi var. Madde onlara göre şekil alıyor der!!! Kuantum fiziği tesadüf değil tasarımcı bir akli esas alır kainatın başına. Düşünceler insana misafirdir. İnsan kendisine rağmen, kendisine bile kafa tutacak şekilde de yaratılmış. Fırsat ikliminde farklı farklı bitkiler yetişiyor, tek bitki yetişmiyor. Her işten sonra hatta düşüncenin sonunda da düşünceni de düşün. Düşüncesini düşünebilen de farkındalığını artırıyor. İnsan referans noktası elinde olursa psikolojik rahat eder ve keyfemaşelerden kurtarır.

Yaşamak için mi çalışıyorsun, çalışmak için mi yaşıyorsun?

Negatifle mücadele etmeye gücünü harcama iyilik taraflarının çapını genişlendirerek güçlendir.

(21.10.2020) (Tepecik)

☞ **Lemalar (198)**: “o mevcud vücud buluyor.”

Vücut; var olmak, ademin zıddı. Var olunanda mevcud. Var olabilmek mevcud. Subutî sıfatların ortaya çıkmasına mevcud. Zatî sıfatına Vücut.

Sıfat-ı Zatiyelerin bütünlüğüne → Vücut.

Sıfat-ı Subutiyelerin bütünlüğüne → Mevcud.

Esmâ-i Hüsnaların bütünlüğüne → Mahluk.

☞ İnsan sahte rahatlığı aramamalı.

☞ Kibirli, özür dileyemez, soru sormaz, yardım isteyemez, dua edemez.

☞ Başkasını mutlu ederek mutlu ol.

☞ Hayatın gayesine uygun yaşayarak ölümle yüzleşmesi kolay olur.

☞ İyiler de kötüler de iyilik yapabilir, yalnız iyiler kötülüklerden sakınır. İyiliğe yatırım yap. Sıradan şeylerden mutlu olmaya çalış. Başkalarını değil kendini kontrol ve değiştir. Ümidini kaybetme. Ümitle alakalı; iki kurbağa süt kazanına düşüyorlar. Biri çabayı terk etti. Değeri ümidini kesmedi, çırpındı çırpındı sütte yağ tabakası oldu. Oraya bastı dışarıya çıktı. (Naklettim)

☞ Onlarda **Trans**, bizde **hal-i istiğfar..** Sohbetle mayalanma var.

☞ **Tefekkür**; ikiliği ortadan kaldırandır.

☞ **Bereket**; kaynağının, hakikatının azamî tecellisi.. Sebebler üstü kuvvetli bağ ve tecelli.

☞ **Aşk-ı ilahî**; ilahî hakikatına bağının azami zuhuruna mazhariyet. Beşeriyetinden sıyrılıp asl-ı hakikatına dönüş serüveninin herhangi bir mertebesinin halet-i ruhiyesi, hal-ı istiğfarı..

☞ **Rüşvet**; ruhun zehiridir. Şefkat hissine darbe vuruyor.

☞ İnsanın yüzü neyi düşünüyorsa onu gösterir.

☞ **Kendini aşan dost olabilir.**

☞ **Ferd**; cem-ül ceminden haberdar olub farkındalığı artmış verici makamına yükselmiş.

☞ Musa as'mın mazhar olduğu esmaların bizdeki tezahürleri kadar biz de dağımızda kelam-ı İlahiyeyi duyarız.

☞ Dalga hali sürekliliktir, parçalar ise kesikliliktir. Kuantum fiziğinde.

☞ Aynen bunun gibi **vesvese** şeytandan kesikliliktir, devamlı değil. **Vehim** ise dalga gibi sürekliliktir ki nefis-i emmareden geldiği için sende cereyan ediyor. Şeytan ise sende bazan dışarda vs. Beden parçacık, ruh ise dalgalı özelliğe sahibler. Akıl ikisine de camidir. İşte bu çelişkili yani ikisinin de bulunduğu sisteminin sahibine **Tevhid denir.** Ondandır ki insan kendini çelişkili birlik olarak bilmeli. Zıdların dengelendiği kavşak insan!!!

☞ Yaptığın iş misal doktor, mühendis, hoca, alim, hafız, tamirci vs'ler insana kazandırdıkları ve giydirdikleri **elbiseleri** vardır. İnsan yaptığı işe göre fikri, hissi, duygu

ve latifeleri uyanır ve ona elbise olur. **Kendinde uyanır kendisi içine girer!** Böylelikle içsel alemine mekanlar açarsın. Her tefekkür Zihninde mekan açar. İçsel alemi ödünçle alınanlarla uyandırılmaz. Biz Risale-i Nur'larla hakikatlerimizi yine biz uyandıracamız inşaAllah..

☪ **Uyku ölümden bir örnektir.** Fiillerinden rahatsız olanlar (uyanık vicdanı varsa) ölümden de korkarlar. Uyku da ölüme benzediği için uyuyamazlar! Eğer vehimleriniz devamlı aktıfsa beslendiği kaynağı kes.

☪ **Risale-i Nur** çok anlamlı apayrı bir dildir.

☪ Her kim ne arıyorsa **farkında** veya farkında değilse de hepsi aslında kendini arar, kendi üzerinden arar hariçte. Aradığı ben merkezli arar. Arıyor arıyor.. Farkında değil kendi parçalarını bir araya getirmeye gayret. Kendini kendinde seyret!

☪ İnsanın **haleti ne ise bakışı da** o cinsten olur. Hırçın bakanın ruhu asude dir denilmez!

☪ İlahî aşk bütünlüktür. Muayyenlik aşk ise beşeriyettir.

☪ **Kulak** ve **göz** vs ler başka insanların mevcudiyetlerini iktiza ediyor, aynası oluyor. Niye kulak var? – Karşındakini bî dinle! Niye göz var? – Başka şeylere, karşındakine bir bak!

☪ **İlim**; bilmenin ötesinde kendine katmaktır.

☪ **Süveyda-i kalb**; siyah bir nokta ki **hacer-ül esveda** benzer, Kabe de kalbe benzer.

☪ Rahatladığın, sana kolay gelen işin **esması** senin galib esmandır!

☪ **İnsan bazan kendisiyle çelişkiye düşer.** Bu insanın cem-ül ezdad oluşundandır. Bilmeyen üzülür ve korkar (!) Bazan sana o tarafın sana hakim olur.

☪ **İlim**; eşyaların, olayların hakikatlarıyla ilişkileri ve çelişkilerinden insanı yapılandırması.

(25.10.2020) (Tepecik=

☪ **Zihin**; var olanları çerçeveleyendir bunu kavramların içini doldurmamız nisbetinde **olur. Matematik soyutlar bilimidir. Duyuların değil aklın malzemesidir**

matematik. Kavramlar olgulara bağlıdır. **Simge** ise farklı olguların arkasındaki manaya bağlıdır.

🌀 **Nasılki nazm-ı i'cazî Kur'anın koruma kalkanı olduğundan** bir harfe dahi sokulamadığı gibi, kişilerin ve Risale-i Nur'un dersanelerinin de koruma kalkanı, sirayet fânusudur. Dershaneye uygun olmayan sima, haletin ve davranışların bütünlük aynasında sırtıyor, görünüyor. Sana öyle bir ceza veriliyor ki; sıkıntı hissi ile seni dışarıya atıyor.

Maide:105 “Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltin. Siz doğru yolda olursanız yoldan sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır cc. O zaman Allah cc size yaptıklarınızı haber verecektir.”

Eb-u Ümeyye eş-Şa'bani anlatıyor. “Ey Eb-u Salabe dedim, şu ayet hakkında ne dersin?”

“Ey iman edenler!”

Gerçekten bunu, iyi bilen birine sordun. Zira ben aynı şeyi **Resulullah (s.a.v.) sormuştum**. Demişti: “Ma'rufa sarılın, münkerden de kaçın! Ne zaman uyulan bir cimrilik, takib edilen bir hevâ, (dine, ahirete) tercih edilen dünyalık görür, rey sahiblerinin (selefi dinlemeden) kendi reylerini beğendiklerini müşahede edersen, o zaman kendine bak.”

Peygamberim asm buyurdular ki: “Sizin üzerinize öyle bir zaman gelecek ki o vakit siz, iyilikleri emretmeyen ve kötülükleri yasaklamayan kimselerin en iyi kişiler olduğunı düşünürsünüz.” (*Ali el-Müttaki, Kenz, III, 686/8462*)

Şerr-i irtikab edenler kendisini ikaz edenlere karşı tavır alacaklar, ikaz etmeye toplumu kendi hâline bırakanlar da itibarlı addedilecekler...

🌀 Size sorsam. Düşünün, en çok güvendiğiniz, itimad ettiğiniz kişilerden üç tanesini düşünün. Niye çok itimad ediyorsunuz? (O sıfatlar peygamberlerde daha fazlası olduğu halde, hala nasıl güvenilemiyor hayret ediyorum!) Yani: Akrabalık hariç olmak şartıyla bir insanı niye seversiniz, niye nefret edersiniz? Bunların en iyisi Peygamberlerde, nefretinizde Onların düşmanlarında var! En çok sevdiğin üç şeyi düşünürmüsün? Peki bunları bilatereddüd davana feda edebilirmisin?

Sen kendini en iyi tanıyorsun. Hayatında ne kadar yalan ve aldatmak var. Kendinde en çok beğendiğin üç tane en güzel sıfatların nelerdir? Geleceğe nasıl niye öyle

bakıyorsun? Niye çoğu insanlardan farklısın? En çok neden korkuyorsun? Peki sence çaresi ne? Kendini dünyada ne ile güvende hissediyordun?

☞ Şecere-i hilkatta nasılsa insanlarda da öyle.

☞ Çok çeşitli güzellikler olsun. Bunların bir arada olmaları belki birbirlerini kapatırlar. Zıdlarının meratibleriyle olurlarsa her merteye görünür ama birbirlerini örtmeden. Karşıtlıklarının birliği daha başka güzellik.

☞ İncinme incitme! İnsan özüne hasrettir ve aşıktır. Onu ararken bulduğumu zannettiğine o değeri vermeyele hataya düşer. Onu bulma nisbetinde Hakkı bulur. Nefsini bilen Rabbini bilir sırrının bir sırrıdır bu! Buna vasıl olmak için; 1-Takva 2-Tasfiye, mücahede, cehd, saflaşma, riyazet, oruç tutmalar, halvetler.. Bunlara Tasfiye yolu denmiş. 3.Yol- Aşk ve muhabbet yolu. Bunları ehl-i tarikat tasnif etmiş. bizde ise; 1-Akıl yani ilm-i kelam. 2-Kalb. 3.Yol ise asfiya-i muhakkikînin ve müceddidlerin yoludur ki akıl kalb birliğinden. Netice de hepsini gayesi gayat-ül gaye olan Rabbine vâsıl olmaktır.

Sen sendeki çelişkilerden istifade ederek ilişkilerine basarak aslına, mır'acına yürü!

☞ Celalî tecelliyi ve öfkeyi ayırd etmelisin.

☞ Elinden kayıp gidenlerin farkında ol.

☞ Üretgen ol. Yani aşurenin tek tadı var ama malzemeleri farklı. Fakat tatta birleştiler. Her birey kendi tadından hakim olmasından feragat etti sonra da bütünsel aşure tadı ortaya çıktı.

(30.10.2020) (Tepecik)

☞ Bazan taşlarla yolları yaparsın, bazan evi yaparsın bazan da mabedi yaparsın. Yolda yürünür, evde barınırsın, mabedde de kendini bulup tanışırsın.

☞ Şiir çevrilemez yoksa zevki gider posası kaldığı gibi, ama tercümesi olur ama o olmaz. Kur'anı Kerim bundan da öteyedir.

Aklın Mertebeleri

Akl-ı meaş: Maişet akli, günlük maaş aldığın çalışmalar, çıkar akli, bedeni koruyan akıl, bedenin ihtiyaçlarını gideren akıl.

Akl-ı Mead: Ahireti ölçü yapan akıl. Gayesi daima nihaidir. Kendisiyle hesaplaşan akıl. Sebeblere bağlı olmayan. Hikmete, gayeye bağlı akıl.

Vicdan: Adalet sarayıdır. İnsanı dengede tutar, denge terazisidir. Gönül evi de denir. Vücut bulunduğu yer. Üzerindeki battaniyelerin, örtülerin kalkarsa.. Bulmak.

Akl-ı selim: İslamda fiil ile şahsiyet kazanmış. Kendi merkezine dönen. Bir insan, kendi gayesinden türettiği değerlerle mutmain ise, kendi ile barışık olduğu için ona akl-ı selim denilir.

Düşünceler denizin taneleri, zerrelere ise, bu denizin dalgası da hislerdir! Kin, nefret, gurur, hased, fesad, kibir, yalan, şehvet duygularımızı ve akl-ı selimimizi kirletiyor.

Kiri su temizler. Peki suyu ne temizler? – Yaş olan suyu ateş temizler! Ateş görünmeyen mikrobu öldürerek arındırır.

Akl-ı selim olunca; teslim, islam, barış haline gelince duygular durulur, dip görünür. Dinginleşir insan, arzularına hakim olur. Hislerinin ve duygularının esaretinden kurtulmuş olan.

Akl-ı nuranî: Seven akıl. Vahye muhatablıktan nuranileşmiş.

Akılsız irade keyfidir, firavundur. İradesiz akıl da meczubtur, darmadağındır.

🌀 **Kavramlarla düşünmek** kavramak, hakim olmak, zihnimize mekan açmak içindir. Kavram düşünmenin dilidir. Mevcudu kendine taşıyarak kendine dönüştürüp vücuda mazhar olmaktır.

🌀 Biliyormusun ümid fikrimizi uyandırarak, umit fikre dönüşür!!! Ümit fikri de vücuda tutunmadır, tutan eldir. Bunla insan kendi sorunlarını kendinde çözmesi, kendi sorunlarının çözümünü hariçte araması..

🌀 Bende ki sistemi, hissi, akli, duyguları vs'leri nasıl yöntemle Allah cc bende bütünleyip sonuna, arkasına da “ben”i koydu hayret ediyorum.

🌀 **Felsefe** zekanın, **vahiy** de aklın dilidir.

🌀 Alışkanlıklarımızın içinde rahat ediyoruz belki de bizi tutsak, esir etmiş de olabilir. Baksana bir adım dışına çıkamıyorsun? Geçmişini unutmamışsan gelecek için şimdi ne yapacağında bellidir.

🌀 Şüpheden niye şüphe etmiyorsun. Korkudan kork gösterdiklerinden değil. Korkuyu kim kanalize etmiş, korkunun başına kim oturmuş! Korkuyu analiz ederim; nereye kadar gidiyor? Neyini kaybetmekten korkuyor? Kayıp aynı zamanda başka bilmediğim bir bulma olmasın? Korkunu dibine kadar ayırıştır. Yani elindekileri onunla sorgula. Bedenimi kaybetmekten. Malı mülkü, kariyerimi, dostlarımı, yani kazandıklarımı sorgula. Öyle bir zemine ineceksin ki artık korkulacak, kaybedecek birşeyin kalmayacak senin. Korktuklarının iç yüzlerine bakabilirsen güvenilir zeminini bulursun. Herşeyi kaybetmeyi göze alabilirsin ama Allah'ı cc asla! Acaba korkularım zanlarımı kaybetmekten olmasın? İnsan Allah'ı bile zansız bilemez, bilmiyor. Zanlarını asıl kabul ettiğinden zanlarının kaybından korkuyorsun. Korku ümidin çelişkisi gibi dururken aslında ilişkisidir. Zanlarım benim külli düşünme imkanını verirken dümeninde ben olursam.

🌀 Sende kavram yok ama duyguların dışardan getiriyor olsa da kör gibisin, içi boş kavramlar da boştur, tevhid bunların cemidir.

Tenzih; soyutlamalarla ortaya çıkar. Formüllerle ifade edilir. Tenzih bize akli teşbih ise duygusal olanı verir. Eşyanın hakikatlarına ulaşmayı temin akılla olur. İlişkiler ve çelişkilerle aslına gitmek.. Tenzihten teşbihe tefekkürle geçer.

🌀 İnsan farkeder hayvanlar da farkeder ama insan fark ettiğini farkeder. İnsan olanın ve olacak olanın birliğinin kavşağıdır.

Anlamak başlı başına bir anlayıştır. Kendini aşan yegâne mahluk ve mevcuddur insan. Amaç yoksa yön. Yön yoksa yol. Yol yoksa yöntem de olmaz. Bunları birliğe getiren ise NİYETTİR.

Sıkıntı her çeşidi ve mutsuzluğun her mertebesi, gelecek korkusun her nev'i gibi pek çok hali sadece insan yaşar.

Bizden veya hariçten çıkan enerji aslının hakikatını taşımasıyla taşıyıcıdırlar! Bazan bizde bedensel hazlar enerjisi sürekliler. Bazan insanî ve ruhanî enerjilerimiz bizi aktif eder. Enerjiler hem canlılık verir hem de asıllarını taşıdıkları için taşıyıcıdırlar! Bazan bedensel, ruhsal, hissel ve duygusal enerjiler aktif olur bir kavşakta bir oraya toplanırlarsa yâ yıkıcı yada ciddi yapıcı olurlar!

Değersizlik çürümenin tarlasıdır.

Sen sen olarak yaşamazsan hep kendinden kaçacaksın.

Meşguliyetlerini azalt!

Yalnızlıktan korktuğumuz için unutmak isteriz. Kendi kendinin bekçisi değil dostu olmak, kendi kendinden beslenme ki kendi kendine ısınmak! İnsan kendine katlanamıyor, kendiyle yüz yüze gelmeye korkuyor, onun için kendinden kaçıyor. Kendiyle yüz yüze geldiğinde kendisinin bile katlanamayacağı pek çok sevimsizlikle karşılaşmak istemiyor. Kendinden kaçan bir yerlere sığınmak, ait olmak ister. Kendimizi sığındığımız yerde mutlu hissettik ki orayı canımız pahasına korumak isteriz, laf gelmesini istemeyiz. Unutma her şey kendi cininden beslenir. Öfke öfkeyi, lanet laneti çağırır. Kendin bir yerlere, kişilere ulaşmak için harcama, kendine ulaşmaya bak!

Çok iyiyim Elhamdülillah. Çünkü dertsiz dünya aramadığım için. Hem muhali talep etmek kendine kötülük yapmaktır. (Münazarat)

İRÂDE – İHTİYAR

(04.11.2020) (Yedikule)

Kâinatın İradesi → Alem-i Şehadet – Mevcudat → Sureti
→ Kitab-ı Mübin → Kanuniyeti
→ Daire-i hayat → Hakikati
→ Evamir-i tekviniye → Mahiyeti

İnsanın iradesi → Sureti → Cüz-i iradede
→ Kanuniyeti → Akıl'da
→ Hakikati → Vicdanda
→ Mahiyeti → Kalbteki meyelan

İrade; Sıfat-ı Sübutiyeden olduğundan bizim sıfatımızdır irade.

Cüz-i ihtiyar; Menşeî dimağda olduğu için his değil kuvvadır ama hissi de kullanır, kendisi kuvvadır.

Cüz-i ihtiyarın	→ Sureti	→ Serbest bölge
	→ Kanuniyeti	→ Akıl'da
	→ Hakikatı	→ Tasdikte
	→ Mahiyeti	→ İltizamda

Risale-i Nura Niye Bu Kadar Ehemmiyet Veriyorlar?

(03.03.2020) (Küçükçekmece)

Zamanın ehemmiyetinden. Zaman ahirzamandır. Tarikatların hâkim oldukları dönemlere benzemiyor. O zamanlarda iman mahfuzdu, şairler hakimdi ve bizden olanlar başımızdaydılar. Eskide gelen ya ayetin çözümünü ya da ahiretteki ahvalleri sorarlardı. Şimdi bana şöyle soruyorlar; “hoca haşa haşa haşa Allah cc var mı?, gidip de gelen var mı?” soruyorlar. Sen bunlara evradı ve şunları yap, şunları yapma denilir mi? Belki senin imanın mahfuz, ama evlad-ı iyalin ve çevren ve müslümanların itikadları, imanları ve tarafgirlikleri ve fiilleri, yaşantılarına baktığın zaman insan şunu diyesi geliyor; “bunların imanları olsun tamam”.. Bunu söyleyen kardeşim, evinde tv, internetler ne kadar var ve hakim. Hem evlad-ı iyaline ne kadar hakimsin. Camiyi, dergahları doldurmuşlar fakat Allah cc düşmanlarına dost olmuşlar. Tarikat meyvelere iman esasları gıdalara.. İnsan meyvesiz yaşar fakat iman esaslırsız yaşayamaz.

Resulullahın hayatına bak! İbtida-i İslamiyette ilk önce neleri işledi. Evradların, Kur'an okumaların iman esaslarına göre makamları nerededir. Asrın insanının ruhu, kalbi ve dimağı ve akılı bir sürü şirklerle dolu. Bunlar iman hakikatlarıyla ancak yok edilebilir. Çünkü küfür ve dalalet fen ve felsefeden geliyor. İzalesi tarikatlarla olsaydı tarikatların hâkim olduğu Osmanlıdan süfyaniyet zuhur edemezdi. Tarikatlar hâkim iken süfyaniyetin çıkmamasına engel olamamışsa çıktuktan sonra ortadan kaldırmaya muvafak olamayacağı malumdur!

Bahsettiğin Hasan Feyzi abiler, Nusret hocalar, Hüsrev abiler daha niceler zamanını iyi okuyabildikleri için Allah'ın cc vaad ettiği ve adet-i ilahi olan yüz senede bir gelecek olan müceddidliği arıyorlardı, bekliyorlardı ki görünce sarıldılar. Eğer eski yöntem çare olsaydı Cenab-ı Hak cc her yüz senede bir müceddidleri göndermezdi. (Eb-u Davud. Melahim 1.. ve Keşf-ül hafa hadis no: 740) Barla Lâhikası (163)'de..

Hem Tarikat şeyhleri de Risale-i Nur'a işaret etmişler, tebşir etmişler ve müjdelemişler. Başta İmam-ı Ali r.a, Şeyh-i Geylani, İmam-ı Rabbani r.a. ve Nakşibendi hz lerinin müjdeleri Sikke-i Tasdik-i Gaybi kitabında ifade metinlerini görebilirsiniz. Hem 33 ayetlerin işaret etmesiyle Risale-i Nur bu asrın ehemmiyetli meselesidir.

Hem Risale-i Nur ahirzamanın muceddidi olduğu için o asırların helaklarına vesile ve sebep olan günahların bu asırda daha umumi ve genel işleniyor. Tamircisi de Peygamber olması lâzım gelirken değil. O zaman eserlerinde o tamirci olan Peygamberlerin hangi İsm-i Azama mazhar olmuşlarsa bu asırdaki tamirci makamında olan da o İsm-i Azama mazhar olması lazım ve iktiza ettiğiinden, Risale-i Nurlar da İsm-i Azama mazhar olduğundan her mevzuyu İsm-i Azam cihetiyle ve makamıyla ve mana camiyetiyle izah ediyor. Siz sırf lafzını görmüşsünüz. Onun mana meratibleri ve hakikat tabakalarına cami olduğunu ona ciddi muhatab olub ihtiyacını hisseden talebeleri şahiddirler.

İnsan sırf kalbten ibaret değil. Akıl da var, ruh da var. Bunlar da cevap isterler, hakikatları isterler.

Artık taklidi imanla olamayacağını, gidilemeyeceğini.. Alenen iman esaslarını dini tamir davasında ulema-i su'nun inkâr ettiğiine şahid oluyoruz. Peygamberimizin asm peygamberliği, Kur'anın hakkaniyetleri ve müceddidlerin makamları ve hakkaniyetleri sorgulandığı bir asırda akla ve mantığa dayanak ikna ve ilzam yöntemleriyle hakkaniyetlerini isbat etmek ihtiyacından..

Bu büyük zatların kararları Kur'anın işaretlerine, Peygamberimiz asm'ın işaret ettikleri dehşetinden ve Tarikat pirlерinin açık ifadeli müjdelerine uyararak kendi kanaatlarına uymamaktan..

Regaib Gecesi

☪ Regaib ismini melekler vermiş. Allah u Teala cc mümin kullarına rağbetler, ihsanlar ve ikramlar yapan. Bu geceye hürmeten affeder.

İnayet olduğuna Risale-i Nur'da;

☪ Şualar (494)'de hemen inayet-i Rabbaniyeden bahsediyor.

☪ Hizmetinize mukabil Regaibi Kadir gecesi kıymetine çevrileceğini..

☪ **Kastamonu Lâhikası (84)**.. Risale-i Nur'un hizmetinde olursa böyle olur.

Kastamonu Lâhikası (147)'de de beratınıza ve manen galebenize ve düşman zalimleri şaşırtacağına.. Düşmanane taarruzdan vazgeçib, dostane hulûl edip...

Regaib, Arabça bir kelimedir ve reğabe kökünden gelir, Reğabe, kelime olarak, herhangi bir şeyi istemek, arzulamak, ona karşı meyletmek ve onu elde etmek için çaba sarf etmek demektir. Regaib kelimesi ise, regabe'den türemiş olan bir isimdir ve kendisine rağbet edilen, arzulanan, taleb edilen şey demektir. Müennes, regaibe dir. Regaib nin çoğulu da regaibe'dir. Kelime olarak regaib'in aslı budur.

Kastamonu Lâhikası (250)..."manevî ve bakî bir ömrü kazandırmak sırrını taşıyan..."

Emirdağ Lâhikası 1 (37) "üç saatte yüz defa, belki fazla tekrar ile melek-i ra'dın yüksek ve şiddetli tesbihatıyla öyle bir rahmet yağdı ki; en muannide dahi Leyle-i Regaib'in kudsiyetini ve Hazret-i Risalet'in bir derece, bir cihette âlem-i şhadete teşrifinin umum kâinatça ve bütün asırlarda nazar-ı ehemmiyette ve Rahmeten lil'âlemîn olduğunu isbat etti ve kâinat o geceyi alkışlıyor diye gösterdi."

Emirdağ Lâhikası 1 (40) "...yağmur rahmetinin tevafuku.."

Emirdağ Lâhikası 1 (46) "...manevi bir rahmet.."

Emirdağ Lâhikası 2 (121) "...manevî kazançların ve duaların umum kardeşleri hakkında makbuliyetini rahmet-i İlahiyeden rica ve hizmet-i Nuriyede muvaffakiyetimizi tebrik ederiz."

Sikke-i Tasdîk-i Gaybi (205), Emirdağ Lâhikası 1 (37) "maddi ve manevî kuraklığın rahmetsizliğinin kalktığı.. me'yusiyetlerin derd-i maişet endişelerinin kalktığı kalbi yakarışların hissedildiği.."

Sikke-i Tasdîk-i Gaybi (206) "Hazret-i Risaletin bir derece bir cihette âlem-i şhadete teşrifinin umum kâinatça ve bütün asırlarda nazar-ı ehemmiyette ve Rahmet-en-lil'âlemîn olduğunu isbat etti ve kâinat o geceyi alkışlıyor diye gösterdi."

"Hem Risale-i Nurun bir silsile-i kerametini teşkil eden tevafuk, bu hâdisede hiç tesadüfe havale edilmez bir tarzda üç-dört tevafukla, Leyle-i Mi'rac ve Leyle-i Regaib hürmetlerinde Risale-i Nurun da bir hissesi var olduğunu gördük.

İbtida ve intiha-i terakkiyat-ı hayat-ı Ahmediyenin ünvanları olan Leyle-i Regaib ve Leyle-i Mi'rac bu kuraklık zamanında kesretli rahmette tevafuklarıdır.”

Alem-i Gayb Dersten Alınan Notlar

(26.02.2020) (Yedikule)

Alem-i gayb denince eşyanın hakikatına bakıyor!

Oduna → mülk... Duman + ısı & renkle & vs lere = Alem-i gayb.

Bu farklılıkları bir bütün tutan kanuniyet manzumesine alem-i melekut denir. Senin de arzda şahid olduklarına alem-i şehadet (senin şahid oldukların) denir.

Umur-u batınaya batıldakilerde geçebilir. Âdi beşeriyetten çıkma nisbetinde..

Alem-i gayb → Arş'ın altında tâ alem-i şehadeti de içine alıyor.

Alem-i şehadet < umur-u batına < Alem-i gayb < melekutiyet < en cami

Alem-i gaybın kainatta

→ Sureti	→ Alem-i şehadet
→ Kanuniyeti	→ Alem-i melekut
→ Hakikatı	→ Arş
→ Mahiyeti	→ Subuti sıfattan

Alem-i gaybın insandaki

→ Sureti	→ Dimağ
→ Kanuniyeti	→ Vicdan
→ Hakikatı	→ Kalb
→ Mahiyeti	→ Ruh

Hüsn-ü Münezzehe ve Mücerred

(31.08.2019) (Altınoluk)

Cemal → Suret → Mülk.

Hüsün → Siret → Meleket.

Mücerred → Eletrik..

→ Ruh..

Mücerred → Tasavvura bakıyor.

Münezzehe → Tahayyüle bakıyor.

Damar

(31.08.2019) (Altınoluk)

Damarla **dostlara** hücum ediyor.

Akıl → Anlıyor → Islah olur.

Kalb → Dinliyor → Kusurunu anlar.

Kuran'ın tilmizlerini bekleyen 6 tane damar var.

1. Hubb-u cah →→→(damarın içi) →→→ Hırs-ı şöret + Hodfuruşluk + Şan-u şeref

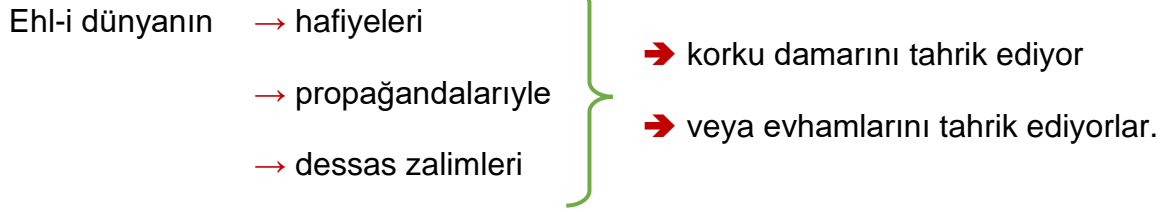
Hubb-u cahı aktif eden şöretperestlik hissi var. **Mektubat (412)**

Şöretperestlik hissi → Hubb-u cah → Hırs-ı şöret

→ Hodfuruşluk

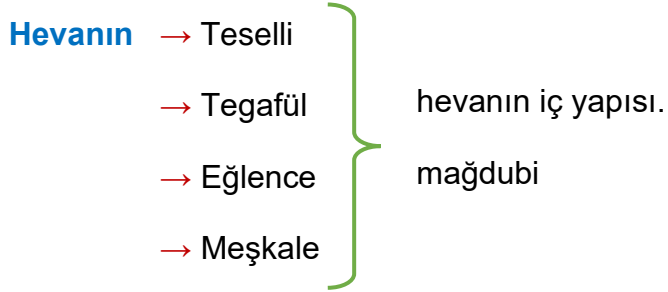
→ Şan-u şeref

2. Hiss-i havftır.

3. Tama damarı..

Ehl-i dünya hususan ehl-i dünya dalkavukları hırsını tahrik ediyorlar.

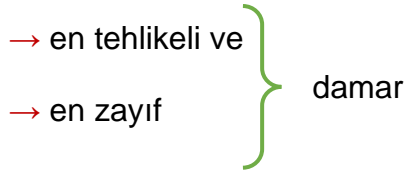

Mektubat (100): "...Kardeşlere:..."

4. Asabiyet-i Milliyeyi kullanıyor.

Kardeşi kardeşle vurmanın yolu.

5. Enaniyetlerinden istifade ediyor.

Hedefte kim → metin kalbli
→ sadakatı kuvvetli
→ niyeti ihlasli
→ hamiyeti âli

Vehim ve Heva } tahakkümünden

Nefis ve heves esaretinden

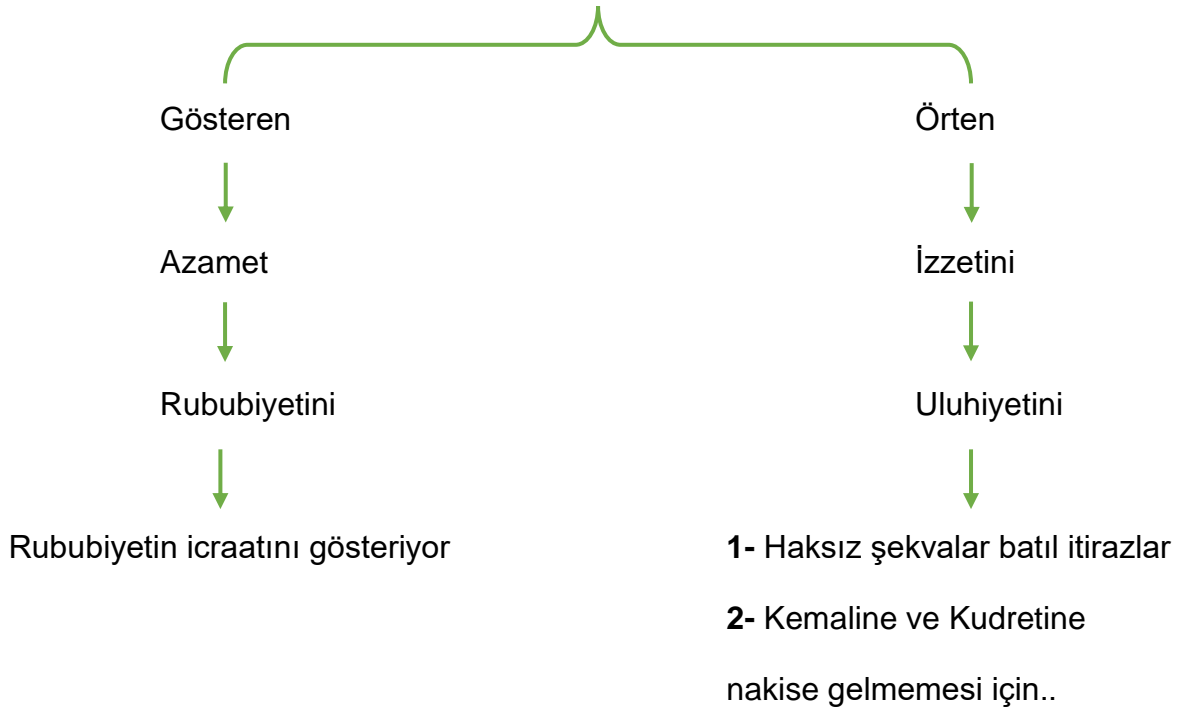
Vehim ve heva → Tahakkümü → Daim-i hapis

Nefis ve heves → Esareti → Zündan

Esbab Perdesi

(31.08.2019) (Altınoluk)

22. Sözden Esbab Perdesi

❖ Allah (cc) sıkılmamı istemiş olduğunu bilersen sıkıntının içinde rahatlığın olur.

Sekeratın Hakikati

(30.08.2019) (Altınoluk) (Erdemit Enfüs Kampı)

❖ **Lugati:** Ne dünyalı ne de ahiretli, berzaktır.

❖ Kainatında insanında hem maddi hem de manevî sekeratları var. Sekerat sarhoşluktur. Müskirden gelir. Sarhoşlukların çoğuludur.

Dünyanın eceli ve sekeratı olan → eceli.

Sekerat çeşitleri

1. Derd-i maişet
2. Millitetçilik
3. Felsefe
4. Siyaset
5. Teknoloji (sefahat)

Bunlar akli ve huzuru devre dışı yaptığı için sekeratı bunlarla yaşarlar yaşarken..

❖ Seni maneviyattan kapatan, akli devredışı yapan herşey seni sekerata atıyor.

❖ Serbest bölgeyi bloke edince aklın sekeratı başlıyor yani akli devredışı yapıyor. "Akli selbediyor" diye de geçiyor.

Hususi dünyasında kalmak onun sekeratıdır.

Sekerat → dimağda oluyor.

Sekerat anında şeytan sana en yakın olduğu andır. Bu da namazda secdede oluyor. Çünkü kişi kendinden en uzak olduğu andır secde.

Sekeratı huzurla yok olur veya sekerata hakim olursun. Huzur anıdır sekeratı yönetmek. Seyda sekeratta talebe-i uluma muekkel melek istemesiyle sekeratını yönetiyor. Huzur hakikati sekeratın arkasına geçiyor.

Şehidin hakikati: **Sözler (491)**'de.

1- Tesis-i İslamiyetde

2- Neşr-i ahkam-ı Kur'aniyede

3- Hizmetleri ve İslamiyetin bütün dünyaya ilan-ı harb etmeleri o kadar yüksektir ki,

Bunları yaşayan şehidin hakikatını yaşıyor demektir. Bu üçüne mazhar olmakla Şehîd esmasına mazhar oluyorsun.

Sekerat → “Ecel” esmasıdır. Cevşende geçiyor.

Taakkul – Akl – Akıl

(Devamı: 28. Defter - Sahife 1)

(21.01.2019) (Küçükçekmece)

Hatırlama. Zihin yarararak anlama. Akıl erdirme. Hatıra getirme.

Akıl: Men'etmek. Sığınacak yer. İnsanın hayrı, şerri ve ilimleri anlayan, sebeplerden neticeleri çıkararak ve eserden eser sahibine intikal eden hassası. Düşünme ve anlama kabiliyeti. Zihin, zeka, tefehhüm, fehim, irade, anlayış, kuvve-i hâfıza, mülhaza, re'y, yaptığını bilme. İlim, zihinde hasıl olan sûret. İnsan zihninin sıfatı. Kalbe hak ve bâtılı ayırdedebilen bir nur. Akıl, esasen imsak ve imtisak manasınadır. Diyet vermek, kan dökülmesini men' ve imsak edecek müeyyid bir kuvvet mesabesinde olduğundan bu cihetle de diyete akıl denilmiş olması melhuzdur. Sürmek. İp ile bağlamak. Taakkul; akıllı kullanan sistem. Tasavvur; düşünceleri, tahayyül ise hayali kullanan sistem.

Manaya eren kalb Akl-ı maad. Akl-ı küll ise Cebrail as denir. Aklın vasatı haddini bilmesi bunun eylemdekine edeb denir. Peygamberimize asm tabi olan Cebrail olunca, o zaman akl-ı küll olması için Peygambere tabi olmasıyla.. Zekavet duyuların bütünlüğünden ki somut kavramlarla meşgul olur, akıl ise soyut kavramlarla meşgul olur. Hırsız buna iyi bir misaldir. Akılla değil zekasıyla yapar..

Sözler (277): “Bîçare vesveseli adam, bazan tahayyülü, **taakkul** ile iltibas eder. Yani: Hayale gelen bir şübheyi, akla girmiş bir şübhe tevehhüm edip, itikadına halel gelmiş zanneder.”

Tahayyül ile taakkul ile iltibas ediyor.

Yani: Hayale gelen şübheyi, akla girmiş bir şübhe tevehhum edib,...

Burada tahayyüle → hayali..
Taakkule → akılı.. } koyup izah ediyor.

Yani: Akıl cihazını → taakkul
Hayal cihazını da → tahayyül } yapıyor, kullanıyor.

Sözler (706): “Taassub iltizamdan,
imtisal iz'andan,
tasdikten iltizam,
taakkulde bîtaraf,
bîbehre tasavvurda.”

taakkulde → bîtaraf

Hutbe-i Şamiye (26): “Neden **taakkul** etmiyorlar, divaneliğe düşerler?”

Divane: Akıl devre dışı olarak deli. Akılı başında olmayan.

Akleden → taakkul.

Aklını kullan? – Kim kullanacak? – Elcevab: taakkul

Sözler (8): “Bismelenin rahmet noktasında parlak bir nuru, sönük **aklıma** uzaktan görüldü.”

“sönük aklıma görüldü” Benim aklıma diyen (bu makamda) taakkul.

(*Ene mevzusu değil*)

Sözler (10): “Ey insan! **aklını başına al.**”

Aklını taakkul başına alacak.

Demek akıl gidib gelen.. Var olup kaybolan. Ve kullanılındır.

Sözler (21): “Halbuki namazda ruhun ve kalbin ve **aklın** büyük bir rahatı vardır.”

(21.01.2019) (Küçükçekmece)

Sözler (26): “ve her insanın **aklına** şu fikri veriyor:”

Aklına fikir veriyor.

Sözler (27): “Fâsık adam, **aklın** iz'ac ve tacizinden } kurtulmak için, galiben ya sarhoşluğa veya eğlenceye kaçar.”

Akıl bazan iz'aç ediyor. Yani: Rahatsız etme. Bunaltma. Yerinden koparıp ayırmak.

tacizinden: Huzursuz kılmak. Rahatsız etmek. Sıkıntı vermek. Canını sıkmak. Âciz etmek.

Demek akıl sistemi doğruya, verilen malzemelere göre çalışıyor. İnsan yanlış yaşadımı akıl iz'aç ve taciz ediyor.

Sözler (32): “Eğer bir yaşındaki bir çocuğun **aklı** bulunsa ve ondan sual edilse:”

Demek akıl gidiyor geliyordan farklı olarak yaşa göre de var oluyor ve yok oluyor.

Sözler (32): “Neticesi ve meyvesi ve faidesi ne kadar çok mühim ve büyük olduğunu; **aklın** varsa, bozulmamış ise anlarsın.”

Aklın varsa...

Bozulmamış ise... Bunu taakkul anlıyor.

Sözler (35): “Şimdi bunun kalbi ve ruh ve **aklı**, şu elîm vaziyetten gizli feryad u figân ettikleri halde;”

Sözler (54): “Sen yalancı vehmini, hezeyancı **aklını**, aldatıcı nefsinin } tasdik ediyorsun.”

hezeyan: saçma sapan konuşan.

Kim tasdik ediyor?

- taakkulu.

Sözler (55): “İşte görüyorsun ki: Her saat, senin **aklın** kabul etmediği o tebdil-i diyar gibi çok inkılablar,”

Akıl verdiğin malzemelerle ölçüp biçiyor ve doğru ve yanlış o zaman diyor.

Sözler (65): “ve **aklı**, meş'um bir alete ve”

akıl → alettir.

Sözler (27): “**Akıl** bir âlettir. Eğer Cenab-ı Hakk'a satmayıp belki nefis hesabına çalıştırsan, öyle meş'um ve müz'ic ve muacciz } bir âlet olur.”

Akıl bir alettir.

Sözler (11): “kâinat sîmasında

öyle bir sikke-i Rahmet içinde bir hâtem-i rahîmiyeti ve

bir nakş-ı şefkati dokuyor ve

öyle bir hâtem-i inayeti nescediyor ki,

Güneşten daha parlak kendini **akıllara** gösteriyor.”

Akıllara gösteriyor. Akıl akıl olmasını yapan bunları görmesiyle mümkün oluyor.

Sözler (26): “senin daire-i hayatın içindeki mâmelekin ve

o mâmelekin içindeki

→ cisim,

→ ruh ve

→ kalbin

ve onlar içindeki

göz ve

dil,

akıl ve

hayal

gibi zahirî ve bâtinî
hasselerindir.”

akıla burada hasse diyor.

Hasse: Kuvvet. Güç.

(21.01.2019) (Küçükçekmece)

Sözler (27): “akıl öyle tılsımlı bir anahtar olur ki:”

Akıl → tılsımlı bir anahtar.

Sözler (28): “İşte ey **akıl**, dikkat et! Meş'um bir âlet nerede? Kâinat anahtarı nerede? Ey göz, güzel bak! Âdi bir kavvad nerede? Kütübhaneye-i İlahînin mütefennin bir nâzırı nerede?”

Akıl → alet

→ anahtar

Sözler (29): “saadet-i uhreviye levazimatını tedarik etmek için

verilen

→ **akıl**,

→ kalb,

→ göz ve

→ dil

gibi güzel hediye-i Rahmaniye,”

Akıl → hediye-i Rahmaniye

Sözler (38): “**Âkıl** odur ki: ... خذ ما صفا دع ما كدرْ kaidesiyle amel eder, selâmet-

i kalb ile gider.”

Akıl → safayı al..

→ kederi bırak..

Sözler (43): “Hem **akıl** ona yüksek maksadlar ve
bâki meyveler } gösteriyor.”

Sözler (76): “Dinleyen **akıllar** adedince, manalarını akıllarda ibka eder.”

İbka: Bakileştirme ve süreklileştirme, devamlı olmasını sağlama.

Sözler (82): “Sonra bu kadar nümune ve misalleri müşahede ettiğin halde, haşr-i cismanîyi **akıldan** uzak görüp istib'ad etmekle inkâr etsen; ne kadar divanelik olduğunu sen de anlarsın.”

“Akıldan uzak görüp istib'ad etmekle inkâr etsen;”

İşte bunu yapan taakkul sistemimizdir. Aklı kullanan..

Sözler (88): “insanın kalb cüzdanındaki letaif ve
akıl defterindeki havas ve
istidadındaki cihazat,”

Akıl, Akl → Seni başka yere bağlayan iptir.

→ Cihazdır (Sözler (277))

→ Alettir. (Sözler (27, 65))

→ Hasedir. (Sözler (26))

- Tılsımlı bir anahtar (Sözler (27))
- Hediye-i Rahmandır (Sözler (29))
- hezeyancı aklını (Sözler (80)) Aklın ifratı.
- tefrit modu → meş'um
 - zulmanî
 - âlet-i tazib
- Vasat modu → mübarek
 - nuranî
 - âlet-i tes'id (mutluluk vesile ve vasıtası)
 - hediye-i hikmet
- Kıyas aletidir. (Sözler (116))
- İdrak aklın sıfatı (Sözler (141))
- Anlama (Sözler (288))
- Anlayamayacaklarını bilmesi aklın vasıtasıdır. (Sözler (348))
- Aklı merak aktif ediyor. (Sözler (383))
- Aklın → ifratı → Aklım bana yeter.
 - vasatı → Haddini bilip hududunda kalır.
 - tefriti → Böyle bir derdi yok, merakı yok. (Sözler (386))
- münekkid (Sözler (684))
- Aklın gözü var (Sözler (682))
- Sırr-ı teklif akılda (Mektubat (209))
- Hikmet aklın sıfatlarından (Mektubat (233))
- Aklın varsa evhamdan kurtul (Sözler (681))
- Telakki etmek akılla mümkün (Mektubat (35))
- Akıl istikametini bulursa nefis-i emmare bile tabi olur (Mektubat (68))
- Aklın ihtiyarı var (Mektubat (93))

- Teklif, imtihan akla yapılır. Tecrübe akılla kazanılır. (Mektubat (93))
- Tekzib ve inkarı akıl yapar. (Mektubat (97))
- Umumun temsil eden tevatürü kabul etmeyenin akli yok. (Mektubat (119))
- Teyid ve tahkim akıyla oluyor. (Mektubat (190))
- Nokta-i hüzn, elem ve gam akıyla alınıyor. (Mektubat (198))
- Sırr-ı teklif akıyla olur. (Mektubat (209))
- Anlamak akıyla. (Mektubat (218))
- Akıyla seyahat ediliyor (Mektubat (221))
- Müteşabih ayet ve hadisleri küçücük aklına sığdıramadığı için inkâr eder. (Mektubat (351)) Küçük akıl.
- Mütehayır akla. (Mektubat (359))
- Aklın muhakemesine. (Mektubat (397))
- Aklın zahirisi ve batınısı var. (Lemalar (72))
- Akıl görüyor. Lemalar (96))
- İnsaf aklın sıfatı (Lemalar (188)), (Sözler (129)):
- Marifet ve irfan aklın sıfatlarındandır. (Şualar (116))
- Taharri aklın sıfatı. (Şualar (127))
- Bilmek aklın sıfatı. (Şualar (600))
- Anlamak aklın sıfatı (Şualar (129, 218)) (Sözler (380)):
- Hikmet aklın sıfatı (Şualar (636)), (Sözler (193)), (Muhâkemat (123))
- Teemmül (Mesnevî-i Nuriye (12)) aklın sıfatı
- Muhakemat aklın sıfatlarından (Mesnevî-i Nuriye (23))
- İfratı → Cerbeze.. Vasatı → Hikmet.. Tefriti ise → Gabavettir. (İşârât-ül İcaz (23))
- Allah'sız düşünmek, bilmeklerin vehimleri vahsi olur. (İşârât-ül İcaz (90))
- Fikir aklın sıfatıdır (İşârât-ül İcaz (101))
- Muhakeme aklın sıfatındandır (İşârât-ül İcaz (109)), (Divan-ı Harbi Örfi (38))

- Burhanlar akli yapılandırır. (İşârât-ül İcaz (112))
- Fehm aklın sıfatından (İşârât-ül İcaz (116))
- Küfran-ı ni'met aklın haramıdır (İşârât-ül İcaz (176))
- Akli sağ.. Vicdanı sol taraf.. (Sözler (309))
- Mantık ve burhan aklın sıfatlarından.. (Emirdağ Lâhikası 1 (104))
- İmkân-ı akli, aklın sıfatlarından. (Muhâkemat (65))
- Burhan aklın sıfatı (İşârât-ül İcaz (154))
- Tereddüd (Kararsızlık) aklın sıfatı. Her iki tarafa açık.. (Muhâkemat (76))
- Hikmet aklın sıfatıdır. (Muhâkemat (123))
- Fikir aklın sıfatlarından. Ama tasavvurda da var. (Sözler (145))

Hayvanlarda fikir yok.

- Anlamak ve bulmak aklın sıfatlarından (Sözler (226))
- Tevekkül aklın sıfatı (Sözler (315))
- Kibir aklın sıfatından.
- Akıl midesi (Mektubat (331))

Aklın sıfatların devamı: 28. Defter - Sh218

(03.02.2019) (Güney Köyü)

Sözler (72) "...bütün **akılları** hayrette bırakan şu intizam-ı alem"

Akıl hayrette kalabiliyor.

Sözler (76) "Dinleyen **akıllar** adedince, manalarını akıllarda ibka eder."

ibka: Bakileştirmek.

Sözler (82) "...haşr-i cismaniyi **akıldan** uzak görüp istib'ad (uzaklaştırma, uzak görme) **etmekle inkar etsen;**"

Aklın içinde olduğu batıl Őeyleri de akıl kendisi kendisinden uzak tutabiliyor. Nasıl ki “serbest bölge” de bize rağmen Őeyler olmasına rağmen bize zarar veremiyor. Vehimdir, vesvesedir ve zanlardır, dűŐüncelerdir veya Őűbhelerdir. Bize de ama zarar veremiyor. İyi insan derken içi arı duru – Őerlerin, yanlışların ve Őűbhe ve Őirklerin olmadığından değil.. olduğundan değil. Bunlar birbirlerine zıd olarak – dalga boyu – aynı yerde bulunabiliyorlar.

Sözler (80) “...kendi yalancı vehmini,
hezeyancı aklını,
aldatıcı nefsinin

} tasdik edip,”

hezeyan: saçma ve sayıklayan..

Aklın Allah-u alem ifrat modu. Hezeyan.

Vehmin ifradı → yalancı..

Nefsin ifradı → aldatıcı..

Sözler (87) “...en mübarek,
nuranî ve
âlet-i tes'id bir
hediye-i hikmeti

} akli olan

o biçareye en meş'um ve
zulmanî bir
âlet-i tazib

} yapıp,”

Aklın vasatı → mübarek
→ nuranî
→ âlet-i tes'id
→ hediye-i hikmet

tes'id: Saadetlendiren. Sevinç ve saadete vesile olan.

meş'um: Kötü. Uğursuz. Bedbaht.

Aklın tefrit modu → meş'um
→ zulmanî
→ âlet-i tazib

Sözler (88) "Meselâ **aklın** bir hizmetkârı ve tasvircisi } olan kuvve-i hayaliyeye denilse ki:"

Gerek kuvve-i akliye } bunlar güçtür, kuvvettir. Ortaya çıkmış hakikattirler.
Gerek kuvve-i hayaliye }
Gerek kuvve-i gadabiye } Vücut-u haricidirler, nefs-ül emirdirler, kuvvettirler.

Ve kendi hakikatlerinde şuurcludurlar. Çünkü ona soruluyor ve geçmişin, halin ve geleceğin bütünsel kuşatıcılığının anlamına gelen cevap vermesi.. kabul edip reddetmesi. Birşey istemesi.

"Sana bir milyon sene ömür ile saltanat-ı dünya verilecek, fakat âhirde mutlaka hiç olacaksın." Tevehhüm aldatmamak, nefis karışmamak şartıyla "oh" yerine "âh" diyecek ve teessüf edecek. Demek en büyük fâni,

en küçük bir âlet ve cihazat-ı insaniyeyi } doyuramıyor."

Kuvve-i hayaliyeye soruluyor.

O da mazi-hal ve istikbalin bütünlüğü ile şuurlu cevap veriyor!

Hem kuvve-i hayaliye manalara uygun libas giydiriyor. Her bir kuvve kendi içsel yapılarıyla şuurludurlar, hatlıdırlar. Bütünlük içinde birşey iken, kendi başlarına da bambaşka bir cihaz ve aletirler.

Sözler (109): "...bilhassa risalet-i Muhammediye ve vahy-i Kur'anî, hayatın ruhu ve aklı hükmünde olduğundan,"

Risalet-i Muhammediye (A.S.M.) → hayatın ruhu..

Vahy-i Kur'anî → hayatın akli..

❖ İrsal-i Rusül → hayatın ruhu

İnzal-i Kütüb → hayatın akli

Risalet-i Muhammediye → ruh muhatab.

Vahy-i Kur'anî → akıl muhatab.

"risalet-i Muhammediye (A.S.M.) dahi → kâinatın → his ve → şuur ve → **aklından** süzölmüş en sâfi hülâsasıdır."

"...**akıl** dahi → şuurdan → histen süzölmüş şuurun bir hülâsasıdır."

Akıl, şuurun hülâsasıdır.

"ruh dahi, → hayatın hâlis ve → hayatın sâfi bir cevheri ve sabit ve müstakil zâtıdır."

Ruh; hayatın → cevheri
→ sabit
→ mustakil } zatıdır.

“risalet-i Muhammediye (A.S.M.) → şuur-u kâinatın → şuurudur
→ ve nurudur.”

risalet-i Muhammediye → Kainatın → şuuru ve
→ nurudur.

“vahy-i Kur'anî dahi, -hayatdar hakaikının şهادetiyle-

hayat-ı kâinatın → ruhudur ve
→ şuur-u kâinatın → aklıdır.”

vahy-i Kur'anî → kainatın ruhudur.
→ kainatın aklıdır.

Yani: hayat-ı kâinatın → ruhudur } vahy-i Kur'anî
şuur-u kâinatın → aklıdır }

“Eğer kâinattan risalet-i Muhammediye'nin (A.S.M.) → nuru çıksa,
→ gitse,
kâinat vefat edecek.”

Eğer Kur'an gitse, → kâinat divane olacak ve
→ Küre-i Arz → kafasını,
→ aklını kaybedecek.
→ Belki şuuruz kalmış olan başını, bir seyyareye
çarpacak, bir kıyameti koparacak.”

Burada netice itibariyle ne oldukları ortaya çıkıyor.

Kâinattan risalet-i muhammediye (A.S.M.) nuru çıksa, gitse kâinat vefat edecekse;

risalet-i muhammediye → kainatın ruhudur.

Kâinattan Kur'an gitse → kâinat divane olacaksa;

Kur'an → kâinatın akli..

Kainat büyük insan kabul edilirse:

Ruhu → Risalet-i Muhammediye (a.s.m.).

Aklı → Vahy-i Kur'anî.

Hususi Notlarım 1

❖ Kendine rağmen çıkarımlar yaparak bazan lehine bazan da aleyhine üretim yapabilen..

❖ Soyutu somuta.. Somutu da soyuta çeviren.. Bağlantı yapan veya koparan. Önergelerden, malzemelerinden sonuca varabilme.

❖ Çokluğun gerisindeki birliğin. Varlığın nedenini, kökenini arayan.

❖ Yunancada logos sözcüğünden türeyen akıl..

❖ Duyguların, hislerin ve latifelerin sağladıkları değişkenlikleri yani ifratı vasat, tefrit modlarını kontrol etme melekemiz.

❖ Binektir. Ruhun veya 'ben' in istediği yere, zamana, manaya veya hale götürendir.

❖ Seni senden eder veya seni sen eder.

❖ Doğrudan ve yanlıştan haber verir.

❖ Düzenleyici ve kurucu bir güç olarak hem hariçte hem de dahilinde olabilen, sahibini oralara taşıyabilen alet.

❖ Doğrunun ölçülerini belirleyip doğruyu bulma sanatıdır.

❖ Geminin, arabanın dümeni ve direksiyonu gibi.

❖ Bunu insana vererek insanı imtiyazlı kılarak kendisine dost ve muhatab yapmış Rabb-ül alemin.

❖ Soyutlayarak madde arkasında geçib sıra ile olmaksızın; maziyle istikbale yol açan annnn...

❖ İmkanatları, nisbileri, vahyi ve ilhamları, sünühat, tuluat, işaretleri alabilen ve yayabilen..

❖ Yargılama yapabilen. Deneyleyebilen.

❖ Akıl; meydan veya altı yol kavşağı..

❖ Akıl aletinin doğru ve istikametli çalışmasının an şartı; doğru bilgilerin, önermelerin ve bu merkezli önermelerin olması lazım.

❖ Akıl bedihi nazarla bilinen, görülen, işitilen, koklanan, tatlanan ve hayatımızın gerçeği olanlarla değil daha çok bu sıfatlarımızın, yetilerimizin dışında kendine aşkındır. Kendine dönüktür. Kendini tanıyıp tanımlamak en büyük idealleridir aklın..

❖ Cenab-ı Hak cc “Ya akl, ikbal eyle” yani beri gel. Akl emre imtisal edib ikbal eyledi. Yine “Ya akl idbâr eyle” yani geri git buyurduktan geri gitti. Hak Teala izzet ve celaline kasem edib “Ya akl senden ekrem mahluk yaratmadım. Senin ile ahz ederim ve senin ile i'ta ederim ve senin ile sevab veririm ve senin ile ikâb ederim” diye buyurdu. Ukkâb ilimden ibarettir ki akl-ı evveldir. Ve yine ukkâb kalemdir ki akl-ı evveldir. Mukaddemen sebepsiz vücud bulan olup vaktâ ki akl-ı evvel alem-i kuds da mevcud olanların â'lası oldu ise, kuşun tayerânda â'lası olana ukkâb tesmiye olundu.

❖ Tefekkür dimağa giydirilen libastır.

İman ise ruha giydirilen libastır.

Fiil ise bedene giydirilen libastır.

Muhabbet ise kalbe giydirilen libastır.

❖ “Öyle ise adem,

zail bir vücuttan daimi vücudlara geçiş için bir ünvandan başka bir şey değil.”

(Gayr-ı münteşir)

❖ Dimağ; alan ve yayan antene benzer. Vahiyi, ilhamı aynen alıyor, bazan aynen bazanda tefsir ederek sirayet edip yayar. Hayalleri ve düşünceleri güce, kuvvete,

enerjiye ve asıllarına dönüştüren.. Aynı zamanda vahyi vasıtasıyla hakikatına ve mahiyetine doğru iz sürerek seyahat eden.. Akıl atom altına güç yayandır. Kuvvetler alemine. Melekut alemine enerji, güçler yayan alet.. Bu melekut alemini titreştirmen nisbetinde aklın gücü var demektir. Ondandır ki etkiler veya karşıyı eyleme geçirecek kadar etkilersin. Aklın bu melekut gücüne karşı konulamaz! Ancak ondan daha güçlü enerji, güç üretilip gönderirsen mukabele edersin!

❖ Aklın bazı şeyleri ki ahirete ait şeyleri anlayamadığını anlarsa akıl vasat da olduğunun alametidir.

❖ İlimde sıralama yok. Düşüncelerde, bilgi ve malumatlarda sıralama var.

❖ Kürse kadar → Beşer. Arşa kadar → İnsan-ı ekber. Arş-ı azama kadar → İnsan-ı azam. Kab-ı kavseynde → Hiç, fena ve rıza..

❖ Daha çok akıl soyut kavramlarla. Zeka ise somut kavramlarla.. Akıl bu makamda ahlâkla alakalı. Akıl şerri taleb etmez. Kavramlar aklın cetvelleridir, pergelleridir. Kalben düşünmek akıl. Bedenen düşünmek ise zekavet. Zeki elindekileri iyi kullanır. Akıl bunların arkalarıyla düşünür. Zekiler malzeme detaylarında, akıllılar sanatkarında..

❖ Gittiğin yoldan daha önce başkaları gitmiş mi?

❖ Zekiler insanları kullanmayı fiilen bilir. İnsanları yönetirler. Akıllılar ise maneviyatla yönetir ve oraların kurallarına göre yaşarlar.

❖ Her zeki akıllı olmadığı gibi, her akıllı da zeki değildir.

❖ Kur'an neden akıllı değilsinize bedel, neden aklınızı kullanmıyorsunuz demekle akıllı kullanan bir sistemimizin olduğunu vurguluyor.

❖ Aklın temsilcisi olan Cebrail as bile levh-i mahfuzdan daha ben geçemem diyerek haddini belirledi. Akl-ı küll olan haddini bilir.

❖ Merhemi sürünce düzeldi demek → Zekilik. Merhemle akıl tedavi etti demek akıllı. Merkezle düşünür.

❖ Devenin ayağına vurulana akıl. Onunla deve bağlanır ve gitmez bir yere. Akılla bağlanan deveye akîl denir.

❖ Aklın amacı verilen maddi ve manevi nimetleri gayesinde kullanmak. Zekilik ise kendini hariçte arar. Neyini nerede kullanıyor?

❖ Yuhanna incilinin ilk ayetinde bilmana: “Başlangıçta söz vardı. Söz tanrıdaydı. Söz tanrıydı.” Yunancada söz ile logos aynıdır. Lojik de mantık manasında.

❖ Doğrudan yanlışı ayırdetmek. Bunu Allah cc ile yaparsa akıllı. Dünya ve beden hayatıyla, nisbetiyle yaparsa buna da zeka..

❖ Kavramlar aklın cetveli ve pergeli ise o zaman kavramları doğru kurmak ve kullanmakla akli doğru kullanmak olacaktır. O zaman kavramları kim kurduğuna dikkat et!!!

❖ Akl-ı maad. Akl-ı maaş (dünyalık). Bir alim şöyle der. Nur ن و ؤ و ن harflerinin. ن (nun) hakikat-ı muhammediye (a.s.m.) ؤ mürşid olan insan. و re ise; sen aklını mürşidine bağlayıp seni hakikatına bağlar, götürürse sen burada reşid olursun...

❖ Adem as üç şeyden birini seçmesi söylenmiş. 1- Akıl 2- İman ve Hayayı.. Adem as akli seçti. Akıl nerede ise imanda oradadır. İmanın da olduğu yerde haya da orada olur. Bu menkıbede imanın zemini akıl olduğu, uçak pisti olduğu.

❖ Kuvve-i gadabiyenin i'tidali secaat (cesaret). Kuvve-i şeheviyenin i'tidali iffet. Kuvve-i aklıyenin i'tidali hikmet. Bu üçünün ceminin i'tidali ise adalet. (Küllü aklında vahye..)

❖ Akılla → doğruya. Zekayla → iyiye ulaşırsın.

❖ Akli az ve ahlâkı ağır olana da → Ahmak. Ahmak oyun ve eğlence ister. Akıllı olan ölümü ve ahireti unutmaz. Nefsin kölesi ve esiri olmaz. Allah'ın cc rahmetinden ümidini kesmez. Ve gadabından korkar. Hadislerde akıllı kimse ölüm sonrası için çalışan kimsedir bilmana buyurmuşlar. Ahmak da nefsinin peşinden gidip de Allah'a ümit bağlayan kimsedir. Yap yap birşey olmaz deyip kendine göre yorumlayan ahmak..

❖ Dünyaya düşkün olanlar akılları kıt ve ahmak olanlardır. Ahmak; yeme, içme ve şehveti peşinde olub, gece olsun uyuyalım, gündüz olsun oynayalım derler. Ahmaklar gündüz tembel gecede günahların peşindedirler. Siyak sibakını bilmeden atlamak. Ahmaklar arasında olan horlanır, akıllılar alimler arasında olanlar da hürmet görür.

❖ En ciddi ihtiyaç hakikatı bilmektedir.

❖ Doğruyu bildiğin kadar güçlüsün. Bazan basit bir korku insanı aciz, basit ve küçük yapar. Bilginin içsel güç olduğunu vehimlerin sana güce dönüştürür. Bazan da doğru bilgiyi bilmek de yetmiyor mantık sahibi de olması lazım. **Her düşünce** hakikatın bazan

yolu bazan da ne olmadığını gösterir. Bilirsin ki değerli madeni bulmak için çok kazarak az bulmak.. Akıl da bilgi ile hakikat arasındaki bağı kurar. Gerçeği bulamazsan da gerçeğin olduğuna inanmak akıl..

Anlayışımızı zanlarımız, anlam ise ısrar ettiklerimiz. Gerçek dediğimiz şey hakikat olandır veya ona yakın olandır. **Bizim ile elma arasına gerçek.. Elma ile esma arasına da hakikat..** Duygularımızın bütünlüğünden de **anlayışlarımız** olur. Gerçek bilimin. Hakikat Sanatkarın konusudur. **Doğru nedir o zaman.** Duygularımızın bütünlüğündeki anlayışımızla gerçeği bulup onu da hakikatına bağlayabilmek de **doğru denir.** Doğru düşünme biçimine **mantık** deniyor. Hakikati **zihnimizde** oluşur. Her hakikat doğrudur ama her doğru hakikat değildir. Hakikat nefs-ül emirle ortaya çıkar. Bazı doğrular insanın dimağında vardır. **Yanlıı** doğrunun karşıtıdır. Dimağdan gelen verileri vicdanla bütünleyen **Zihin hakikatın aynasıdır.** Aynı zamanda zihin aynadır, penceredir. İşte biz bu hususi dünyamızı yaşıyoruz. Dışarda hiç bir zaman olamayız. Zihnimiz serbest bölgeye malzeme verir ve kalitesini yükseltir. İçinden çıkamadığın sana zindan olur. Zihnimiz de hapisanemizin penceresidir. Veya kuyumuzun merdivenidir. Zanlarından uzak olduğunu zannetmek en büyük zandır. Çünkü zansız ancak Allah cc bilir ve vardır. Bizler mağaradan eşyaların gölgelerini seyredenleriz. Güneşi görmemişiz. Onun eşyadaki gölgeleriyle zannedenleriz. Sorgulayıp öğrenmek; La ilahe illallah ki, kendini bile sorgular insanoğlu. Hakikat 'ben' in bittiğine olur.

(19.02.2019) (Kırıkhan)

Sözler (116) : "...kalbe dehşet verip akla sığmayan o inkılabatı kolayca kabul eder. Şu üç surenin meal-i icmalîsine işaret dahi pek uzun olur."

Akıl kıyasla kabul etmesi kolay olur.

Sözler (121) : "Kendini tanımış ve akli başında ve kalbi yerinde } **oldukları için, o sarayın içindeki acailere baktıkları zaman dediler:"**

Akıl aletti. Elektrik aleti gibi. Fakat kafada muayyen sistemi var. Fakat kanuniyeti ve hakikatı başka yerlerde taayyün ve teşahhus edebilir. Yani akıl melekesi akılda kanuniyeti varken sureti başka bir yere girmiş olabiliyor! Aklın sureti her daim başta olan insanlar nadirdir.

Yine aşağıda= ↓

Sözler (127): “Ey nefsim ve
ey arkadaşım! } **Aklınızı başınıza toplayınız.”**

Sözler (141): “**aklı-ı** beşer idrakinden âciz ve hüsnüne hayran kalır.”

İdrak aklın bir sıfatı.

Hayret de aklın bir sıfatı.

Sözler (142): “Cazibedar bir fitne içinde bulunan ve daha **aklını** kaybetmeyen bazı gençlerle bir muhaveredir.”

Allah-u alem:

Nasılki hayat bizim dışımızdaki alem-i misalin alem-i şهادetteki hakikatı ki alem-i şهادette dal budak salmış. Bunu kullanan, oraya giren ve oraya tasarruf eden bizdeki tahayyül...

Aynen bunun gibi de; Akıl levh-i mahfuzun alem-i şهادete dal budak salan, bunu kullanan, buna giren bizdeki taakkul..

Çünkü birisine diyor: Aklını başına al.

Peki bu hitab kime?

-Taakkule. Ve zekavete. Veya taakkulun içerikleri..

Taakkulun içinde birçok sıfatlar var. Onlardan biri.. Ama sistem itibariyle taakkul akli kullanandır.

Hayali kullanan → **Tahayyül.**

Düşünceleri, manaları, zanları, şüpheleri kullanan → **Tasavvur.**

Aklı kullanan → **Taakkul.**

Sözler (157): "...aklı başında olanlara..."

Hep risalede geçer. Demek akli başında olmayan da var. O zaman insanın sabit hakikatı değil akıl. Verilendir. Kullanılan veya kullanılmayan. Büyüyen, küçülen. Her tarafa yönü değiştirilen alet..!

Taakkul ise insanda sabit hakikattir. Taakkul insanın sabit hakikatı, sistemi. Bu akli kullanır veya kullanmaz. Geliştirir veya geliştirmez. Hep bunlar insanın taakkulüne aittir.

(20.02.2019) (Kırıkhan)

**Sözler (176): "Ey kozmoğrafyanın ruhsuz mes'eleleriyle → zihni darlaşan ve
→ akli gözüne inen..."**

Ruhsuz; sureti, şekliyle.. Yani maneviyatsız, Sanisiz, sanatkârsız bakan. Ruh, maneviyatı, his ve latifelerini sokamamış.

Böyle olunca: **Zihin** → darlaşıyor.

Akıl da → Gidiyor, zahire iniyor.

Akli gözüne inmek: Gördüğüne kanaat eden. Arka tarafını anlamak istemeyen. Saniin gayesini, hikmetini ve esmaya ve ahirete ve da insanın ruhuna bakan yönüyle ilgilenmeyen.

Bu sır içindir ki bazılarının akli göz.. bazılarına kulak.. bazılarına mide, uçkurluk, menfaat, şöhret vs vs şeyler olmuş.

Zihni genişleten ruhtur, maneviyattır.

Aklı zahirden kurtaran da ruhtur, maneviyattır. Yani akılı başa alan Kur'andır, maneviyattır ve ruhun çalışmasıdır.

“aklı gözüne inen ve şu âyetin azametli sırrını, o sıkışmış zihninde yerleştiremeyen mektebli efendi!”

Sözler (27): “Fâsık adam, **aklın** iz'ac ve tacizinden } kurtulmak için, galiben ya sarhoşluğa veya eğlenceye kaçır.”

iz'aç: Rahatsız etmek. Bunaltmak. Yerinden koparıp ayırmak.

ta'ciz: (Acz den) Huzursuz kılmak. Rahatsız etmek. Sıkıntı vermek. Canını sıkıkmak. Aciz etmek.

Hani ya bizi rahatlatan, ferahlandıran, düze çıkaran akıl idi!

Aklın, aklına bela olursa! Sen daha nereden meded beklersin. Aklını başına al.

Hep bunlar akıl ayrı taakkul ayrıdır. Aklı aktif edip çalıştıran taakkuldur.

Akıl taakkulumuzu iz'aç ve ta'ciz ediyor.

Düşüncelerin, düşüncelerine bela olmuşsa!

İşte asrın belası tâ burdan başlıyor. Kendisi kendisinin şerrinden nasıl kurtulacak!

Ne ile aklını kontrol edecek!?

Ne ile düşüncelerine hakim olacak?

Seni umitsizliğe atar hep bunlar.

- Peki çaresi?

- Hayal ayrı tahayyül ayrı..

Düşünceler ayrı tasavvur ayrı..

Akıl ayrı taakkul ayrı..

İlim ayrı tasdik ayrı..

Aklını yöneten taakkul ve içerisindeki türevleri..

Akıl; gelir, gider. Büyür, küçülür. Bela olur, kurtuluşa vesile olur.. Bunları bizde bulunan sistem yapar o da taakkul. Taakkul: akılı kullanan, yönlendiren, büyüten, hedef ve kıblesine koyan..

Aklına mukayyed olan sistemimizdir taakkul..

Bu kullanan olduğuna bir delil daha: ↓

Sözler (188): “O halde senin gibi bir şeytan onun **aklını** elinden alır, sonra inkârı ona yutturur.”

Nasıl yapar şeytan bunu?

Hem ey şeytan! 1→ Bâtılı hak ve

2→ muhali mümkün gösteren gaflet ve

3→ dalalet ve

4→ safsata ve

5→ inad ve

6→ mugalata ve

7→ mükâbere ve

8→ iğfal ve

9→görenek

gibi şeytanî desiselerle çok muhalatı intaç eden inkâr ve küfrü, o bedbaht insan suretindeki hayvanlara yutturmuşsun!

Şeytan akılı bunlarla ifsad ediyor.

Sözler (195): “Kalbin kuvveti, **aklın** ulviyeti varsa;...”

Kalb da → kuvvet

Akıl da ise → ulviyet, yükseklik var.

Sözler (217): “İşte zahirperest ve sermayesi âfâkî malûmattan ibaret olan **akl-ı dünyevî böyle...**”

Taakkul akılı kullanması olmakla beraber bir de aklın içine malzemeler koyuyor. “Akl-ı dünyevî” içine dünyalıklar var. Akıl bu sefer dünyaya çalışıyor. Çünkü akıl cihazdır. Ne koyarsan o cinsten çalışıyor. Aklın içine eğer (a.s.m.)’mın nuru konsa: Sözler (237): “Hem insanı bütün hayvanatın madûnuna düşüren hadsiz za’f ve aczi, fakr ve ihtiyacı ve bütün hayvanlardan daha bedbaht eden, vasıta-i nakl-i hüzn ve elem ve gam olan **aklı**, o nur ile nurlandığı vakit, insan bütün hayvanat, bütün mahlukat üstüne çıkar.”

Eğer aklın içine Muhammed (a.s.m.) nuru konmazsa aklımız bizi

→ vasıta-ı nakl-ı hüzn..
→ elem..
→ gam..

} başımıza toplar.

Hüzünlerin sana gelmesine vasıta aleti..

Elem ve gamların seni gömmesine, hapsetmesine vesile olur..

Ama aklın içine vahy-i semaviyi koyarsan;

“Hem o nur ile; kâinattaki harekât, tenevvüat, tebeddülât, tegayyürat manasızlıktan ve abesiyetten ve tesadüf oyuncaklığından çıkıp birer mektubat-ı Rabbaniye, birer sahife-i âyât-ı tekviniye, birer meraya-yı esma-i İlahiye ve âlem dahi bir kitab-ı hikmet-i Samedaniye mertebesine çıktılar.”

Taakkulun içine → akıl..

Aklın içine de → sen ne koyarsan koy..

Buna misal:

Benim radyom var. Radyomu kanallarla çalıştırdım.

Ben → taakkul

Radyom → Akıl

Fm dalgasını radyoma atarsam → Aklımın içine ne koyarsam akıl cihazı onun ile çalışır!

Birbiri içinde. İmanın nurunu → aklın içine.

Bu akli da taakkulun içine atıyorum.

Birbirinin içinde oldukları için kavramakta zorlanıyor veya karıştırıyoruz! Kelamda; dimağ, vicdan, kalb, ruh olduğu gibi..

“...o nur ile nurlandığı vakit”

Aklı vahyi ile nurlanırsa.. Demek aklın içine konuyor. Hangi cinsten malzeme koyarsan o cinsten çalışıyor!

Aklın, aklına bela olmamasını istiyorsan bu aletin içine sana dost olacak veritabanlarını koy. Çünkü sana rağmen çalışmaya başlar. Aklın içine ne koymak istiyorsan; **Sözler (267)**: “...akla kapı açacak.”

Bunun kapısını sen açıyorsun, ta ki kapıları sana açsın!

Sonra hususi dünyanın bir parçasını bu akılla oluşturuyor ve onun izlerine kuruyorsun. **Sözler (273)**: “...sen kalbinle, aklınla, amelinle, gönlünle, kendi amelinin şeklini değiştirirsin.”

Hususi dünyanın temelleri → Kalbinle

→ Aklınla

→ Amelinle

→ Gönlünle (Ahlâkın ve niyetlerinle)

Hususi dünyanın zeminleri...

Sen, sende yaşıyorsun.

Sözler (278): “Tahayyül-ü küfür, → küfür olmadığı gibi;
Tevehhüm-ü küfür dahi, → küfür **değildir**. } 1. kategori..

Tasavvur-u dalalet → dalalet olmadığı gibi;
Tefekkür-ü dalalet dahi → dalalet **değildir**. } 2. kategori..

Çünkü hem → tahayyül, } ayırdırlar, başkadırlar.
hem → tevehhüm, } Onlar bir derece serbesttirler.
hem → tasavvur, } Cüz-i ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar.
hem → tefekkür, } Teklif-i dinî altına çok giremiyorlar.
Tasdik ve iz'an öyle değiller.
Bir mizana tabi'dirler.

Küfür: örtmek..

Dalalet: Ayrılmak..

Şirk: Ortak koşmaktır.

(25.02.2019) (Kırıkhan)

❖ Küfür → Tahayyül'de

Dalalet → Tasavvurda.

❖ Akıl bitaraf olduğundan şek cüz-i ihtiyari tesir etmiyor. Akıldakileri tasdik onaylayınca tasdik-î akli oluyor. Aklını da şeytan çalabiliyor. Sistem olarak bîtaraf. Berzah! Tasdik öyle değil.

❖ Taakkulda tefekkür sistemi olduğu için her tarafa dönen kamera gibi.. Neyi tefekkür edersen onu görürsün!

Sözler (280): “Hem böyle **aklıma sığmayan** şeylerle uğraşmayacağım.”

Akıl insanın elinde alet olduğunu..

Sözler (282): “İşte **aklın** uzak gördüğü birtek muciznuma zâtın bedeline,”

Senin elinde olan aklına sığıyor, sığmıyor. Uzak görür, yakın görür. Senin aklın uzak görür.. Sen başka donanımlarınla yakınlaştırman lazım..

Hem: Sözler (283): “Her saatte **aklımıza** gelmeyen işler oluyor.”

Ve hakeza burada da aklına gelen, gelmeyen şeyler oluyor. Gerek dahilde gerek senin haricinde..

Sözler (285): “Yahut **aklını** başına al, beni dinle!”

Aklını başına alan, almayan bizdeki daimi sistem taakkuldur. Çünkü bu akla ancak hakim olabilir.

(26.02.2019) (Kırıkhan)

Sözler (286): “Çünkü istib'ad ediyorsun. Onun acib san'atlarını ve hâlâtını, **akla** sığdıramadığından inkâra sapıyorsun. Halbuki asıl istib'ad, asıl müşkilât ve hakikî suubetler ve dehşetli külfetler, onu tanımamaktadır.”

Aklına sığışmamasının sebebi; sen O'nu hakiki tanımıyorsun! Peki aklın dışında kim tanıyacak da sonra aklına sığacak?

❖ Taakkulun içindeki diğer birimler. Demek asıl ne iltir ne de en sondur.

Sözler (288, 303): “Sende görüyorsun ve **aklın** varsa anlarsın ki,”

Anlamak aklın sıfatı, içeriği..

Sözler (290): “Gel, ey bir parça **aklı** başına gelen birader! Bütün onbir bürhan kuvvetinde bir bürhan daha göstereceğim.”

Aklı başına yani taakkuluna getirenlerden biri de burhanlar.

Sözler (293): “Demek esbab vaz'edilmiş, tâ **aklın** nazar-ı zahirîsine karşı kudretin izzeti muhafaza edilsin.”

Aklın → bir nazar-ı zahirisi var.. → mülke bakıyor..
→ bir de nazar-ı batınısı var.. → melekut tarafına..

Sözler (294): “İşte eğer **aklın** sönmemiş ise, } anlarsın ki;”
kalbin kör olmamış ise }

akıl söner de nurlanır da. Çoğalır da azalır da..

Sözler (295): “İşte, eğer **aklın** evhamda boğulmamış ise anlarsın ki”

Evham → Tasavvur'da

Akıl ise → Taakkul'da

İnsanın akli evhamda boğulabiliyor!

Evham akli alanına çekiyor. Nasıl ki timsah avını suya, aslan ise karaya, kartal havaya çekiyor. Evham da akli kendi sahasına çekiyor. Evham zan ettirerek, meraklandırarak, kuruntularla, ihtimaliyatlarla merakını tahrik ederek akli alanına çekiyor! Akıl bundan; burhan, hüccet ve delillerle mukabele edince çekemez. İlim onu tard eder sırrı tam da burada..

Bürhan; Yakînî mukaddemelerden meydana gelen kıyas..

Yani nefs-ül emirden çıkmıyor! Misal: Ayvadaki rengi amaya (köre) kıyas eder. Ve boyalamak körün işi değilse bunun Sanii “basar”dır hükmüne varır. Akıl bu yolla

gittiğinden evhama iltifat etmez. Ama sistemin nasıl çalıştığını bilmiyorsa o zamanda tuzağa düşme ihtimali kaviyyen muhtemeldir.

(27.02.2019) (Kırıkhan)

Sözler (303): “bütün bütün **aklı** sönmeyen anlar ve bütün bütün kör olmayan görür.”

Aklı söner de nurlanır da. Yani sabit değil. Büyür, küçülür.

Sözler (309): “sağında, **aklı** istintak edip tasdikini temin; solunda, vicdanı istişhad ederek teslimini tesbit;”

Sağ → maziye..

Sol → istikbali..

Aklı mazide.. Vicdanı ise istikbalde anahtar olarak kullanıyor.

Maziye akıl ile tasdik ve ifade ederek ortaya delil yapmak.

İstikbali vicdan ile teslim alıp şahid olup şehid olmak..

Sözler (310): “Ey **aklı** hüşyar, kalbi müteyakkız arkadaş!”

Hüşyar: uyanık, akıllı, zeki, ayık.

Müteyakkız: uyanık, canlı ve tetikte..

aklı → zeki

kalbi → uyanık

zekilik ve uyanıklık aklın ve kalbin sıfatları..

(28.02.2019) (Kırıkhan)

Sözler (315): “Herkes sana gülüyor.” denildikten sonra o bîçarenin **aklı** başına geldi. Yükünü yere koydu.”

Aklı başına yani taakkulüne gelmesinin bir yolu onu ikna, mantıklı ve zeki malzemeler vermekle..

... .. “İşte ey tevekkülsüz insan! Sen de bu adam gibi **aklını** başına al, tevekkül et. Tâ bütün kâinatın dilenciliğinden ve her hâdisenin karşısında titremekten ve hodfuruşluktan ve maskaralıktan ve şekavet-i uhreviyeden ve tazyikat-ı dünyeviye hapsinden kurtulasın.”

Çok hoş ve cami bir yer!

Tevekkül edince 1→ Kainatın dilenciliğinden

2→ Her hadisenin karşısında titremekten

3→ Hodfuruşluktan

4→ Maskaralıktan

5→ Şekavet-i uhreviyeden

6→ Tazyikat-ı dünyeviye hapsinden

kurtulasın.

Aklı başında yani taakkulde olunca → **tevekkül edilir.**

Aklı başında olmayanın tevekkülü olmaz. Tevekkülü olmayanın da 6 tane sıfatların ve manevî ve manevî hastalıkların altında ezilir.

Aklı başından niye gider?

Bir iki sebebi: “hem ahmak, hem mağrur olduğundan”

1- Ahmaklıktan..

2- Mağrurluktan..

Mağrur: Fani ve kendisine faydasız şeylere güvenip kendini aldatan. Mütekebbir. Gururlu. Müteazzım. Mağrur.

Ahmak: Sersem. Şaşkın. Anlayışsız.

“Şu bükülmüş belin,
şu akılsız başın gittikçe ağırlaşan
şu yüklere tâkat getiremeyecek.”

İnsanın akli başında olma nisbetinde yüklendiklerine tâkat getirir. Aklini kaybeden veya kaybetme nisbetinde yüklenen yüklere takat getiremeyecek..

Kendinde var zannettiği sıfatların alt veri tabanlarını gösterib ikna edilirse akli başına gelir.

“Çünkü ehl-i dikkat nazarında,

za'fı gösteren

→ tekebbürün ile,

aczi gösteren

→ gururun ile,

riyayı ve zilleti gösteren

→ tasannuun ile

kendini halka mudhike yaptın.
Herkes sana , gülüyor."
denildikten sonra o biçarenin
aklı başına geldi.”

Kibirli idi. Anladı ki kibrin alt veri tabanı → za'f..

gururun alt veri tabanı → acz..

tasannuun alt veri tabanı → riya ve zillet..

Mukayeseli, ikna yolu takib edilirse ve nasibi de varsa akli başına gelir.

Toparlarsak.

Aklı başından olan süfli sıfatlar:

1- Ahmak. 2- Mağrur. 3- Tekebbür. 4- Gurur. 5- Tasannu.

Aklını başına getirecek:

- 1- Mağrurluğunu; bakiyi göstererek..
- 2- Ahmaklığın; anlayışını artırarak..
- 3- Za'fını göstererek..
- 4- Aczini
- 5- Riya ve zilletini göstererek

bunları fikirde, vicdanda, histe, ruhda, haletde, fiilde nefs-ül emirde gösterip inka etme yapabilirsek ve birde insanlardaki hallerini kıyas ederek **aklı başına gelir**.

Sözler (322): “kalb ve **aklını** nefs-i emmareye müsahhar edip yardımcı verse; o terakki değil, sukuttur.”

aklını ve
kalbini } nefs-i emmareye yardımcı verse sukuttur.

Sözler (325): “...hakaikin bütün inceliklerine nüfuz eden insanın **aklı**”

hakaikin bütün inceliklerini içine alan akıl..

(09.03.2019) (Küçükçekmece)

hakikatın muhatabı → akıl

hakikat da → Esmalara bakıyor.

Demek esmaların muhatabı akıl.

Mahiyetlerin muhatabı → Sıfat.

Latifelerin ise → Ruh.

Sözler (341): “Öyle ise ileride herkese göz ile görülecek vukuatı öyle bir tarzda bahsedecek ki;

ne bütün bütün → meçhul kalsın,

ne de bedihî olup herkes ister istemez → tasdiğe mecbur kalsın.

Akla kapı açacak,

ihtiyarı elinden almayacak.”

İhtiyarın elinden alınması

- göz ile görülen şeyde.
- bedihi olup herkes ister istemez tasdike mecbur kalırsa..
- tamamen bedahet derecesine gelirse..
- tasdike muztar olsa..

İhtiyar: Mazi ve istikbalde olmayan halde olan tercih. Şimdiki zamandakilerden tercih ediyor.

İrade: Mazinin bütünlüğü ile istikbale bakarak halde tercih eder. Tercihin içinde mazi ve müstakbellerin niçinleri, gerekçeleri var.

Hayvanî hisler gerekçeleri andaki lezzet ve menfaat hazlarıdır. Elem ve zararlardan kaçar.

Akıl devredışı olursa hâkim ihtiyar olur. İhtiyarın dayatmalarına akıl devreye sokulur.

Akla kapı açılınca ihtiyarı elinden alınmıyor. Eğer akılı yoksa ihtiyarı da yok. Hazır zamana muhtela olur. Tamamen hayvanî hazlarla ve kuvvelerle hareket eder.

Serbest bölge → Cüz-i ihtiyarının sureti

Taakkul → Kanuniyeti ?

Tasdik → Hakikatı

İltizam → Mahiyeti

Akıl var oldukça ihtiyar da vardır.

Akıl insanın ihtiyarını elinde tutar.

Sözler (348): “Sevab-ı a'mal o âleme baktığı için, dünyevî nazarımız ona dar geliyor. **Aklımıza sığdıramıyoruz.**”

Akıl dünyevî cihaz olduğu için O alemin hallerini akla sığdıramıyor. Çünkü oranın aleti değil.

Aklının anlamadığını da akılı anlaması lazım.

Bunu te'yid: **Sözler (353)**: "...öyle bir saadet-i azîme vardır ki, **aklı-ı beşer** anlamaz, melek olmayan bilemez."

Akıl akıl olursa anlayamadığını anlaması lazım. Bunu anlayınca akıl akıldan olduğunu, vasatta olduğunu almeti olur.

Sözler (359): "Madem öyledir, ey nefis! **Akılın** varsa, bütün o muhabbetleri topla, hakikî sahibine ver, şu belalardan kurtul."

Belaları başına toplayan ve senden defeden akıldır. Dimağda akıl bir meratibdir. Fakat dimağın kalbi gibidir akıl...

Sözler (359): "...senin ruhun, kalbin, sırrın, **akılın** ve sair letaifin arzularını tatmin edecek."

Ruh ► sırra
Kalb ► akla } letaif diyor. Akıl latifesi..

Sözler (363): "Ben, ecnebi değil, hayvan olmak isterim."

Sana kaç defa söylemiştim: "Hayvan gibi olamazsın. Zira kafandaki **akıl** olduğu için,

o akıl → geçmiş elemeleri ve
 → gelecek korkuları } tokatıyla senin yüzüne, gözüne, başına çarparak dövüyor.

Bir lezzet içinde bin elem katıyor. Hayvan ise, → elemsiz güzel bir lezzet alır, zevkeder.

Öyle ise, evvelâ **akılını** → çıkar at, → sonra hayvan ol."

Hayvandan seni ayıran → akıl..

Hayvanda → geçmiş elemeleri } senin yüzüne, } çarparak dövüyor. Bir
→ gelecek korkuları } gözüne, } lezzet içinde bin başına
başına } tokatıyla elem katıyor.

Bunu akıl yapıyor sana.

Hayvan olabilmen için → aklını çıkartman lazım.

O zaman aklın devre dışı nisbetinde hayvanî haller yaşar. Akıl var oldukça hayvaniyet olamaz! Hayvani yaşayanların akılları başlarında olmadığındandır.

Akıl dimağda bir meratib iken sanki **dimağın kalbi akıl..**

Dimağın meratiblerini anlamlandırır ve kiblesine koyandır akıl..

Peki kime diyor ki; **aklını çıkart, sonra hayvan ol..**

(11.03.2019) (Küçükçekmece)

Bunu taakkule yani akılı kullanan sisteme diyor! Akılı kullanan, başına alan, büyülten, küçülten taakkul. Akıl cihazdır, latifedir. Bunu taakkul kullanıyor.

Benim hem köpeğim hem de ineklerim vardı.

Beni görmedikleri halde sesimle – uzaktan bağırınca – bana doğru geliyorlardı. Eğer kokumla beni tanısalardı yakında olurdu. Oysa kayıt cihazıyla sesimi duysalar bile hemen heyecanlanıyorlardı ve tanıyıp tepki veriyorlardı. Bunlar gösteriyor ki hayvanların da kayıt cihazları var. Mazileri var. Mazi kayıtları olmamış olsalardı yeni tanıyormuş gibi olurlardı her defasında. Peygamberimiz (a.s.m.) devesi. Ve bazı insanların hayvanları sahiplerinin mezar başında yemeden içmeden ölmeleri gösteriyor ki mazileri var. Bir şeye varmak için da çabaları da var. Elde etmek ve varmak için çabaları olması da gösteriyor ki gelecek tasavvurları da var. Eğer geçmiş ve gelecekte tamamen kopuk sıfırda yani anda yaşamış olsalardı bu davranışları olmazdı. Sırf onda yaşayanların davranışları hep yeni öğreniyor olurlardı maziye tekrar etmezlerdi. Maziyle alakalı korktukları, ürktükleri kişilere ve mekanlara karşı tepkileri var. Benim resmimi, kendi resmini bilgisayardan hayvana göstersen hemen anlıyor ve müsbet tepki veriyor. Başkasını da zannediyor. Çünkü kendisini daha önce resimlerde göstermişti. Yani sen

bugüne kadar hiç resmini görmemiş olsaydın da şimdi bugün resmine şahid olsaydın ne tepki verirdin?

Yani: Hayvanlarda da kayıt var. Akıl yok fakat tasavvurları var. İltizamları varki eyleme geçiyor. İz'anları var ki seni seviyor. İtikadları var ki inandığı şeye canını veriyor! Allah u alem sırf akılları yok. Yoksa dimağın diğer meratibleri var..

Taakkul: Akılı kullanan sistem.

Tahayyül: Hayali kullanan sistem.

Tasavvur: Düşünceleri kullanan sistem.

Taakkul akla nisbet edilmiş. Yani zekayı, dehayı kullanan değil akılı kullanan sistem anlamına gelen taakkul denmiş.

O zaman; zekavet, deha, tefekkür vs'ler taakkulun içinde değil aklın içinde.

Hayvanlarda tercihleri olan cüz-i ihtiyarileri ve zekavetleri var. Hayvanlarda cuz-i ihtiyarileri varsa ki var → iltizamları var.

Hayvanların şefkatleri ve acımaları ve vefaları da var o zaman → iz'anları da var.

Görünce tanıyorlar → Tahayyülleri de var.

Zekaları var → Aklın sıfatı olan zekavetleri varsa aklın sıfatları var. Zeka aklın sıfatı. Bunu taakkul sistemi kullanıyor. Buna taakkul değil aklın sıfatını kullandıkları için zekavetleri var. Sistem olarak taakkulleri de var ama akıl kullanılmıyor! Taakkul zekayı kullanıyor.

Batıla da itikadları var insanların. Ama batıla imanı yok. Yani itikadın zıddı varken imanın zıddı yok. Hayvanlarında ölesiye sadakat yapmalarında itikadları da (!) var gibi görünüyor.

Taklid ediyorlar ve eğitilebiliyorlar → tasdikleri var.

Sözler (381): "...sual ve cevab mahalli olan **aklınız** yok mu ki,"

Dimağın bütünlüğüne sorulan sorulara cevab verme makamı. Dimağın sözcüsü akıl. Hangi makama sorsan bile akıl yoluyla sorulur ve akıl yoluyla cevap verilir.

Sözler (381): “Hiç **aklınız** yok mu ki, kendi âzanızı kendi dişinizle divane gibi ısıyorsunuz?”

İnsan kendine manevi zarar veriyorsa akli başında değil. Akıl olmayınca divane oluyor. Akli olmayan akıl fedailerı (deliler) → divanedirler. Kendi menfaatlerini bilmeyen..

Sözler (383): “Makam-ı irşadda beyanat-ı Kur'aniye o derece müessir ve rakiktir ve o derece munis ve şefiktir ki,

şevk ile ruhu,
zevk ile kalbi;
aklı merakla ve
gözü yaşla

} doldurur.”

❖ Akli merak aktif eder. (Bir sebebi)

şevk → ruhu,
zevk → kalbi;
merak → akli
yaş → gözü

} aktif ediyor, eder.

(20.03.2019) (Küçükçekmece)

Sözler (386): “acaba akıllarına güvenen **akılsız** feylesoflar gibi, "aklımız bize yeter" deyip sana ittıbadan istinkaf mı ederler. Halbuki **akli** ise, sana ittıbaı emreder. Çünkü bütün dediğın makuldür. Fakat **akli** kendi başıyla ona yetişemez.”

Akli istikametlisi haddini bilip hududunda kalır. Haddini bilmeyen hududunda da kalamaz.

Bu makamda akli → **ifratı** → Aklım bize yeter demek.
→ **vasatı** → Haddini bilir.
→ **tefriti** → Böyle bir derdi olmayan.

Sözler (387): “Öyle ise, semavat ve arzın vücudlarını inkâr etsinler veyahut "Biz halkettik" desinler. Bütün bütün **aklın** zıvanasından çıkıp, divaneliğin hezeyanına girsinler. Çünkü semada yıldızları kadar, zeminde çiçekleri kadar berahin-i tevhid görünüyor, okunuyor.”

İnkarcılık:

- ❖ Aklın haddini ve hududunu kaybetmekten. Haddini aşır edepsizlik yapar.
- ❖ Akı başında olmadığından inkâr edebilir. Akıl başında olsaydı inkâr edemezdi.
- ❖ Saçma sapan konuşur.
- ❖ Yakîne ve hakka niyetleri olmadığından inkârcı oldular.
- ❖ Berahin-i tevhid vasata (Akı) getirebilir ve vasatda tutabilir.
- ❖ İtikadı bozulan da inkârcı olur.
- ❖ Kur'anı dinlemezler.
- ❖ Burhan. Delil ve hüccetleri nazara almaz ve hep bana göre deyip zanlarına gömülürler.
- ❖ İnkarcıların ortak özelliklerinden biri de herşeyi boş bırakır. Atalate düşerler. İtikadları bozulduğundan kendilerine de güvenlerini kaybederler.

Fikir: Düşünceleri, malumatları ve bilgileri rey ve tercih seviyesine gelince fikir olur, deniyor ve isteğe dönülür.

Sözler (387): “Veyahut: **Aklı** hâkim yapan mütehakkim Mu'tezile gibi kendilerini Hâlıkın işlerine rakib ve müfettiş tahayyül edip Hâlık-ı Zülcelal'i mes'ul tutmak mı istiyorlar?”

- ❖ Akı hâkim yapan, zorba, zorbalık eden, tahakkum edeni hakimlik taslayan Mu'tezile gibi olur.

Aklı hâkim yapmak ise, Kur'anı kendi anlayışına göre yorumlayıp Peygamber efendimizin (a.s.m.) hadisi şeriflerini nazara almamak. Kendi aklının kendine yeteceğini zannetmek. Aklı hâkim yapanın alameti de; başkasına hak tanımayan, kendi lezzet ve menfaatını takib eden, bencil, enaniyetli ve kibirli olur.

Eylemsel itibariyle de Hâlîkın işlerine rakib ve müfettiş tahayyül ederler. Ve Hâlîk-ı Zülcelal'i mesul tutarlar.

Netice itibariyle Allah'ın fiilini insana vererek inkara düştüler. Allah'ın kendisini değil fiillerini inkâr ederler. Böylelikle insana fiilin hâlîki derler. Bunların halinden futur getirme. Niye bunları ikna edemezsin. Çünkü akli hâkim yapmış. Biz ise akli aklımıza değil peygamberimizin yorumlarına ve onun takibçileri olan asrın imamlarına teslim ediyoruz. Akıl kendi başına yönetemez kendini.

Peygambere teslim olmayan kafada; zorbacı, tahakküm eden, hakimlik taslayan, başkasına hak tanımayan, kendi lezzet ve menfaatını takib eden, bencil, enaniyetli ve kibirli olur.

Mu'tezile akli nakle tercih etmiş! [Sözler \(441 \)](#)

(23.03.2019) (Küçükçekmece)

[Sözler \(400 \)](#): “Başka âyetlerde tafsil ettiği için kısa keser, **akla** havale eder.”

Çok âyetlerde akla havale eder. Eğer taakkul akla hâkim olmuşsa ki akli başına almış olur. O zaman istikametli akla havale ediyor.

Yani istikametli akli Kur'an şahid yapıyor.

Yani: Akli olamayacağını akla havale ederek akla da tasdik ettirmek istiyor. Mesala **bir misal: [Sözler \(405 \)](#) “Halbuki Kur'anın vukuat ve ahval-i maziyyeye dair ihbaratı **akli** bir iş değil ki, **akıl** ile ihbar edilsin. Belki, semaa mütevakkıf nakildir.”**

Çünkü mazideki toplum ve milletlerin... “ahval-i maziyyeyi görüyor ki, ittifaķi mes'elelerde musaddıkane onları tezkiye ediyor. İhtilafî mes'elelerde musahhihane onlara faysal oluyor.”

Akıl ancak semadan gelenleri nakleder. Çünkü onlara şahid değil. Bu asrın insanlarını irşad ederken mazideki kavimlerden misaller vermek, onlardan kanunlar çıkarmak ve asrın insanlarına malzeme vermek akıllı bir iş olur mu?

Çünkü nakledildiği halde aklen anlamakta zorlanıyor ya olmayanı (Sözler (406)):
“Çünkü o hakaik-i gaybiyeyi hadsiz dalalet yolları içinde istikametle onları gidip bulmak, **aklı**-ı beşerin kârı değildir ve olamaz. Beşerin en dâhî hükemaları o mesailin en küçüğüne akıllarıyla yetişmediği malûmdur.”)

Söyler, söylemesine de doğru olduğuna kendisi emin olamaz, devamlı zanda acaba da kalır, emin olamaz ve şüphelerden kurtulamaz.

Aklın vasat da olduğuna bir delil; haddini bilir hududunda kalmayı bilir. Tahakküm etmez. Tefriti ise hiç meşgul olmaz, ifratı ise kendi akıllı aklına yeteceğini zanneder.

(23.03.2019)

Sözler (414): “Evet kalbi sekamsız, her adam Kur'anın beyanında
aklı müstakim, → güzel bir selaset,
vicdanı marazsız, → rânâ bir tenasüb,
zevki selim → hoş bir ahenk,
→ yekta bir fesahat } görür.”

Bunlar insanın basiret gözünün sebepleridirler. Ancak o zaman görür. Hakkı yoksa ya görmüyor ya da kendine göre eksik görüyor.

Fesahat: Doğru ve düzgün söyleyiş. Açık ve güzel ifadeli konuşma. Sözün; lafız, mana ve ahenk itibariyle kusursuz olmasıdır. Diğer tabirle, lafızların söylenişinin tatlı, manasının da söylenirken hemen zihne girmesidir. Bu keyfiyetlerin birincisi, kelime ve cümle ahengi ile, ikincisi de kullanan kimsenin kelime hazinesi ve seçme kudreti ile alakalıdır. Fesahâtın daha yüksek derecesine belagat denir ki; fasih bir sözün, yerine ve adamına göre söylenmesidir. Her belîğ söz, yerine göre denmemişse, belîğ olamaz.

Fesahatin zeminleri

→ kalbi sekamsiz

→ akli müstakim

→ vicdanı marazsız

→ zevki selim

bunlarda olunca kişide basiretin
zeminleri olan

→ güzel bir selaset

→ rânâ bir tenasüb

→ hoş bir ahenk

→ yekta bir fesahat

sahibi olunca da basireti
ortaya çıkar.

(25.03.2019) (Küçükçekmece)

Sözler (417): "...mensucat-ı san'atı ta'dad ettikten sonra **aklı**, onların hakaikına ve tafsiline sevkedip tefekkür ettirmek için..."

Aklın en mühim vazifelerinden biri de herşeyin hakaikına gitmesidir. Akıl mensucat-ı san'atından hakikatı olan esmaya varmak ve bulması için tefekküre sevkeder.

Yani sıralaması: mensucat-ı san'atı → akıl → tefekkürle → hakaikına..

Sözler (425): "kalbe dehşet verip

akla sığmayan

o inkılabatı kolayca kabul eder."

❖ Kalbe dehşet veren akla sığmayandır.

Akla da sığmayınca kalbe de dehşet verir.

Akla sığsın ve kalbe de dehşet vermesin diye nazirelerini, benzerlerini misallerle anlatılsın ki akıldan uzak görüp inkar etmesin.

Eğer aklın eline malzeme verirsen; **Sözler (462)**: "...böyle dünyayı bir manevî cehenneme ve **aklı** bir tazib **âletine** çevirdiği sırada, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın beşere hediye getirdiği nur perdeyi kaldırdı; i'dam, adem, hiçlik, vazifesizlik, abes, firak yerlerinde..."

Malzemesiz akıl zahire mübtela olur ve ona göre anlar ve yorumlar.

Nur → akli akılsızlıktan
→ kör, sağır, camid olmaktan kurtulur.
→ Ademî vücuda vs'leri çevirir.

Akıl Muhammed (a.s.m.) getirdiği nuru kullanınca! Sanki: iman, nur, mana, hakikat gibi şeyleri aklın içine atınca akıl bunları malzeme olarak kullanıyor.

Peygamberin getirdiği Kur'an zahirde bilgi, malumat ve ilim görünürken içerikleri; ilim, irade ve kudretin sıfatlarının; mahiyetleri, hakikatları, kanuniyetleri ve suretlerini barındırıyor.

Akıl aletine ayetleri içine atınca (akıl akıl olma nisbetinde) bu hammaddeden hakikatlarını ortaya çıkarıyor.

Dimağ → Levh-i mahfuzun karşılığı..

Ayet dimağa gelince, dimağ bunu ayıklayıp ayrıştırıyor.

Sureti → Eylemde, vücudda.

Kanuniyeti → yazılımı → Evamir-i tekviniye.

Hakikatını ise → Kalbe atar.

Mahiyetini → Ruh'a atar.

Dimağ bozan değiştirip dönüştüren..

Bazan da değiştirmeden dönüştüren oluyor.

Sözler (492): “Tevekkülsüzlük içinde

derd-i maişet, → ruha sersemlik ve

felsefe-i tabiiye ve maddiye → **akla** körlük verdiği;”

Allah u alem aklın körlüğü → Tefrit modunda olmasından..

Tevekkülsüzlük akla körlük verdiği akli tefrit moduna taşıyor.

Sözler (502): “Bununla beraber, bu küçücük **aklınızın** terazisiyle o muazzam hakikatlar tartılmaz.”

Hakikatların kantarı → akıl.

Aklın bir sıfatı da kantardır. Yani, aklın kantarı müvazenedir.

Metresi → muhakemedir.

Sözler (500): “...elbette hayat tabaka-i insaniye olan en yüksek mertebeye çıktıkça, öyle bir **inbisat** ve **inkişaf** ve **tenevvür** eder ki;

hayatın ziyası olan → **şuur ile,** } bir insan kendi hanesindeki odalarda gezdiği gibi,
→ **akıl ile** }

o zîhayat kendi akli ile → **avalim-i ulviyede ve** } gezer.
→ **ruhiyede ve** }
→ **cismaniyede** }

Yani, o zîşuur ve zîhayat manen o âlemlere misafir gittiği gibi, o âlemler dahi o zîşuurun mir'at-ı ruhuna misafir olup, **irtisam ve temessül ile geliyorlar.**”

❖ Hayatın kalitesi artıkça hayat öyle bir inbisat ve inkışaf ve tenevvür eder ki;

hayatın ziyası olan → şuur ile, } bir insan kendi hanesindeki odalarda gezdiği gibi,
→ akıl ile }

o zîhayat kendi akli ile → avalim-i ulviyede ve
→ ruhiyede ve
→ cismaniyede } gezer.

❖ Merak ederdim hep: İnsan burada iken o alemlerde nasıl dolaşiyor?

- O alemler o zîşuurun mir'at-ı ruhuna misafir olup,
→ irtisam ve
→ temessül ile } geliyorlar.

Geliyorlar demek: O oluyorsun(irtisam) ve Ona dönüşüyorsun(temessül). Geliyorlar bu!!!

İrtisam: Resmedilmek. Resmi çıkmak. Resimli ve nişanlı olmak.

Temessül: Çekirdeğin ağaç olmadaki.. Benzeşmek. Cisimlenmek. Bir şeyin bir yerde suret ve mahiyetinin aksetmesi. **Bir şekil ve surete girmesi.**

(27.03.2019) (Küçükçekmece)

Sen bir yere gitmiyorsun, o alemler **mir'at-ı ruhuna** misafir olup, irtisam ve temessül ile geliyorlar.

Kendi hayatın gül goncası gibi açılıyor. O zaman hayatın içerisinde ne var ne yok ortaya çıkıyor.

Nasılki öfke, hırs veya şehvet yok iken şartlarını bulunca yanındakilerin akli hayaline gelmeyen haletler sende açığa çıktığı halde kimsenin haberi bile olmuyor. Sende de o haletler anî ve fani vurup geçer. O haletler nereden, nerede, nasıl ortaya çıkmışsa o alemler de sende ortaya çıkıyor. **Mektubat (409) "Birbirine sarılı çok yapraklı bir gül goncası gibi, şu âlem binler perde perde içinde sarılı, birbiri altında saklı âlemleri bu âlem içinde gördüm. Herbir perde açıldıkça, diğer bir âlemi görüyordum.** Hangi perde akla karşı açılmışsa, hayale karşı başka bir âlem fakat gafletle karanlıklı bir âlem görünüyorken, **güneş gibi bir ism-i İlahî tecelli eder, baştan başa o âlemi tenvir eder ve hâkeza...**

Bu seyr-i kalbî ve
seyahat-ı hayaliye } çok devam etti."

Bir yere gitmiyorsun!!!

O alemler gül goncası gibi dürülmüş sende, onlar açılıyor. Hayat ne idi?

Bu makamdaki manası: Bütün alemlerin hülâsa-i camiası, cem-ül cemî, cami-ül ezdad idi. Güneşin ziyası gibi. **Sözler (194)**: “Güneş'in hassaları hükmünde olan ziya ve ziyadaki elvan-ı seb'a bulunuyor. Eğer faraza Güneş zîşuur olsa idi, (harareti ayn-ı kudreti, ziyası ayn-ı ilmi, elvan-ı seb'ası sıfat-ı seb'ası olsa idi;”)...

Yani zahirde bir ziya var hayat gibi. Muhatapın muhatapçılığına göre içeriğini açığa veriyor. Yani aynada güneş, suda güneş, ağaca vurunca güneş, hayvanlara vurunca güneş hepsinde içeriklerini farklı boşaltıp gösterirdi.

Herşeyin istidadına göre değil kabiliyetlerine göre sıfatlarını ortaya çıkarıyor. Mesela Hz. Cebrail (a.s.) aynı anda farklı farklı işler yapıyor.Önemli olan hangi çeşit aynayız! Mesela: Cismaniyata cam ve su ayna iken.. ruhaniyata hava, esir ve alem-i misalin bazı mevcudatı ayna hükmünde.

Hayat da ziya gibi düşün. Muhatapın ayinedarlığına göre, kabiliyetlerine göre batın zahir oluyor. Tek beyaz foton iken ziya aynalar vasıtasıyla 7 renkler ortaya çıkıyor. Isı, ışık, kuvveler ortaya çıktığı gibi.. Senin hayatın da ziya gibi. Bizim hayatımızda 18 bin alem cem olmuştur. Eğer hayatımız “tabaka-i insaniye olan en yüksek mertebeye

çıktıkça, öyle bir → **inbisat** ve
→ **inkişaf** ve
→ **tenevvür** } eder ki; hayatın **ziyası olan şuur ile, akıl ile** bir insan kendi hanesindeki odalarda gezdiği gibi,”

Güneşte sırf ziya yok. Hayatta da sırf şuur ve akıl yok. Hayatın kalitelisi var, kalitesizi var. Kalitelisi tabaka-i insaniye. Eğer insanda gül goncası gibi açılırsa bir yere gitmeye gerek yok. Hepsi yanında, sende ortaya çıkıyor.

O alemler ki; cilve-i irade, kanun-u emri ve ukde-i hayatiye her birinin yanında bulunur, hiçbir yerde bulunmaz.

O alemler bizde → **saika** ve
→ **şaiika** } ile uyandırılır o kadar.

Saika: Sürükleyen, sevkeden, götüren

Şaika: Şevkli, hevesli, şevk verici.

Hayat böyle cem-ül cem gibi akıl da öyle. Akıl da böyle cami-ül ezdaddır, cem-ül cemdür. Aklın içerikleri ortaya çıkınca bir yerlere gitmiyorsun. Beşerin sanatı eklemelerle tamam olurken, Rabbin ise, çekirdek patlayarak dışarda kendini tamamlar. Dışardan ekleme yok. Dışardan şartlar hazırlanır o kadar.

İnsanın saika ve şaika hisleriyle dünyanın ekser enva'ıyla ihtisas ve ünsiyet ve mübadele ve tasarrufa sahib olur.

Ve hayat öyle → bir inbisat ve
→ bir inkişaf
→ bir tenevvür } eder ki..

Emirdağ Lâhikası 1(146):

“hakikat-ı insaniye haritasını ve
enaniyet-i beşeriye fihristesini ve
mahiyet-i nefsiyesini } mütalaa ile, imanın şübhesiz ve
vesvesesiz mertebesine çıkmaktır ki;

sırr-ı akrebiyete ve
veraset-i nübüvvete } bakar.”

Bu enfüsi tefekkürlerle oluyor!!! “seyr-i enfüsî ve âfâkî ile marifet-i İlahiyede iki yol ile gitmişler ve en kısa ve kolayı ve kuvvetli ve itminanlı yolunu **enfüsîde**, yani kalbinde zikr-i hafiyy-i kalble bulmuşlar.”

Uzaktan kopyala yapıştırırla neler olmuyor elektronik dünyasında. Bu misal gibi. Sende zaten harita, ruzname vs olarak var. Nasıl Team Wiewer ile bilgisayar ve cep telefonuma programlar ve inkişaf hariceten yapıldığı gibi, o alemler de iade-i ziyaret ediyorlar ruhuna..

Emirdağ Lâhikası 1 (146): “Hem çok kolay, hem hazır yanındaki âyinesinde, hiç uzun bir seyahat-ı fikriyeye muhtaç olmadan iman-ı tahkikîyi kazanır ve”

Biryerlere gidilmiyor, onlar sende zaten sana da iade-i ziyaret ediyorlar.

(27.03.2019) (Küçükçekmece)

- Nasıl oluyor?

- Nasıl ki elindeki telefon veya navigasyon cihazına duyulmayan, gözle görülmeyen uydudan gelen frekanslarla hem ses hem görüntü hemde yönlendirme, bilgilendirme yapılabilirse..

Nasılki motora verilen benzinle; suda yüzüyorsun. Havada uçuyorsun. Motor aydınlatma, ısınma, hareket, güç ve barınmalarına sebep olduğu gibi..

Motor. Mazotla aydınlatma, hareket ve güç vs nasıl oluyorsa, motor gibi olan akla ötelere verilen malzeme veya frekanslarla batınısı uyandırıldığı gibi. Hiç benzin uçma, yanma, soğuma, güç, hareket ve fara, elektrik üretmeye nasıl vesile oluyor! Kimin hatırına gelirdi ki toprak altındaki petrolden motor vasıtasıyla şunlara dönüşüb ortaya çıkacaktı!!!

Motor → Akla misal.

Mazot → Aklın içine atılan; malumat, bilgi, zanlar, nisbiler ve ilim...

Ortaya çıkan neticeler ise → Aklın içeriklerini aktifleyip ortaya çıkaranlara...

Hayat da mazot gibi. Hayattan, mevcudat, his, duygu, şuur, akıl gibi malzemeler çıkıyor. Hayatın incelmesi nisbetinde ince içerikleri ayan oluyor! “...elbette hayat tabaka-i insaniye olan en yüksek mertebeye çıktıkça, öyle bir inbisat ve inkişaf ve tenevvür eder ki; hayatın ziyası olan **şuur ile, akıl ile** bir insan kendi hanesindeki odalarda gezdiği gibi, o zîhayat kendi akli ile avalim-i ulviyede ve ruhiyede ve cismaniyede gezer. Yani, o zîşuur ve zîhayat manen o âlemlere misafir gittiği gibi, o âlemler dahi o zîşuurun mir'at-ı ruhuna misafir olup, **irtisam ve temessül** ile geliyorlar.”

Hayatımız inbisat, inkişaf ve tenevvür edip gül goncası gibi ortaya çıkıyor. İlim olarak (Âdem (a.s.) gibi) yazılım var zaten.

İnbisat: genişleme, yayılma.

İnkişaf: açılma, meydana çıkma, terakki etme, ilerleme, gizli sırların bilinmesi.

Tenevvür: parlama, nurlanmak, bir şey hakkında bilgi sahibi olma.

Bu üç şeyden şuur α akıl ortaya çıkar. Hayattan şuur ve akıl çıktıktan sonra aklın içide açılıyor, şuurunu açılıyor. Buraya da ruha da irtisam ve temessül ile geliyorlar.

❖ Kişi ortada olmadığı halde; kokusu, sesiyle o insanın içsel alemine girdiğimiz gibi, alem-i melekut ve gayba da bu alemlerin kokusu ve sesi hükmünde olan insanla da girilebilir, girilir ve giriyorlar!

Sözler (507): “Hakikatı, hakikî olarak beşerin **aklı** ile keşfedilmemiş.”

Akıl ile ukde-i hayat bilinmiyor. “...ukde-i hayatiyenin tenebbühü, yani uyanıp açılarak neşv ü nema bulması,”

Sözler (508): “...biri medenî, **aklı** başında olarak arkadaş olup...”

Aklı başında olunca insan insan oluyor ve medeni oluyor yoksa vahşî oluyor!

Sözler (514): “...nefsi teslime mecbur etmek ve **aklı** iz'ana getirmek için bir mukaddeme”

iz'an: basiret, anlayış, teslim olup itaat etmek, zeka, idrak, bilmek.

Aklın bir sıfatı → Basiret.

İki manası var. Birisi → basiret.

İkinci manası ise → aklın üstü tasdik bunun üstü de iz'an..

Sözler (516): “Fakat şu zamanda maddiyun fikri herkesi sersem ettiğinden, en bedihî bir şeyde zihinlere vesvese vermiş. **İşte şöyle vesveseleri izale için;** hads-i kalbînin ve **iz'an-ı aklînin** pek çok menba'larından,...

1- Kalbe yakın olan lümme-i şeytaniye kalbe vesvese atamayınca bir alt tabakası olan vicdandaki zihne vesveseyi atabiliyor. Bu zihne vesvese atabilmişse buradan da dimağa vesveseyi taşıyor. Dimağın serbest bölgesine atıyor.

2- Maddiyun fikri herkese sersemlik verdiği için en bedihî şeyleri bile anlamıyorlar. **“en bedihî bir şeyde zihinlere vesvese vermiş”**

Hakikaten olmayacak, en bedihî meselelerde nasıl vesvese veriyorum cevabı. Bazan aklın duracak, akıl tutulması anlamına gelen bedihî şeylerle sebep ve zeminleri.

(29.03.2019) (Küçükçekmece)

3- Peki bunlardan kurtulmanın yolu:?

- a) hads-i kalbî
b) iz'an-i aklînin
- } uyandırılması, beslenmesi ve canlı tutulması lazım.

hads: Sür'at-ı intikal. Ani ve doğru idrak. Delilden neticeye çabuk varmak. Delile ihtiyaç kalmadan hâsıl olan ilim. Şimşek gibi sür'at-ı intikal. Hadsin muzaafı olan → **ilham** onu daima tenvir eder.

“meyelanın muzaafı olan → arzu ve
arzunun muzaafı olan → iştiyak ve
iştiyakın muzaafı olan → aşk-ı ilahî

} onu daima marifet-i Zülcelale sevkeder.”

“Şu fıtrattaki incizab ve }
cezbe } bir hakikat-ı cazibedarın cezbiyledir.”

iz'an: Basiret. Anlayış. Teslim olup itaat etmek. Akıl. Zekâ. İnanç. İdrak. Bilmek.

muzaaf: Birşeyin iki misli. Daha ziyade, daha fazla. İki kat.

sersem: Kökeni farsça. Herhangi bir sebeble şuuru ve duyguları zayıflamış olan. Düşünmeden hareket eden. Ne yaptığının farkında olmayan. (Uyku sersemliği. Zenginlik, şehvet sersemliği gibi kullanılıyor) Sorumluluğunu kaybeden. Bizim manada tahayyül ve tasavvurlarıyla hareket eden, akla inmeyen. Tez canlı, coşkulu. Acelelerden ve düşünmeden. Dikkatsiz. Çılgınca, deli gibi hareket eden. Herhangi bir kısıtlama yapmadan hareket etmek. Mazî ve müstakbelsiz yaşamak.

“...maddiyun fikri herkesi sersem ettiğinden,”

Fikir taakkulun → Aklın sıfatıydı. Burada aşağı serbest bölgeyi etkiliyor. Ve serbest bölge ile hareket ediyor. Fikir aynasındaki maddiyunluk akılla serbest bölgenin alakasını kesmiş!!!

Zihin de vicdanda. Kalbe atamayınca vicdandaki zihne, buradanda akla, buradanda fikirle, buradanda serbest bölgeye vesveseyi atıyor.

Bunun çaresi de; }
hads-i kalbî ve } aktif edip bütünlüğe getirmek.
iz'an-ı aklîyi }

Sözler (519,522): “İşte bu altı mes'eleyi, birer birer **aklı** ikna edecek muhtasar bir tarzda beyan edeceğiz.”

Aklı ikna ile hakim olursun.

“... .. Şurada ise, yalnız **aklı** ikna' edecek, susturacak,”

... .. "Evet saadet-i ebediyeye muktezi mevcuttur. O muktezinin vücuduna delalet eden bürhan-ı kat'î "On Menba"

Aklı ikna edecek, kontrol edecek bürhanlardır.

Bürhan: Aklı yürütme yolu. Başlıca üç çeşidi var. **1-** Bürhan-ı inni. **2-** Bürhan-ı limmi. **3-** Bürhan-ı temsilî.

İsbatlanan mevzuda esmayı görebilmek. Mukaddemesi yakın derecesine gelmiş. Kat'iyeti ifade eden aklî delil.

Sözler (521): "Şu kâinatın Sâni'-i Zülcelalinin lütuf ve merhametinin tecelliyatını, ihsan ve kereminin cilvelerini bizzarure, } kalbe gösterir,
bilbedahe } **aklın gözüne sokuyor."**

Kalbe → gösteriyor.

Aklın → gözüne sokuyor.

Nasıl ki göz fotoğraflarını alır beyinde ruh görür. Gibi..

Akıl → Göz

Kalb → Gören.

Sözler (527): "Tâ dest-i kudret, zahir **akla** göre hasis ve nâ-lâyık emirlerle bizzât mübaşeretini görünmesin."

Aklın zahirisi var. zahire mübteladır. "zıdların cevelangâhıdır. Güzel çirkin, hayır şer, küçük büyük ağır kolay gibi emirlerin mahall-i vürûdudur. İşte şunun içindir ki: Sâni'-i Zülcelal esbab-ı zahirîyi, tasarrufat-ı kudretine perde etmiştir. Tâ dest-i kudret... .."

Bir de “Melekûtiyet ciheti ise, her şeyde parlaktır, temizdir. Teşahhusatın renkleri, müzahrefatları, ona karışmaz. O cihet, vasıtasız kendi Hâlıkına müteveccihdir. Onda terettüb-ü esbab, teselsül-ü ilel yoktur.”

Akıl işte bu iki yönlerle alakadardır. Biri mülk diğeri melekut cihetiyle.. ikisinin farkındalığı var, karıştırmaz ve anlamlandırır.

Sözler (534): “...nefsi teslime, **aklı** iknaa ihzar için”

Aklın ikna edilmesi var.

Dehriyyun: Zaman ilerledikçe herşey değişmektedir. Alem, böyle kendiliğinden gelmiş ve gidecektir. Canlılar da böyle birbirlerinden üreyip sonsuz olarak sürecektir, diyen maddeci, materyalist felsefi ekole verilen ad. Bu şekilde inananlara verilen ad, dehr denir. Dehriyyun materyalistlerden daha eskidir.

Sözler (539): “Hattâ **kuvve-i akliye** dalında; Dehriyyun, Maddiyyun, Tabiiyyun meyvelerini, beşer aklının eline vermiş.

... ..

Kuvve-i akliye dalında enbiya ve mürselîn ve evliya ve siddikîn meyvelerini yetiştirdiği gibi..”

(04.04.2019) (Küçükçekmece

İkisi de kuvve-i akliye dalından

Dehriyyun → **enbiya ve mürselîn**

Maddiyyun → **evliya**

Tabiiyyun → **siddikîn**

Karşılaştırma değişik örnek olsun diye yazdım. Gayem iki ekol da kuvve-i akliye dalından çıkıyor.

Sözler (541): “**Kuvve-i akliye** dalında, âlem-i insaniyetin

dimağına → Dehriyyun,
→ Maddiyyun,
→ Tabiiyyun } gibi meyveleri vermiş; beşerin beynini bin parça etmiştir.”

Ortaya çıktığı yer kuvve-i akliye. Fakat dimağa yayılarak dimağı işkal etmiş! Bunlar akıl yoluyla girmiş. Allah-u alem: Dehriyyun → zamanla alakalı. Maddiyyun manası mekanla alakalı. Yani biri tasavvuru diğeri de tahayyülü kontrol edememekten?

Sözler (543): “...**aklı** hâkim ittihaz ettiklerinden, ancak fâsık, mübtedi bir mü'min derecesine çıkabilmişler.”

Mu'tezile akli hâkim yaptığı için ancak → fâsık,
→ mübtedi } bir mü'min derecesine çıkabilmişler.

Aklı nakle tercih ettikleri için..

Demek ehl-i bid'a oluyorlar böylelikle. Kafir denmiyor da fasık ve yeni İslamiyete giren nasıl herşeyi sorguluyorsa (güya aklınca) sorguluyor!

Sözler (587);, Mektubat (93): “Çünkü "**Akla** kapı açmak, ihtiyarı elinden almamak" sırr-ı teklif iktiza ediyor.”

sırr-ı teklif şunu iktiza ediyor → Akla kapı açmak,
→ ihtiyarı elinden almamak.

Cüz-i ihtiyarinin → Sureti → Tasavvur'da
→ Kanuniyeti → Taakkul'de
→ Hakikatı → Tasdik'te
→ Mahiyeti → İltizam'da

Sözler (588): “Herkes tasdike mecbur olurdu, **aklın** ihtiyarı kalmazdı. İman ise, aklın ihtiyarıdır. Sırr-ı teklif zayi' olurdu.”

Aklın ihtiyarı → cüz-i ihtiyarının yazılımı, kanuniyeti.

İmanın başlangıcı vahyin tahakkuk ettiği ilk merhalesi olan akıldır.

Sırr da akılda idi..

Teklif de akla vahiy ile yapılıyor.

(05.04.2017) (Küçükçekmece)

Sözler (632): “Ey bîçare insan! **Aklını** başına al! Ehl-i dalaletin vekilini dinleme!”

“Aklını başına al” hitabını taakkule yapıyor.

Sonra devamında diyor ki:

“Eğer onu dinlersen hasaretin o kadar büyük olur ki,

tasavvurundan ruh,
akıl ve
kalb } ürperir.”

Aklını başına almazsa; insan tasavvuruyla hareket eder. Tasavvuruyla hareket edince tasavvurdaki zan, vehim, şüphe gibi şeyler kuvvet bulur. Bulunca ilk önce ruhu sonra akılı ve kalbi dehşetlere sokar.

Kişi akıyla hareket etmezse tasavvuruyla hareket eder. Üstadım diyor ki; tasavvurla yani zanlar, vehimler, tereddüdler, malumatlar, düşünceler ve bilgilerle hareket eder. Yani Bunları NAKLE yani vahye tercih ederler. O zamanda ilk bozulma süreci ruhdan sonra akıl sonra da kalb bozulur.

Sözler (659): “İşte bu dört yol ile büyük bir pencere marifetullahı açılır. Ve büyük bir mikyasta bir Sâni'-i Hakîm'i **akla** gösterir.”

Bir noktadan bakınca çok garib bir yer.

Allah'ın (c.c.) iki türlü ayetleri ve muhatabları var! Biri kelimeden vahiy hakikatının muhatabı olan taakkul → Akıl.

Diğeri ise; ayat-ı tekvinîyenin muhatabı olan Zihin.

Yani vicdan → Zihin.

Vicdan	→ İrade	→ İbadetullah
	→ Zihin	→ Marifetullah
	→ His	→ Muhabetullah
	→ Latife-i Rabbaniye	→ Lezzet-i ruhaniye

Sözler (659)'daki 7. pencerede Kainat Kur'anından dört yol ile büyük bir pencere marifetullah'a açılıyor, izahını yapıyor! Sonra akla bunu gösteriyor. Aklın gözüne gösteriyor. Çünkü aklın gözü var!!! Kafa gözü ayrı, kalbin, vicdanın, hissin, şuurun ve aklın vs'lerin gözleri ayrı ayrıdır.

Hep bildik ki akıl zihne yani vicdana atıyor. Burada nefs-ül emirden, şairden fiili hayattan alınanlar direk vicdandan alınıyor. Şairler, fiili hayatlar ve mevcudatın lisan-ı halleri vücudana bakıyor.

Eylemler → İradeye

Nefs-ül emirdeki âyât-ı tekvinîyeler → Zihne

Şairler, tarafgirlikler ise → Hisse

Lezzet-i Ruhanîler, maneviyatlar da → Latife-i Rabbaniyeye bakıyor!

Zihinde olan ve hazmedilen ve kendine göre manaya dönüştürülen nefs-ül emirdeki âyât-ı tekvinîyeleri zihin taakkula yani akla atıyor. Akla göz oluyor bunlar. Akıl da vahye muhatab olmuş ve evamir-i tekvinîyeleri farketmiş.. Akıl bunları yani evamir-i tekvinîyeleri ve zihinden gelen âyât-ı tekvinîyeleri birleştirip, cem' eder.

Ondandırkı şairler (İslam'a ait ve geçmiş imanî ve vicdanî ve ruhani haletleri zatında cem edip gelecek nesle nakleden simge, semboller) vicdana bakıyor ve vicdani besliyor!!! Şairler vicdaniyattır. Vicdani bozulmuş, hatmedilmişse şair onları rahatsız

eder. Çünkü vicdaniyatı kalmamış orası akreb ve yılan yuvasına dönmüş. Böyle olduğunun alameti de şairlere düşman olmalarıdır. Arı su içer bal akıtır, yılan su içer zehir akıtır hakikatı buradan geliyor! Akıl ayetleri tefekkür eder.

Zihin ise nefs-ül emirdeki mevcudat âyetlerini de marifetullahı çevirib dönüştürür. Zihin bunu akla gönderib pencere oluşturarak tefekkür ettirir.

Sözler (680): “beşerin haşırde neşredilecek büyük defter-i a'malinden muhasebe vaktinde hatıra getirilecek ve işlediği her fiilleri yazıldığını bildirmek için bir küçük sened istinsah edip, yazıp **aklının** eline verecek bir Sâni'-i Hakîm'in san'atı olabilir.”

Hazıfa aklın içinde bir sıfat görünüyor.

Kuvve-i hâfıza aklın bir sıfatı!

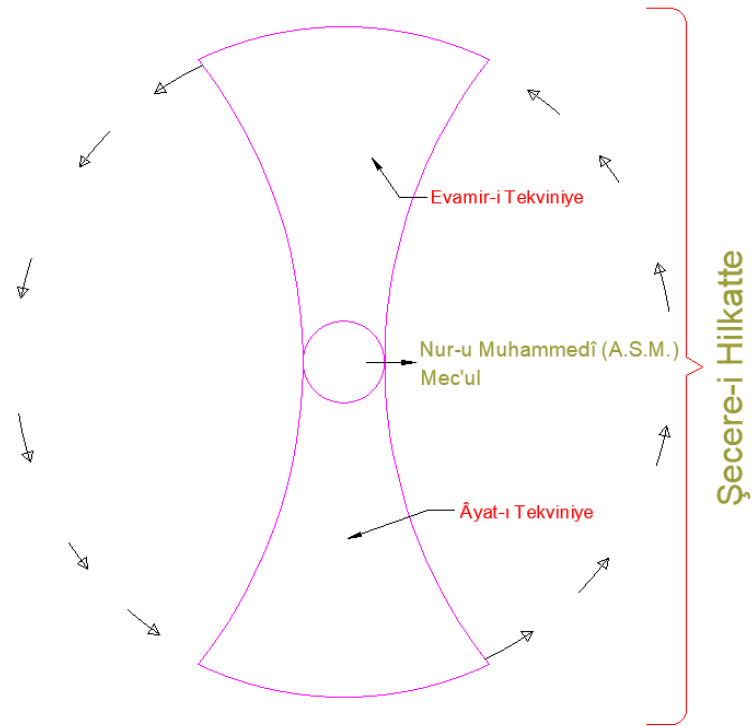
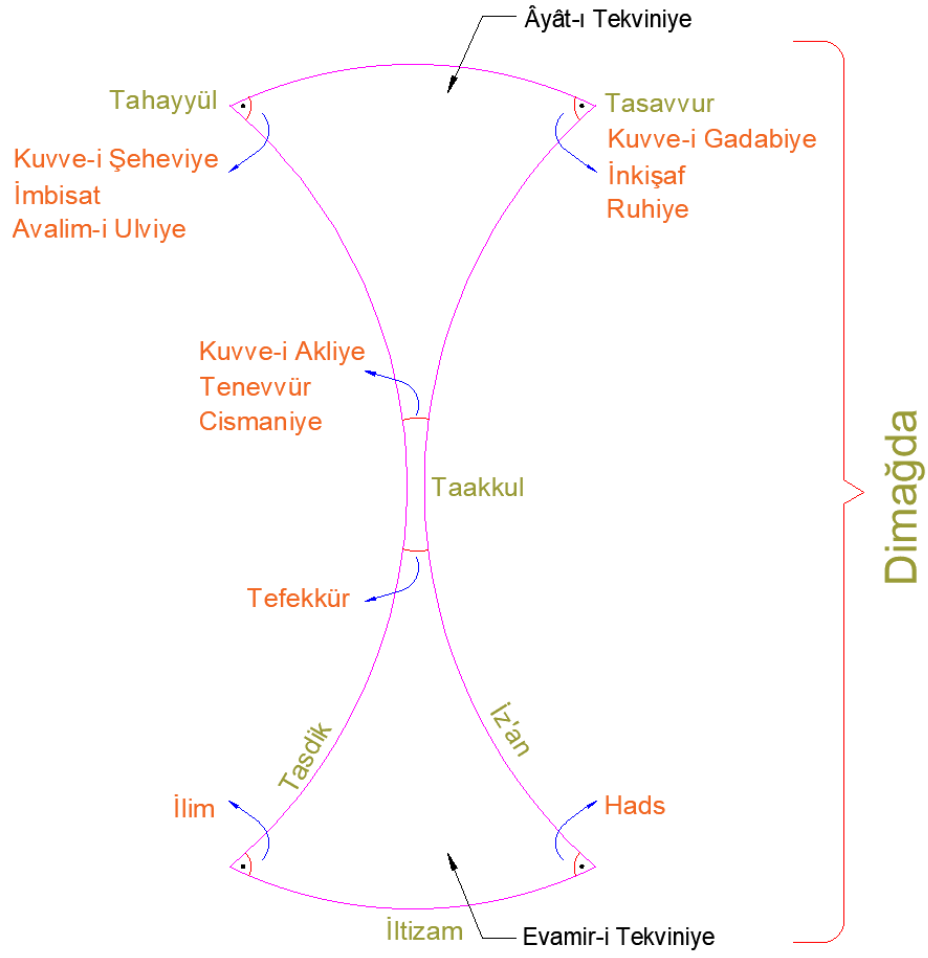
Sözler (1681): “**Aklın** varsa, esbab perdesini yırt. "Vahdehu lâ şerîke leh" de, **hadsiz evhamdan kurtul.**”

Esbab perdesine takılıp kalan tasavvurda kalıyor. Tasavvurdan akla geçtiğinin alameti “esbab perdesini yırt.” Yırtabilirse akla geçiyor. Geçemeyince tasavvurda kaldığının “hadsiz evhamdan kurtul” diyor. Evhamlar da tasavvurdalardı.

Ne kadar esbaba takılmışsak o kadar tasavvurda, düşüncelerdeyiz ve o nisbetle akıl bizde değil, başımızda değil.

(10.04.2019) (Küçükçekmece)

Taakkulu nokta. Dönünce Sıfır (0) oluyor. Hepsini oranda dönünce ki döner o zaman sıfır. Dönmezse sıfır olmaz. Taakkule nokta yani çivi çak dönsün sonsuza. Dönünce ortaya çıkan; fanus, balonun içine giriyorsun (hızlı dönünce farklılıklar ortadan kalkıyor). Hızına göre (dönme hızına göre kab-ı kavseynin oluyor dimağın. Mevlana gibi. Herşey sıfırlanıyor sanki kab-ı kavseyn gibi. Pervane gibi elektrik üretiliyor.

Peygamberler (a.s.m.), ustadlar, abiler nokta gibi.. **Noktayı aç sıfır oluyor.** Sıfır ile nokta tek şey. Sen busun. Ezan da, namaz da tek. Kabe nokta dünya sıfır. Ezan kabeden nokta olarak oradan başladı, sonra tüm dünyada çember oldu!

Sözler (681): “ Sen nasıl kendini kandırabilirsin?

Aklın varsa,

esbab perddesini yırt “Vahdehu lâ şerike leh” de,

evhamdan kurtur!”

Aklı başında olursa

→ esbab perdesini yırt

→ Kendini kandırmaz, kendine yalan demez ve

kendine uygun yaşar.

alametleri bunlar olur.

Sözler (682): “...**akıl** gözüyle de görülecek. Öyle ise: Görmeyenin

ya **aklı** yok,

yada kalbi yok veya

insan suretinde bir hayvandır!”

→ Aklın gözü varmış!

→ Kainattaki âyât-ı tekviniyeleri görmeyenin akli başında değil ki görmüyor. Görmeyince akli başında olmadığı..

→ Akli başında olmayanın insan suretinde hayvan olduğu..

Sözler (684): “...yorgun olarak menzili olan göze gelib, onu gönderen münekkid **akla** diyecek;”

→ Münekkid → Aklın sıfatı

Münekkid: Tenkid eden. İyiyi kötüyü ayıran ve onlara söyleyen. Kusurları söyleyen.

Sözler (697): “ İzzet-i azamet ister ki; esbab-ı tabii, perdedar-ı dest-i kudret ola **aklın** nazarında.”

→ Akıl perdelerle anlıyor. Perdesiz mutlak ve muhit olacağından ihtası olmaz. Sebebsiz anlayan, kavrayan kalb'tır.

Sebebler akılları derecelendiriyor.

Sözler (778): “bütün bütün **aklı** sönmemiş bir insan,”

→ Akıl canlanabiliyor, sönebiliyor da.

Sözler (781): “âyetlerin gayet yüksek ve gayet geniş } } → temsil ve } } → tanzir ile } } **akla** kabul ettirir ve kalbi ikna eder”

→ Aklın özelliği → temsillerle } } anlıyor, kavıyor. Yoksa mutlak ve muhit olurdu! } } → tanzirlerle } } → sebeblerle } }

Tanzir: Nazire yapma. Benzetme.

Akıl kabul eder,

Kalb de ikna olur.

Mektubat (35): “Hakaik-i imaniyenin herbirisinin aksini **aklen** muhal telakki ediyorum, ehl-i dalaleti nihayetsiz ebleh ve divane görüyorum.”

→ Muhal telakki etmeyi akıl yapıyor.

→ ebleh ve divane görmeyi de akıl yapıyor.

❖ telakki, ebleh ve divane.. bunlar aklın içerisinde.

Mektubat (51): “pek çok seyr-i fikrîye ve
sülük-u **akliye** } mecbur oluruz.”

Seyr = Yolculuk. Yürüyüş.

Sülük = Manevi terakki mertebelerinde devam etme.

Mektubat (68): “nefs-i emmarem ister istemez **akla** tabi' olmuştur.”

→ Nefs-i emmare akla tabi olabiliyor !!!

Dünya hayatını ahiret hayatı ile muvazene ederek nefis-i emmareyi teslim mecbur etmiş.. edilebiliyormuş.

Mektubat (93): “ Çünkü sırr-ı imtihan ve
hikmet-i teklif } iktiza ederki,
akla kapı açılsın ve
aklın ihtiyarı elinden alınmasın.

Eğer gayet bedihî bir surette olsa,

o vakit **aklın** ihtiyarı kalmaz.

Ebu Cehil de, Ebu Bekir → gibi tasdik eder.

imtihan ve } faidesi kalmaz. Kömür ile elmas bir seviyede kalırdı.”
teklifin }

“tecrübe ve } neşv u nemaya sebeptir.”
imtihan ise }

Neticede; istidadların → kabiliyetlere → hakaik-i nisbiyelere → nukuş-u esmasını göstermesine ve kainatı mektubat-ı Samedaniye → sırrı imtihan ve sırr-ı teklif → ervah-ı âliye ve ervah-ı sâfilenin tasaffi eder, ayrılır → alemi tagayyür ve tahavvülünü irade etti → zıdları birbirine karıştırdı → kainatı tebeddül ve tagayyür düsturuna tabi kildi. → meclis-i imtihan kapandı, tecrübe vakti bitti. Esmâ-i Hüsnâ hükmünü icra etti. → Kalem-i kader mektubatını yazdı. → Dünya ahiret fidanlarını yetiştirdi(Sözler (587)

“Sırr-ı imtihan ve } iktiza eder ki, **akla** kapı açılınsın ve aklın ihtiyarı elinden alınmasın.”
hikmet-i teklif }

Aklın kapısını değil, akla kapı açıyor. Yani ben giderken sensörle bana kapı açılıyor. Bana kapı açılıyor. Sonra aklın ihtiyarı kalmaz. İhtiyar akılda! Yani:

İhtiyarın → Sureti → Tasavvurda
→ Kanuniyeti → Taakkul'de
→ Hakikatı → Tasdik'te
→ Mahiyeti → İltizam'da

Bedihi olan ihtiyarı kaldırıyor! Demek gayb olursa ihtiyar aktif. Bedihi olanda ihtiyar olmuyorsa, zahiri, bedihi olanı tercih etmek taht-el ihtiyar olur ki hayvaniyetten aşağıya.. Bu da galiba küfür, şirk, dalalet oluyor. Ki hayvandan daha aşağı olmasının sebebi hayvanlar ihtiyarlarıyla hareket ettikleri için.

Bedihiyat da → tasdik olur. Tasdikte de ilim vardı. Zahir herkese göre aynı olduğundan, gaybi olmadığından ihtiyarı ref oluyor.

İmtihan tasdike kadar. Tasdik te dahil. İz'an müslümana

Hatmedilmişse kalb iz'anı bitmiş..

Demek imtihan sahası

→ Tahayyül

→ Tasavvur

→ Taakkul

} bu alanda oluyor.

İltizama çıksaydı tasdik → Fiiller olurdu.

Tasdik seviyesindeki ihtiyar → Hak veya batıl ilimleri olur. İlmiyle dalalete gidiyor!!!

İmtihan → tecrübedir.

Tecrübe ise → Bir şeyin hakikatına ittila peyda etmek. Çok dikkatle düşünmek ki, dikkat bir latife idi. Dikkat aklın sıfatı imiş(?)

Teklif: Vazife vermek, yüklemek. Bazı şeyleri yapmalarını ve bazı şeyleri yapmamalarının denmesiyle dinen memur ve vazifeli ve mükellef edilmiş. Teklif-i ilahi bir tecrübedir. Alilerle süflilerin ayrışması.. Ruhtaki tohumları sulamak ve neşv ü nemalandırmak için beşeri teklif ile mükellef kılmış. Eğer teklif olmasaydı, ruhlardaki o tohumlar neşv ü nema bulmazdı.

ruhun manen terakkisini,

vicdanın tekammülünü,

aklın ve fikrin inkişaf ve tarakkisini,

} → telkih eden, yani aşıl原因an şeriatlardır.

} → vücut veren tekliftir.

} → hayat veren peygamberlerin gönderilmesidir

→ ilham eden dinlerdir.

Vücut veren tekliftir.

imtihan ve teklif → ihtiyarı iktiza ediyor.

İhtiyar da → akılı iktiza ediyor.

O zaman sıralama:

imtihan α tecrübe α teklif → ihtiyar → akılı

Akla kapı ihtiyardır! Akıl bu kapıları bunla açıyor, giriyor.

- ❖ Hiçliğinle → Ezeliyeti. Faniliğinle de → Ebediyeti anlıyorsun.
- ❖ İnsanı ibadet için yaratmamış ubudiyet için yaratmış.
- ❖ Dünyaya gelmezsek la ilahe olmazdı illallah olurdu.

İmtihan: Cilve, Cemal, Nakış, Sanat mesabesinden hakikatına varma süreci içindeki âyât-ı tekviniye ile evamir-i tekviniyeyi bütünlemekle hakikatına uruc etme gayretidir. Salahiyet ve mesuliyetini deruhte etmek. Farkındalığın zirvesine doğru kazanım sahibi olmak. Malumdur ki; farkındalığın karşılığı iman ile ödüllendirilme gayretidir. Rabb-ül aleminin en sevdiği mahluku olduğunu.. Aleminde Celalî ve Cemalî esmaların ayrışma süreci.. Manayı ifade etti. Bu meydan-ı imtihan akla buyurun manasına kapı açılarak içeriye davet edildi. Yoksa akıl cevher olarak kalacaktı. Akıl alem-i şehadete davet edildi, kapı ona açıldı. Aklın tüm sıfatlarını aktif eden ihtiyardır. İhtiyar aktif olunca aklın hakikatları ve mahiyetleri aktif oldu onun aleminde.

İhtiyarın → Sureti → Tasavvurda
→ Kanuniyeti → Taakkul'da

Bu ihtiyardan sonra TASDİK Geliyor!!!

İhtiyarsız tasdik: “Ebu Cehil de, Ebu Bekir gibi tasdik eder. İmtihan ve teklifin faidesi kalmaz. Kömür ile elmas bir seviyede kalırdı.”

Teklifin faidesi; kömür ile elmas maden bakımından aynı. Ama hakikat meratibleri farklı. Bu ortaya çıkmazdı.

İmtihan → Sisteminin mükemmeliyetinin, cami olduğunun delili.

Teklif ise → Herşeye rağmen hatta Rabbine karşı da hürriyetin sana verildiğini, senin imtiyaz olarak farklı bir şahsiyetini oluşturduğunu. Hayvanlara bunlar verilmediği

için şeklen farklılar ruhen aynı seviyedeler!!! İnsanlar ise şeklen aynı ruhlari ise zerreden şemse kadar imtiyazlı.

Önümüze bedihi olanları tercih etme tarafımız → hayvanlık

Önümüzdekilerin arkasını görmek → akıllılık, zekilik.

Arkasını görüp muhabbet etmek alaka duymak ise → kalbilik ve ubudiyetlik..ki insanı insan yapan.

İşte bedihi, zahiri ile arkasındakileri ayırmak → Dimağla- Akıl ve zekavetle.

Bu arkasındakini idrak ve şuur ederek sahibine vermeye insanın insan olmasının ikinci basamağı ise → Tasdik.

Kâfirin de tasdiğı var ama mana-yı ismine.

Tasdiki anlamlandırır → Mana-yı harfi ve
→ Mana-yı ismi.. } Kanuniyeti

Allah-u alem

Mana-yı harfi ve } → Sureti taakkul'de
Mana-yı ismin } → Kanuniyeti tasdik'te
→ Hakikatı Zihinde
→ Mahiyeti ise Latife-i insaniyede

Mektubat (97): “ Şimdi

o çekirdek ve
o yumurtanın

} evsafını, ağaç ve
kuşun

evsafıyla rabtedip bahsetmekte
lazım gelirk;

her vakit **aklı beşer**, başını çekirdekten ağaca kaldırıp baksın ve yumurtadan kuşa gözünü tevcih edip dikkat etsin. Tâ işittiğı evsafı onun **aklı** kabul etsin. Yoksa “Bir

dirhem çekirdekten bin batman hurma aldım” ve “Şu yumurta, cevvi-i asumanda kuşların sultanıdır.” dese, **tekzib** ve **inkara** } sapacak. ”

Aklın tekzib ve inkarından önleyecek; zahirden hakikata bakmasıyla mümkündür. Yani: Çekirdeğin evsafıyla ağacın evsafına, yumurtanın evsafıyla tavus kuşun evsafıyla beraber bakarsa.. O zaman akli akîl yapan ikisini cemetmesidir. Tek tek bakarsa ya inkâr eder yada taassub edecek.

“Hem ondan hasil olan → ağaç ve }
→ kuşun } da, o } → çekirdek ve } âdi → küçük keyfiyet ve
→ yumurtanın } → vaziyetlerine
nisbeten, } → büyük ve } sıfatları ve
→ âlî } keyfiyetleri var”.

Akıl → Çekirdekden ağaca beraber bakabilirse, cemedebilirse **akıl insanın başına gelir,**
→ Yumurtadan kuşa **aklı başında olur.**

Bunu becerebilirse o zaman sanattan sanatkara.. Mülkten melekuta.. Şehadetten gayba bakabilme haletini alır. Aklın istikameti de budur.

Mektubat (119):“Umumunu temsil edip şu ihbarı, tevatür derecesinde kat’i telakki etmeyenin ya kalbi bozuk veya **aklı yok.**”

❖ Umumunu temsil edip, doğru sözlü bir topluluğa dayanan ve yalan olması imkânsız olan sağlam habere inanmayanın akli taakkulde değil. Bunun neticesinde de kalbi bozuk olur.

Yanı, akli başında olmayınca kalbi bozuk olur. Yani akılsız kalb olmuş olur..

Mektubat (183): "İşte ehl-i münacat ve zikr, bu nevi î'cazı **aklen** fehmetmezse de kalben hisseder. "

fehim → akılda oluyor. }
hissetme ki vicdanla → kalben }

Mektubat (190): "Hem Kur'an vahiy olmakla beraber, **delail-i akliye** ile teyid ve tahkim edilmiş. "

Akılda → teyid ve tahkim ediliyor. Yani kuvvetlendirerek sağlamlaştırmak.. Ve metanet veriyor.

Vahiy burada teyid ediliyor ve tahkim ediliyor.

Mektubat (199): "vasıta-ı naki-i hüzn ve elem ve gam } olan **aklı,**"

hüzün, }
elem ve } insana, kalbine, ruhuna ve vicdanına taşıyan akıl...
gamın }

Kur'an nuruyla nurlanmayan akıldan → hüzn }
→ elem } ayrılmaz!
→ gam }

Akıl hüzn, elem ve gamı nereden getiriyor?

Mektubat (209): “Herkes tasdike mecbur olurdu, **aklın** ihtiyarı kalmazdı. İman ise **aklın** ihtiyarıdır. Sırr-ı teklif zayi' olurdu.”

Herkes tasdike mecbur olursa aklın ihtiyarı kalmaz. İman ise aklın yani vahyin onaylaması, kabulünden sonra olur.

Sırr-ı teklif zayi' olurdu, yani sırr-ı teklif akladır.

Sırr-ı teklif; aklın içeriği. Allah-u alem Allah'a (c.c.) bakan yönü..

Mektubat (216): “Sonra o dünya seyyahı, kendi **aklına** dediki:”

Taakkul kullandığı akıl aletine hitaben dedi.

(01-05-2019) (Kırıkhan)

... aradığımı ondan sormak için Asr-ı saadete gitmeliyiz diyerek, akıyla beraber o asra girdi. Gördü ki: O asır,”

Aklını da yanına aldı taakkul. O asır şimdi nerede ise gelecek de şimdi orada. Herkes kendi aleminde, hayalinde ve düşüncelerinde şahiddir ki o aleme hayalen ve düşünceyle giriyor. O alemler kendi aleminde olduğuna bu şekilde şahid olur. Boyut farklılığından, hakikat farklılığından mekan ve zaman müzahameti yaşanmıyor. Istikbal bütünlük içindeyken hal bunu sıraya koyarak hem mekanı hem de zamanı oluşturuyor ve bu haline de mazi oluyor. Hal istikbali dilimliyor maziye atıyor. Mazi dilimlenmiş. Istikbal ise bütünsel... İnsan ise berzah! O alemler insanın neresindeyse alem-i gayb da alem-i şehadetin orasıdır. 18 bin alem bu alem içinde gül goncası, mısır sümbülü gibi cem-ül cem olmuş. “**getirdiği nur vasıtasıyla,**” hava alemindekileri de nura misal olan elektrikle alem-i şehadete taşıyor, üstü açılıyor. İnsanda kendi aleminde; **Sözler (745): “Düşünmekse deşmektir; şuur ise, şiar-ı râz.”**

Şiar: İz. Belirti. İşaret. Nişan. Ayırd edici. İnsana giydirilen hissi, fikri ve haletî gömlekler.

Raz: Gizli sır. Odunda herşey olabilme potansiyelini görüb onu düşüncesine göre şekillendirmek. Seni düşüncene uyması, tabi olması, senin içselliğini dışarıya taşıması.

Şiar-ı râz: Sırların şiarı. Birbirine bindirilmiş sırlar. İman da bunlardandır ki;

Sözler (261): “Ruhunuza imanı giydirip, cehennem ateşine karşı zırhınız olduğu gibi;”

Düşünceler, fikirler, malumatlar, hissiyatlar, duygular ve latifeler nasıl bir birlerine giydirilmiş!!!

Senin tüm geçmişin yine sende.

Allah resülünün getirdiği nurla geçmişini nurlandırmağa misal ise:

Barla Lâhikası (100): “Acaba benim gibi sen dahi kafanı teftiş etsen, malûmatın içinde ne kadar lüzumsuz, faidesiz, ehemmiyetsiz, odun yığınları gibi camid şeyleri bulursun. Çünkü ben teftiş ettim, çok lüzumsuz şeyleri buldum. İşte o fennî malûmatı, o felsefî maarifi; faideli, nurlu, ruhlu yapmak çaresini aramak lâzımdır. Sen dahi Cenab-ı Hak'tan bir intibah iste ki, senin fikrini Hakîm-i Zülcelal'in hesabına çevirsin, tâ o **odunlara bir ateş verip nurlandırısın**. Lüzumsuz maarif-i fenniye, kıymetdar maarif-i İlahiye hükmüne geçsin.”

“intibah işte”

İntibah malumatları tebdil ve tebeddül ediyor.

o fennî malûmatı, }
o felsefî maarifi } nurlu, ruhlu yapmak Cenab-ı Hak'tan bir intibah istemekle olur.

İntibah olduğunu nasıl anlarsın?

- “Senin fikrini Hakîm-i Zülcelal'in hesabına çevirsin” böyle anlaşılır.

İntibah: Uyanıklık. Hassasiyet. Hakikatı ve hakkı anlayıp yanlıştan fenadan dönmek. Farkındalığın nisbetinde ortaya çıkan halet-i ruhiyeler.

İlimin canlı, şuurlu ve ruhlu olduğuna, ona döndüğüne delillerden biri de burası..

fenni malumatları, }
felsefî maarifi } } faideli,
nurlu }
ruhlu, } } yapmak

Fikir; yoldu

Tefekkür; o yolda yürümek. Farkındalığı kazanmak.

İtibah; verilen cevap. Bunun meratibleri var.

fenni malumatlar }
felsefî maarifler } } oduna benzer. Odunun rengi, şekli, kg, hacmi ve
cinsi vs mülkte. Yanınca bunlar ortadan kalkar.
Herşey zıddına dönüyor.

(03.05.2019) (Küçükçekmece)

Mektubat (218): “elbette hiçbir cihetle yalan olamaz ve } diye anladı ve akli
aldatmaz } } dahi tasdik etti.”

• Başında şöyle diyor: “Hem imanda → öyle fevkalâde bir kuvvet ve

→ hârika bir yakîn ve

→ mu'cizane bir inkişaf ve

→ cihanı ışıklandıran bir ulvî itikad

taşımış ki:”

İtikad imanın içinde. Tıpkı dimağ kalbin içinde olduğu gibi.

Yine devamında:

“o zamanın hükümrani olan bütün efkârı ve akideleri ve hükemanın hikmetleri ve ruhanî reislerin ilimleri” } ona muarız ve muhalif ve münkir oldukları halde;”

onun ne yakînine, ne itikadına, ne itimadına, ne itminanına } hiçbir şübhe, hiçbir tereddüd, hiçbir za'f, hiçbir vesvese } vermemesi”

İtminan: Emniyet içinde olmak. İnanmak. Mutlak olarak bilmek. Kararlılık.

İtimad: Güven bağlamak. Emniyet etmek. Kalben güvenip dayanmak.

Mektubat (221): “İşte Asr-ı Saadette **aklıyla** beraber seyahat eden dünya misafiri ve hayat yolcusunun,”

Dünya misafiri ve

hayat yolcusu!

Dünya mekan.. Yolcunun kendisi HAYAT! Hani yolcu adı derler ya..

Kim bu ki Asr-ı saadette akıyla seyahat ediyor? Aklını da yanına almış. Allah-u alem kalbidir. Çünkü kalbin derece-i hayatına çıkınca kalb; harita, rüzname, hassas bir mizan, doğru bir mikyasa, muhit bir fihriste, câmi' bir âyine, kainata güzel bir takvim olduğundan..

Asr-ı saadet → mazide.

Maziye ancak kalben ve ruhen geçilebilir. Ancak kalbin ve ruhun derece-i hayatına geçilebilirse olur. Acayib ki aklını da yanına alıyor sanki çantasını yanına alıyor gibi!!!

Mektubat (230): "...şu perdeler arkasında **akla** görünüyor."

Akla görünenle vicdana, kalbe ve hislere görünenler ayırdılar.

Mektubat (233): "...kâinatı bir kitab-ı kebir hükmüne getirdiğinden, **akl-ı beşer**, hakikî fenn-i hikmet kütübhanesini ondan aldı ve ona göre yazdı."

Hikmet → Aklın sıfatlarından.

(08.05.2019) (Küçükçekmece)

Mektubat (243): "Ey insan! **Aklını** başına al, dikkat et! Nasıl bir zât seni bilir ve bakar, bil ve ayıl!.."

Bunları kime diyor?

Mektubat (261): "İşte ey insan! **Aklını** başına al. Eğer sen ölmezsen, ihtiyar olacaksın."

İnsana diyor aklını başına al.

Mektubat (264,314): "kalbin ölmemiş ise, } anlarsın!"
aklın sönmemiş ise }

Aklın sönmüyor, kalb ölmüyor! Sönerek yok oluyor akıl. Akıl sönmüyor.

Mektubat (270): “Ey ehl-i iman! Zillet içinde esaret altına girmek isterseniz, **aklınızı başınıza alınız!**”

Zillet ve
esaret } altına alan veya oradan çıkararak akıldır.

Mektubat (263): “o derece insafsızlık ve **akılsızlık** ve pek büyük bir zulüm olduğunu **aklın varsa anlarsın!..**”

Burada da; insafsızlık,
akılsızlık } anlayan ve yapan yine akıl.
zölmü }

Mektubat (275): “Âyâ, **sual ve** } mahalli olan **aklınız** yok mu ki, bu
cevab } derece çirkin bir şey'i anlamıyor?”

Akıl → Sual ve } mahalli. Buraya soru soruluyor ve buradan cevap bekleniyor.
→ Cevab }

Soru sorulabilen merci. Yâ ne kadar mukemmel mu'cizedir ki soruyu sorabiliyorsun ve cevap üretip sana verebiliyor! İçeriği ve bağlantı kurduğu, kurabilmesi ne kadar harikadır.

Mektubat (276): “böyle çok cihetlerle kardeşiniz olan bir mazlumun şahs-ı manevîsini insafsızca dışlıyorsunuz? Ve hiç **aklınız** yok mu ki, kendi âzanızı kendi dişinizle divane gibi ısıyorsunuz?”

Demek gıybet etmemek aklın başında olduğunun bir alametidir. Aklın başında olmamasının bir sebebi de gıybet.. Gıybet fiili tezahür.

“Zemm ve gıybet, aklen ve kalben ve insaniyeten ve vicdanen ve fitraten ve milliyeten } mezmumdur.”

Akılda bunlar sırasına konulacak kadar değerli ve kıymetli.

Akıl o kadar kıymetlidir ki:

Mektubat (281): “Nübüvvet, gayet ağır ve büyük } bir mükellefiyettir. Melekât-ı akliye ve istidadat-ı kalbiyenin inkişafı ve tekemmülü ile o ağır mükellefiyet tahammül edilir.”

Melekât-ı akliye: Akîl melekeler. Tecrübelerle aklın kazandığı bilgi kolaylığı ve alışkanlığı.. Aklın sıfatlarının bütünlüğe geldiği kadar kazanılmış kuvveler. Aklın sıfatları bütünlüğe gelme seviyesinin içine herhangi bir şey atılsa, soru sorulsa, tefekkür edilse o bütünlüğün seviyesi ve kalitesi kadar cevabı da, seni taşıması da ve o manaların sana taşınması da o kadar kuvvetli olur.

Melekât-ı akliye → İnkişaf → Kabiliyete →

İstidadat-ı kalbiyenin → tekemmülü → istidada → tekemmül.

İnsanın hem teklif-i dini hem de hadisat-ı dünyeviyeye tahammül edebilmesi için bu iki sıfatların uyanıp inkişafı şarttır. İnkişafı nisbetinde insan da tahammül edebilir. Tersine ise; tahammülünü görünce deriz ki, hâ bu iki sıfatları inkişaf etmiş deriz.

“Heves, hevaperestane, riyakarane, şöhretperverane, bidakarane işlerde ve harekatta bulunsa” Bunları hep kalb anlıyor, akli anlamıyor.

Mektubat (286): “Eğer **aklın** varsa, kanaata alış ve rızaya çalış. } Tahammül etmezsen "Ya Sabûr" de ve sabır iste; hakkına razı ol, teşekki etme.

Kimden kime şekva ettiğini bil, sus. Her halde şekva etmek istersen; nefsinin Cenab-ı Hakk'a şekva et, çünkü kusur ondadır.”

Aklı varsa alametleri → Kanaat sahibi olur.

→ Rızaya çalışır.

→ Tahammül eder. Tahammül edemezse ya sabur der ve sabır ister.

→ Hakkına razı olur.

→ Teşekki etmez.

→ Kimden kime şekva ettiğini bilir.

→ Kusurun nefisten çıktığını bilir.

“Aklın Devamı 28 Defter 1”

Şeytan Akılları Nasıl Kandırıyor?

Mektubat (312), Sözlük (313): “...sen ey **şeytan** yüz derece şeytanetinde ileri gitsen buna imkân veremezsin, bozulmamış hiçbir akli kandıramazsın! Yalnız manen pek uzaktan baktırmakla aldatıyorsun! Yıldızı, yıldız böceği gibi küçük gösteriyorsun.”

• Bozulmamış akli kandıramaz. Kandırabilmesi için uzaktan baktırarak aldatabiliyor. Yıldızı yıldız böceği gibi gösterdiği gibi bunun tersi olan yıldız böceğini de kocaman yıldız olarak göstermekle akli bozarak aldatıyor!

- Muhali mümkün göstermekle..
- Bîtarafane muhakeme ettirmekle..
- Kafanda manevî sesini işitirsin. Zihnimizi kendine çevirerek hayali aktif ederek..
- Bedihi meseleyi ortadan kaldırarak ortadan baktırmakla.. Farzımuhal demekle insaf namı altında demagoji yaparak.
- Bu farzetmekle bütün doğruları ortadan kaldırır, yok olur.
- Vartaya (uçuruma) yuvarlandırır. Sen Kur'andan istimdad iste!
- Sakın bitaraf muhakeme tuzağına gelme!!!
- Bitarafane muhakeme etmenin taraf-ı muhalifi iltizam olduğunu unutma. Ve şikk-ı muhalif esası olduğunu unutma. Çünkü bu batılı iltizamdır. Belki bâtıla tarafgirliktir.
- Küfür zulümatdır. Kur'anın ve imanın envarıyla çıkılır, kurtululur.!
- Beşer canibinden, beşerin ahvali, etvar, ef'ali ve ekvali cihetinden baktırmakla. Kendi hususi dünyasını umumi dünyanın hatta şecere-i hilkatın kayyumu, menbaı, merkezi ve aslı zannettirmekle, baktırmakla..
- Allah'ı da (c.c.) insan gibi düşündürerek ve muhakeme ettirerek.
- Herşeyin en mukemmelini göstererek.. yapamazsa ki bu mümkün değil bu sefer ye'se atar.
- İnsanların ve hasseten Peygamberlerin hususi, cüzi ve bizim anlayışımızın üstündeki bazı beşeri hallerini-ki hikmetlerini bilmiyoruz – genelliyerek umumi ve külli ahvalini örterek baktırarak.
- Bedihî bir muhali vâki farzettirmekle.. Daldan dala konmakla. Bir cevabın peşine koşturmuyor. Bakıyor ki cevap veriyor bu sefer cevabın içinde soru sorarak bunun da dışına atar. Cevabın içinde yine bir soru daha sorar... ve illa nihaye götürerek insanın dimağını ve zihnini yorarak Kur'anî ve dinî şeylerden bıktırır..
- Şeytan bozulmamış hiç akli kandıramaz! Yanlız manen pek uzaktan baktırmakla aldatıyor.

- Muzaaf bir muhali vâki görmek gibi hezeyanlarla meşkul ettirir.
- Yalana alıştırmak için cerbeze yapar. Ve kendince hikmetler uydurur.
- Tebeî, sathî bir nazarla bakılsa, gayet muhal bir şey, mümkün görünebilir. Bunun çapını genişlendirmeye çalışarak.. Sen kasden ve bizzat bakarak..
- Akli insanın elinden aldıktan sonra inkarı ona yutturur.
- Batılı hak ve muhali mümkün gösteren

Gaflet ve dalalet ve safсата ve inat ve mugalata (yanıltıcı ve saptırıcı mantık, fikir ve akıl yürütmek), mükabere (yanlışını doğruymuşçasına iddialı savunma), iğfal ve görenek gibi şeytanî desiselerle çok muhalatı intaç eden inkâr ve küfrü yutturmaya çalışarak insan suretinde bırakıp ruhlarını öldürerek..

- Birşeyin kendi evsafının ve te'siratının ve envarının zıddıyla muttasıf tasavvur ettirmekle.. Yani ortadan var olan güzel evsafının, etvarının ve e'falinin tersiyle baktırmakla.. olamaz mı? Gibi safساتlarla zıddıyla düşündürmekle. Ortada fiilen görünen sıfatlarını ve fiilleri yok saydırmakla, yokmuş diyerek bir de böyle bak hezeyanı ile baktırmakla.. Misal Peygamberin sıfatları ve Kur'anın sıfatları ortada bedihi iken haşa sümme haşa bir sahtekârın tasniatı (hakiki olmayan yapmacık hareketler) ve iftiralarının mecmuası nazarıyla bakmak. (S=189)

- Seni canlı ve ayakta tutan tutunacaklarına şübhelendirerek su-i zan yaptırarak.. yani onlarla ayakta idin onlara karşı güvenini yitirterek.. farz-ı muhallerle..

- Sana direk inkar ettirmiyor, seni zıddına da koymuyor, seni ortaya alarak güya insaf namı altında yapıyor, yapmaya çalışarak.

Sen tutunduğunu bırakmayarak safسات ve hezeyanlarına bakmayarak şübhe ve zanlarına aldırmayarak, bedihi bir muhali düşünmeyerek.. Çünkü bunların ortası muvakaten zıddına geçmektir.

- Şeytan imkân-ı zâtiyi, → imkan-ı aklî şeklinde gösterip imandaki yakînine münaff bir şekk tarzını veriyor. Ve o vakit o bîçare hassas adam, kendini dalalet ve küfür içine düştüğünü tevehhum edip imandaki yakînininin zâil olduğunu zanneder.

→ ye'se düşer. O ye'isle şeytana maskara olur.

Şeytan → hem ye'sini,

→ hem o zaif damarını (hassaslığını ve safi-kalb)

→ hem iltibasını çok işlettirir,

→ ya divane olur

→ yahut “herçi bâd âbâd” der

} dalalete gider.

Neticede “tasavvur-u dalaleti; dalaletin tasdiki suretinde gösteriyor”

- Hatıraları kullanır ve tasavvuru, tahayyülü tasdikle karıştırıyor.
- İnsana bazan → nefis ve heva ve hiss ve vehim hükmedip hissiyat-ı nefsiye damarlara ilişir.

Akılla Alakalı Hususî Notlarım 2

- Tükenmez hazine, eskimez elbisedir.
- Akıl at gibidir. Kim ona binse onu oraya götürür.
- Kemal bulur tecrübe ile..
- Başkasını bilene zeki, kendini bilene akıl.. Ondandır ki düşmanından bile öğreneceklerini ihmal etmez.
- Akıllı olan akıyla mağrur değil, meşgul olur.
- Aklı kıt olan dilini tutamaz.
- Akıllılardan korkma zarar gelmez. Yarım akıllılardan kork!
- Aklı kıt olduğu için mala mülke sığınır.
- Akıllı kişi başkalarından daha akıllı olduğunu göstermek şöyle dursun ondan her fırsatta gizlemeye çalışır!
- Çalışsa bile doğru çalışmayan saat ne işe yarar.
- Aklı sen kullanıyorsan akıllı... O seni kullanıyorsa zekisin.
- Alem-i misalin alem-i şهادete giydirdiği libasa → **hayal**. Bu hayalin insandaki fiili karşılığına, işletim sistemine ise → **tahayyül**.

- Alem-i mananın alem-i şehadete giydirdiği libasa → **hakaik-i nisbiye, hakaik-i hakikiye, vahid-i kıyasî, Emr-i nisbi ve itibariler** → insandaki işletim sistemine → **Tasavvur..**
- Levh-i mahfuzun alem-i şehadete giydirdiği libasa → **evamir-i tekviniyeler.** → İnsandaki işletim sistemine ise → **Taakkul..**
- Kürsün alem-i şehadete giydirdiği libasa → **nefis- Beşeriyet- İnsaniyet- Ayat-i tekviniyeler** → İnsandaki işletim sistemine ise → **Tasdik..**
- Arşın alem-i şehadete giydirdiği libasa → **her bir esmaların nihayetsiz hakikat meratibleri** → İnsandaki işletim sistemine ise → **iz'an..**
- Arş-ı azamın alem-i şehadete giydirdiği libasa → **ilim, irade ve kudreti tazammun eden mevcudat (mahlukiyet)** → İnsandaki işletim sistemine → **İltizam**
- Kab-ı Kavseynin alem-i şehadete giydirdiği libasa → **imkan ve vücub ortası olan vücud ve adem** → İnsandaki işletim sistemine ise → **İtikad..**

(16.12.2018) (Küçükçekmece)

Tasavvur - (Dimağın İkinci Meratibinden)

Bir şeyi zihinde şekillendirmek. Tasarlamak. Düşünce. Tasarı. Arzu.

Tasavvurat: Tasavvurun cemi. Tasavvurlar.

Kişinin kendi üzerine dönüşlülük yapar. Kendi üzerine ceryan eder.

تَفَعُّلٌ Tefe'ul babından

Nefs-ül emirdeki âyât-ı tekviniyeleri alemimizde vücud ve ademe dönüştüren tahayyül ve tasavvurlarımızdır. O zaman tahayyül ve tasavvurlarımız sıfat-ı zatiyeden olan tekvini sıfatın ilk mazharı tahayyül ve tasavvurlarımızdır. İnsanda tekvin sıfatının ilk zuhur mertebesidir. Eskiler buna taayyün-ü evvel derler.

Sözler (706): “Taassub iltizamdan,
imtisal iz'andan,
tasdikten iltizam,
taakkulde bîtaraf,
bîbehre(nasibsiz, mahrum) **tasavvurda**.
Tahayyülde safsata hasıl olur,
mezcine eğer olmaz muktedir.”

Eğer bunları mecz edemezsek tahayyülden safsata olur. Tasavvurdan → bîbehre, nasibsiz, mahrum olur. Yoksa böyle değil.

Yani: iltizam
iz'an
tasdik
taakkul
tasavvur
tahayyül

eğer bunları bütünleyemezsek, mecz edemezsek safsata, bibehreler olur, çıkar. Bunlar çıkmasın diye

(17.12.2018)

Sözler (9): “Güneşin zâtını mûlahaza etmek için gayet geniş bir **tasavvur** ve ihatalı bir nazar lâzım olduğundan;”

Güneşin sıfatlarını değil, zatını mûlahaza ettirmek için:

→ geniş bir tasavvur
→ ihatalı bir nazar

lazım..

Sözler (69): “Zira dönmemek üzere zevale mahkûm olan bir seyirci, zevalin **tasavvuruyla** muhabbeti adavete döner, hayret ve hürmeti tahkire meyleder.”

tasavvur → muhabbeti adavete
→ hayreti istihfafa..
→ hürmeti tahkire

} meyleder.

Bunlara tasavvur vesile oluyor. Normal değil bu. Muhabbeti adavete döndürüyor tasavvur.. Aynı zamanda da meylimizi etkileyen ciddi zeminlerden biridir tasavvur. Tasavvuruna hâkim olan adeta sistemine hâkim olur!

Sözler (215): “Çünkü zeval-i lezzet, elem olduğu gibi; zeval-i lezzetin **tasavvuru** dahi bir elemdir.”

Tasavvur etmek olmuş gibi veya olacakmış gibi sana aynen tesir eder.

Lezzetin zevali insana ne te'sir ediyorsa, tasavvuru dahi aynı seviyede te'sir ediyor. Neyi düşünüyorsan onu kendine taşıyorsun. Bunun tersi delilerdir. Yapıyor fiili tasavvuru olmadığı için olmamış gibi havada kalıyor! Yani ille fiil olunca mutlaka sonucu sende te'sir edicek değil! Deli için zeval-i lezzet elem değil. O anda düşünür. Bu birazdan daha kavuşmayacağım kadar benden ayrılacak olduğunu bilmediği için hazır anda lezzet alır. Tersine ise, lezzet alırken birazdan zevali olacak düşüncesiyle hazırdaki lezzeti kaybolur.

“Bütün mecazî âşıkların divanları, yani aşknameleri olan manzum kitabları, şu tasavvur-u zevalden gelen elemden birer feryaddir.”

Yukardaki hükmümüze delildir.

Sözler (270): “bugün düşünüp muzdarib olmak,
hem gelecek günlerdeki ibadet vazifesini ve
namaz hizmetini ve
musibet elemi,
bugün **tasavvur** edip sabırsızlık göstermek hiç kâr-ı akıl mıdır?”

Tasavvur; zaman ve mekanın arkasına taşır insanı..

Mevcuddan maziye ve müstakbele bunla gidildiği gibi, hazırı da farklı yapabilir kimyaya sahib tasavvur..

Sözler (277): “Hem bazan **tasavvur** ettiği bir şübheyi, tasdik-ı aklîye girmiş bir şübhe zanneder.”

Tasavvurundan – kasden olmazsa – mesuliyet yoktur. Çünkü çoğu zaman insanın kontrolünde değil. Çünkü ihtiyar daha üst tabakalarda, iltizamda. Burada **telkinat-ı şeytaniyenin** cevelan sahası. Burada “galiben ihtiyarsız olduğundan cüz'-i ihtiyarîsiyle ıslah edemediğinden ye'se düşer.” Ye'is de tam buradan başlıyor!

İnsan şuralarda hata yapıyor: **1-** “tahayyülü, taakkul ile iltibas eder.” **2-** “tevehhüm ettiği bir şübheyi, imana zarar veren bir şek zanneder.” **3-** “Hem bazan tasavvur ettiği bir şübheyi, tasdik-i aklîye girmiş bir şübhe zanneder.” **4-** Hem bazen bir emr-i küfrîde tefekkürü, küfür zanneder. **5-** Yani dalaletin esbabını anlamak süretinde kuvve-i müfekkirenin cevelanını ve tedkikatını ve bîtarafane mehakemesini, hilafı iman zanneder. **6-** İşte telkinat-ı şeytaniyenin eseri olan şu zanlardan ürkerek “Eyvah! Kalbim bozulmuş, itikadıma hâlel gelmiş” der. **7-** O haller, galiben ihtiyarsız olduğundan, cüz-i ihtiyarîsiyle ıslah edemediğinden ye'se düşer.

❖ Tevehhümü bilmeyen itikadına hâlel geldi zanneder. Tevehhümü tasavvurda.

“Hayale gelen bir şübheyi,” Şübhe → Hayalde.

“tevehhüm ettiği bir şübheyi, imana zarar veren bir şek zanneder.” Burda da şübhe → tasavvurda.

Tasavvurdaki tevehhum hem hayalde aktif ham de tasavvurda aktif..

Zanlar: “telkinat-ı şeytaniyenin eseri olan zanlardan ürkerek”

Kur'anda zannın bilmanalarından: “Ey iman edenler! Zannın bir çoğundan kaçının. Çünkü zannın bir kısmı günahdır.” (49:13)

Zan insana zenginlik katar, farklı farklı düşüncesine malzemeler olur. Alternatifli karşıt ve karşılıklı düşünce zenginliği verirken “bir çoğundan kaçının” diyor.

Bu zannı tasavvurda..

Şübhe, zan → Tasavvurda.

Şübhe aynı zamanda → Tahayyülde de var!

“cüz-i ihtiyarîsiyle ıslah edemediğinden ye'se düşer.”

Bizi ıslah olamayan taraflarımız ye'se atmaya kullanır şeytan!

Şübhe. Zan. Küfür. Dalalet → Bunlar Tasavvurdalar.

Küfür → Tahayyülde de var!

(17.12.2018) (Küçükçekmece)

“Çünkü hem tahayyül,
hem tevehhüm,
hem **tasavvur**,
hem tefekkür;

tasdik-ı aklîden ve
iz'an-ı kalbîden

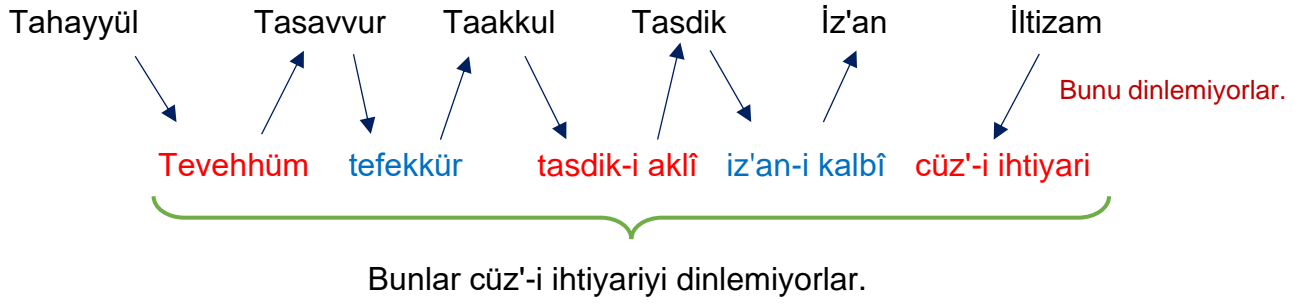
ayrıdırlar,
başkadırlar.”

Hakikatların ara formatları gibi duruyorlar!!!

Tahayyül **tevehhüm** tasavvur **tefekkür** taakkul **tasdik-i aklî** tasdik

iz'an-i kalbî iz'an

Yani:

Tasdik-i akliden ve } İnsan mesul değil kasden olmamışsa!
İz'an-i kalbiye kadar } Çünkü cüz'-i ihtiyarinin alt tabakalarında..

Sözler (278): “Onlar bir derece serbesttirler. Cüz'-i ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar. Teklif-i dinî altına çok giremiyorlar.”

Şimdi buna bak!

Lemalar (75): “Hem insanın letaifi içinde teşhis edemediğim bir-iki latife var ki, **ihtiyar ve iradeyi dinlemezler**; belki de mes'uliyet altına da giremezler. Bazan o latifeler hükmediyorlar, hakkı dinlemiyorlar, yanlış şeylere giriyorlar.”

Alt alta koyunca:

Cüz'-i ihtiyariyeyi dinlemiyen Allah-u alem: **1- Tahayyül. 2- Tasavvur.**

Bunlar “bir derece serbesttirler. Cüz'-i ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar. Teklif-i dinî altına çok giremiyorlar. Tasdik ve iz'an öyle değiller. Bir mizana tabidirler.”

İnsanın mesuliyeti tasdikten ve iz'andan başlıyor. Taakkulu atlaması Allah-u alem: akılsızların, şuursuzların, ehl-i fetretin, muhakeme ve muvazenesini kaybedenlerin, akıldan kıt olmaları mesuliyetleri ya az ya da hiç olmasın diye.

Sözler (348): “Dünyada dar nazarımızla, kısacık fikrimizle Musa ve Harun Aleyhisselâmların sevablarını ne derece **tasavvur** ediyoruz, biliyoruz. Âlem-i ebediyette Rahîm-i Mutlak, saadet-i ebedîde nihayetsiz ihtiyaç içinde bir abdine birtek virde mukabil vereceği hakikat-ı sevab, o iki zâtın sevablarına -fakat daire-i ilmimize ve tahminimize giren sevablarına- müsavî olabilir. Meselâ: Bedevi, vahşi bir adam hiç padişahı görmemiş. Saltanat haşmetini bilmiyor. Bir köyde bir ağayı nasıl **tasavvur** eder, o mahdud fikriyle bir padişahı ondan büyükçe bir ağa kadar bilir.”

❖ İnsanın hususi dünyasını tahayyül ve tasavvurları oluşturuyor. Akıl vahye muhatab olduğu için küllîleşiyor.

Fikir yoldur. Orada sen yürüyeceksin. Eğer taakkulu vahye muhatab olmamışsa kesinlikle o insan hususi dünyanın dar nazarı ve kısa fikrine ve daire-i ilmimize (daire-i ilim: Allah-u alem tasavvurumuzda)

- Hususi dünyanın**
- Dar nazar sahibi..
 - Kısacık ve mahdud fikrimiz..
 - Daire-i ilmimiz
 - Tahminimize giren..

(03.01.2019) (Küçükçekmece)

Tasavvurumuzda:

1. → Dar nazar..
2. → Kısacık ve mahdud fikir..
3. → Daire-i ilim..
4. → Tahmin..
5. → Tahattur.. Sözler (362)
6. → Düşünmek.. Sözler (393)
7. → Muhakeme. Sözler (466)
8. → Mevhum rububiyet yapar.. Sözler (536)

9. → Tasarruf **Sözler (633)**
10. → fena ve zevali, ona gayet müz'ic ve karanlıklı birer müsibet suretinde tazib eder. **Sözler (633)**
11. → Dünyanın ehvali ve insanın ahvali onu daima iz'aç eder.
12. → Kendi elemiyle beraber insanların elemi de çeker.
13. → Manidar mektupları manasız ve âdi nakışlar tasavvur eder **Sözler (633)**
14. → Sırf serbest bölgeye kanaat edene merhamet edilmez. **Sözler (633)**
15. → Kanaat.
16. → Titreyip bağırp çağırır.. **Sözler (633)**
17. → Hususi dünyasını kurar.. **Sözler (633)**
18. → Herşeyi alt üst edildiği yer. Ehl-i namus ve mübarek arkadaşlarını canavar tasavvur eder.
19. → Hakaret eder. Leziz taamları ve temiz kapları mülevves, pis taşlar tasavvur eder, kırmağa başlar.
20. → Tesadüf ve tabiat oyuncağı olduğunu tevehhum edip. **Sözler (633)**
21. → Adem ile i'dam tasavvur ederek. (S=633)
22. → Tesbihat sadâlarını, zeval ve fırah-ı ebedî vaveylası olduklarını tahayyül ettiğinden. **Sözler (633)**
23. → Mevcudat sahifelerini, manasız, karmakarışık tasavvur ettiğinden.
24. → Alem-i rahmete açılan kabir kapısını zulümat-ı adem ağzı tasavvur ettiğinden.

Sözler (632): "Eğer onu dinlersen hasaretin o kadar büyük olur ki, **tasavvurundan** ruh, akıl ve kalb ürperir. Senin önünde iki yol var."

Tasavvurunla → ruh, }
→ akıl ve } ürperir...
→ kalb }

Sözler (634):Tasavvurumuzda:

25. → Eceli, hakikî ahbablara visal daveti olduğu halde, bütün ahbablardan firak nöbeti tasavvur ettiğinden

26. → hem kendini dehşetli bir azab-ı elîmde bırakıyor

27. → hem mevcudatı, hem Cenab-ı Hakk'ın esmasını, hem mektubatını inkâr ve tezyif ve tahkir ettiğinden, merhamete ve şefkate lâıyk olmadığı gibi, şiddetli bir azaba da müstehaktır. Hiçbir cihette merhamete lâıyk değildir.

28. → Şu dehşetli sukuta karşı ve ezici me'yusiyete mukabil...

29. → Ruh-u beşerin eşedd-i ihtiyaç ile muhtaç olduğu hakikî teselliye nerede bulabilirsiniz

30. → Burada: i'dam-ı ebedî olan mevtin zulümatından kurtarıp, kabir hududundan, berzah hududundan, mahşer hududundan, sırat köprüsünden hâkimane geçirebilir, saadet-i ebediyeye mazhar olabilir.

31. → Böyle bir yolcu, öyle birisine dayanır ki, bütün bu daire-i azîme ve bu geniş hududlar, onun taht-ı emrinde ve tasarrufundadır.

32. → Bütün bunların neticesinde bil-istihkak cezasını çekiyorsunuz.

33. → Nefsin mabudlaştırıldığı..

34. → hakikî mahub olan Kadîr-i Mutlak'a tevekkül ile teslim etmiyorsunuz, daima elem çekiyorsunuz.

35. → Mevcudatın anlam ve anlamsızlaştığı..

36. → Daimi hadsiz firaklardan ve ümitsiz dönmek üzere zevallerden azab çekiyorsunuz.

37. → Marifet Şualar (154)

38. → Ziruhların ibadat-ı mahsusalarını dergah-ı ilahiye arz ediyor tasavvur. Şualar (93)

39. → Tasavvur kainatın haritası, hulasası.. Şualar (676)

40. → Temenni

41. → Mülâhaza

} Mesnevî-i Nuriye (81)

42. → Desais-i şeytaniye Barla Lâhikası (152)

43. → İmanın hapsedildiği sandukça Barla Lâhikası (91)

44. → Ezel aynası..

45. → Kainatın rüznamesi, haritası, hulasası ve takvimi Hutbe-i Şamiye (11)

46. → Düşünce, malumatlar ve bilgilerde öncelik sonralık gibi sıralama var. İlimde sıralama yok. Ondandır meratibler yok.

47. → Belki, ihtimal ve şekillerin ortaya çıktığı Muhâkemat (76)

48. → Fikir tasavvurda var. Sözlere (145)

(04.01.2019) (Küçükçekmece)

Sözlere (682): “Şu mühür tahayyülünden sonra şöyle bir tasavvur geldi ki:”

Tahayyülünden sonra tasavvur..

“...işte tasavvurdan şöyle bir hakikat zihne geldi ki:”

Tasavvurdan zihne aktarılabilir. Veya tasavvurdan sonra “hakikat” oluyor taakkulde. Sonra taakkulden zihne iniyor.

Mektubat (39): “İşte şu sırta binaen, tasavvur-u küfür, küfür değil;
tahayyül-ü şetm, şetm değil.

Hususan ihtiyarsız olsa ve farazî bir tahattur olsa, bütün bütün zararsızdır. Hem ehl-i hak olan Ehl-i Sünnet Ve Cemaatin mezhebinde bir şey'in şer'an çirkinliği, pisliliği; nehy-i İlahî sebebiyledir. Madem ki ihtiyarsız ve rızasız bir tahattur-u farazîdir, bir tedai-yi hayalîdir; nehiy ona taalluk etmez.”

❖ Tahayyül ve Tasavvura } nehy-i ilahi yok. Çünkü ihtiyarsız. Olmadığının delili; sen ondan rahatsız olmandır. Madem ihtiyarsız ve rizasız nehiy bunlara taalluk etmez! Bende ama? – Bunlar bir derece serbesttirler
Sözler (278) Demek insanın da serbest bölgesi var!

Mektubat (57): “Deccal ise; daha ileri gidip, cebbarane surî hükûmetini bir nevi rububiyet **tasavvur** edip uluhiyetini ilân eder.”

İnsan Rububiyetini tasavvurdan yapıyor, burada oluyor. Şirkler, küfürler burada.. Hakikatda yok ama burada var.

Mektubat (80): “...dünyada tevehhüm-ü ebediyet hükmünce gaflet veya dalalet neticesinde; mevti, adem ve firak-ı ebedî **tasavvur** ettiğinden,”

- ❖ Dünya burada ebedî zannediliyor.
- ❖ Mevt, adem, idam, firak-ı ebedî hep bunlar burada (tasavvurda) zannediliyor.

Mektubat (302): “Bu büyük dünya hanında o yalnız değil; bir Kerim zât var, ona bakar, ünsiyet verir. Hem onun hadsiz ihtiyacatını yerine getirebilir ve onun hadsiz düşmanlarını def’edebilir bir zâtın huzurunda kendini **tasavvur** ederek,

bir ferah,
bir inşirah } duyup, dünya kadar ağır bir yükü üzerinden atıp”

- ☉ Zat-ı Zülcelalin huzurunda tasavvur edilebiliyor burada.
- ☉ Bir ferah ve inşirah burada duyuluyor.
- ☉ Ünsiyet tasavvur edilebiliyor.
- ☉ Dünya kadar yükü buradan atıp veya yükleniyor!
- ☉ Yalnızlık veya yokluğum burada tasavvur ediliyor.
- ☉ İyi veya kötü zanların tamamı burada!!!

Mektubat (326): “Yazılan Sözler **tasavvur** değil tasdiktir; teslim değil, imandır,”

Tasavvurla tasdik arasında Taakkul var. Berzah. Tasavvurdakileri imbiklerinden eleyip, anlamlandırıp veya red ederek tasdike atar. Tasdik onaylarsa ya hak ilim ya da batıl ilim olur.

Mektubat (410): “İnsanlardaki ebede uzanıp giden arzuları, emelleri ve kâinatı ihata eden **tasavvurat** ve efkârları ve... ..”

İnsanın tasavvuru → kâinatı ihata etmiş. Ondan yukarı çıkamıyor.

Lemalar (74): “**Tasavvur-u** dalaleti,
dalaletin tasdiki suretinde gösteriyor.”

Ve mukaddes zatlar ve
münezzeh şeyler } hakkında gayet çirkin hatıraları hayaline gösteriyor.

Ve imkân-ı zâtiyi,
imkân-ı aklî } şeklinde gösterip imandaki yakinine münafi bir şekk tarzını veriyor.

Ve o vakit o biçare hassas adam,

kendini dalalet ve
küfür } içine düştüğünü tevehhüm edip imandaki yakinin zail olduğunu zanneder. Ye'se düşer, o ye'isle şeytana maskara olur.

Şeytan hem ye'sini,
hem o zaif damarını } çok işletir,
ya divane olur
hem o iltibasını } yahud “herçi bad âbad” der, dalalete gider.”

Tasavvurda

- imkân-ı zâtiyi, imkân-ı aklî şeklinde gösteriyor.
- safi-kalb insanlarda tasavvurda ve tahayyülde iltibas çok oluyor.
(Niye bana çok oluyor deme. Çünkü sen safi-kalbsın da ondan)
- Tahayyülü ve tasavvuru tasdik suretinde gösteriyor.
- Mukaddes zatlar ve } hakkında gayet çirkin gösterip
münezzeh şeyler } düşündürüyor.
- İmandaki yakinine münafi bir şekk tarzını veriyor.
- Safi-kalb ve hassas adamlara dalalet ve küfür içine düştüğünü
tevehhum ettirib imandaki yakîninin zâil olduğunu zanneder.
- Bu merkezli ye'se düşürür. Ye's buradan başlıyor.
- Şeytan } hem ye'sini,
} hem o zaif damarını,
} hem o iltibasını } burada çok işlettiriyor.
- Bu ye'sinden, zaif damarından ve iltibasından ya divane olur
ya da herçi bad âbad der. Dalalete buradan gider.
- Zanların (menfisi veya müsbetin) zemini, kaynağı..

Lemalar (75): “Öyle de; hayal ve

fikir

âyinesinde

küfriyatın ve şirkin akisleri ve

dalaletin gölgeleri ve

şetimli çirkin sözlerin hayalleri,

itikadı bozmaz,

imanı tağyir etmez,

hürmetli edebi kırmaz.”

Hayal ve

fikir

âyinesinde

“...**tasavvur-u dalalet** de dalalet değil,
imandaki şekk meselesi ise,
imkân-ı zatiden gelen ihtimaller o yakîne munafî değil ve o yakîni bozmaz.”

☞ Şekk yine tasavvurda olur.

☞ Dalalet de burada oluyor.

☞ Fikri ve hayali ihtimaller yine burada oluyor.

☞ Yine “böyle zâtî imkânlar ile kaybediyor ZANNEDER.”

☞ Yine mukaddes olan Paygamberimiz (a.s.m.) ve onun ciddi varis imamları hakkındaki beşeriyet itibariyle imkân-ı zâtîye hatıra çok çeşitli şeyler yine burada oluyor.

☞ “Fakat o zarar verdi ZANNEDER, zarara düşer.”

☞ “O adam zanneder ki;”

☞ Titremesi, korkması yine buradan..

☞ Şeytan tarafından ihtar (tasavvur) ve tahayyül ediliyor.

☞ Hakkı dinlemiyorlar.

☞ Yanlış şeylere giriyorlar.

☞ “Senin kaderin seni şekavete mahkum etmiştir” denildiği yer.

☞ Ehemmiyet verme ve vermeme mahali.

☞ Nazar-ı dikkate alınıp alınmama yeri..

Lemalar (97): “Mecmu-u ziyasındaki Güneşin zâtını mülâhaza etmek için gayet

geniş bir **tasavvur** ve
ihatalı bir nazar } lazım olduğundan;”

☞ Tasavvur insanın geniş düşünme, bakma çapını geniş tutar. Ve ihatalı bir nazar verir insana. Mana-yı harfi ve ismi buradan başlıyor. İnsanı tasavvurla çok zengin, çok

geniş, engin ve yüksek nazarı bulduğu gibi, dar, sık, kısa ve fakir bir nazarı da burada kazanılıyor!

Lemalar (136): “Çok geniş **tasavvur** ettiğin senin dünyanın, dar bir kabir hükmündedir. Fakat o dar kabir gibi menzilin duvarları şişeden olduğu için bir biri içinde in'ikas edip göz görünceye kadar genişleniyor. Kabir gibi dar iken, bir şehir kadar geniş görünür.”

☞ İnsanın hususi dünyasını oluşturur burası.

☞ Hususi dünyanın çok geniş zannediyorsun ama; “dar bir kabir hükmündedir”

☞ Tahayyülün ve tasavvurun ayna gibi birbirlerine in'ikas edip göz görünceye kadar genişliyor. Kabir gibi iken, bir şehir kadar geniş görünüyor” Tahayyül ve tassavvur birbirlerine ayine olunca çok geniş görünüyor.

Lemalar (163): “...tul-i emelin menşei olan tevehhüm-ü ebediyeti”

tul-i emelin menşei → tevehhüm..

“Onlar farazî ve hayalî bir surette kendilerini ölmüş **tasavvur** ve tahayyül edip ve yıkanıyor, kabre konuyor farz edip; düşünme düşünme nefs-i emmare o tahayyül ve **tasavvurdan** müteessir olup uzun emellerinden bir derece vazgeçer.”

☞ Düşünmek → tasavvurda.

☞ Nefs-i emmare buraya atıyor ki, buradan rahatsız ediyor ki nefs-i emmarenin kafası burada kırılıyor. Nefs-i emmarenin cevelan ettiği burası..

“nefs-i emmare → o tahayyül ve
→ **tasavvurdan** } müteessir olup uzun emellerinden bir
derece vazgeçer.”

☞ Nefs-i emmare uzun emellerini buraya atar. Nefs-i emmare de buradan müteessir oluyor, burnu kırılıyor.

Cüz-i ihtiyarın → Sureti → **Tasavvurdadır.**
→ Kanuniyeti → **Taakkuldedir.**
→ Hakikatı → **Tasdiktedir.**
→ Mahiyeti → **İltizamdadır.**

☞ Tahayyül → itikada daha çok etki yapar.

Tasavvur ise → daha çok imana etki yapar.

☞ Tasavvurda bürhan yok.

Lemalar (273): "...hilaf-ı hakikat **tasavvurat-ı bâtilaya** giriftar olur!.."

Batılların da tasavvur edildiği..

Burada hilaf-ı hakikat da var. Hak da var.

Lemalar (385): "Şeytanların en tehlikeli ve kesretli } bir desisesi olan "**tasavvur-u küfrî**"yi "**tasdik-i küfür**" suretinde,

"**tasavvur-u dalalet**"i } tarzında göstermesiyle,"
"**tasdik-i dalalet**"

☞ Tasvurla tasdiki şeytan iltibas ettirdiği en zaaf noktamız. Yani tasavvuru tasdikle aynı kabul ettirmesi..

☞ En çok → hassas insanlara } bu iltibas olur.
→ safi-kalb insanlara }

☞ Zanlı tehlikeler burada yaptırılıyor.

(07.01.2019) (Küçükçekmece)

Şualar (73): “daha ömrün kısa ve uzunluğuna bakmaz diye bu âyetten dersimi aldım ve

niyet ve
tasavvur ve
hayalce

} bütün hayatların ve zîhayatların namına "Hasbünallahü ve ni'melvekil" dedim.”

Garib bir yer. Yani:

Niyet nasıl insanın kalbinde ve insanın içsel aleminin zembereği olduğu gibi, dimağında aktif olup her çeşit kiblelerinin tayinine de tahayyül ve tasavvurlar oluyorlar. Bu serbest olmaları bu sırdandır. Adeta dimağın niyeti de serbest bölge!

Sanki uçağın ve gemilerin arkalarında bulunan dümen direğine benziyor.

Buna da hakim olmanın yolu herkese kolay olan, eylem istemeyen TERKLERLE..

Baktım ki: Dimağın kiblesi Taakkul. Bu kiblenin arka veri tabanları ise tahayyül ve tasavvurları. İkisini de yazdım ki iltibası göreyim diye..

Dimağın sultanı → Taakkul..

Kalbin sultanı → Niyet..

☞ Tahattur → tasavvurda oluyor.

“...o tahatturla → o mubarek kelimelerin manaları cüz'iyetten külliyete çıkar.”

☞ cüz'iyetten külliyete → taakkulde oluyor (çıkart)

☞ Serbest bölgede tahattur ediliyor, akılda da kıymeti ve nuru teâli edip genişlenir.

Dimağın → kiblesi → Taakkul.
→ dümeni → Serbest bölge

} Mektubat (225)

Şualar (93): “Yani Bütün zihayatların hayatlarıyla gösterdikleri tesbihat-ı hayatiye ve Sâni'lerine takdim ettikleri fitrî hediyeler, ey Rabbim sana mahsustur. Ben dahi bütün onları

→ tasavvurumla ve
→ imanımlla } sana takdim ediyorum.”

Fitrî hediyeleri → Ey Rabbim sana mahsustur.

Bunu → tasavvurumla
→ imanımlla } sana takdim ediyorum.

Tasavvurun makamına bak!

Tasavvurla imanla takdim ediyorum. Demek yukarıya veri vermesinden ayrı olarak direk takdim edilebiliyor.

Mecvudatın fitrî hediyelerini tasavvur manaya, kendi has kategorilere dönüştürüyor. Fıtratın tesbihatını bizim alemimize dönüştüren tasavvur!

Yine bu manada:

“...bütün zîruhun ibadat-ı mahsusalarını **tasavvur** edip dergâh-ı İlahîye o ihatalı manasıyla arz ediyor.”

ibadat-ı mahsusalarını → Tasavvur, tasavvur ediyor. Bu tasavvurun kendisi takdim oluyor!

Müsbet sirayet ediyor.

Şerler, günahlar ademi olduklarından sirayet etmiyor.

Şualar (154): “Çünkü aradığımız hakikî tevhid, yalnız **tasavvurdan** ibaret bir marifet değildir. Belki ilm-i Mantık'ta tasavvura mukabil ve marifet-i tasavvuriyeden çok kıymettar ve bürhanın neticesi olan ve ilim denilen tasdiktir.”

Marifet → Tasavvurda..

Burhan → Taakkulde..

İlim → Tasdik..

Burhan → Akılda.

Şualar (676): “Çünkü insanlarda ebede uzanıp giden arzuları,
emelleri ve

kâinatı ihata eden tasavvurat ve
efkârları ve”

* Kainatı ihata eden tasavvurat ve
efkârları...

Kainat → Arşa kadardı.

* Tasavvurat ve
efkarları (fikrin cemi-fikirler, düşünceler) } ikisini de aynı makamda kullanıyor!

Fikir yoldu.

Tasavvurat da yoldur. Yol kurmaktır diğer mertebelere..

Sana tasavvur: Kainatın hülâsa-i haritası..

Mesnevî-i Nuriye (34): “bir şeyin yaşadığı bir ömürde mürur-u zamanla değiştirdiği muhtelif maddî suretlerin içtimaından **tasavvur** edilen bir suret-i vehmiyedir. Bir ateşin sür'atle tedvirinden hasıl olan daire-i vehmiye gibi, her şeyin tarih-i hayatını bildiren ve kadere medar olan ve mukadderat-ı eşya denilen şu ikinci suret, makuledir.”

Nasıl “bir ateşin sür'atle tedvirinden hasıl olan **daire-i vehmiye** gibi”

o ateşin ara boşluklarının da toplamını vehim yapıyor, bütüncül olarak gösterir. Tasavvur → sistem. Buranın hükmü olan vehim ara boşluğunu bırakmıyor. Hem zamanı hem de mekanı kaldırıp sanki bütün zamanları anda bindirip sana gösteriyor. İnsanın mürur-u zamanla değiştirdiği muhtelif maddi suretlerin içtima tasavvurda cem edilmiş! Araya boşluk atmak, boşlukları kaldırmak, mekanla ve zamanla oynamak vehim yapıyor. Tasavvurdaki vücuda makule deniyor.

“tasavvur edilen

bir suret-i vehmiyedir.”

* Tasavvurdaki vücuda “makule” deniyor.

Mesnevî-i Nuriye (39): “...**tasavvuru** imkân haricidir.”

İhtimaliyatlar tasavvurda.

Mesnevî-i Nuriye (81): “Bunun için bir Hâlıkın, bir Mâlikin bulunmamasını temenni eder.

Sonra mülâhaza eder. }

Sonra **tasavvur** eder. }

Nihayet, ademini, yok olduğunu itikad etmekle dinden çıkar.”

* temenni }

* mülâhaza }

* tasavvur }

hepsi aynı makamda

Mesnevî-i Nuriye (87): “Hattâ eski Yunanîlerin ve

Vesenîlerin

ilaheleri, böyle zalimane **tasavvurat-ı** şeytaniyenin mahsulüdür.”

Şeytanın tasavvurunu tasavvurum diye bana yutturduğu..

Hayali, hayalim.. }

Tasavvuru, tasavvurum.. }

Düşüncesi, düşüncemin.. }

zannettirdiği mekansız mekandır serbest bölge..

“tasavvur-u şeytaniyenin mahsulüdür.”

Peki neden? Tasavvurat-ı şeytaniye:???

mekanları ve zamansız zamanları ve de failsiz fail (!) lerin mümkün, madum ve mümkünatların vücudlarıyla insan insan oluyor ki insanı hadsiz ve nihayetsiz ediyor. Şeytanın ve türevlerinin sistemlerinin sana dahil olduğu yer...

Yine buna da bir misal:

Mesnevî-i Nuriye (123) İşârât-ül İcaz (146): “bu vesile ile zeval-i nimetin **tasavvurundan** hasıl olan elem zâil olur.”

Var iken tasavvur-u zevaliyle yokluğunu hissedip fikretmek.

Yok iken de tasavvur-u vücuduyla da varlığını hissedip fikretmeye vesile oluyor. Aynen varmış ve yokmuş gibi hislere, fikirlere ve latifelere mazhar oluyorsun.

Varı yok zannetmeyle
Yoku da var zannetmeyle } şeytaniyet

Varı yok etmekle..
Yoku da var etmekle de } melek vasıtasıyla.. Vücudu ademe..
Ademî de var etmekle..

Şeytan Adem alemlerinin mümessili...

Melekler de Vücut alemlerinin mümessili..

Bunları cem-ül cem eden serbest bölge..

Mesnevî-i Nuriye (128): “Hattâ ademe gittiklerini zannettiğimiz kelimat, elfaz, **tasavvurat** gibi seri-üz zeval olan bazı şeyler de ademe gitmiyorlar.”

Ademden → Vücuda.. } çıkmaları } Allah-u alem tahayyül ve
Vücuddan → Ademe } gönderildikleri } tasavvur..

Taakkulun içinde nasıl akıl varsa,

Tasavvurun içinde de tevehhüm var.

Mesnevî-i Nuriye (177): “Ey dünyaperest insan! Çok geniş **tasavvur** ettiğin senin dünyan, dar bir kabir hükmündedir.”

* İnsanın hususi dünyası serbest bölgesi..

Barla Lâhikası (152): “Tahayyül-ü küfrü,
tasdik-i küfürle } iltibas ve
tasavvur-u dalaleti,
dalaletin tasdiki suretinde gösteren } desais-i şeytaniyeden kurtulmak için...”

(09.01.2019) (Gelişim Üniversitesi)

Demek desais → şeytandan ve tasavvurda

Barla Lâhikası (194):

“Ruh nâhoş,
kalb bîhoş,
kafam bomboş. } Zira etraf-ı erbaamdan takattur eden } **tasavvur** ettikçe biri cinnete
▶ vahşetler, (yani cünuna), diğeri cennete
▶ kasavetler, (yani Şam'a) gitmek üzere,
▶ yeisler, akl u ruhum seferber
▶ beisleri (zararlar) vaziyetini alıyorlar.”

Deliliğin (içsel dengelerin bozulup bütün sistem tek başına hareket etmesinin dışardaki, fiilde görünümüne) sebepleri:

İnsanların birbirlerine karşı:

→ **vahşetleri** (toplumda beraber gözükürken herkesin tek tek olmasından insanın içsel aleminin hali)

→ **kasavetleri**, (kalb katılığından devamlı üzüntülü ve gafil

olmalarından ortaya çıkan keder, kaygı)

→ **yeisler**,

→ **beisleri** (insanların birbirlerine maddi ve manevi zarar vermelerinden doğan insan ruh haleti)

İşte bu 4 haletten **Cünunluk doğar** der Abdülmecid abi..

Bunun tersi de **Cennet haletini** dünyada yaşar insan!

Barla Lâhikası (250): “Siz onların mütalaasını, kıymetdar bir ibadet olan tefekkür nev'inde telakki ediniz. Ve onlardaki ilmi, envâr-ı imandan ve marifetullahtan **tasavvur** ediniz ki usanç vermesin.”

Usanç da iştiyak da → tasavvurla oluyor.

Tefekkür edince ki tefekkür üst birimdir – tasavvur otomatik aktif oluyor. Tefekkür anında tasavvur da aktif oluyor.

Barla Lâhikası (309): “...âî sözlerinizden gıyabî bir ders alıyorum tasavvuru ile dinliyorum. Güya bizzât sizden ders alıyorum.”

Tasavvur → Zamanı } hem kaldırıyor ve
Tahayyül → Mekanı } hem de kuruyor!!!

Kastamonu Lâhikası (8): “Çünkü İlm-i Usûl'de **tasavvur-u küfür**, küfür değil ve tahayyül-ü şetm, şetm olmaz. Hasene ise nuranî olduğundan, **tasavvur** ve tahayyülü dahi hasenedir.”

* Nurani olanların tahayyülü ve tasavvuru } hasene ise, o zaman aynı hükmüne geçer.
Hasene, tefekkür gibi şeyler nurani olduğundan yapmış, demiş gibi oluyor.

“Çünkü âyinede nuranînin timsali ziya verir, hasiyeti var; kesifin misali ölüdür, hayatsızdır, tesiri yoktur.”

Nuraniler → tahayyülde şekle, mekâna dönüyor.

→ tasavvurda ise mekanı dolduran manaya, varlığa dönüştürülüyor.

* Tahayyülde vücud buluyor. Mekân. Hayat.

Tasavvurda ise hareket buluyor. Niyetin sureti. Bunda da vücud var.

Sikke-i Tasdîk-i Gaybi (257) Hutbe-i Şamiye (11) : “Çünkü, gördüm ki: İnsanlardaki ebede uzanıp giden arzuları, emelleri ve kâinatı ihâta eden **tasavvurat** ve efkârları”

“Kâinatı ihâta eden tasavvurat ve efkârları” } Kâinatın bütünselliğini kapsayan.

Sanki tasavvur kâinatın haritası, ruznamesi, enmuzeci ve takvimi.

İman ve Küfür Muvazeneleri (86) : “Çünkü zeval-i lezzet, elem olduğu gibi; **zeval-i lezzetin tasavvuru dahi bir elemdir.**”

Varı yok eden ve Yoku da var eden } tasavvur.

Hayali demiyor, tasavvuru diyor!

Lezzet; mekân değil. Vücuddur. Mahluktur.

Varı da yok ediyor senin aleminde.

Tahayyülde de var vari yok.. yoku var etmek.

Dışardan bakınca arabanın içinde şöför → tahayyül.

İçerden bakınca şöförün içinde araba → tasavvur.

“...şu **tasavvur-u** zevalden gelen elemden birer feryaddir.”

elem geliyor tasavvurdan. Lezzet de tasavvurdan başlıyor.

İman ve Küfür Muvazeneleri (129): “O tahattur-u hükm-ü şer’i bir **tasavvur-u** vahy verir.”

Vahyin → sureti → tasavvurda? mı?

Vahihi tasavvur ediyor. Düşünüyor.

Münazarat (34): “cerbeze ile vehmen tayy-ı mekân ederek birden bir şahısta tahayyül edip...

cerbeze ile tayy-ı zaman tevehhümüyle, birden dakika-i vâhide”

tayy-ı mekan → vehimde → tahayyül edilebilir

tayy-ı zaman → tevehhümde var → tasavvurda da var.

Ama tayy-ı mekan → tahayyülde de görünüyor.

tayy-ı zaman → tasavvur.

tahayyül de tasavvur da soyut ve somutlara şamildir.

Muhâkemat (169): “beşerin cevherinde gayr-ı mahsur istidatında mündemiç olan gayr-ı mahdud olan kabiliyattan neş’et eden müyulattan hasıl olan lâ-yetenahî âmâlinden tevellüd eden gayr-ı mütenahî → efkâr ve

→ **tasavvuratı;**

} mavera-yı haşr-i
cismanîde olan
saadet-i ebediyeye”

cevher → istidad → kabiliyet → müyulat → âmâl → efkâr → tasavvurat;

Dışa vuruşlar..

* Birçok noktaların bir araya gelmesiyle çizgi oluştuğu gibi.. Birçok tahayyüllerde tasavvur oluşuyor. Bu dışardan – hariçten – içe doğru yönde.

(20.01.2019) (Küçükçekmece)

* Mucizeler indelhace o zamanın ihtiyacı cinsinden gelirdi. Şimdi en çok ihtiyaç da huzurdur, psikolojidir. Bu asırda da Risale-i Nurla ve onun derslerinden olan "serbest bölge"yi keşifle de o büyük ihsanı devam ediyor. Nasılki mu'cizeler ihtiyaç cinsindedir, şimdi de psikolojik cinsinden oluyor ki Risalelerle dimağın keşfidir.

Sözler (172): "bütün akılları hayrette bırakan şu intizam-ı âlem"

Akıllar hayretde kalıyor.

Sözler (88): "Tevehhüm aldatmamak, nefis karışmamak" } şartıyla "oh" yerine "âh" diyecek ve teessüf edecek."

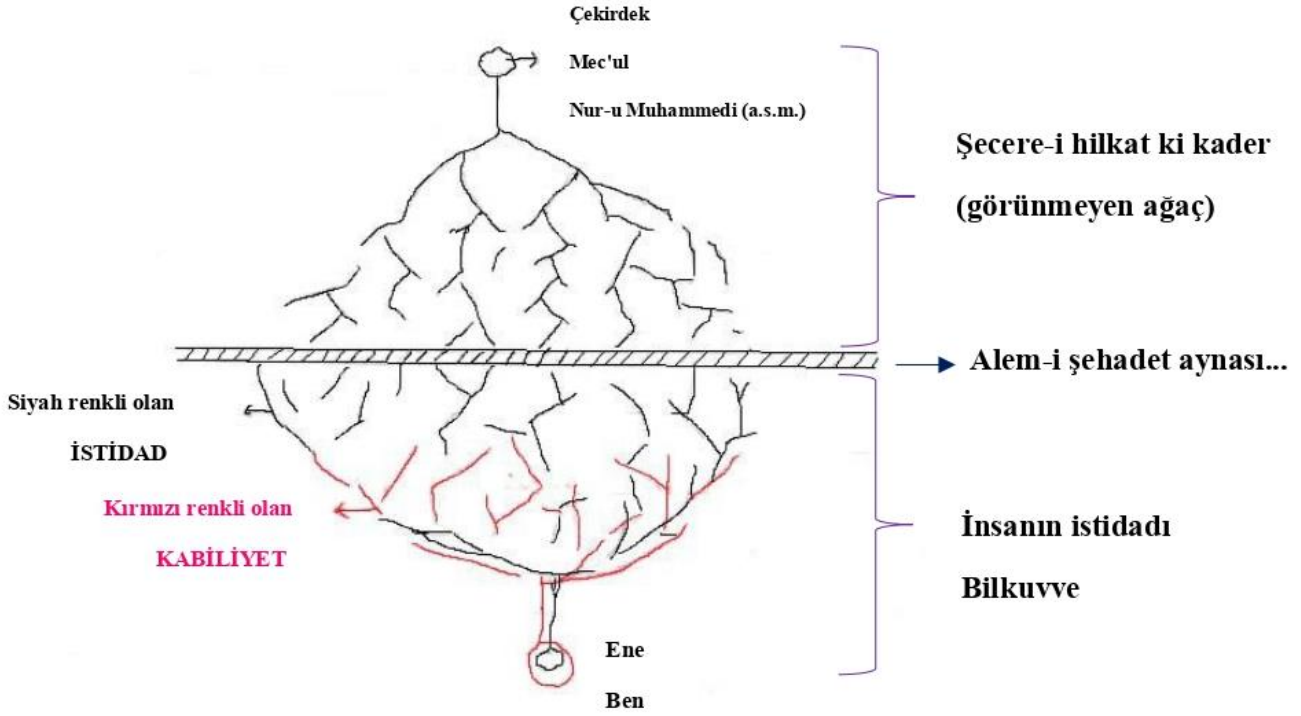
Her bir sistem bütünlük içinde başka.. kendi başında da ayrı birşey..

Tevehhüm; kendi başına hayatlı, şuurlu ve mazi ve müstakbeli bütünsel görüb halde karar verib tercih eder. Doğruda yanlışda, aldatmakta yapıyorlar..

Bak Muhakemat (60)

İKİZİM VE GÖRÜNMEYEN AĞAÇ!

(08.02.2019) (Küçükçekmece)

Kırmızı olan insanın bilfiil kabiliyetleri ki kaza..

Alem-i şehadet aynasında şecere-i hilkat terse döndürüyor. Ters döndürmeyi ayna yapıyor. Şecere-i hilkat insanın ikizi. Gözüken ve halen dolmakta devam eden kabiliyetler..

Şimdi **GÖRÜNMEYEN AĞAÇ:**

- 1- Mu'cizeler üstleri açılıyor.
- 2- Dua okuyunca ellerden ve ayaklardan enerji akar. Sanki asm efendimiz parmaklarından suyun akma mu'cizesine misal.
- 3- Geylani'nin ve emsallerinin maddi ve manevi gaybdan meyveleri koparmaları.

Lemalar (281): "Hem âlem-i bâkiden ve dâr-ı bekadan } olan Cennet dahi, hadsiz uzaklığıyla beraber,

yine o daire-i tasarrufatı, perde-i şehadet altında,

her tarafta nuranî bir surette **uzanmış, yayılmış**. Sâni'-i Hakîm-i Zülcelal'in hikmetiyle, kudretiyle, nasılkı insanın başında yerleştirdiği duygularının merkezleri ayrı ayrı olduğu halde, herbiri umum o vücuda, o cisme hükmediyor ve daire-i tasarrufuna alabiliyor. Öyle de; bu insan-ı ekber olan kâinat dahi, mütedâhil ve birbiri içinde bulunan daireler gibi, binler âlemleri ihtiva ediyor. Onlarda cereyan eden ahvalin ve hâdiselerin küllî ve cüz'iyeti ve hususiyeti ve azameti cihetiyle medar-ı nazar olur, yani o cüz'ler, cüz'î ve yakın yerlerde ve küllî ve azametliler küllî ve büyük makamlarda görülür. Fakat bazan cüz'î ve hususî bir hâdise, büyük bir âlemi istila eder. Hangi köşede dinlenirse, o hâdise işitilir.”

Sözler (435): “Gayet büyük ve garib ve gayetle yayılmış acib bir ağaç farzedelim ki, o ağaç geniş bir perde-i gayb altında bir tabaka-i mesturiyet içinde saklanmıştır.”

Şualar (15): “Beşerin bu arzu-yu beka gibi ebed tarafına uzanmış ve aktar-ı âleme yayılmış binler menfî ve müsbet arzuları var ki,”

Mektubat (9): “Hem perde-i gayb içindeki âlem-i âhirete ait menzilleri dünya gözümüzle görmek ve göstermek için, ya kâinatı küçültüp iki vilayet derecesine getirmeli veyahut gözümüzü büyütüp yıldızlar gibi gözlerimiz olmalı ki yerlerini görüp tayin edelim. وَالْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ âhîret âlemine ait menziller, bu dünyevî gözümüzle görülmez. Fakat bazı rivayatin işaretıyla, âhiretteki Cehennem, bu dünyamızla münasebetdardır. Yaz'ın şiddet-i hararetine مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ denilmiştir. Demek bu dünyevî küçücük ve sönük akıl gözüyle, o büyük Cehennem görülmez.”

Mektubat (10): “Yani, âlem-i nur olan Cennet'ten yıldızlara nur verip, Cehennem'den nâr ve hararet göndersin.”

4- Serbest bölgede düşünce ve hayallerin çekirdekleri oluyor ve oradan çoğalıyor. Tıpkı asm efendimizin parmaklarına dökülen birazcık suyu büyük ve devama dönüştürüldüğü gibi.. Suyun bir damlası suyun çekirdeği olma hasebiyle.. Onu kendi aleminde çoğaltıyor. Buharın suya dönüşmesi gibi..

Emirdağ Lâhikası 1 (120): “Benden bana ben gitmek için Risale-i Nur diye koştum.”

Ahiretin aynası dünya.

Olması gereken ağacın altına ayna koysan ağaç ters görüldüğü gibi; olması gerek bilkuvve şeklinde olan ve kader-i ezelinin hülâsa-i camiası olan ve ikizim olan şecere-i hilkatın alem-i şهادetteki ikizi olan paraleline himmet ediyor.

Olması gerekene → **Kader**

Olmakta olana da → **Kaza**

Niyetime göre ve ihsan-ı ilahi ve lütf-u rahmani olana da → **ata..**

5- Gözükmeyen ağaç → Soyut

Dimağ gözüken ağaç → somut

Kader kalıbları

Sen serbest bölgedeki sırf somutlarla savaşıyorsun, aynı zamanda soyutlarla da savaşıyorsun!

6- Gözükmeyen ağaçla gözüken ağacın cem-ül cemlerine insanın sırrı..

Ondandır ki alem-i İslam’a gelen darbeleri kendinde hissetmen bu sırdandır.

7- Kader; kalıblar. Kaza ise; bu kalıbları harçlarla doldurmak. Eğer aslın, ikizin yoksa ki kaderin de yok olurdu, yoksa sen neye varacaktın? O ikizine tutunuyor ve aslın olduğunu alıyorsun. Su genişlen emrini alınca demiri şakk ettiği gibi ikizine varmak için beden demirini kırman için hiçliğini bilmek anlamına gelen taht-el sıfıra inmekle mümkün olacak.

Kaderine iman ederse kalıpların önüne açılırsın. Fiili harçla o kader kalıblarıyla şekil alırsın. **Sözler (469)**: "...kaderden gelen mevzun (Herbir vasfı ölçülü ve i'tidal üzerine bulunup ifrat ve tefriti de içine alan vasat) ilmi bir kalıb-ı manevî ile kudret-i ezeliye o sureti, o şekli biçip giydiliyor."

8- Tevbe ile o aslın, ikizine ulaşıyor. Oraya göre sana yeniden vücut veriliyor tıpkı telefonda ve bilgisayarda fabrika ayarlarına geri dönmek gibi.. Aslına tekrar yeni bir vücut veriliyor.

Ve yine

Lemalar (193): "Kader, ilmin bir nevidir ki, herşeyin } manevî ve mahsus } kalıbı

hükmünde bir mikdar tayin eder. Ve o mikdar-ı kaderî, o şey'in vücuduna bir plân, bir model hükmüne geçer. Kudret icad ettiği vakit; gayet sühuletle o kaderî mikdar üstünde icad eder."

Lemalar (322): "...o nihayetsiz kudretiyle hiçten icad eder ve ihatalı nihayetsiz ilmiyle herşeye manevî bir kalıp hükmünde bir mikdar tayin eder. Ve o âyine-i ilmindeki herşeyin } suretine ve plânına } göre kolayca herbir şeyin zerreleri o kalıb-ı ilmî içine yerleşir, muntazaman vaziyetlerini muhafaza ederler.

... .. muti' bir ordunun neferatı gibi muntazaman **kanun-u ilmî ve sevk-i kudretî** ile gelip o şey'in vücudunu ihata eden } kalıb-ı ilmî ve mikdar-ı kaderî } içine girip kolayca vücudunu teşkil ederler.

Belki âyinedeki aksin fotoğraf vasıtasıyla kâğıt üstüne vücud-u haricî giymesi veyahud görünmeyen bir yazı ile yazılan bir mektuba gösterici maddeyi sürmekle görünmesi gibi, Ferd-i Vâhid'in ilm-i ezelfsinin âyinesinde bulunan

mahiyet-i eşya ve } suver-i mevcudata } gayet sühuletle, kudret onlara vücud-u haricî giydirir ve âlem-i manadan âlem-i **zuhura** getirir, gözlere gösterir."

Şualar (24): “Bir zîhayatın vücudunu teşkil etmek için **ilmî, kaderî** birer manevî kalıp hükmünde bir mikdar-ı muayyen içine girerler, dururlar.”

Mesnevî-i Nuriye (139): “...muhit bir ilmin tecellisidir ki, o tecelli → kadere, kader de → mikdara, mikdar da → kalıba tahavvül eder. Demek, her şey içerisindeki zerrata bir kalıbtır.”

Mesnevî-i Nuriye (181): “Kader, her şeye bir mikdar ve o mikdara göre bir kalıp vermiştir.

Feyyaz-ı Mutlak'tan aldığı feyze olan kabiliyeti o kalıba göredir. Malûmdur ki,”

Münazarat (67): “Lâkin minare başında olan akıl,

kalîb-i kalb

dibinde bulunan sebebini iyi göremiyor.”

Muhâkemat (90): “Kelâmın elsine-i fahiresi veyahut
cemali ve
sureti, } üslûb iledir.

Yani **kalıb-ı kelâm** iledir. Şöyle ki: Ya

→ dikkat-i nazar veya

→ tevaggul veya

→ mübaşeret veya

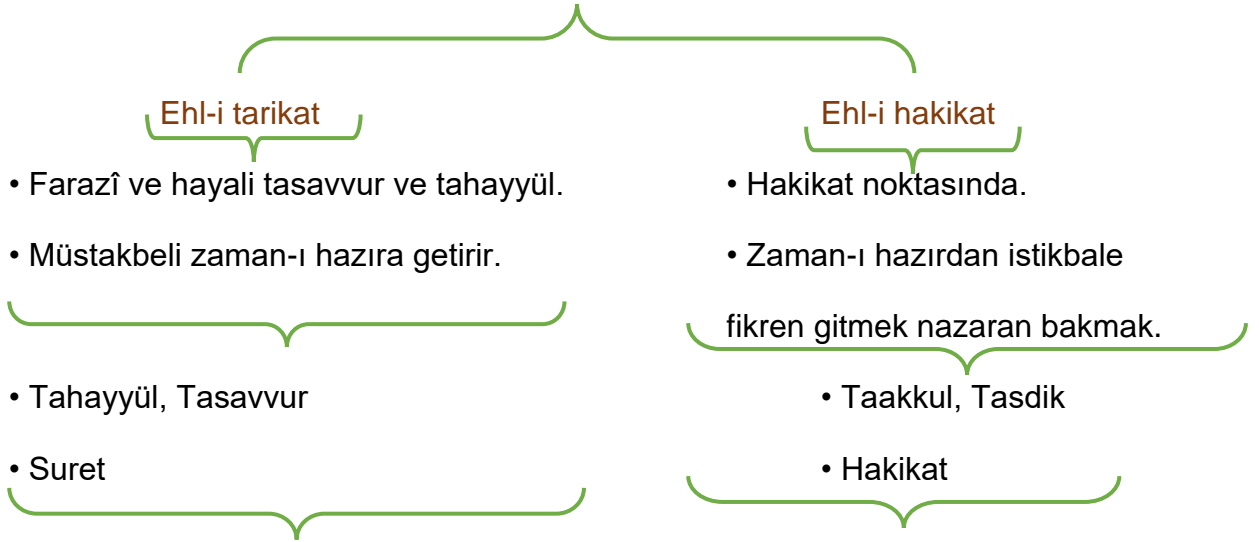
→ san'atın telakkuhyula hayalde tevellüd eden temayülatın hususiyatından teşekkül eden suretlerden tereküb eden istiare-i temsiliyenin parçaları telahuk ettiklerinden tenevvür ve teşerrüb ve teşekkül eden **üslûb, kelâmın kalıbı olduğu gibi**, cemalin madeni ve hulel-i fahirenin destgâhıdır.”

Sözler (321):de o ağacın nasıl değiştirilebilirin cevabı.

* ve elektrik tesisatı kurduktan sonra elektrik verilse o yolları doldurur.

Rabita-i Mevt

Rabita-i Mevt

Tahayyülden tasavvura, tasavvurdan tahayyüle gidip-gelerek serbest bölgeden çıkamıyor.

Tasdikte olduğu için taakkuldeki fikri kullanarak serbest bölgesine hakim olup değiştirebiliyor.

Fikir aynasında { tasavvurumuz
taakkulumuz

Hayal aynasında → tahayyüllerimiz

Zamanın sureti → Serbest bölge

(Rabbimiz) Kabrimiz → Serbest bölge.

* Dimağın niyeti de → Serbest.

Tasavvur: Zan, Şek, Belki, Şüphe, İhtimal, Bilgi, Malumat, Düşünceler, Vehimler, Marifet, Kâinatın ilmi sureti.

Sözler (171):

* Küre-i Arz, → hareket ve → vahy ve
→ zelzelesinde → ilhama } mazhar olarak emir tahtında
→ depreniyor ve → titriyor.

* Vehim → Cinlerden

Vesvese → Şeytanlardan

* **Tefekkür**; Furkanı Kur'ana, Kur'anı Furkana çeviren mekanizmadır.

* **Soru sormak**; kapıyı çalmaktır. Çalmayana ne istiyorsun sorulmaz. Soru sormak aynı zamanda yola fener tutmaktır.

* **İsrafil**; 2 Şua'da kâinatın vücud-u haricisi.

Mikail; hadise ve varlık hareketlerin mümessili..

Azrail; Ruhların mürebbsi..

* **Şuur**: Nefsin yedi mertebesinin insanda aktifliğinin adıdır. Bunların bütünselliğidir. Ne kadar bütüne getirirsen o kadar şuurun artar.

* **Âyât-ı tekviniye** → Mikail (a.s.) → Kürs → Şuur → İrade enaniyetin cevelan

* **Evamir-i tekviniye** → Cebrail (a.s.) → Levh-i mahfuz → Kalam ettiği yer

İsrafil (a.s.) → Arş → Kalb → Hayat

Azrail (a.s.) → Arş-ı azam → Ruh → Kudret

Bu dördünün cem-ül ceminde insanda taayyün ve teşahhus edilmesinde mi'rac tahakkuk ediyor.

☞ **Sırr-ı insanî** → Enenin arkasında, eneyi alan.

Taayyün ve Teşahhusun cem-ül cemi eneyi aldılar.

☪ Enenin → Sureti → Enaniyet Emirdağ Lâhikası (100)

→ → Kanuniyeti → Kab-ı Kavseyn

→ → Hakikatı → Künuz-u mahfiye olan Esmâ-i ilahiyenin anahtarı

→ Mahiyeti → Alem-i vücubun künuzunu Sırr-ı insanî; taayyün ve teşahhusun cem-ül cemi.. insan benim sırrımdır ben de insanın..

Kab-ı kavseyn; bırakacağı birşeyin kalmadığı makamsız makamdır.

Sır → Zıdları birleştirip cem eden → Ene

Tılsım → Zıdları birbirine dönüştüren, değiştiren Enaniyet

(Mana-yı ismiyi mana-yı harfiye dönüştüren)

Ene → Enaniyet → Mana-yı ismi

→ Mana-yı harfî

→ Ene enaniyetle serbest bölgede → icraat yapıyor.

→ Enenin mevcudata bakan tarafına →

Enaniyet

Enenin Zata bakan tarafına → Sırr-ı insanî

Tasavvur (Bilgi) ile İlim Arasındaki Bir Kısım Farklar

(27.10.2019) (Küçükçekmece)

Bilgileri işleme merkezi.. Esmaya bakar. İlim ise sığara bakar. İlim tasavvuru kapsar. Tabiatın, doğanın lisanı bilgidir tasavvurdur. İlim ise bunun arkasına geçmektir. Hatta ilim ile kendisinin arkasına geçmiş. Bilgi varlığa bağlı varlığın içindedir. Bilgi ile kendini bilir, ilim ile kendini aşar! Bilgi vücudun gölgeleridir. Vücut ise ilimdir. Biri güneş biri gölge. İlim vahye dayalı, bilgi ise istimbata.. İlim tefekkür imbiklerinden de geçer. Akıl sisteminden süzülene ilim. Vahye dayandığı için ilim, nurlanır, feyizlenir kutsiyet ve hakikata dönüşür. Kâfirin tefekkürü yoktur düşüncesi vardır. Varlığı varlıkta düşünen

→ tasavvur. Vahyi akla geldiği için düşüncelerini vahye bağlamakla bilgin ilme dönüşür. İlim aklın arkasında. İlim subuti sıfattan. Akıl alettir. İlim; âyât-ı tekvinîyelerin bizdeki şuurlu karşılığı.

Alim esması → bilgiye... İlim sıfatı → ilme.

- ❖ İtikad; levh-i mahfuzu içine alacak.
- ❖ İman ise; şecere-i hilkatı içine alacak.

Bilgide dört ismin; cilve, cemal, nakış ve sanatının cem-ül cemidir. İlim ise; bunların arkasındaki yazılıdır.

Bilgi → kainat.. İlim ise → şecere-i hilkat

* Bir amaca doğru çeşitli bilgi malzemeleri kullanarak, seçim yaparak bilgilerin arkasına geçerek ötelere buraya, burayı ötelere taşımaktır ilim.

Bilgi ise mevcudun sende uyandırdıkları..

- Acz, Fakr, Tefekkür, Noksan, Kusurunla.
- Odun → bilgi. Yanınca nurlanınca → ilim.

İlim → ruhlu. Bilgi → hayatlı.

Levh-i mahv-isbata kadar → bilgi. Levh-i mahfuza kadar → ilim.

- İtikadın → Sureti → Alem-i şhadettedir.
- Kanuniyeti → İnsandadır.
- Hakikatı → Arş'tadır. (Kainattadır)
- Mahiyeti → Levh-i mahfuzdadır.

- İlmin Şecere-i hilkatteki → Sureti → Kürste (A.Şhadette).
- Kanuniyeti → Levh-i mahfuzda.
- Hakikatı → Arş'da.
- Mahiyeti → Arş-ı azamda.

Ruhun Yaşı Varmıdır? Annem Babamla Cennette Nasıl Olacağız?

(31.03.2020) (Küçükçekmece)

Zamanı gösteren zamanın, zamanı olmadığı gibi, yaşı gösteren ruhun da yaşı yoktur. Tıpkı herşeyi ıslatan suyun ıslaklığı olmadığı gibi.

Herşeyi tanımlayıp bize gösteren, bizi etkileyen hislerin ve duyguların yaşı olmadığı gibi. Hislerimizin, duygularımızın içine fikirleri, hatta duyguları ve hadiseleri koyar bunu zamansızlığa atarız. Her ne zaman tahattur etsek aynı şeyleri hissederiz.

Yerçekimi, itme vs kanunların ve elektriğin yaşları olmadığı gibi.

Biz anlayışımızı zamanla mekanla öncelik sonralıklar arasında nisbet ve itibarlarıyla elde ettiğimiz dünyevi bilgilerle düşündüğümüz için ruhu da bu cinsten zannedip zorlanıyoruz.

Ruh alem-i şهادette olup alem-i gaybın lisanı ve ifadesidir. Burada olup buralı olmayandır. 18 bin alemin cem-ül cemidir. Rabbimiz; ruhumdan üfledim ruhunuzu dediğidir. Akıl ve kalb ve ruhun sıfatları olduğundan sultanları ve asılları olan ruhu kavrayamazlar.

Ruh → 1- Zihayattır. 2- Zişuurdur. 3- Kanun-u emridir. 4- Vücut-u haricidir.

Zihayat: Kâinat hayatla yaratılmış.

Zişuur: Eşyaların hakikatlarına, asılları olan esmalarına camidir. Sıfat-ı sübutiyenin hulasasıdır.

Kanun-u emridir. Nisbeti kanunidir. Kainatın ve şecere-i hilkatın yazılımı..

Vücut-u harici: Kudret taalluk ettiği için mahluktur.

Herşeyde olduğu gibi **ruhun** → Sureti → Bizdedir ki mahluktur.
→ Kanuniyeti → Şecere-i hilkattaki kanunlar..
→ Hakikatı → Esmaların cemidir.
→ Mahiyeti vardır. → Sıfat-ı zatiye ve sübutiyelerin cemidir.

Cennet ise esmaların en azami tecelli ettiği yerdir.

Sistemi böyle bildikten sonra ruhun Cennetteki durumunu tefekkür et..

Yaş ise; ruhunda bulunan latifelerinin bütünlüğüdür. Bu latifeler şefkat-ı mukaddese, muhabbet-i münezzehe, şevk, surur, lezzet, memnuniyet ve iftihar-ı mukaddeselerin bütünlüğüne latifeler diyoruz.

O zaman yaşın:

Tencereye → dimağın fikirlerini

→ vicdanın hislerini ve kalbin latife-i insaniyesini..

→ ruhun latifelerini

→ hayatımızdaki yaşantılarımızı..

Bunların bütünlüğünün karışımından ortaya çıkıp
simana da tezahür edip kendini gösteren yaşın..

Anneye ve babaya karşı hislerin daha camisi olan Şuunat-ı Rabbaniyenin bütünselliği olan yukarıdaki; şefkat, muhabbet, şevk, sürur, lezzet, memnuniyet ve iftihar-ı mukaddeselerin ceminin bütünlüğüne göre anne ve baba haletleri oluyor. Bedensel hazlar ise hislerdir, duygulardır ki bunlar da esmaların (hisler) ve sıfatların (duygular) tezahürleridir. Misal şehvet → Rahman ismine bakar ki esmalarda.

Bazan birbirimizi veya yakınlarımızı var olan yaşlarında görmeyiz ama etkilenmeyiz, şaşırmayız.

Demek hisler kablur gibi içlerine düşüncelerimiz ve fiillerimizi koyub vücut bulur. Anneye karşı hislerin içine Şuunat-ı zatiyeleri koyduğumuzdan hissini çok çok üstüne geçeriz.

Hem Cennette her esma diğer esmalarla bütünselliği olacak. O zaman buradaki gibi esmaların farklı meratiblerinden ortaya çıkan garib garib hisler olmayacak!

Ademden vücuda çıkması.. Halıktan mahlukun çıkması nasıl olur?

Oduğun içi karanlık ama yaktığımız zaman nurun çıkması, nuru barındırma gibi. Düşünebiliyor musun karanlığın içinde nur saklı.

Allah (c.c.) Hâlık, insan mahluk, nasıl halıktan mahluk çıkar?

Nasılki mutlak ve ıtlak olan ve 1400 °C ateş olan güneşten odun ve yeşil yaprakların yaratılması gibi. Hem mutlak ve ıtlak olan enerjiyi dondurup odun olarak katı ve bir yere tutmak ve muayyenleştirmek gibi. Sıfırdan mutlak ve ıtlak sayıları çıkarmak. Hem pozitif hem negatif sayıları sıfırın barındırdığı gibi.

Güneşten foton arka arkaya boşluksuz gelmiyor. Aralarında boşluk var. İşte bu boşluk adem. Boşluklu foton ispatlanmış.

EMR-İ TEKVİNİ - EVAMİR-İ TEKVİNİYE

(10-11-2020) (Tepecik)

Lügatı: Emr-i Tekvini: Yaradılışa ait ilahi kanun ve nizam. Tekvine dair işler, hadiseler, maddeler. Fıtrî kanunlar ve Adetullahın tazammun ettiği emirler. Mesala: İlmin i'tası mânen ameli emrediyor. Zekanın i'tası → ilmi emrediyor. İstidadın bulunması → zekayı. Aklın verilmesi → ma'rifetullahı. Kudretin verilmesi → çalışmayı. Cesaretin verilmesi → cihadı manen ve tekvinen emrediyor.

Evamir-i Tekviniye: Tekvine ait emirler. Fıtrat yalan söylemez.

Bir maddi emir var bir de manevi emir var!

Sözler (197): “Emr-i tekvinîsi, kudret ve iradeyi tazammun ettiğini ve bütün eşya, evamirine gayet müsahhar ve münkad olduklarını ve mübaşeretsiz, mualecesiz halkettiği için icadındaki sühulet-i mutlakayı ifade için, **sırf bir emirle işler yaptığını, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan ile ferman ediyor.**”

Emr-i tekvinîsi ▶ kudret ve
 ▶ iradeyi } tazammun ediyor. Bu kitab-ı mübindi. Kitab-ı mübini tazammun ediyor. Kudret sıfat-ı sübutiyeden olduğundan emr-i tekvini Allah u alem Tekvin sıfat-ı zatiyeye bakıyor.

Sözler (701): “O demiri parçalar. Şu meyelanlar bütün birer emr-i tekvinî, birer hükm-ü Yezdanî,”

Meyelanlar → bir emr-i tekvini.

Lemalar (125): “Ve dest-i kudret-i İlahîden sudûr eden ve

irade ve

emir ve

ilmi

tazammun eden emr-i tekvinî ile zuhur eder.”

Üst tarafında ise

“Demek bürudet ve taht-es sıfır soğuşun lisanıyla ağzı kapalı demir kaptaki suya "Genişlen!" **emr-i Rabbanîsini** tebliğinde, şiddet-i şevk ile kabını parçalar, demiri bozar, kendisi buz olur.”

Emr-i Rabbanî; bilfiil esmaların bütünlüğü. Kainattaki Rububiyet tecellisinden.

Emr-i tekvini burada “dest-i kudret-i İlahîden sudûr eden”

Emr-i tekvini → Kudret-i ilahiyeden sudur ediyor (sadır oluyor).

Aynı zamanda Emr-i tekvini

→ irade

→ emir ve

→ ilmi

tazammun ediyor, içine alıyor.

Emr-i tekvini Kudret-i ilahiyeden sudur ediyor ve irade, emir ve ilmi de tazammun ediyor.

“...kainattaki bütün sa'y ü hareket kanun-u kader-i ilahî üzerine cereyan ediyor”

Kader-i ilahinin kanunlarıyla oluyor tüm kâinat!

Buradaki sıralama şöyle:

Dest-i Kudret-i ilahiyeden → Emr-i tekvini → irade
→ emir ve } sıfatlarını tazammun ediyor.
→ ilmi }

Sonuçta: Emr-i Rabbani kanun-u kader-i ilahî üzerine cereyan ediyor ve kainatta faaliyet gösteriyor.

Emr-i Rabbani şöyle cereyan ediyor kainatta:

1. Kanun-u Kader-i ilahî üzerine cereyan ediyor.
2. Dest-i Kudret-i ilahîden sudûr ediyor.
3. İrade, emir ve ilmi tazammun ediyor.
4. Emr-i tekvinî ile zuhur ediyor.

Şualar (161): “Ve bir **emr-i tekvinî** ile arzı diriltiği gibi, ”

Fiilde hep emr-i tekvinî nazara veriliyor. Evamir-i tekviniye yazılım. İstidad çekirdekleri gibi..

Bu noktadan **emr-i tekvinî**; manevi bir emir görünüyö gibi. Fiilin arkasında;

- 1- Program, yazılım, istidad ve kabiliyet var ki buna Evamir-i tekviniye.
- 2- Tekvindeki emr-i tekvini sıfattaki kudrete emrediyor. Yapan kudret, emir veren emr-i tekvini.
- 3- Kudret de kendi kudreti bir cilvesi olan kuvvet, kuvalara emrediyor ve kuvvetler bizatihi fiilin mübaşiri, fiile temas kuvvettir.

Sırayla gidersek;

→ Tekvini sıfattan	→ Emr-i tekviniyi
→ Emri tekviniden	→ Kudret sıfatına
→ Kudret sıfatı da	→ Kuvvetlere emrediyor

Kuvvetler de eşyaların → Kanun-u kader-i ilahî üzerine cereyan ediyor.

Kanun-u kudret-i ilahî de → irade, emir ve ilmi tazammun ediyor.

Kelam-i ilahi

→ ilim
→ irade
→ kudreti } tazammun ediyordu.

İmam-ı Mübin ise

→ ilim
→ emir } tazammun ediyor.

Kitab-ı Mübin ise

→ irade ve
→ kudreti } tazammun ediyor.

Emr-i tekvini ise

→ irade ve
→ kudreti } tazammun ediyor.

Bu noktadan bakınca **Emr-i tekvini** → Kitab-ı Mübinin arkasındaki emreden. Ve hazır zamana bakıyor.

Emr-i Rabbani

→ illet-i tammesiz emri ki manevi

→ Evamir-i tekviniye

→ illet-i tammeli emri ki maddi

→ Emr-i tekvini.

Sözler (469, 470):

"Evet bir çekirdekte, hem bedihî olarak,

→ irade ve

→ evamir-i tekviniyenin } ünvanı olan

"Kitab-ı Mübin"den

→ haber veren ve

→ işaret eden,

hem nazarî olarak

→ emir ve

→ ilm-i ilahînin

} bir ünvanı olan "İmam-ı Mübin"den
haber veren ve remzeden iki kader
tecellisi var:

Bedihî kader ise, o çekirdeğin tazammun ettiği ağacın, maddî keyfiyat ve vaziyetleri ve heyetleridir ki, sonra göz ile görünecek. **Nazarî ise**, o çekirdekte, ondan halkolunacak ağacın müddet-i hayatındaki geçireceği tavırlar, vaziyetler, şekiller, hareketler, tesbihatlardır ki, tarihçe-i hayat namıyla tabir edilen vakit-bevakit değişen tavırlar, vaziyetler, şekiller, fiiller; o ağacın dalları, yaprakları gibi intizamlı birer kaderî mikdarı vardır. Madem en âdi ve basit eşyada böyle **kaderin tecellisi var**. Elbette umum eşyanın vücudundan evvel yazılı olduğunu ifade eder ve az bir dikkatle anlaşılır.”

Bedihî kader

→ İrade ve

→ Evamir-i tekviniye

} Kitab- ı Mübin

} Burada kudret yerine evamir-i tekviniyeyi
koymuş.

Nazarî kader

→ emir ve

→ ilm-i ilahi

} İmam-ı Mübin

Bedihî kader

→ o çekirdeğin tazammun ettiği

→ maddi keyfiyat ve

→ vaziyetleri ve

→ heyetleridir ki,

} sonra göz ile görünecek.

(12.11.2020) (Tepecik)

O zaman Evamir-i tekviniye → Kitab-ı Mübine baktığı için hazır zamanda.

Evamir-i tekviniyeyi kudret yerine konmuşsa kudret gibi aktif ve icraatları var. İşin başında hazır zamanda aktif.

Kaderi mevzu olunca

→ Evamir-i tekviniye

Mevcudat mevzu olunca

→ Kudret kullanılıyor!

Melekutta → Evamir-i tekviniye

Mülkte ise → Kudret

Mülkte kudret ne yapıyorsa, enfüste evamir-i tekviniye aynı hizmeti yapıyor!

İrade ve Evamir-i tekviniyeden → Kitab-ı mübin.. Burada Kudret yerine evamir-i tekviniye deniyor. Çünkü **“bir çekirdekte”** yazılım nazara verildiği için. Ağaç yok mevzuda kader mevzu!!!

“Kitab-ı mübin'den → haber veren ve
→ işaret eden;”

“İmam-ı Mübin'den → haber veren ve
→ remzeden”

Kitab-ı mübinde → haber ve işaret var.

İmam-ı mübinde → haber ve remz var.

Kitab-ı Mübin hazır zamana bakıyor.

Kaderde Kudret yerine Evamir-i tekviniye kullanmış.

meyveler, } bilbedahe kitab-ı mübin denilen → irade ve
nutfeler, } → evamir-i tekviniyenin } defterini
tohumlar, }
çekirdekler, }
suretler, } Bunlar kitab-ı mübinin defterleridir.
şekiller }

Burada evamir-i tekviniye mevcudun yazılımı, kanuniyetleri görünüyor. Yoksa emretme makamı emr-i tekviniyeye ait! Sistem (evamir-i tekviniye) emr-i tekviniyeyi dinleyecek vaziyetde yaratılmış! Biri allahu alem; emr-i dinleyen, diğeri ise emir veren..

Sözler (528) "Kâinata, bittecrübe herşeyin bir nokta-i kemali vardır. O şeyin, o noktaya **bir meyli vardır.**

Muzaaf meyil, → ihtiyaç olur.

Muzaaf ihtiyaç, → iştiyak olur.

Muzaaf iştiyak, → incizab olur

ve incizab,
iştiyak,
ihtiyaç,
meyil;

Cenab-ı Hakk'ın evamir-i tekviniyesinin, mahiyet-i eşya tarafından → birer habbe ve
→ nüve-i imtisalidirler.

Mümkinat mahiyetlerinin mutlak kemali, mutlak vücuddur. Hususî kemali, istidadlarını kuvveden fiile çıkaran ona mahsus bir vücuddur. İşte bütün kâinatın "**Kün**" emrine itaati, birtek nefer hükmünde olan bir zerrenin itaati gibidir. **İrade-i ezeliyeden gelen** → "Kün" emr-i ezelisine mümkinatın itaati ve imtisalinde, yine iradenin tecellisi olan meyil ve ihtiyaç ve şevk ve incizab; birden, beraber mündemiçtir. Latif su, nazik bir meyille incimad emrini aldığı vakit demiri parçalaması, itaat sırrının kuvvetini gösterir."

* Mümkinatın mahiyatlerinin mutlak kemali → mutlak vücuddur yani sıfat-ı zatiyeye mazhar olmaktır.

* İrade-i ezeliyeden geliyor → kün emr-i ezelisi

* İradenin tecellisi olan

→ meyil

→ ihtiyaç

→ şevk

→ incizab

bunlar iradeden geliyorlar.

(13.11.2020) (Tepecik)

Sözler (548) “Bir çekirdek, bütün ağacın teşkilatını tanzim edecek olan programları ve fihristleri ve o fihriste ve programları tayin eden } **evamir-i tekviniyenin** küçücük bir mücessemi hükmünde denilebilir. ”

Evamir-i tekviniye ağacın fihristesi ve programı olan çekirdeği tayin ediyor. Yani çekirdeği tayin eden evamir-i tekviniye.

Çekirdeği evamir-i tekviniye : Sözler (557)”kaderin yazdığı **evamir-i tekviniye**, o maddelere hakimdir.”

Kader → evamir-i tekviniyeye → evamir-i tekviniye de çekirdeğin fihriste ve programını tayin ediyor.

Sıralarsak:

Kader → evamir-i tekviniye → ağacın fihristesini ve programını çekirdeğinde tayin ediyor.

Sözler (687) “Yani, irade-i İlahiye cilvesi olan → **evamir-i tekviniye** ve o emirden → vücut-u haricî giydirilmiş → bir kanun-u emrî ve → latife-i Rabbaniye olan } **ruh,**

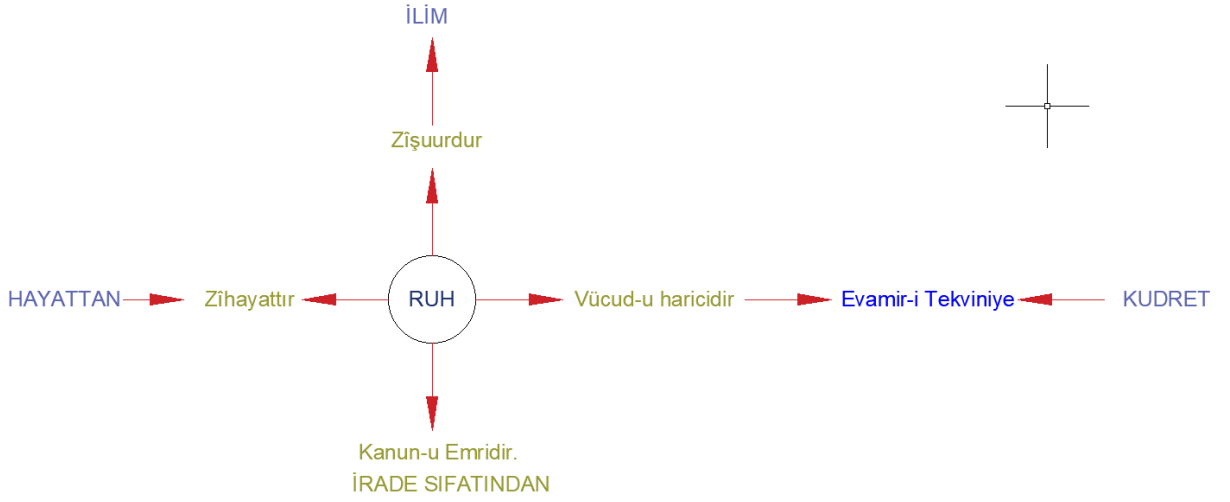
onların idaresinde onların manevî seslerini hissetmesinde

hacatlarını görmesinde birbirine mani olmaz, ruhu şaşkırtmaz.”

irade-i İlahiye cilvesi olan → evamir-i tekviniye

Evamir-i tekviniyeden → vücut-u haricî giydirilmiş → kanun-u emrî ve RUH... → latife-i Rabbaniye olan } **RUH...**

Ruhun vücud-u harici tarafı → Evamir-i tekviniyedir. Evamir-i tekviniye Ruha vücud-u harici giydirmiş.

Ruhun vücud-u haricisini → irade → irade de evamir-i tekviniye giydiriyor!

Mektubat (311): “Nasılki Peygamberimiz (A.S.M.) mu'cizatından ve hasaisinden başka, e'fal ve ahval ve etvarında beşeriyette kalıp, beşer gibi âdet-i İlahiyeye ve **evamir-i tekviniyesine** münkad ve mutî' olmuş.”

Evamir-i tekviniye burada aslı-ı fitrat, fitrat-ı asliye.

Mektubat (469): “Şu meyelanlar, iradeden gelen **evamir-i tekviniyenin** tecellileridir, cilveleridir.”

İrade → Evamir-i tekviniye → meyelanlar.

Zahire bakınca mevcudatda kudret değil irade sıfatı görünür. Halk da kudret görünür. Fakat farklılıkları irade. İrade ettiği için kâinata bakınca ilk görünen irade sıfatıdır. O zaman sıfat-ı asliyedir.

(13.11.2020) (Tepecik)

EVAMİR-İ TEKVİNİYE - EMR-İ TEKVİNİ

Mektubat (477): “96- Evamir-i şer'iyeye karşı itaat ve isyan olduğu gibi, **evamir-i tekviniyeye** karşı da itaat ve isyan vardır. Birincisinde mükâfat ve mücazatın ekseri âhirette; ikincisinde, ağılebi dünyada olur. Meselâ: Sabrın mükâfatı zaferdir, ataletin mücazâtı sefalettir, sa'yin sevabı servettir, sebatın mükâfatı galebedir.”

Evamir-i tekviniye fitrat-ı aslî olduğu burada da ifade edildi. Fıtrata itaat ve isyan edersen hemen peşin karşılığını alırsın. Meselâ:

Sabrın mükâfatı → zaferdir.

Ataletin mücazâtı ise → sefalettir.

Sa'yin sevabı → servettir.

Sebatın mükâfatı → galebedir.

Tüm bunlar bize gösteriyor ki fitrat-ı asliye evamir-i tekviniye yazıyor. Fıtratımız emrediyor bize bilkuve. Yani meyelan emrediyor, ihtiyaç, iştiyak ve incizab bize emrediyor.

Sonuç: İrade → evamir-i tekviniyeyi..

Evamir-i tekviniye de → fitrat-ı asliyeyi.

Bu arada Rabbi nas. Melik-i nas. İlah-i nas.. **İlah emretme makamında**. Yani “emr-i ilahî” diyor.

Bu manaları te'yiden:

Mektubat (478): “**Şeriat ikidir:**

Birincisi: Âlem-i asgar olan insanın e'fal ve ahvalini tanzim eden ve sıfat-ı kelâmdan gelen bildiğimiz şeriattır.

İkincisi: İnsan-ı ekber olan âlemin harekât ve sekenatını tanzim eden, **sıfat-ı iradeden gelen şeriat-ı kübra-yı fitriyedir ki;** bazan yanlış olarak tabiat tesmiye edilir. Melaike bir ümmet-i azîmedir ki, **sıfat-ı iradeden gelen ve şeriat-ı fitriye denilen evamir-i tekviniyesinin** hamelesi ve mümessili ve mütemessilleridirler.”

Sıfat-ı iradeden gelen → Şeriat-ı kübra-yı fitriyedir.

* **Yani fitrat İRADEDEN GELİYOR. İrade fitrat-ı asliyedir.** Yani fitri şeriat. Aslı yazılımımız. Fitrat-ı selime, asliye...

İradeden gelen şeriat-ı fitriye (Cenab-ı Hakkın (c.c.) kâinatta vaz' ettiği fitrî kanunlar. Âlemin harekât ve sükûnetini tanzim eden ve Allah'ın irade sıfatından gelen **KANUNLAR**) denilen evamir-i tekviniyesinin **MELEKLER** → hamelesi ve

→ **mümessili ve**

→ **mütemessilleridirler.**

Evamir-i tekviniye derken → kainattaki fitrattan..

Emr-i tekvini derken de → insanın fitratından..

Yani: **Evamir-i tekviniye** → çekirdekdeki meyelan-ı nümuv..
→ yumurtadaki bir meyelan-ı hayat var..
→ bir avuç su, meyelan-ı incimad..

Kainattaki fitrat. Kanunlar fitrattan sonra olur. Yani ilk önce su, sonra suyun kaldırma kanunu olur. Su yokken suyun kaldırma kanunundan bahsedilemez.

Ama **Emr-i tekviniyi derken** → ilmin it'ası..
→ zekanın it'ası..
→ istidadın bulunması..
→ aklın verilmesi..
→ kudretin verilmesi..
→ cesaretin verilmesi..

Melekler de evamir-i tekviniyenin

→ **hamelesi** (taşıyanlar, yüklenenler, kaldıranlar)

→ **mümessili** (şahs-ı manevileri, vekalet eden, vekilleri)

→ **mütemessilleridirler** (melekler evamir-i tekviniye suretine girmeleri, cisimlenip görünmeleri)

Sıfat-ı kelamdan gelen ve insanın **ef'alini** } tanzim eden sıfat-ı kelamdan gelen
ahvalini } bildiğimiz şeriat.

Buradan bize gelen emirlerin mecmuuna emr-i tekvini.. sana der; sana ilim, zeka, istidad, akıl, kudret ve cesaret verildi. Niçin şükr-ü örfide kullanmıyorsun.

Şeriat-ı fitrîye denilen → **evamir-i tekviniye**.

Lemalar (123): "...mevcudat hattâ bir nokta-i nazarda camidat dahi, **evamir-i tekviniye** tabir edilen hususî vazifelerinde, kemal-i şevk ile ve bir çeşit lezzet ile evamir-i Rabbaniyeyi imtisal ederler."

1- **Mevcudat hatta camidatın dahi şeriat-ı fitriyesi** yani aslı yazılımı olan evamir-i tekviniye

2- **Mevcudatda** → evamir-i tekviniye olup, insanda emr-i tekvini.. gibi

Nasıl ki Rabb-i nas.. Melik-i nas.. ilah-i nas.. da

Rab → yöneten, terbiye eden, idare eden, herşeye hakkı hayatını veren.

İlah → Emreden.

Melik → Sahibi olduğu için herşey ona itaat eder, ettirir.

Lemalar (138): "...o nihayet derece karışık ve karışmış ve birbirine benzeyen o tohumcuklar, ism-i Hafız'ın tecellisi altında kemal-i imtisal ile hatasız olarak Fâtır-ı Hakîm'den gelen **evamir-i tekviniyeyi** imtisal ediyorlar. Ve öyle tevfik-i hareket ediyorlar ki;"

Fâtır-ı Hakîm'den de geliyor evamir-i tekviniye. Çünkü evamir-i tekviniye fitrat-ı asliyedir, tüm esma-i fiiliyelerin cem-ül cemidir. Sıfat itibariyle kaynak İRADE'den geliyor ama tüm esmaları tazammun ediyor. Çünkü fitrat-ı asliye, fitriye olduğu için.

Lemalar (336): "Elbette âlem-i gayb -yani mazi, müstakbel- yani geçmiş ve gelecek mahlukatın hayat-ı maneviyeleri hükmünde olan intizam ve nizam ve malûmiyet ve meşhudiyet ve taayyün ve **evamir-i tekviniyeyi** imtisale müheyya bir vaziyette bulunmalarını sırr-ı hayat iktiza ediyor."

hayat-ı maneviye: intizam, nizam, malumiyet, meşhudiyet, taayyün, evamir-i tekviniye.

Evamir-i tekviniye hayat-ı maneviyendir.

"Çünkü madem hayat,

1→ âlem-i şehadetin zıyasıdır ve

2→ istilâ ediyor ve

3→ vücudun neticesi ve

4→ gayesidir ve

5→ Hâlık-ı Kâinat'ın en câmi' âyinesidir ve

6→ faaliyet-i Rabbaniyenin en mükemmel enmuzeci ve

7→ fihristesidir,

8→ temsilde hata olmasın, bir nevi programı hükmündedir."

Evamir-i tekviniye hayat-ı maneviyendir. Yani mazi ve müstakbel hayat-ı maneviye deniyor. Hazır zamanda hayata hayat-ı maddiye deniyor. Hayatın kendisi hayat-ı maddiyede görüldüğü gibi hayat-ı maneviyede **sırr-ı hayat** şeklinde bulunuyor. Hayatın sırrı da hayat-ı maneviyede, yani mazi ve müstakbelde.

Mesnevî-i Nuriye (100):

“Yani neşv ü nema kanunuyla ağacın kökünden, kök de çekirdekten, çekirdek de evamir-i tekviniyeyi temessülden, **evamir-i tekviniye** de "Kün" emrinden, "Kün" emri dahi Vâhid-i Vâcib'den sâdır olmuştur.”

neşv ü nema kanunu → ağacın kökünden,

kök → çekirdekten,

çekirdek de → evamir-i tekviniyeyi temessülden,

evamir-i tekviniye de → "Kün" emrinden,

"Kün" emri dahi → Vâhid-i Vâcib'den sâdır olmuştur.

Kök → çekirdekten → evamir-i tekviniye → Kün emrinden → Vâhid-i Vâcib'den

Allah u alem kün emri → Tekvin sıfatından!

Şualar (659): “İrade-i İlahî kanunlarına kemal-i itaate ve **tekvinî emr-i Rabbanînin işaretine emirber nefer ve emir** kulu misillü fitrî meyil ve şevk içinde ve ilm-i ezeli ve hikmetin..”

Kanunlar irade'den geliyor.

Evamir-i Tekviniye ve Emr-i Tekviniyenin Hülâsaları

→ **Emr-i tekvinisi** → Kudret ve
→ İradeyi

tazammun ettiği için Allah u alem emr-i tekvini → Sıfat-ı Zatiyeden olan Tekvin sıfatına bakıyor. Görünüşte Kitab-ı Mübini aktif ediyor. Kitab-ı Mübin andaki olduğu için emr-i tekvini → bilkuvve değil bilfiil emir.

Sözler (197):

- Emr-i Rabbani
- Kanun-u Kader-i ilahî üzerine cereyan ediyor.
- Dest-i Kudret-i ilahîden sudûr ediyor.
- İrade, emir ve ilmi tazammun ediyor.
- Emr-i tekvinî ile zuhur ediyor.

Lemalar (125):

- meyelanlar → emr-i tekvini

Sözler (701):

- Evamir-i tekviniye → Fıtrat-ı asliye

Şualar (161):

- Emr-i tekvini → Kitab mübin arkasındaki emreden hazır zamana bakıyor.
- Emr-i Rabbani → illet-i tammesiz emri ki manevi → Evamir-i tekviniye
- illet-i tammeli emri ki maddi → Emr-i tekvini.

Evamir-i tekviniye → kader

Emr-i tekvini → kaza

		Kainatta	İnsanda
İlahın (emreden)	→ Sureti	→ İnsan	→ Serbest bölge
	→ Kanuniyeti	→ Levh-i Mahfuz	→ Dimağ
	→ Hakikati	→ Kelam	→ Kalb
	→ Mahiyeti	→ Tekvin	→ Ruh

RUH → Zihayattır → Hayat
→ Zişuurdur → İlim
→ Kanun-u emridir → İrade
→ Vücut-u haricidir → Kudret

Evamir-i tekviniyenin → Sureti → âyât-ı tekviniye
(*fitrat-ı asliye, fitrat-ı selime*) → Kanuniyeti → Emr-i tekvini
→ Hakikatı → Kader
→ Mahiyeti → İrade-i ilahiye

Evamir-i tekviniye → Ata
Emr-i tekvini → Dönüştüren berzah
Âyât-ı tekviniye → Kaza

Behihî kader → âyât-ı tekviniye → kaza } kader
Nazarî kader → evamir-i tekviniye → ata }

İrade, Kudret
Emr-i Tekvini
Âyât-ı Tekviniye

İlim, Emir
Emr-i tekvini
Evamir-i tekviniye

Şeytanın Bizzat Kendisiyle Görüşenler Var mı?

(23.03.2020) (Küçükçekmece)

Lemalar (77): “Bu fikir benim zihnimi kurcaladığı bir zamanda iki üç sadık arkadaşlarım vardı. Onları **şeytan-ı insînin** desiselerine kapılmamak için pek çok defa ihtar ve ikaz ediyordum.”

Lemalar (82): “İnsanlarda **şeytan** vazifesini gören cesedli ervah-ı habise bilmüşahede bulunduğu gibi, cinnîden cesedsiz ervah-ı habise dahi bulunduğu, o kat'iyettedir. Eğer onlar maddî cesed giyseydiler, bu **şerir insanların** aynı olacaktılar. Hem eğer bu insan suretindeki insî şeytanlar cesedlerini çıkarabilse idiler, o cinnî iblisler olacaktılar. Hattâ bu şiddetli münasebete binaendir ki, bir mezheb-i bâtil hükmetmiş ki: "İnsan suretindeki gayet şerir ervah-ı habise, öldükten sonra **şeytan** olur."

Müteaffin maddelerin kokusuyla telezzüz eden haşerat gibi ve ısırma ile zehirlendirmekten lezzet alan yılanlar gibi, dalalet bataklığındaki şerler ve habis ahlâklar ile telezzüz ve iftihar eder ve zulmün zulûmatındaki zararlardan ve cinayetlerden lezzet alırlar; âdeta şeytanın **mahiyetine girerler**. Evet **cinnî şeytanın** vücuduna kat'î bir delili, **insî şeytanın** vücududur.”

İnsan hepsine cami' olduğu için hepsini zatında cem etmiş. Bütün ruhanileri gösterebilir bir mahiyeti ve hakikatı vardır.

→ ısılmaktan

→ zehirlendirmekten

→ dalalet bataklığındaki şerlerden ve habis ahlâklar ile telezzüz ve iftihar ederler

→ zulmün zulûmatındaki

→ zararlardan ve

→ cinayetlerden

lezzet alırlar.

âdeta şeytanın mahiyetine girerler.

Mefhum-u muhalif kanununu da işletirsek görülür ki aynı mahiyete girmiş insan ve ruhaniler birbirleriyle şehadet aleminde bazan beden-i cismaniyetinde bazan da beden-i misaliyesiyle görüşülüyor. Sen görüştüğün kişilerin kişilerin hepsini acaba sen misin diye temas ediyor musun? Dokunuyor musun? Hayır. Bazan sokakta gördüğün insan suretinde beden-i cismaniye suretinde beden-i misaliler ile o kadar mulakki oluyorsun ki ama anlamıyorsun. Mefhum-u muhalifi olan; **Mektubat (57)'de bilmana:** Cebrail (a.s.) bizzat Dıyhe suretinde sahabelerle başta Resülü Ekremimiz (a.s.m.) efendimizle..

Yakazaten Peygamberimizle **Sözler (489)**'da "Celaledin-i Süyutî gibi, uyanık iken çok defa sohbet-i Nebeviyeye mazhar olan veliler, Resul-i Ekrem (A.S.M.) ile yakazaten görüşmeler ve şu âlemde sohbetine müşerref olsalar, yine sahabeye yetişemiyorlar."

Mektubat (57): "...hattâ ölmüş evliyaların çoklarının ervahlarını cesed-i misaliyle dünyaya gönderen.."

İsa (a.s.) cesediyle gönderecek..

Melaikeleri (nass-ı âyetle) yeryüzüne indiren. Bizzatihi savaştan askerler olarak bulunmuşlar.

Şiddetli (ruhların) münasebetinden birbirlerine değişebiliyorlar.

Şualar (196): "Fakat o tatlılar zehirlidir, insî şeytanlar içine zehir atmışlar."

Gıda sektöründeki genetiği bozan veya bozmaya çalışanların insan suretindeki bizatihi şeytanlar olduğu..

Şualar (198): "Ben o Eskişehir hapishanesindeki müşahede ile meşgul iken

sefahet ve
dalaleti

tervic eden bir şahs-ı manevî, **insî bir şeytan** gibi karşıma dikildi ve dedi:

"Biz hayatın herbir çeşit lezzetini ve keyiflerini **tatmak** ve **tattırmak** istiyoruz, bize karışma."

İşte bu işi yapan ve yaptırandan hiç şüphe etme; bu şeytan-ı insidir.

Sözler (246): "o nev'in → istidadatını bozan ve

→ yanlış yollara sevkeden

mevadd-ı şerire ile

onların → mümessilleri ve

→ sekene-i habiseleri."

Yine bu manayı te'yid için:

Şualar (262): "Aynen öyle de:

→ Cinnî ve }
→ insî } **şeytanlar** ve } umûr-u şerriyede ve
→ muzır maddelerin } ademiyyede
} istimalleri dahi,"

Sırf insanlar ve şeytanlar değil muzır maddelerin kendileri ve mümessilleri de şeytanlardır.

Şualar (266): "Kâinata adem âlemleri hesabına çalışan şerirlerden ve

insî ve }
cinnî } **şeytanlardan** kendinizi muhafaza ediniz."

Peygamberimize ve } emrederek, her asra baktığı gibi mana-yı işarîsiyle bu
Ümmetine } acib asrımıza daha ziyade, belki zahir bir tarzda bakar;"

Kardeş kardeşe;

→ Teselli yerine hüzn veren..

→ Sadakat, muhabbeti, uhuvveti ve şefkatı bozma nisbetinde o ünvan altına girdiğimizi.. (Şualar (498) ve çok yerler)

→ şübehat yerine ümit verir.. (tersi şeytan)

Mesnevî-i Nuriye (181): "...cinnî **şeytanlara** üstad olan ey şeytan-ı insî!"

Ne ararsın Şam Buhara'da, hakikatı kendinde ara sırrınca şeytanın daha camisi insan suretindeki insî şeytanlar ki "İnsî ve cinnî şeytanların şerlerinden muhafaza eyle. Âmin" denmiş!

Barla Lâhikası (181): “Senden ve senin samimî yoldaşların cinnî ve **insî şeytan**, ehl-i bid'a ve ülema-is sû' şerlerinden Allah'a sığınırım.”

→ ehl-i bid'a ve

→ ülema-is sû'

Kastamonu Lâhikası (112): “Eğer o felâketi gören zalimler ise ve

→ beşerin perişanlığını ihzar eden gaddarlar ve

→ kendi menfaati için insan âlemine ateş veren → **hodgâm**,
→ **alçak** } insî şeytanlar ise,”

İnsanları maddi ve manevi zehirleyenler → insî şeytanlar.

Sözler (258) şeytanların ve cinlerin sana musahhar olabileceklerini.. Ve umûr-u nâfiada istihdam etmeyi, edebilmeyi.. Süleyman (a.s.) mu'cizesi de böyle..

Kastamonu Lâhikası (151): “küfrünü gizlemeye çalışmış ki; şeytanette, şeytandan ileri gitmiş.

... .. Risale-i Nur'un cereyanına karşı kurdukları çürük ve vâhî (manasız, saçma, anlamsız, boş) **hud'aları** (hile, tuzakları, aldatmaları), → örümcek ağı ve

→ yuvası gibi }

kuvvetsiz ve o şeytanet perdeleri → kıymetsiz ve

→ mukavemetsizdir,”

Hak ve hakikata vâhî ve hud'aları kuranların insî şeytan olduklarını..

“...münafıkane ve **şeytanı** da hayrette bırakacak bir plân çevirdiklerine”

Emirdağ Lâhikası (152): “...müfrit **şeytanlar**.” C.H.P. % 5 ine diyor.

İşârât-ül İcaz (67): “Sual: **Şeytanın** kalbinde marifet var mıdır?

Cevab: Yoktur. Çünkü san'at-ı fitriyesi iktizasınca, kalbi daima idlâl ile telkin için, fikri daima küfrü tasavvur etmekle meşgul olduğundan, kalbinde veya fikrinde boş bir yer marifet için kalmıyor.”

İşte bir insan düşünki aynen bunun gibi. Yani hep ifsad, daima küfrü, isyanı tasavvur ediyor, o gözükken insî şeytandır.

Bereket

(22.03.2020) (Küçükçekmece)

Bolluk. Çokluk. Feyiz. Cenab-ı Hakkın lûtfu ihsanı. Meymenet. Saadet.

Sözler (5): “Bismillah → ne büyük tükenmez bir → kuvvet,
→ ne çok bitmez bir → **bereket** } olduğunu...”

Burayı ahiretle yorumlama nazarını sana veriyor.

Sözler (177): “Zemine lâzım olan → ziya,
→ hararet ve } gibi şeyler semadan
→ **bereket** ve } geliyor, yani gönderiliyor.
→ rahmet }

Vahye istinad eden bütün edyan-ı semaviyenin icmaı ile ve

şuhuda istinad eden bütün ehl-i keşfin tevatürüyle,

melaike ve } semadan }
ervah } zemine } geliyorlar.

Sözler (250): “O üç nehrin herbirine Cennet'ten birer katre her vakit damlıyor ve ondan **bereketlidirler.**”

Sözler (272): “Eğer farz namazı terketsen, bütün sa'yin semeresi, yalnız dünyevî ve ehemmiyetsiz ve **bereketsiz** bir nafakaya münhasır kalır. Eğer sen istirahat ve teneffüs vaktini,

ruhun rahatına, } medar olan namaza sarfetsen; o vakit,
kalbin teneffüsüne } **bereketli** nafaka-i dünyeviye ile beraber,”

Sözler (388): “Cenab-ı Hak tarafından verilen maldan hem **bereket**, hem fakirlerin hased ve beddualarından kurtulmak için, ya on'dan veya kırk'tan birisini kendi fakirlerine vermek ağır bir şey midir ki, emr-i zekatı ağır görüp İslâmiyetten çekiniyorlar?”

Emr-i zekat yerine getirilirse fakirlerin hased ve beddualarından kurtulur.

Sözler (432): “Hem görmüyor musunuz, ne keyfiyette sema canibinden **bereketli** bir suyu gönderiyoruz.”

Nebatların hayat bulup çoğalmasına vesile olan yağmura..

Sözler (720): “Ey zîhassa-i meşhure! Taayyünle zulmetme, ger perde-i hafanın altında sen kalırsan, ihvanına verirsin ihsan ve **bereketi**. Herbir ihvanın altında sen çıkması, hem de o sen olması imkân ve ihtimali, herbirine celbeder bir nazar-ı hürmeti.”

Güzel bir sıfatın taayyünle muayyenleşmesinden kurtaran ve genelleyip herkesin ihtimalini veren öne çıkmama.. Güzel sıfatların çoğalmasına bereket..

Sözler (730): “Demek Ramazan **bereketiyle** yazdırılmış.”

Ramazanın maddi ve manevi bereket olması.

Mektubat (66): “Ben iktisad ve bereketle } yaşıyorum.”

Cenab-ı Hakk'ın (c.c.) sebebsiz muamelesi, esbabsız tecellisine mazhar olmak.

Devamında; ““Öyle ise nasıl idare edersin?” denilse, derim:

Bereket ve

ikram-ı İlahî ile yaşıyorum. Nefsim çendan her hakarete, her ihanete müstehak ise de; fakat Kur'an hizmetinin kerameti olarak, erzak hususunda ikram-ı İlahî olan **berekete** mazhar oluyorum.”

Direk Kudret devreye giriyor, perde kullanılmıyor.

Bunun kesilmesinin sebebi aynı zamanda zıddın da tahakkukuna da sebeptir.

“Bir şükr-ü manevî olmakla beraber, korkuyorum ki,

bir riya ve gururu } ihsas ederek o mübarek **bereket** kesilsin.”

Bereketin gitmesi yani esbabsız tecelliye mazhar olmak demek olan bereket, riya ve gurur ile gidiyor. Peki bunun tersi ise; **Sözler (315)**

“za'fı gösteren tekebbürün ile,

aczi gösteren gururun ile,

riyayı ve zilleti gösteren tasannuun ile kendini halka mudhike yaptın.”

riyanın zıddı → ihlas ile çok büyük 9 haslete sahip olursun **Lemalar (159)**

gururun zıddı → aczini anlamakla kudret-i ilahiyeyi devreye sokmak!

- ihlas ile** → en mühim bir esas,
→ en büyük bir kuvvet,
→ en makbul bir şefaatçi,
→ en metin bir nokta-i istinad,
→ en kısa bir tarîk-ı hakikat,
→ en makbul bir dua-yı manevî,
→ en kerametli bir vesile-i makasîd,
→ en yüksek bir haslet,
→ en safi bir ubudiyet:

İhlâstır.

Netice-i kelam: aczini anlayıp göstererek → kudret-i ilahiyeyi aktif etmek..

ihlas ile Cenab-ı Hakkın akrebiyetini kazanmak.

Kudret ve akrebiyetin inkişafıyla Cenab-ı Hak himayesine, hıfzına alması, kollayıp koruması..

Mektubat (67) **"Bereket-i iktisad ve rahmet-i İlahiye**

bana kâfi geldi."

İsraf yapmamakla berekete mazhar olmak. Maddi ve manevi iktisad.

"Bu bereketler, → ya yanıma gelen hâlis dostlarıma ihsandır
→ veya hizmet-i Kur'aniyeye bir ikramdır
→ veya iktisadın bereketli bir menfaatıdır
→ veyahut "Yâ Rahîm, Yâ Rahîm" ile zikreden ve yanımda bulunan dört kedinin rızıklarıdır ki, **bereket** suretinde gelir, ben de ondan istifade ederim."

Allah'ın müslümanlara özel hususi ihsanıdır.

Hizmete ikramdır.

Dostlarıma ihsandır.

İktisadın (ruhun) maddenin istidadını değiştirmesidir.

Ya hayvanlara acılamakla acınmaya müstehak olmaktır.

Mektubat (113) “Mu'cizat-ı Nebeviyenin **bereket-i taam** hususunda olan kısmından...”

Esbabsız ihsana, ikrama ve tecelliye mazhar olmak.

Bizde ise ne derece sünnet-i seniyei yaşarsak onisbette esbabsız esmaların mertebelerine mazhar oluruz.

Mektubat (114) “Sonra Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm **bereketle** dua edip,”

Dua kuvvettir, sırr-ı tevhiddir. İnsandaki ulvi sırların uyandırılmasıdır. İman istiyor duayı.

“O **bereketin** gidişatından anladım; eğer ehl-i Arz gelseydi, onlara dahi kâfi gelecekti.”

İmanı meydana getiren herşeyin veya iman katkısı olan herşeyin içeriklerinin aktif olmasıyla imanın fikri, hissi, hal, ve fiili yaşanmasından ortaya çıkan nur ve kuvvetin bütünlüğüdür bereket.

Yani: Orucu iktiza eden esmaların..

Sadakayı iktiza eden esmaların..

Namazı iktiza eden esmaların..

Allah'ın (c.c.) dostuna dost düşmanına düşman olmaktan..

Terkler ve tecerrüdlere seni taşıdığı haletlerin..

Tefekkürlerin, teslim, itimad ve kanaatların fikirleri, hisleri ve haletlerinin bütünselliği...

... .. den ortaya çıkan bereket.

İmanı; ötelere buradaki ifadelenişi olduğundan, ötelere ki esbabsız alemlerin hülâsa-i camiası olduğundan iman, o alemlerin hakikat ve mahiyetlerine cami olduğundan, imanın kuvvetine göre taşımış olduğu içeriklerini insanın aklına, vicdanına, kalbine ve ruhuna taşıyor.

İşârât-ül İcaz (42): "...iman, Şems-i Ezeli'den ihsan edilmiş bir nur olduğu gibi; saadet-i ebediyeden de bir **parıltıdır**. Ve o parıltı ile, vicdanında bulunan bütün emel ve istidadlarının **tohumları**, bir şecere-i tûbâ gibi neşv ü nemaya başlar, ebed memleketine doğru hareket eder, gider."

İmanın içerikleri daha alem-i şehadette teayyün ve teşahhus eder ki buna imanın bereketi de içerikleri de denir.

Mektubat (115): "Noksaniyetini anlamak için ölçtüler. Sonra **bereket** dahi kalktı, noksan olmağa başladı."

Kudretin mudahalesi var.

Mektubat (118): "...bir kaba bıraktı; **bereketle** dua buyurdular."

Duanın sırrı maddeyi değiştirip dönüştürmesi.

Dua edenin dua anındaki haletlerinin vücud-u hariciyeye çıkmasıdır.

Bir anda içine doğan fikir, his ve mana gibi bereket. Sebatsız alem-i gaybdan onaylanmak.

Mektubat (273): “Halbuki zekat, her şahıs için sebab-i **bereket** ve dâfi-i beliyattır. Zekatı vermeyenin herhalde elinden zekat kadar bir mal çıkacak; ya lüzumsuz yerlere verecektir, ya bir musibet gelip alacaktır.”

Bereketin bir nevi de; senden çıkacak, kaybolacaklar çıkmaması, kaybolmaması.. Malın, sağlığın kaybolacaktı kaybolmadı, bereketten dolayı..

Lemalar (146): “İktisadsızlık ve İsraf } yüzünden **bereket** kalkmış ki, o kadar menabi-i servetle beraber o merhum müftü "Ahalimiz fakirdir" diyordu.

Evet → zekat vermek ve } malda bittecrübe sebab-i bereket olduğu gibi;
→ iktisad etmek,

→ israf etmek ile } sebab-i ref'-i bereket olduğuna hadsiz vakıat vardır."
→ zekat vermemek,

iktisad ↔ israf etmek

zekat vermemek → sebab-i fer'i bereket

Toplarsam:

iktisatsızlıktan } Bereket kalkıyor.
israftan
zekat vermemekten

iktisadda, zekat vermekte, kanaatta keramet vardır!

Lemalar (270)'de Gaylule; fecirden sonra tâ vakt-i kerahet bitinceye kadardır. “Bu uyku, rızkın noksanlığına ve bereketsizliğine hadîsçe sebebiyet verdiği için, hilaf-ı sünnettir.”

Hem normalde adetullah kanunlarında bedenın çürümesi lazımdı. Ama şehidin çürümüyor. Çürümeye matuf adetullah onda çalışmıyor ve çürümeyi yapan parazitler, bakteriyeler oraya yanaşmıyor, barınmıyorlar. İmanın bereketine sahip olanlara derecelerine göre tesir yapamıyor.. Adeta Bediüzzaman Hz'lerine zehir ve mermi te'sir etmediği gibi.

Hem 800 sene önce ölmüş insanların imanın bereketiyle Hay ismine mazhariyet nisbetinde her asırda hay olup icraat yaptıkları gibi..

imanın bereketi → içerikleri

sefahetten → İslamiyete fiilen uyarak

sû-i istimalat → istikameti olmakla..

Bereket; Kuran'da (11:48), (41:10) ve emsali âyetlerde, erzak-ı hayatiye esbabının ihzariyle niam-i ilahiye'nin bollaştırılması manasında olmakla beraber, mu'cize ve keramet şeklinde de bereket vardır ki, zâhir nazarın ve malum sebeplerin fevkinde zuhur eder. Evet toprakta ekilen bir çekirdeğin pek çok mahsulat vermesi, bereketin kevnî mu'cizelerindendir.

İnsanı İyi Hissettiren Cümlelerden

(20-12-2020) (Tepecik)

Kendinin yapıp yapmadıklarını unutmuşsun başkalarınınkileriyle meşgul olma. Onu ara ve de ki seni düşünüyordum. Ona; baksana başkası beni düşünüyor! Seni çok iyi gördüm. İnsanların kusurlarını görmeye bekçisi değiliz. Onu rahatsız edecek; yorgun musun, hâ kilomu aldım, ne ol niye moralin bozuk gibi cümlelerle yaklaşma. Bakış tarzın bazan benim de ufkumu açıyor demek. Sen benim için ayrı bir yerin var ve seni özledim demek. Onun güzel sıfatını öne çıkar ve ben bundan istifade ediyorum de. Geçenlerde Kur'an okurken, Risale okurken, şunu düşünürken sen hatırıma geldin

demek! Sen çok iyi insan olmakla beraber seni tanıdığımı ve benim dostum olduğundan kendimi hem iyi hissediyorum hem de bahtiyarım. İyi bir şey yapınca ara ve onayla ve sen buna layıksın de. Kendini onun yanında hissettireceğin “merak etme yanındayım ve senin için ne yapabilirim” de.

Kelime-i Tevhidin Anahtar Olursa Onun Dışlıları (Bayezid-i Bistami'den)

İkinci dışlısı; haset, hırs, tamah, dünya muhabbeti, türlü türlü intikam duygularından arınmak. Allah ve Resülün muhabbeti, şefkat ve merhamet gibi her türlü güzel duygularla tezyin edilmiş olmak..

Birinci dışlısı; Yalan, gıybet, dedikodu ve her türlü mâlâyâniyeden temizlenmiş olmak ve salavat-ı şerife ve Kur'an tilavetiyle meşgul olmak.

Üçüncü dışlısı; haram ve şüpheli lokmalardan korunmuş helâl lokmalardan beslenmek.

Dördüncü dışlısı; tasannûdan, gösterişten ve her türlü mânevi arızalardan temizlenmiş ve amel-i salih sahibi olmak.

Sen hiç dışlıları olmayan düz anahtar gördün mü?

Fikirlerimiz, Düşüncelerimiz Niye Değişiktir, Değişiyor?

(13.03.2020) (Küçükçekmece)

Dimağımız, aklımız, düşünce yetimiz bebeğe, çocuğa benzer. Ne ile ne zaman nasıl beslersen ve nesebi de ne ise eğer eğitim kendisi özel almamışsa, kendini geliştirmemişse o bebek büyüyünce; nesebine, geleneğine, kültürüne, örf ve an'anesine ve anne babasının ahlâkı üzerinde olması kaçınılmazdır.

İnsanın düşüncesine; yaptığı işi, büyüdüğü ve bulunduğu mekânı ve çevresi, akrabaları, dostları ve arkadaşları, okuduğu kitablari veya sohbetine gittiği zevatlara göre düşüncesi o cinsten olur.

İşte insanların fikir ayrılıkları beslendikleri kaynaklardan kaynaklanıyor. Ortak nokta nedir? – Herkes ihtisası olduğu şeye kanaat etmeli ve kime neyi soracağımızı doğru

tesbit etmeli. Yüz tane fizikçiler bütünlüğü olsa bile tıbbi tıpçılara sormalı ve bir tabibin kanaati tıp noktasında esas olmalı.

Çünkü sen olayları yorumlarken kullandığın malzemelere göre tahlillerin değişir. Misal: Bir ağacı düşünelim. Kimisi çekirdeği noktasından bakıyor olaya. Kimisi meyvesinden, kimisi zahirinden, kimisi batınısı olan makina tarafından, birileri de bu dört noktanın ceminden bakıyor. Peygamberimiz (a.s.m.) ve O'nun takibçileri; çekirdekte yani olayın kaynağı olan Cenab-ı Hakki (c.c.) esas alıb, meyvesi olan insanın fitratı, dünya denilen adetullah kanunları ve ahireti olan arka tarafını nazara alarak bakarlar.

Bir de bunlara katkı olarak gayreti varsa bütüb bütün farklı olur.

Korona Virüs ile Korku Hissini Aktif Edip Sende Deney Yapıyorlar - 3

İnsanda altı zeminle insanın ruhu bloke edilebilir. Onunla insan gemenelenebilir. İman ruhun da arkasında. İmana ulaşamıyorlar. Ama imanın ruha te'sirini kaldırmak için; **1-** hubb-u câh, **2-** hiss-i havf, **3-** tama', **4-** menfi milliyetçilik, ırkçılık, **5-** Enaniyet, **6-** Tenbellik – Tenperverlik – Vazifedarlık damarından istifade edib imanın te'sirini kırıp sihir, hipnoz, illüminati gibi yöntemlerle te'sir altına almaya çalışıyorlar. Alınanlar var, alınmayanları da Korona ve türev virüsleriyle korkularını aktif edib dimağlarını, akıllarını devre dışı yapıp söylediklerine, yaptıklarını yapmaya boyun eğdirmeye çalışırlar. Aklın ve kalbin devre dışı yapmanın en müessir yolu korku hislerini aktif etmektir. Korkuyla akıllarını, cinsellikle de kalblerini esir almak istiyorlar. Bunu bazan kendileri bazan da bilmeyerek bize yaptırmaya çalışıyorlar. Aynı zamanda korku savunma sistemimizi de çökertmeye çalışıyorlar. Buna karşı silahımız da ancak ve ancak iman tezgahında yapılan; **1-** Allah'a (c.c) teslim, **2-** Allah'a (c.c) tevekkül, **3-** Allah'a (c.c) itimad, **4-** Allah'ımıza kanaat etmek ve bizim iki hayatlı olduğumuzu unutmamak. Yani biri dünya diğeri ahiret. Bırakın sırf dünya için, tek hayat için yaşayanlar korksun. Bu korkuyla toplumun sosyal bağlarını, aile bütünlüğünü bozub bedeni, cesedimizi putlaştırmak istiyorlar. Ve her söylediklerine boyun eğerek ileride koluna bilezik, vücuduna çip takıp devamlı seni yönlendirmek istiyorlar. Sen kendin müstakil, özgür düşünmene mani olmak istiyorlar. Allah (c.c.) Kur'anındaki bilmana ile: benden korkun, korktuklarımızdan emin ederim sırrını unutturuyorlar. Sırf sadece dünya hayatına hasr-ı fikir ve nazar ettiriyorlar. Rahat olun. İmanınız ve fiili İslamiyetiniz

onların bu planlarını bertaraf edecek ve onları hezimete uğratacaktır. Gusül alan, abdest alan ve sünnet-i seniye'yi yaşayanlara Allah'ın izniyle birşey olmayacak ki Kur'anda dabbet-ül arz canlısı (virüsü) bunu ifade ediyor. (Risale-i Nur külliyyatından Şuâlar kitabının 5. Şuasında shf:591.)

Feraset – Basiret – Dirayet

(08.03.2020) (Küçükçekmece)

🌀 Feraset; Allah'ın (c.c.) nuruyla bakar. (Hadis-i Şerif bilmana)

🌀 Dirayet; maziyi kullanıp geleceğe bakarak haldeki eylem hali..

Tarafgirlik daha derin ki islamiyet..

Dirayetsiz olanlar sanki mazileri hiç yokmuş gibi davranırlar. Zevk-i sefaya düşkün, paraya ve makama düşkünlerin basiretleri olmaz.

Basiret ve Dirayet ve Feraset sahibi olmanın olmazsa olmazları şu altı hastalıktan uzak olmak lâzım. Uzak olma nisbetinde bu üç ülvî ve kutsî sıfatların aktif olur. Onlar da hücumat-ı sittede olan: **1-** hubb-u câh. **2-** havf ve vehim. (cemi korku). **3-** Hırs ve tama'. **4-** Menfi milliyetçilik. **5-** Enaniyet. **6-** Tenbellik ve tenperverlik.

Basiret: Basar sıfatıyla gözler görür. Kalbinle yani kalbin sıfatlarıyla bakılırsa buna basiret denir. Nasilki rüyada kafa gözüyle görmediğimiz gibi.. Kur'an tabiriyle; onlar

Seni duyarlar ama işitmezler. Bakarlar ama görmezler. Ve kalb ile akletmezler. Gözleri var ama kalble bakmadıkları için görmezler. Kulakları var ama işitmezler. Bilir ama anlamaz. Malumat ve bilgi sahipleridirler ama anlamazlar, akletmezler ve şuur etmezler. Maçtan, zevk-u sefadan, siyasetten, menfaat ve kariyerden bahsetsen kalbleri yerinden çıkar gibi gözleri canlı olur. Ama insan nedir, niye nereden buraya gelmiş ve nereye gidecek olduklarından bahsetmeye başlarsan onlar sana sanki boşluğa bakar gibi bakarlar. Bunlar düşünürler fakat tefekkür edemezler. Basiret hakkı batıldan, yanlış doğrudan ayırabilme yetisi.. Bu da Allah'a ve Resulüne sadakatle.. Kalbi temiz olanın da akli de fiili de temiz olur. Tecerrüd ve terklerle ameller olur ve canlı olur. İlk önce terk sonra amel olursa kalb gözü açılır. Kendi içsel aleminde hakkı batıldan ayırd edebilirse fiili dünyasını da bu cinsten seyreder.

Cenab-ı Hak (c.c.) nihayet hikmetiyle her insanda kötülüğü emreden, üfleyen cinni şeytanı olduğu gibi hakkı üfleyen ve ilham eden meleği de vardır. Haramlar insanın hem basiretini, hem ferasetini, hem de dirayetini yok eder.

Basiret harama bakmalardan. Dirayeti haram fiillerden. Feraseti de fikirlerinden zarar görür veya körlenir. Feraseti idraktan olduğu için mekanları kötünden iyiye değiştireceğiz.

Davudî öğreti de; **kemoşta**; doğru düşünmeli. **Kematoşta**; doğruları seveceğiz yani Allah (c.c.) düşmanlarını sevmeyip taraftar olmamalı.. **İyonoşta**; doğru yapmalı. Bunun için doğru yerde doğru insanlarla doğru iş yapacağız. Her düşündüğümüzü, her taraftar olduklarımızı ve her yaptıklarımızı içsel alemimize taşımaktır.

Bunlar tefekkür edip hissederler. Bunlara hayvani duygulardan bir ürkek hasil olur.

Feraset ehlinden korkun demek; sen onun yanına başka başka gayelerle gitme, su-i zanda bulunma. Zira o Allah'ın (c.c.) nuruyla baktığı için seni anlar, seni anlamasından kork.

Feraset; at demek. Feraset feres kökünden geldiği için at demektir. Frs kökünden at demektir. Atın her bir gözü 180° diğer gözü de 180° görür ki 360° görüş sahası var atın. At gözü takarlar ki yanlara ve arkaya dikkati dağılmasın. O zaman sen at gözlüğü ile değil at gözüyle ki 360° bakmalısın. Ondandır ki geçmişi bildirir hali öğretir geleceğe baktırır feraset.

Feraset sahibi sonunda basiret sahibi olur. Allah'ın nuruyla bakarsa ki feraset.. Bu basiret sahibi oldurur. Basar sıfatına azami derecede mazhar olur. Bu da vahyi ile bakar. Bu kendine şöyle sor; Acaba bu şeye Allah, Peygamber ve Asrın imamı buna ne diyor diye kendine sor.

Eylemi (dirayeti) doğru olursa doğru düşünür ki (vahyi ile düşünür ve tefekkür eder) o zaman onun kalbinden perdeyi kaldırırım ki bunlar basiret sahibi olurlar. Doğru yapmalı, doğruyu konuşmalı ve doğruyu sevmeli.. Sıralama bu!

Bunlar bende ne işi yapacak!

Nas suresindeki Rabbi nas → Dirayete. Melikinnas → Ferasete. İlahinnas → Basirete bakarak insi ve cinnî şeytanların şerrinden emin olunur ve hile ve zararlarından kurtulunur. Sıkıntılarını, bu şablonla, fomülle çözülür, tanımlanır, anlaşılır. Derki benim psikolojik sıkıntım bedensel mi, ruhani midir anlar.

Dođru iřlerle ve kiřilerle beraber olmakla dirayetimizi, dođru Őeylerle kafa yorarsak cinlerden. Allah'ın dűřmanlarını sevmemekle de basiretimiz artar.

Dersten Notlar

☞ İlim nasılları anlatır, çözer ama nedenini çözemiyor. Bilim nasıl olduğunu çözüyor ama nedenini bilmiyor. Elmanın nasıl olduğunu anlatır ama neden olduğunu Sanisiz bilemiyor.

☞ Sebepler → ilim yoku isbatta kullanıyor.

Kendi kendine de → İradeyi inkâr etmede.

Tabiat yaptı diye → Kudreti de inkar etmede..

veya bu üçüne de 3 misal vererek herbirine de ilim, irade ve kudret misalini veriyor.

(08.01.2020)

☞ İnsanın başlangıcını doğum olarak kabul edersen ölümünü de sonu kabul edersin.

(06.02.2019) (Küçükçekmece)

Dünya ve Ahiret

27. Defter - Sayfa71

☞ Hani ya! Bazan bir gadab, bir sıkıntı, bir kabz, bir hapishane, bir manevi Cehennem haleti sarmaladığında değil çevreni bedenini bile görmez, bilmez olursun. Sanki o halet senin dünyan olmuş ve içine girmiş herşey bitmiş, yok olmuş o halet tamamen seni kaplamış!

Bazan da bunun tersi olan; merhamet, Şefkat, sürur, neş'e, bast, bulutların arkasından uzakdan kendini ve dünyayı seyrediyor halet-i ruhiyesiyle Cenneti yaşarken değil dünyayı kendi bedenini bile unutmuş, bilmez olursun. Her Şey o anda o olmuş.. içinde yaşarsın, çıkmak istemezsin.

Bu iki halette de beden yok. Tamamen bedeni, cesedi kaplamış bir hususi cennet ve cehennem olur. Gündelik hayatta çoğu zaman badeni unutmuş, bilmez hisleriyle yaşarız. Beden dünyanın hülâsa-i camiası olduğunu..

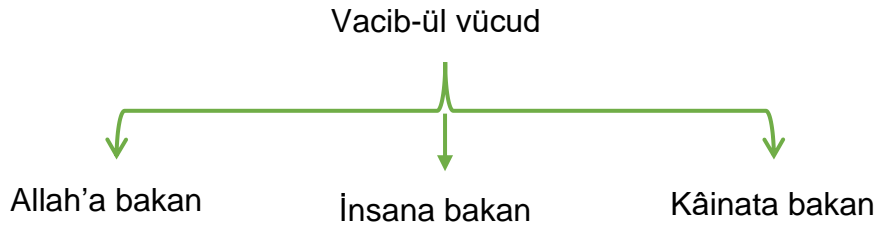
Gündelik hayatta herkes hislerini, fikirlerini yaşarken bedeni unuttur. Halet-i ruhiyeler bedenimizi sarmalamış. Ölüm anında o haletin aslını yaşarsın. Ondandır ki bu haletlerin inkişafından inkişaf edecektir. Yani çekirdek ağaç olacaktır. Çünkü insan, dünyada tüm hayatının çekirdeğini oluşturur.

☞ Bütün mevcudat hayattan yaratıldığı için mevcudat hayatın vücud-u haricileridirler. Zahirde hayat görünmüyor, adeta buzda suyun görünmediği gibi.. Oysa buz suyun sıfatıdır. Sıfat aslın özünü, cevherini örtmüştü. Şimdi su buzun içinde mi? Yoksa buz görünmeyen suyun içinde mi?

☞ Hem nasıl ki; bir gadab, bir hırs ve bir şehvet hissi ve duygusu uyanınca onun içinde o duygunun uyanmasına sebep olan içinde bulunduğu gibi, bizim de ebedi duygusu içerisinde de ebedi olması lazım. Gadab hissin içine gadabıma vesile olan o zatın timsali ile bulunur.

Ders Notları

(30.12.2018))

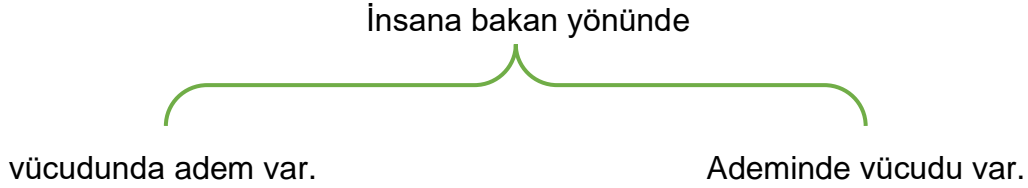

Vücud: Soyut ve somutun cemidir.

Vücutta rüsuhu bulunmak? -Kıyas ettiğin zaman kayıtlarından kayıtlanmayana vücutta rüsuhu var demektir. Misal: Kuvve-i hafıza ile kütüphaneyi kıyas edersen kuvve-i hafıza kütüphanenin kayıtlarıyla kayıtlanmadığı için kuvve-i hafızanın vücudunun rüsuhu vardır.

Vacib-ül vücudun vücudu rüsh peyda etmesi demek; mahhlukatin kayıtlarıyla kayıtlanmamış. Diğer vücudları kayıtlayanla kayıtlanmamış Vacib-ül vücud. Hiç bir kayıtla kayıtlanmış vücudu var. Maddeden mücerred ve müberra.

Vücud: İlim, irade, kudreti cemetmiş.
Basar, Kelam, Semi → Beka deniyor. } İşârât-ül İcaz (15)

🌀 Beni ben dersin ademe düşersin.

Misal: Hastalığına bakınca: Beni nerden buldu dersin ademe düşersin. Eğer aczini, fakrını, kusurunu anlar ve dua eder, tevbe edersen de vücud bulursun.

Vacib-ül vücud; hiç bir kayıtlarla kayıtlanmamış.

İnsan → vücudunda adem } olursa vacib-ül vücudu bulur. O zaman sende
→ ademinde vücud } Vacib-ül vücud gözükür.

İnsan kendini: Şahid, meşhud, mevcud, vacid. Bunlarla vacib-ul vücuda ayna oluyorsun.

🌀 **Kab-ı kavseyn:** imkan vücub ortası demek; hiçbir zanlar yok.

Kainata bakan tarafıyla; hiçbir soyut ve somutla kayıtlanmamışa..

🌀 Mehdinin üç sıfatı varsa o mehdidir.

1- Kuvve-i maneviyeyi muhafaza etmek.

2- Dehşetli hadisat da ye'se düşürmeyecek.

3- Ehl-i imanı Sünnet-i seniyyeye sevketecek.

2. Şua

(31.12.2018) (Güre Kampı)

1- La ilaha illallah

a) meyve → Allah (c.c)

b) meyve → Kainat

c) meyve → İnsan

Azamet → rububiyet.. Uluhiyet → Kibriya.

2- İkinci makamda şu anlatılmış. 1 makamda 3 muktazinin Allah canibinden delili anlatılmış. (1 makamda meyvelerin) Muktaziler.

4. Makam: Delil ve hüccetler.

Ebed: Ezelin vücud-u haricisi. Buz → Ebed.. Su → Ezel.

Başı olmayan sonsuza → Ezel.

Esmâ ve Sıfatların zuhuratlarıyla başlayıp sonu olmayana ebed denir.

Kuvve-i vahime → Şeytanın lisanı.

(03.12.2018) (Küçükçekmece)

Sıfatlardan başka taallukatları vardır.

Hay → Bi hayatiyi... Alim bi ilmihi... Murid bi iradetihi... Kadir bi kudretihi... Mukevvin bi tekvinihi... Basir bi basarihi... Semi bi semihi... Mütakellim bi kelamihi.

Görünmeyen Ağaç

(19.02.2019) (Kırıkhan)

Sözler (140): "... esma ve
sıfât-ı İlahiyeyi,
şuun ve
ef'al-i Rabbaniyeyi,

} bir şecere-i tûbâ-i nur hükmünde
temsil edelim ki; o şecere-i
nuraniyenin daire-i azameti,

ezelden } uzanıp gidiyor. Hudud-u kibriyası, gayr-ı mütenahî
ebede } feza-yı ıtlakta yayılıp ihata ediyor.

," ayetler var. Ben meallerini yazayım.

- "kişi ile onun kalbi arasına girer." (8:24)
- "tohum ve çekirdekleri açıp büyülten."(6:95)
- "O, o Halık-ı zışandır ki, sizleri döl yataklarında dilediği gibi tasvir eder."(3:6)
- "göklerde onun sağ eliyle dürülmüştür."(39:67)
- "gökleri ve yeri 6 gün içinde yarattı."(7:54)
- "güneşi de kameri de musahhar kılmıştır ki"(13:2)

"hududuna kadar uzanmış o hakikat-ı nuraniyeyi;"

Sıfat-ı ilahiye: Esmaların sıfatları. Yoksa Sıfat-ı Zatiye ve Sübutiye değil.

O görünmeyen ağaç Esmadan başlıyor. Esmaların sıfatları → işlere → ta fiillere kadar bütünü, yani "o hakaik-i esma ve sıfâtı ve şuun (işler, sanatlar) ve ef'ali beyan etmiştir ki,"

Meselâ: Bütün daire-i imkân ve
daire-i vücuba } bakan, hem o iki şecere-i azîmenin bir
tek dalı hükmünde olan imanın erkân-ı
sittesi ve o erkânın bütün dal ve budakları,"

2 tane şecere var. Birinci şecere: daire-i imkân.
İkinci şecere ise: daire-i vücub.

Daire-i vücubun bir tek dalı hükmünde olan imanın erkan-ı sittesi...

“Ve o iman dalının bir budağı hükmünde olan İslâmiyet'in erkân-ı hamsesi”

Daire-i vücub şeceresinin bir tek dalı → iman..

Ve iman dalının da bir budağı → İslamiyetin erkan-ı hamsesi..

☞ Zahirde su buzun içinde. Oysa buz suyun sıfatlarından bir sıfatı. Öz, cevher ve aslı olanları sıfatları örttüğü için görünmezler. Ancak dikkatli nazarlara görünürler. Hayat da böyle. Bütün imkanat hayattan yaratıldığı için, mevcudat hayatın sıfatları. Nasilki su; buhar, nem, buz gibi görünebildiği gibi..

Hayat da enva-i mevcudat gibi dörünebiliyor..

Çünkü buzdan suyu çıkartırsan buz yok olur. Eğer buzdu çıkartırsan su ortada olur. Sıfatla cevherin ayrımını böyle yapabilirsin. Hayatı çıkartırsan mevcuddan mevcut yok olur. Mevcudu çıkartırsan öz, cevher ve asıl olan hayat bütün ihtişamıyla ortada olur.

Şimdi ağacı da böyle düşün. Çekirdeğin, yazılımın vücud-u haricisi.. Zahirde ağaç çekirdeğin dışında. (!) Oysa ağacın ruhu hükmünde olan

Sözler (518) “...ruhu hükmünde olan kanun-u teşekkülâtı,”

(Sözler (611))“...şu çınar ağacının manevî

nuru,

ruhu

}
}

hükmünde olan ukde-i
hayatiyesi ve merkez-i
tasarrufu olan

emrî kanunlar ve

iradevî cilveler,”

Psikoloji

“Kederden ve üzüntüden, acizlikden, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, borç yükünden ve insanlar kahrından sana sığınırım” Hadis-i şerif meal-i icmalisi.

-Konuşacaksan: Kur'anda-

Kibarca konuş (Bakara: 83)

Adaletli konuş (En'am: 152)

Zarifçe konuş (İsra: 23)

Dürüst konuş (İsra: 28)

Nazikçe konuş (İsra: 28)

Yumuşak dilli konuş (Taha: 44)

Yalansız konuş (Hac: 30)

Anlamalı konuş (Mü'minun: 3)

Düzgün konuş (Ahzap: 70)

🌀 Para, menfaati seni takib eder senin takib etmene gerek yok. Sen hayallerini ve düşüncelerini hariçten etkilenmeden takib et.

Vefa; O olmadığında varmış gibi onun hukukunu korumaktır.

Kendini yaşamaya zamanın olmasın.

UNESCO yaşlılık tanımı: Bir insan konfor alanının dışına çıkamıyorsa yaşlıdır. Diğer ifadeyle; yeni şeyler öğrenmiyorsa, artık şaşırıyorsa ve çoğu şeyi bildiğini düşünüyorsa yaşlıdır. Merak etmiyorsa, keşfetmiyorsa yaşlıdır. Geçmişte, geçmiş anılarında yaşıyorsa yaşlıdır. Sürekli eskiyi tekrar ediyorsa yaşlıdır.

- Niye dairenin haricine birşey demiyorsun da daire içerisindeki yanlışlıkları çok önemsiyorsun?

- Dışardakiler İslamiyete hücum ediyorlar, içerdekiler İslamiyeti bozmaya çalışıyor. Dışardakilerin hücumunda içsel bütünlük, tesanüd olurken, içerdeki bozma, dejenerasyonla, lakayd ve ciddiyetsizliklerle islamın içine bid'atlar giriyor. Kurt gövdeye girmesi daha muzırdır. Kafirden korunmak münafıktan korunmaktan kolaydır. Lakayd, ciddiyetsiz, haddini hududunu kaybetmiş, edeb dışı konuşmalar, misaller daha muzırdır. Adeta sahte para basan kalpazanlar gibi grubu doğuruyorlar. Selef-i salih ulemasının kaidesi ve edeblerinin dışına din namını vermek, hizmet ünvanını takmak dışardan olan hücumlardan daha muzırdır. Nasılki ifrat tefriti doğurduğu için daha muzır olduğu gibi.. Dostların hataları hizmetimizde bir nevi zulüm hükmüne geçtiği için, çabuk çarpılıyor. Şefkatli tokat yer, akli varsa intibaha gelir. Düşman ise, hizmet-i Kur'aniyeye zıddiyeti, mümânaatı dalalet hesabına geçer. Bilerek veya bilmeyerek hizmetimize tecavüzu, zındıka hesabına geçer. Küfür devam ettiği için, onlar

ekseriyetle çabuk tokat yemiyorlar. Nasılki küçük kabahetleri işleyenlerin, nâhiyelerde cezaları verilir. Büyük kabahetleri de büyük mahkemelere gönderilir. **Lemalar (47)**

Hizmetin veya dinin içerisine birşey sokmak veya var olanı çıkartmağa ehl-i bid'a denilir. Bunlar harici düşmanlardan daha eşedirler. Çünkü bunları içerde herkes ferasetiyle sezemez, anlayamaz. Ehl-i dalalet düşmanlıklarını, hariçten hücum yolunu değil dahilde bid'atları sokarak dinin esasatlarını dejenere ederek lakaydlığı getirirler. Bunu ya yaparlar yada ahmak dostlara bilmeyerek yaptırırlar. Ya yaparlar ya da yaptırırlar. Önemli olan anlattıkların ve muvaffakiyetin değil, neyi nasıl anlattığıdır. Peygamberimiz (a.s.m.) Hz.Ali (r.a.) efendimize bilmana: Ya Ali ben Kur'anın tenzili için sen te'vili için savaşacaksın büyürdular. Yani ben Kur'anın inmesi için kafirlerle.. Sen ise Kur'anı yanlış gösteren içinizdeki ya munafık veya ahmak dostların Kur'anı bilerek veya bilmeyerek yanlış, bid'atkarane göstermelerine karşı savaşacaksın demiş. Bu Kanun-u ilahi her asırda devam etmiş, aktörler değişebilir ama senaryo aynı! Üstadımız da: **Mektubat (533) "Lâübaliler ruhsatlarla okşanılmaz; azimetlerle, şiddetle ikaz edilir. Bîçare hakikatlar, kıymetsiz ellerde kıymetsiz olur."** buyururlar.

Kastamonu Lahikası (77) "Risale-i Nur gerçi umuma teşmil suretiyle değil; fakat her halde hakikat-ı İslâmiyenin içinde cereyan edip gelen esas-ı velayet ve esas-ı takva ve esas-ı azimet ve esasat-ı Sünnet-i Seniye gibi ince fakat ehemmiyetli esasları muhafaza etmek, bir vazife-i asliyesidir. Sevk-i zaruretle, hâdisatın fetvalarıyla onlar terkedilmez."

Fikir - Düşünmek - Tefekkür Etmek

(09.03.2020) (Küçükçekmece)

🌀 Fikir yoldur. Düşünmek adım atmaktır. Tefekkür ise etrafı seyretmektir. Ve yine; fikir yürümeğdir. Düşünmek etrafı seyretmektir. Tefekkür ise eşyada esmaları okuyup Allah'ı (c.c.) tanımaktır. Ve yine; fikir etrafı → seytermektir. Düşünmek ise sanat eserlerinden bir olan Allah'ı ifade etmektir. Tefekkür ise kendini tanımaktır. Ve yine; fikir sanattan sanatkarı bulmaktır. Düşünmek kendini tanımaktır. Tefekkür ise kendindeki cüz'i ölçüleri kıyas yaparak Allah'ı tanımaktır. Ve yine; fikir kendini tanımak ise düşünmek kendindeki cüz'i ölçülerle Allah'ı (c.c.) tanımaktır. Tefekkür ise

kendindeki ben olan beni bulmaktır. Yani düşünmek fikirden. Tefekkür de düşünmekten bir adım daha öndedir.

İslamiyet - İnkâr - Hristiyanlık

Acaba İslamiyetten daha cami anlayış var mı?

- Tabiatçıların nihai noktası çürümektir..

Hristiyanların nihayi noktası haşr-i ruhani..

İslamiyet ise çürümenin daha ilerisine geçmiş. İnsanı bedenle sırf izah etmiyorki çürümeyle herşey bitmiş olsun. İnsanı bedeninin arkasına geçirerek çürümenin arkasına insanı taşımış.

Hristiyanların da iman ettiğine iman getirerek onu reddetmiyor. Daha ilerisine götürüyor ve haşr-i cismaniyeyi gösteriyor. Hem hristiyanların getirmiş olduğu kaderi getirmiş. Dolayısıyla daha ilerisine giderek ihata etmiş. Onu getirdiklerini onaylamış bazılarını tashih etmiş ve İslamiyeti daha ilerisine insanı taşıyarak acaba İslamiyet mi doğru şübheyi kaldırmış.

Aynı zamanda inkarcıların da arkasına geçerek onların fikirlerini; doğrusun ama bedenle.. Çürüyecek demişler. İslamiyet da arkalarına geçmiş.

🌀 **Asıl vatan kalbtir.** Kalbinde ne hakimse, yani ya muhabbet ya da adavet her ne ki varsa sen onun içinde yaşadığın için bedenen nerede yaşadığın mühim değil.

🌀 Hayatı nasıl yorumlarsan onun üstüne kurduğun sistem de öyle kıymet alır ve öyle çalışır.

🌀 Sahib olduklarınla sahib olacaklarını fikret.

🌀 Hayat; sorularınıza, isteklerinize cevap hazırlayandır. Yanlış sorunun doğru cevabı da yanlıştır. Hayatına hayatınla soru sorma! Seni yaratana hayatınla soru sor!

🌀 Düşündüklerin, hayal ettiklerinden öteye, hayal edilmemiş, düşünülmemiş hazinelerini merak et! Hayat olması gerektiği gibi akıyor, istediğim gibi değil.

Düşünürken

(28. Defter - Sayfa 363)

☞ İnsan; içindeki içinde **(fihi ma fih)**. İnsanda olan herşey hem kainatta hemde Şecere-i hilkatta yoktur. İnsan; hissinden, şuurundan ve aklın bütünlüğünden uzaklaştıkça **iblis** olur. Çünkü üstü açılır çıplak olur.

Cud; Sudur yeri, taşma, coşma. İnsanda olursa cuş olur, insan coşar, ama kainata olursa cud olur. **Eğer bu cud ilişkiye girdiğinde و vav alır ki vücud olur. Somutlandığında da mevcud olur.** Cud enfüse girdiğinde de و vav sine tekabül ederki sücud (içsel varlık) olur.

Çoğu zaman bizler mertebeli düşünemiyoruz. Ya sonuca ya da başına yada esbabına takılır dururuz. Rab, rabita, irtibat yani münasebetlerimizi tanzim ederken, Uluhiyet bize bütünsellik verir ki cüz'i nazarını cüz'iyetten çıkar. Cüz'e bakarken Uluhiyet sana külli baktırır.

☞ Nefsin mağlubiyetinde → Nefs-i emmare.. Kaygan zeminimiz ise Nefs-i mülhime de oluyor. Mülhimeyi haşa vahye karşı koyabiliyor haşa.

☞ İlkeli, disiplinli, sembol ve simgeli düşünmek insanı görünenin daha ötesine taşıyor. Sanki köprü oluyorlar. Maalesef buna az bir kısım insanlar muvaffak olmuşlarsa da bunlar toplumdan soyutlanmışlardır, cefa ve ceza görmüşler..

26. Defter-Sayfa 316 Akıl kendini görmek ve göstermek istemez, bunu nefis ister. Aklın zevki hariç değil bilkuvve çekirdeğin bilfiil ağaç olmasıdır. Akılsız **zeka**; zevkini hariçte arar. Bu noktadan akıl ile zeka arasında çok büyük farklılık ortaya çıkıyor. Akıl başkasını değil hakikatını önemser!

☞ Bazı insanlar hakikatların peşinde, çok az kısım insanlar ise mahiyetlerin peşindeler. Hakikatçılar; hakikatlarla kendileri inşâ ederler. Mahiyetçiler ise kendilerini hakikatlarla inşa ve ihya ettikten sonra kendilerini kendileriyle keşfederler, şuhud ederler.

Sorun; kendini kendisine kullandırma, keşfetme yetisi ve yetkisini vermeli! Aklını aklınla, zekanı zekanla tanırsın inşa ve ihya edersin! Bir başka ile; aklınla zekayı tanırsan → ihya olursun. Zekanla aklını tanırsan → inşâ olursun.

YAZILI DEFTERE GÖRE İNDEKS

- Vehim – 8
- Nasih, Mensuh – 8
- Akıl – 7
- Vahdet – Vahidiyet – Ehadiyet – Sikke-i Hatem – 4, 22, 23, 25
- İtikad ve Akıl -10
- Kader – Levh-i Mahfuz – Tabiat – 12
- Aynı dert içinde dermanı buldum – 12
- Âyat-ı kübra – 15
- Hatem – 15
- Talim-i Esmâ – 17
- Sarayın içinde memleket, şehir var – 20
- Samediyet turrası – 25 – Ehadiyet
- Zihayat nedir – 25
- Hayat – memâ – 27
- Ahsen-i takvim – 28
- Vehim – 38
- İnsan ve Hayvan arasında malumumuzun dışındaki fark - 40
- Nur ve Ziya arasındaki fark – 33
- Cezalet-i nazmiye – 42
- Belagatın içindekiler – 42
- Kur'an niçin usandırmaz – 43
- Notlarım (korkmayın – üzülmeğin – gevşemeyin) – 50
- Hissiyat – Duygular – 51
- Kader ve cüz-i ihtiyariye ait misal – 52
- Hakikat-ı Muhammediye (a.s.m.) – 53

➤ (25.söz – 41) (26.söz – 54) (24.söz – 29) (23.söz – 27) (22.söz – 20) (21.söz – 18) (20. söz – 16) (19.söz – 15) (18.söz – 15) (17.söz – 14) (16.söz – 13) (15.söz – 12) (14.söz – 12) (13.söz – 9) (10.söz – 6) (8.söz – 5) (7.söz – 4) (1.söz – 4)

- Kesb: Emr-i itibari hükmünde -55
- 26 sözün 6.cisi – 58
- Siyaset-i hazıra → vesvese-i şeytaniye – 69
- Sahabe ne demektir – 69
- Zaruriyyat - 69
- İçtihadda toplumun kültürü nazara alınır – 70
- Sahabelerin velayeti – 71
- Müslüman ne zaman ayağa kalkacak? – 71
- Acımasız evladımızın elimizden alınma imtihanı – 73
- Tefekkür – 75
- Kelamından; melaike, ruhaniyat ve cinler yaratılıyor – 77
- Namuslar – Kanunlar – Hayat – hakikat-ı hariciye – 81
- Adem – 81 (Ademe misal), 169
- Evamir-i Tekviniye – 82
- Yazı – Renk – Şekil – Sembol – 84
- Hayatın anlamını aramak – 85
- Kaf – Nun – 96, 105
- Sihar – (100-104) orası
- Tekvin – Kudret -132, 291
- İnsanın zayıf damarları – 147
- Dersten alınan notlar – 150
- Vücut mertebeleri – 151
- İlim, kudret, irade – 150, 159
- Mümteni – Mutlak yokluk – imge – imaj – 159

- Tasavvur - 293
- İlmî notlarım -1 – 131
- Deliliğin – Cünunluğun – Zeminleri, sebepleri – 316
- Mehdi gelmeyecek diyenlere – 86
- Nirvana – 126
- İkinci Said doğmuş. Ne demek? – 126
- Sarı - Kırmızı - Siyah renkler – 125
- Namazda kıyam – 124
- Görünmeyen ağaç.. İkizim – 321, 364
- Zanaat ve Sanat – 123
- Vefa ve dürüstlük pahalı bir hediye ve köprüdür – 123
- Bazı isimler tarih üzerinde hala etkilidirler – 123
- Mümkün – Mümteni – Madum – Mevcud – Vacib – 159
- Taakkul – 208
- Herkes için lider olanın – 123
- Görünmeyen ağaç – 364, 321
- Dünya ve ahiret – 361
- Fesahat – 250 ve basiret
- Rabıta-ı Mevt – 326
- Fikir, hayal aynası – 327
- Zamanın sureti – 327
- Şey – 159
- Mümkün, mümteni – 159 – imge, simge
- Mutlu olmak bilmekle, öğrenmekle mümkün olur – 160
- 18 bin alem insanda gül goncası gibi nasıl oluyor? – 253
- Cüz-i ihtiyarin sureti, kanuniyeti, hakikatı ve mahiyeti – 309

- Anlayış. Doğru. Mantık. Zihin ve hakikat – 226
- Anlayışlar – 161
- Ahiret insanın neresinde – 280
- Şeytan akılları nasıl kandırıyor – 287
- İntihar niye eder – 160
- Psikoloji: 366, 118
- İslamiyet doğru olduğunu nasıl anlarız – 368
- Yok varlıktır karadelik – 163
- Tasavvur ile ilim – 329
- İslamiyet – İnkâr – Hristiyanlık – 368
- Vacib-ul vücud – 363 (Vücud-Adem)
- Ezel, Ebed – 362
- Tabiat risalesinde 3 tane ayrı ayrı 9 misal niye verilmiş – 360
- Bir toplumu yıkmak için – 161
- Mana – Kelam – Düşünceler – Terimler – Kavramlar – 117
- Terim – Kavram – Mantık – Enfüşçilik – Farkındalık – Mizan – Nizam – 117
- Arif – ilham – Halet – Nizam – 116
- Fesahat – 250
- Esir – 114
- Dairenin dışındakilere birşey demiyorsun, daire içerisindekilere niye bu kadar kıziyorsun – 366
- Alem-i gayb – 203
- Regaib gecesi – 202
- Risale-i Nur'a niye bu kadar ehemmiyet veriliyor - 200
- Fikir – Düşünmek – Tefekkür etmek – 367
- Korona virüsüyle korkutup sende deney yapıyorlar – 356

- Kelime-i tevhid anahtarının dişlileri – 354
- Bereket – 353
- Şeytanın bizzat kendisiyle görüşenler var mıdır? – 345
- Ruhun yaşı varmı – 330 – Anne ve babamla Cennette basıl olacağız.
- Düşünürken – 369 – Fihimafih – cud – mevcud – vücud – Adem – İrade – Yalan – şizofreni - şizoit – Akıl – Zeki – Nirvana – Ölüm korkusu – 169
- Üveysi – Özgürlük – Toplumdaki hak ehilleri – Bilmeyi bilmek ne demektir – ilim ve bilgi -170
- Deizim – Akıl – Zeka – Vücut – Mevcud – 171
- Tercume – Çeviri – Vücut – Mevcud – Filozoflara göre ahiret insanda – Bilmek – ilim – Enfüsi – 172
- Ahiretin; sureti – Kanuniyeti – Hakikatı ve mahiyeti – Ârif kimdir – 174 – Kavram
- Bilim – ilim – Semböl – 175
- Tefekkür – 176
- Öfke – 177 – Yüce – Alî..
- Nesh – 178 – 14 defter 353 shf
- Aklın, vicdanın, kalbin ve ruhun temizliği – Tasavvufta aklın çeşitleri – 179
- Tasdik – içsel alemini boşaltma – irfan – 181
- Cenab-ı Hak'taki HAK ismi – vücud / mevcud – Onur – 182
- Hissen bilmek – Marifetullah – Hz. İbrahim tek başında ümmetti – Şeriat, hakikat, marifet – Ölüm korkusu – 183
- İbn-i Arabi vücudumu ettim mescid,.. – Cuma kime farz – İbrahim (a.s.) – Ölüm korkusu – Hürmet – Derviş – Sen sen olmaya talib ol – İnsan aşısı olması lâzım – Üzüntü – Korku – Sıkıntı – 184
- Ehad – Vahdet – Vahid – Kainat – insan – Musa (a.s.) 40 yıl çölde dolaştırma niye – Meşrebini esas alırsa – Simge – 185 – ilm-i ledun – 188 – (Ehad)
- Vücut mertebeleri – 186 – Ashab-ı kehf ve mağara – irşad – 186 – Hızır (a.s.), Musa (a.s.) ve Dimağ

- Vicdanımın mertebeleri çalıştığını nasıl anlarım – 190
- Not ettiklerim – 189
- Tefekkür – Trans hal-i istiğrak – Bereket – aşk-ı ilahi – Rüşvet – ferd – Vesvese – Vehim – 191
- Yaptığın iş sana elbisesi giydirir – Göz, kulak – ilim – R.Nur – Halet – Süveyda-i kalb – Kalb – Hacer-ül esved – Esmâ – İnsan kendisiyle bazan çelişir – 192
- Zihin – matematik – Simge – Kavram - Kur'anın koruma kalkanı ve Risale-i Nurun dersanelerindeki koruma sirayeti – 193
- Aklın mertebeleri – 195 – Vicdan
- Şeytanın şeytanı var mıydı – Kavramla düşünmek -196, 180
- Kainatın iradesi – insanın iradesi – cüz-i ihtiyar – 198
- Emr-i tekvini – 332-370
- Rabb-i nas – Melik-i nas – ilahinnas – 372
- Korku – Açık – saçık – 110
- İnsanı iyi hissettiren cümlelerden – 346
- Akıl ve zeka ciddi farkı – 369